

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ

КОЛЕКТИВНА МОНОГРАФІЯ

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Львівська політехніка»
кафедра інформаційних систем і технологій
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Національний лісотехнічний університет України
Сілезька академія (Польща)
Краківська політехніка імені Тадеуша Костюшки (Польща)
Роуанський університет (США)
Вища школа міжнародного бізнесу ISM (Словаччина)
ІТ-компанія SoftServe (Україна)
Національний Еразмус+ офіс в Україні
Департамент екології та природних ресурсів Львівської обласної
державної адміністрації (Україна)

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ

Колективна монографія

Опублікована за результатами Міжнародної науково-практичної конференції
«Інформаційні технології у сфері захисту довкілля»

Львів

2024

УДК 004:502

DOI <http://doi.org/10.35668/7826-38-4>

Рекомендовано до видання Вченою Радою ВСП «Навчально-науковий інститут просторового планування та перспективних технологій» Національного університету «Львівська політехніка», протокол №11 від 17 травня 2024 року

Рецензенти (редактори):

Володимир Маєвський

Volodymyr Mayevsky

доктор технічних наук, професор, директор ННІ Деревообробних технологій і дизайну Національного лісотехнічного університету України

Василь Приймак

Vasyl Pryjmak

доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри інформаційних систем у менеджменті Львівського національного університету імені Івана Франка

Ростислав Ткачук

Rostyslav Tkachuk

доктор технічних наук, професор, начальник кафедри управління інформаційною безпекою Львівського державного університету безпеки життєдіяльності

Інформаційні технології у сфері захисту довкілля : колективна монографія / за загальною редакцією Маєвського В., Приймака В., Ткачука Р. // за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 16-17 травня 2024 р.). Львів : ННБК «АТБ», 2024. – Режим доступу: <https://science.lpnu.ua/uk/itep-2024>

ISBN 978-966-2042-84-9

До колективної монографії включені результати наукових досліджень авторів за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Інформаційні технології у сфері захисту довкілля» (Львів, 16-17 травня 2024 р.).

УДК 004:502

Відповідальний за випуск – Ірина Ангелко

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст матеріалів, їх відповідність вимогам чинного правопису і достовірність фактів та статистичних даних несуть автори.

ISBN 978-966-2042-84-9

© Авторський колектив, 2024
© Національний університет
«Львівська політехніка», 2024

ЗМІСТ

Баран Мар'яна ДОСЛІДЖЕННЯ ОЦІНКИ СИСТЕМ ГЛОБАЛЬНОГО МОНІТОРИНГУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	5
Войтусік Степан, Ісаков Олександр ЗАСТОСУВАННЯ ГЕНЕРАТОРІВ ПСЕВДОВИПАДКОВИХ ПОСЛІДОВНОСТЕЙ В СИСТЕМАХ АКТИВНОГО ПОДАВЛЕННЯ ШУМУ	12
Horyslavets Pavlo, Mukan Andrii THE IMPACT OF FINANCIAL MARKET REGULATORS ON TRANSFER PRICING STRATEGIES OF CORPORATIONS	19
Даценко Людмила, Тітова Світлана, Дубницька Маргарита ОГЛЯД ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ВИКЛИКИ	25
Кобильник Тарас ДОСЛІДЖЕННЯ МУЛЬТИКОЛІНЕАРНОСТІ З ВИКОРИСТАННЯМ ПАКЕТУ MCTEST СТАТИСТИЧНОГО СЕРЕДОВИЩА R	32
Kuzyk Oleh, Dan'kiv Olesya, Uhryn Lesya DIAGNOSTICS OF ATMOSPHERIC POLLUTION BY MEANS OF QUANTUM DOTS USING OSCILLATORY NEURONS	39
Kukharska Nataliia DEVELOPMENT OF A SCALABLE SYSTEM FOR MONITORING THE STATE OF THE ATMOSPHERE AND AIR POLLUTION	46
Куч Остап, Лагун Ілона ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ІОТ-СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ ПАСІКИ	60
Lagun Andrii USING THE IDEAS OF THE ECOLOGICAL MONITORING TO IMPROVE ENVIRONMENTAL PROTECTION	67
Лагун Ярослав, Стахів Роман ОСОБЛИВОСТІ ОБРОБКИ ДАНИХ ЕКОЛОГІЧНОГО МОНІТОРИНГУ В СИСТЕМАХ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ	73
Маєвська Оксана, Кшивецький Богдан, Сторожук Віктор ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ЕКОЛОГІЧНУ БЕЗПЕКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	81
Машевська Марта, Дупак Богдан, Мруць Володимир СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ В МІСТІ ЛЬВОВІ	88
Олексюк Ганна, Попадинець Назарій, Хром'як Йосиф, Дяченко Андрій БЕЗПЕКА ДОВКІЛЛЯ У ВУГЛЕВИДОБУВНИХ РЕГІОНАХ: НАСЛІДКИ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ТЕРИТОРІЙ (НА ПРИКЛАДІ ЛЬВІВСЬКО-ВОЛИНСЬКОГО ВУГІЛЬНОГО БАСЕЙНУ)	101
Скиба Вікторія, Ганчук Максим, Аюбова Ельнара БІОМІМІКРІЯ: СТАЛІ ТЕХНОЛОГІЧНІ РІШЕННЯ ЧЕРЕЗ ЕВОЛЮЦІЙНИЙ ДОСВІД ПРИРОДНИХ ЕКОСИСТЕМ	110

Скиба Вікторія, Ганчук Максим, Аюбова Ельнара ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ГАЛУЗІ ЕКОЛОГІЇ: ОСВІТНІЙ, НАУКОВІЙ ТА ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	118
Сенета Зоряна СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ – ОДИН ІЗ ЕКОЛОГІЧНО ОРІЄНТОВАНИХ ВИДІВ ТУРИЗМУ, СПРЯМОВАНИЙ НА РЕАЛІЗАЦІЮ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	128
Seneta Mariana DIGITAL TRANSFORMATION IN THE FIELD OF ENVIRONMENTAL RESEARCH	136
Сенета Мар'яна, Скольський Ігор, Сенета Зоряна ВИКОРИСТАННЯ КВАДРОКОПТЕРІВ ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ ЦИФРОВОГО МОНІТОРИНГУ ДОВКІЛЛЯ	143
Слюсарчук Арсен ІНТЕГРАЦІЯ ВІДНОВЛЮВАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В СИСТЕМИ ЕНЕРГОСПОЖИВАННЯ ДАТА-ЦЕНТРІВ	153
Стрямець Галина, Стрямець Сергій ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ БІОЦЕНОТИЧНОГО МОНІТОРИНГУ ПРИРОДНОГО ЗАПОВІДНИКА «РОЗТОЧЧЯ»	161
Угрин Леся ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ СИСТЕМ В ОЦІНЦІ СТАНІВ ТЕРИТОРІЙ ПРИРОДОЗАПОВІДНОГО ФОНДУ	170
Ялечко Володимир ВПРОВАДЖЕННЯ SMART ТА ІОТ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ СИСТЕМ ТЕПЛО- ТА ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ	176

ДОСЛІДЖЕННЯ ОЦІНКИ СИСТЕМ ГЛОБАЛЬНОГО МОНІТОРИНГУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Баран Мар'яна

Національний університет «Львівська політехніка»,

Львів, Україна

mariana.m.baran@lpnu.ua

Моніторинг забруднення є надзвичайно цінним інструментом у цивільному плануванні, виробництві та сільському господарстві. Моніторинг хімічного складу запасів води, повітря та ґрунту може надати як державним, так і приватним організаціям цінні дані, якими керують через платформи Інтернету речей. Це дозволяє компаніям швидше реагувати на вплив забруднення, безпеку працівників, громадське здоров'я та заходи щодо сталого розвитку. Тому актуальним постає питання щодо розроблення системи, яка автоматизує дії по розрахунку та виведенню інформації про глобальний моніторинг.

Ключові слова: *моніторинг, забруднення, система.*

Pollution monitoring is an extremely valuable tool in civil planning, manufacturing and agriculture. Monitoring the chemistry of water, air, and soil supplies can provide both public and private organizations with valuable data that can be managed through IoT platforms. This allows companies to respond more quickly to pollution impacts, worker safety, public health and sustainability initiatives. Therefore, the issue of developing a system that automates the calculation and output of information on global monitoring becomes urgent.

Key words: *monitoring, pollution, system.*

Зміна клімату, забруднення ґрунту, води та повітря, втрата біорізноманіття - це лише деякі з екологічних проблем, з якими стикається людство. Ці проблеми мають серйозні наслідки для здоров'я людей, економіки та навколишнього середовища. Для вирішення екологічних проблем необхідні точні та актуальні дані про стан навколишнього середовища. Системи глобального моніторингу (СГМ) збирають ці дані з різних джерел, таких як супутники, датчики та метеорологічні станції. Інформаційні технології (ІТ) можуть значно покращити ефективність СГМ. З їх допомогою можна: збирати, обробляти та аналізувати дані з СГМ більш ефективно; візуалізувати дані у зручний спосіб для прийняття рішень; розробляти моделі для прогнозування екологічних змін. Дослідження оцінки СГМ за допомогою ІТ є надзвичайно актуальною темою, оскільки результати цих досліджень можуть допомогти нам розробити більш ефективні стратегії для вирішення екологічних проблем та збереження нашого довкілля.

Основна мета моніторингу навколишнього середовища полягає в управлінні та мінімізації впливу діяльності організації на навколишнє середовище, або для забезпечення дотримання законів і нормативних актів, або для пом'якшення ризиків шкідливого впливу на природне середовище та захисту здоров'я людей.

Безперервна розробка передових програм і пристроїв автоматизованого моніторингу має вирішальне значення для підвищення точності звітів про моніторинг навколишнього середовища та економічної ефективності процесу моніторингу навколишнього середовища, оскільки чисельність населення, промислова діяльність і споживання енергії продовжують стрімко зростати.

Програми моніторингу – це опубліковані в організації плани, в яких точно вказано, які елементи моніторингу підлягають моніторингу, загальні цілі, конкретні стратегії, запропоновані методи вибірки, проекти в рамках кожної стратегії та часові рамки.

Продукти моніторингу навколишнього середовища та програмне забезпечення для моніторингу навколишнього середовища, наприклад, системи управління даними про навколишнє середовище (EDMS), полегшують впровадження та моніторинг програм моніторингу та оцінки навколишнього середовища, що включає центральний центр керування даними, автоматизовані сповіщення про моніторинг навколишнього середовища, перевірку відповідності, валідацію, контроль якості і створення звітів про порівняння наборів даних.

Існують три основні типи глобального моніторингу [1] навколишнього середовища - це ґрунт, атмосфера та вода. Деякі методи сканування та моніторингу навколишнього середовища включають фільтрацію, седиментацію, електростатичні проби, відбір проб із захвату та відбір композитних проб.

Дані, зібрані за допомогою цих методів моніторингу навколишнього середовища, можуть бути введені в СУБД, де їх можна класифікувати, аналізувати, візуалізувати та створювати практичні висновки, які сприятимуть прийняттю обґрунтованих рішень [2].

Моніторинг повітря: дані про навколишнє середовище, зібрані за допомогою спеціалізованих інструментів спостереження, таких як мережі датчиків і моделі Географічної інформаційної системи (ГІС), з багатьох різних екологічних мереж і інститутів, інтегруються в моделі розсіювання повітря, які поєднують викиди, метеорологічні та топографічні дані для виявлення та прогнозувати концентрацію забруднювачів повітря.

Моніторинг ґрунту: відбір проб (окремих проб) і комплексних проб (кілька проб) використовуються для моніторингу ґрунту, встановлення базових ліній і виявлення загроз, таких як підкислення, втрата біорізноманіття, ущільнення, забруднення, ерозія, втрата органічних матеріалів, засолення та нестабільність схилів.

- Моніторинг солоності: дистанційне зондування, ГІС та електромагнітна індукція використовуються для моніторингу солоності ґрунту, яка, якщо її незбалансовано, може спричинити шкідливий вплив на якість води, інфраструктуру та врожайність рослин.

- Моніторинг забруднення: хімічні методи, такі як хроматографія та спектрометрія, використовуються для вимірювання токсичних елементів, таких як ядерні відходи, вугільна зола, мікропластик, нафтохімія та кислотні дощі, які можуть призвести до розвитку захворювань, пов'язаних із забрудненням, якщо вони споживаються людьми або тваринами.

- Моніторинг ерозії: моніторинг і моделювання ерозії ґрунту є складним процесом, у якому точні прогнози майже неможливі для великих територій. Універсальне рівняння втрат ґрунту (USLE) найчастіше використовується для прогнозування втрат ґрунту внаслідок водної ерозії. Ерозія може бути спричинена такими факторами, як кількість опадів, поверхневий стік, річки, струмки, повені, вітер, рух мас, клімат, склад і структура ґрунту, рельєф і відсутність управління рослинністю.

Моніторинг води: методи відбору проб навколишнього середовища включають оціночне, просте випадкове, стратифіковане, систематичне та сіткове, адаптивне кластерне, захоплення та пасивне; напівбезперервний і безперервний екологічний моніторинг; дистанційне зондування та моніторинг навколишнього середовища; і біомоніторинг використовуються для вимірювання та моніторингу діапазонів біологічних, хімічних, радіологічних, мікробіологічних і популяційних параметрів.

Моніторингом екологічного стану води керують федеральні, державні та місцеві установи, університети та волонтери, і він має вирішальне значення для характеристики вод, визначення ефективності існуючих програм контролю забруднення, визначення тенденцій і нових проблем, перенаправлення зусиль із контролю забруднення за потреби, і в зусиллях з реагування на надзвичайні ситуації.

Переваги моніторингу навколишнього середовища полягають у його здатності покращувати якість життя суспільства шляхом висвітлення зв'язку між навколишнім середовищем і здоров'ям [3]. Перетворення даних моніторингу навколишнього середовища в інформацію та своєчасне донесення до спільноти корисних висновків має вирішальне значення для інформування громадян про стан навколишнього середовища.

Практичні програми моніторингу навколишнього середовища включають захист громадського водопостачання, управління небезпечними та радіоактивними відходами, ідентифікацію та аналіз джерел забруднення, які впливають на якість міського повітря та його вплив на здоров'я людини, захист і управління природними ресурсами, такими як ґрунт і водопостачання, прогноз погоди, розподіл ресурсів для планування землі та економічного розвитку з енергетичною аналітикою та енергетичним бізнес-аналітиком, визначення моделей щільності населення у зв'язку з природними ресурсами та економічним розвитком, картографування природних ресурсів, захист видів, що знаходяться під загрозою зникнення, та глобальна зміна клімату.

Огляд сучасних підходів та засобів до проектування та розроблення програмного забезпечення дозволив обрати для створення системи ефективні технології та інструментальні засоби: програма Visual Studio, мова програмування C#, з використанням технології ASP.NET для створення web-додатку. Для формування та роботи з базами даних було використано MySQL.

Розроблено програмне забезпечення інформаційної системи моніторингу, основними функціями якої є: можливість перегляду інформації та показників забруднення навколишнього середовища, розрахунок даних у спеціальному режимі користування, перегляд загальної інформації про глобальний моніторинг.

Для якісного розроблення та тестування моделі системи було виконано вибір найбільш характерних параметрів, що впливають на оцінювання об'єкту дослідження [4]. Для кожної змінної було виконано процедуру фазифікації, сформовано правила логічного виведення з врахуванням всіх визначених терм-множин вхідних лінгвістичних змінних для кожного терму вихідної змінної.

Глобальний моніторинг залежить від трьох факторів: якості води, якості повітря та якості ґрунту [5].

Для перевірки якості цих показників, необхідно контролювати вміст певних речовин. Тому, для системи глобального моніторингу було визначено наступні вхідні параметри:

Вміст заліза у воді (змінна «Залізо») – високий вміст заліза у воді додає їй характерний неприємний присмак, який не викликає бажання її пити. Норма вмісту заліза в питній воді становить 0,30 мг/л (міліграмів на літр). Його називають вторинним максимальним рівнем забруднення, або SMCL, оскільки рівень базується на естетичних (колір і смак) складових, а не на впливі на здоров'я. Якщо рівень заліза у воді становить або перевищує 0,30 мг/л, може бути металевий присмак.

Вміст сульфатів та хлоридів у воді (змінна «Сульфати і хлориди») – це одні з найпоширеніших аніонів в складі води, більшість таких неорганічних сполук є повністю розчинними у воді. Діапазон хлоридів 35-125 мг/л для ґрунтових вод вважається нормальним. Коли концентрація хлоридів перевищує 250-400 мг/л, вода буде солоною на смак.

Вміст діоксиду азоту у повітрі (змінна «Діоксид азоту») – викиди азоту в атмосферу, їх перетворення у нітрати та азотну кислоту призводять до виникнення кислотних дощів. Діоксид азоту дуже отруйний. Вдихання його викликає сильне подразнення дихальних органів. Встановлено 1-годинний стандарт NO₂ на рівні 100 частин на мільярд (ppb). Також є збереженим середньорічний стандарт NO₂ – 53 ppb. 1-годинний стандарт захистить громадське здоров'я, обмежуючи вплив короткочасних пікових концентрацій NO₂ на людей, які в основному виникають біля головних доріг.

Вміст озону у повітрі (змінна «Озон») – озон формується на рівні земної поверхні, коли забруднюючі речовини, викликані автомобільним транспортом та заводами, вступають у хімічні реакції під впливом Сонця. Жодних впливів на здоров'я не очікується, коли якість повітря знаходиться в діапазоні від 0 до 50 частин на мільйон (ppm). Показники вищі цього діапазону починають проявляти вплив на людське здоров'я, тому потрібно обмежити перебування у відкритих просторах.

Вміст кадмію у ґрунті (змінна «Кадмій») – величезною небезпекою для організму людини є забруднення ґрунту кадмієм. Потрапляючи в їжу, він викликає деформацію скелета, зупинку росту у дітей і сильні болі в спині. Медіана вмісту Cd в корі становить 0,2 мг/кг. У ґрунтах Cd зустрічається в концентраціях від 0,01 до 1 мг/кг із середнім світовим значенням 0,36 мг/кг. Вивітрювання може призвести до концентрації Cd до 5 мкг/л у ґрунтовій воді та до 1 мкг/л у ґрунтовій воді.

Вміст свинцю у ґрунті (змінна «Свинець») – є дуже небезпечним для людей і всіх живих організмів. Від надлишку свинцю уражається центральна нервова система, головний мозок, печінка і нирки. Він небезпечний своїми канцерогенними і мутагенними діями. При оцінці настанови використовується найбільш чутливий рецептор (маленька дитина) і найбільш екстремальний вплив. Іншими словами, якби дуже маленька дитина була піддана впливу ґрунту з концентрацією свинцю 140 частин на мільйон протягом 24 годин на добу, 365 днів на рік це не вплинуло б на рівень свинцю в крові. Агентство з охорони навколишнього середовища (USEPA) вважає, що рівні свинцю в ґрунті до 400 частин на мільйон «не потребують жодних дій». Рівень свинцю в ґрунті між 400-1200 ppm вважається «рівнем занепокоєння».

Монітори якості повітря оснащені датчиками, призначеними для виявлення конкретних забруднюючих речовин [6]. Деякі використовують лазери для сканування щільності твердих частинок у кубічному метрі повітря, тоді як інші покладаються на супутникові зображення для вимірювання енергії, відбитої або випромінюваної Землею.

Забруднювачі, пов'язані з впливом на здоров'я людини та навколишнє середовище, включають PM_{2,5}, PM₁₀, приземний озон, діоксид азоту та діоксид сірки. Чим більша щільність забруднюючих речовин у повітрі, тим вищий індекс якості повітря (AQI), шкала від нуля до 500. AQI 50 або нижче вважається безпечним, тоді як показники вище 100 вважаються нездоровими.

Якість води [7] можна виміряти шляхом збору проб води для лабораторного аналізу або за допомогою зондів, які можуть записувати дані в один момент часу або реєструвати дані через регулярні проміжки часу протягом тривалого періоду часу.

Колориметри та фотометри використовуються для аналізу проб води, зважених опадів і донного матеріалу на вміст неорганічних і органічних компонентів.

Тест-смужки є економічним способом проведення вибіркової перевірки якості води. Вони змінюють колір під впливом цікавить фактора.

Загалом колориметрична процедура передбачає додавання певного типу хімічної речовини (або «реагенту») до зразка води. Потім реагент реагує з речовиною, яку намагаються виміряти, викликаючи зміну кольору зразка.

Існує три основні категорії індикаторів ґрунту [8]: хімічні, фізичні та біологічні. Типові випробування ґрунту розглядають лише хімічні показники. Якість ґрунту намагається об'єднати всі три типи показників. Категорії не точно узгоджуються з різними функціями ґрунту, тому необхідна інтеграція. У таблиці нижче показано зв'язок між типом індикатора та функцією ґрунту.

Хімічні індикатори можуть дати інформацію про рівновагу між ґрунтовим розчином (ґрунтова вода та поживні речовини) та місцями обміну (частинки глини, органічна речовина); здоров'я рослин; харчові потреби угруповань рослин і ґрунтових тварин; рівні забруднювачів ґрунту та їх доступність для поглинання тваринами та рослинами.

Фізичні індикатори надають інформацію про гідрологічні характеристики ґрунту, такі як надходження та утримання води, що впливає на доступність для рослин. Деякі показники пов'язані з наявністю поживних речовин через їх вплив на обсяг укорінення та стан аерації.

Біологічні індикатори можуть розповісти нам про організми, які утворюють харчову мережу ґрунту, відповідальну за розкладання органічної речовини та кругообіг поживних речовин.

В процесі розроблення системи було використано технологію нечіткої логіки. Технологія нечіткої логіки – це комп'ютерний підхід до багатьох сучасних систем. Вона бере ступені істинності як математичну основу за принципом аспекту двозначності [9].

Переваги технології нечіткої логіки:

1. Висока точність, оскільки вона базується на людських міркуваннях і лінгвістичній моделі
2. Гнучкий у використанні та застосуванні в багатьох галузях промисловості
3. Використовує прості математичні операції для нелінійних і складних систем
4. Ефективне використання керування для більшості електронних і промислових систем

Вхідні та вихідна змінні в нечіткій моделі були представлені трикутними функціями належності. Усі вхідні змінні визначені базовою множиною термів: low, high, в межах індивідуальних множин:

1. Залізо: low – [0, 0.1], high – [0.05, 0.3];
2. Сульфати та хлориди: low – [0, 100], high – [60, 200];
3. Діоксид азоту: low – [0, 30], high – [20, 180];
4. Озон: low – [0, 60], high – [50, 300];
5. Кадмій: low – [0, 50], high – [30, 80];
6. Свинець: low – [0, 1], high – [1, 10].

Вихідним параметром є змінна “Екологічний аналіз”, визначена базовою термножиною {low, medium, high}, в межах універсальної множини [0,3] (рис.1).

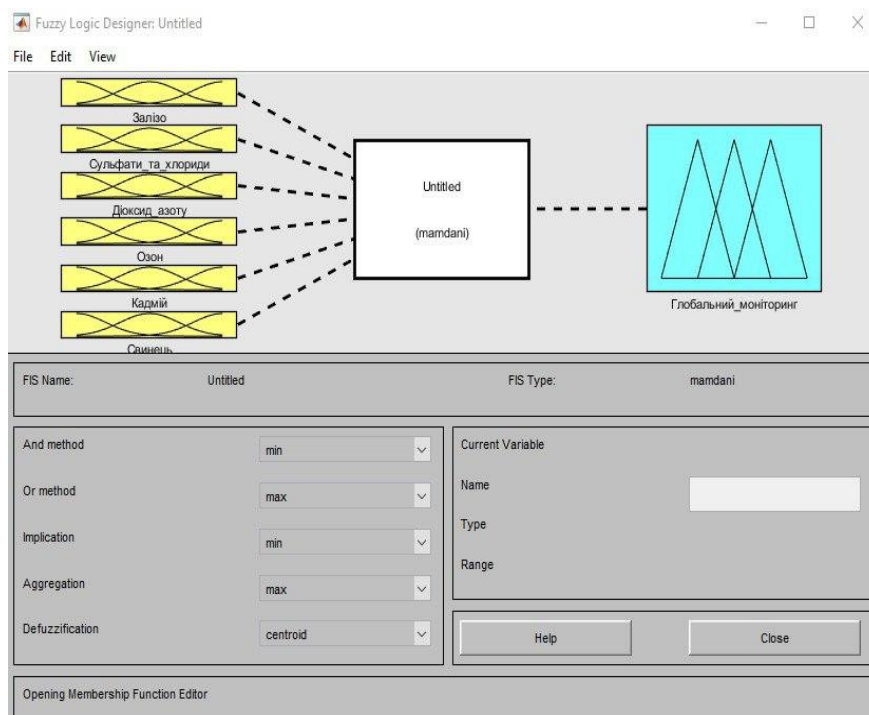

Рис. 1. Вхідні та вихідна змінні моделі

Структурна модель системи складається з 5 елементів: дані з датчиків, база даних, сервер, програма, користувацький інтерфейс.

Дані зчитуються з датчиків та записуються в базу даних. Далі за допомогою спеціального конектора, інформація з бази даних імпортується на сервер, звідки в свою чергу передається у модулі програми. Далі необхідно написати програмний код, який обробляє отримані дані та записує на користувацький інтерфейс для подальшої роботи та взаємодії з ними.

Серед найважливіших завдань користувача системи є: отримання інформації, а саме про вплив на людину, про якість повітря, води, ґрунтів та перегляд інтерактивної мапи забруднення, розрахунок рівня забруднення, а саме введення показників та перегляд граничних значень, перегляд статистичних даних.

Розрахунок рівня забруднення є найголовнішою функцією системи моніторингу. Система може допомогти користувачеві розрахувати якість навколишнього середовища за власними показниками у його місцевості. Для цього достатньо лише ввести показники та натиснути кнопку «Розрахувати». Система виведе висновок згідно запиту користувача, а також покаже рівень забруднення та граничні значення, які не впливають на стан та здоров'я людини.

Система буде надавати доступ до розширеної інформації для користувача. Серед основних можливостей будуть такі види інформації: якість повітря, якість води, якість ґрунтів, а також перегляд інтерактивної мапи якості навколишнього середовища. Додатково, можна буде отримати інформацію про вплив на людину.

Користувачам може бути цікаво перевірити та порівняти дані, які були записані протягом певного часу у минулому. Для цього є функція перегляду статичних даних. Користувачу буде виводитися таблиця з вимірними раніше показниками забруднення з можливістю вибору періоду, який його цікавить.

Користувач має можливість внести дані, які він знає про забруднення, а програма самостійно визначить його рівень, згідно програмних правил.

База даних системи складається з 9 таблиць: «Користувач», «Місто», «Показники Води», «Показники Повітря», «Показники Ґрунту», «Моніторинг», «Вміст Речовин Води», «Вміст Речовин Повітря», «Вміст Речовин Ґрунту».

Коли користувач заходить на сайт глобального моніторингу, йому відкривається головна сторінка, яка містить деяку інформацію про моніторинг в загальному.

Переходячи на інші сторінки: «Повітря», «Вода» та «Ґрунт», відображається актуальна карта з містами та позначками на ній. Дані отримуються з бази даних. Натискаючи на кожен з показників, користувач може побачити його координати. Також під координатами розташована активна кнопка «Інформація про забруднення», яка робить переадресацію на сторінку з показниками по даному місту.

Натиснувши на кнопку «Інформація про забруднення», користувачу відкриється нова сторінка з детальною інформацією по цьому місту, серед яких загальний показник забруднення та показники вмісту речовин, які є різними для кожного виду моніторингу.

Ще однією сторінкою є калькулятор, який визначає рівень забруднення, згідно введених правил. На цій сторінці є поля для вводу інформації, як повітря, так і води та ґрунту. Необхідно внести дані та натиснути кнопку «Розрахувати». Програма рахує рівень забруднення та зберігає введені показники, і виводить ці пораховані дані на екран.

Для контролю зміни показників забруднення на сторінки виведено графік зміни значень. Для побудови графіку з бази даних беруться показники за останні 5 днів, згідно яких можна побачити динаміку забруднення. Якщо в цей день додано декілька записів, то береться найновіший доданий запис. Якщо показник в цей день не доданий, відповідно показник буде дорівнювати нулю. Графіки можна побудувати для кожного показника.

Розроблене програмне забезпечення було протестовано на кожному етапі його роботи. Запропонована система працює без помилок.

Отже, у роботі було розроблено програмне забезпечення для глобального моніторингу, а саме: сформовано інформаційну модель дослідження; описано вхідні та вихідні дані та параметри розроблюваної моделі; методи отримання інформації проектованої системи та засоби вимірювання показників. Дана система дає змогу збирати, обробляти та аналізувати всі типи даних, необхідних для глобального моніторингу. Дані, які збираються можуть використовуватися для прийняття важливих рішень. Система є ефективною, швидко працює і без помилок, є простою у використанні.

1. *What is the global environment monitoring systems (GEMS)*. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.buschsystems.com/resource-center/knowledgeBase/glossary/what-is-the-global-environment-monitoring-system-gems>.
2. *Earth detox: how and why we must clean up our planet*. / Julian Cribb, United Kingdom: Cambridge University Press, 2021. 330 с.
3. *Процеси захисту навколишнього середовища*. / Зацерклянний М.М., Україна: Фенікс, 2017. 454 с.
4. *Real time environment monitoring: sensors and systems*. / Miguel F. Acevedo, USA – CRC Press, 2023. 159 с.
5. *How is Air Quality Measured*. URL: <https://scijinks.gov/air-quality/#:~:text=The%20Short%20Answer%3A,of%20pollution%20in%20the%20air>.
6. *Air quality: measurement, analysis and monitoring techniques*. / Anthony Schindler, USA - Syrawood Publishing House, 2019 - 210 с.
7. *7 Ways to Measure, Monitor and Evaluate Water Quality* URL: <https://publiclab.org/notes/anngneal/12-08-2017/7-ways-to-measure-monitor-and-evaluate-water-quality>.
8. *Soil Contamination Inspection*. URL: <https://www.nachi.org/soil-contamination-inspection.htm#:~:text=The%20only%20sure%20way%20to,employed%20to%20conduct%20soil%20sampling>.
9. *MATLAB for engineers, global edition*. / Holly Moore, United Kingdom – PEARSON, 2018. 672 с.

ЗАСТОСУВАННЯ ГЕНЕРАТОРІВ ПСЕВДОВИПАДКОВИХ ПОСЛІДОВНОСТЕЙ В СИСТЕМАХ АКТИВНОГО ПОДАВЛЕННЯ ШУМУ

Войтусік Степан

Національний університет «Львівська політехніка»

Львів, Україна

stepan.s.voitusik@lpnu.ua

Олександр Ісаков

Національний університет «Львівська політехніка»

Львів, Україна

oleksandr.isakov.mkb.2018@lpnu.ua

Abstract. Today, with the development of industry, the issue of combating noise pollution is gaining more and more importance. Physically, the concept of noise is described by chaotic processes and is closely related to such a concept as randomness. It can be argued that noise is the result of randomness. Methods of creating pseudorandom sequences can be used to create controlled noise, which in turn makes it possible to create active noise control systems. Therefore, research in the field of finding new pseudorandom sequences, which are most suitable for use as a noise source with controlled parameters, is of great importance both for application in the field of environmental protection from noise pollution and in the field of information protection.

Key words: *Noise control, noise pollution, environment, pseudo noise sequences, generators of pseudo random sequences.*

Анотація. На сьогоднішній день з розвитком промисловості питання боротьби із шумовим забрудненням набуває все більшого значення. Фізично поняття шуму описується хаотичними процесами і тісно пов'язано із таким поняттям як випадковість. Можна стверджувати, що шум є наслідком випадковості. Методи створення псевдовипадкових послідовностей можна використати для створення контрольованого шуму, що в свою чергу дає можливість створювати активні системи керування шумом. Тому дослідження в області пошуку нових псевдовипадкових послідовностей, які найбільше підходять для застосування у якості джерела шуму з контрольованими параметрами має важливе значення як для застосування в сфері захисту навколишнього середовища від шумового забруднення так і в сфері захисту інформації.

Ключові слова: *Боротьба із шумом, шумове забруднення, довкілля, псевдо шумові послідовності, генератори псевдовипадкових послідовностей.*

1. Вступ.

Бурхливий розвиток міст, концентрування в них все більшої кількості нових виробництв, транспорту, поява аеропортів поблизу – це все суттєво ускладнює життя людей, для яких здавалося би і будуються ці міста. Крім забруднення повітря, довколишнього середовища, води також можна навести і так зване «забруднення» підвищеним шумом. Часто небажаним явищем є наявність шумів в електронних схемах, де вони є результатом фундаментальних фізичних процесів. Рівень шуму також треба враховувати при передачі радіосигналів. До захисту середовища від шуму мабуть також можна віднести і криптографічний захист від шумів, що направлені перешкодити нормальному функціонуванню технічних засобів.

Вплив шуму на стан людини має як негативний так і позитивний характер. Отже – негативний вплив це наприклад не можливість заснути під звук транспорту за вікном, складність у спілкуванні під час галасливих великих публічних зібрань, фізичний вплив потужного звуку на органи слуху, що може привести як до пониження чутливості слуху так і до повної його втрати. Все це підтверджується і отриманими науковими даними [1]. Також

шум за своїми певними характеристиками може призводити до різних негативних впливів, так коливання інфразвукових хвиль буквально можуть вбити людину. Тому у більшості цивілізованих країн встановлені допустимі норми шуму у громадських приміщеннях. Аналогічні є і в Україні [2]. Методики оцінки впливу шуму на навколишнє середовище наведені в «Рекомендаціях з оцінки впливу шуму на навколишнє середовище», опублікованих Інститутом управління та оцінки навколишнього середовища (ІЕМА) в 2014 [3].

До позитивних факторів можна віднести скажімо його вплив на людину, яка відпочиває під шум дощу, моря або лісу. Позитивний вплив шуму на організм людини відмічається у багатьох повідомленнях, але всі вони переважно не являються академічними дослідженнями. На приклад існують практики так званого сну на вуликах, але при цьому як вказано на сайті МОЗ України [4], жодних підтверджень ефективності даного методу не існує.

2. Природа шуму.

Згідно етимологічного словника [5] слово шум «галас; вир», відоме ще в мові давньої Русі з 2-ї половини 11-го віку і походить від праслов'янського кореня. Дане поняття також можна пов'язати і з поняттям хаосу, яке є антонімом слову порядок. В фізиці і математиці теорія хаосу виділена в окремий підрозділ.

З фізичної точки зору звуковий шум являє собою хаотичну сукупність звукових коливань різної частоти, інтенсивності і тиску [6]. Шум за своїми частотними характеристиками можна розподілити по типам. За аналогією зі світлом виділяють певні «кольори» шуму. Розглянемо по черзі їх усі. Отже «білий» шум має у своєму складі усі частоти, тобто потужність його сигналу рівномірно розподілена по всій полосі частот (пряма 1 на рис. 1.). На рис. 1 наведені асимптоти змодельованих залежностей спектральної густини потужності сигналу від частоти.

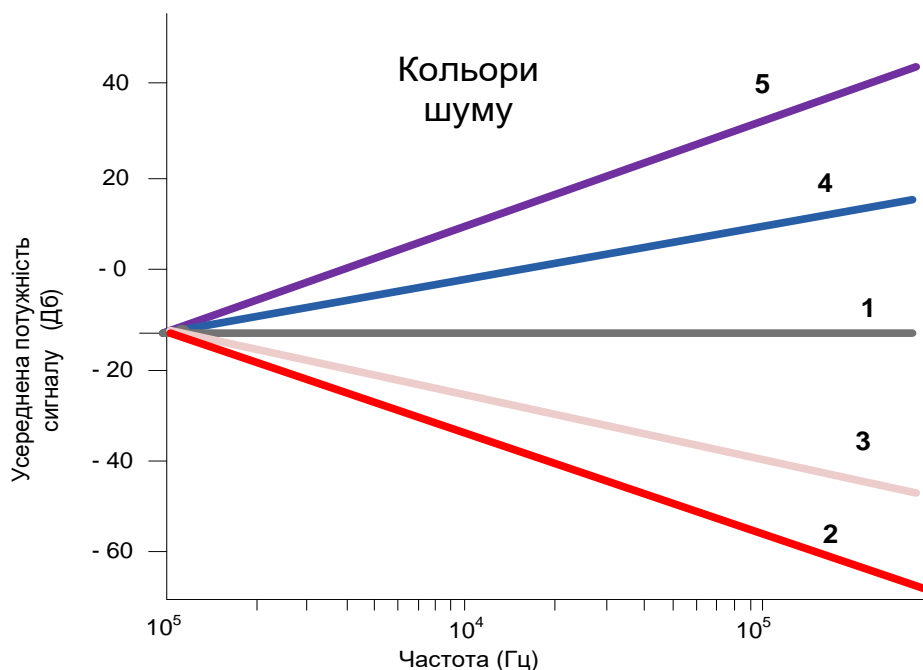

Рис. 1. Асимптоти змодельованих залежностей спектральної густини потужності сигналу від частоти для різних типів шумів

Сам реальний сигнал, наприклад для «білого» шуму, має форму залежності, наведену на рис. 2. Колір шуму визначається по тому в яку область зміщена частотна характеристика сигналу шуму, для білого шуму зміщення відсутнє. Для «червоного» шуму (пряма 2 на рис.

1.), інша його назва броунівського або шуму Брауна [7], маємо відповідно зсув більшої інтенсивності сигналу в область низьких частот. Тобто його частотна характеристика має вигляд $\sim 1/f^2$ із нахилом -20 dB/dec. Фізична природа даного шуму базується на розгляді броунівського руху частинок, зважених у середовищі. Даний шум подібний до шуму сильного дощу або водоспаду. В [8] було показано як методом інтерювання можна із «білого» шуму отримати «червоний».

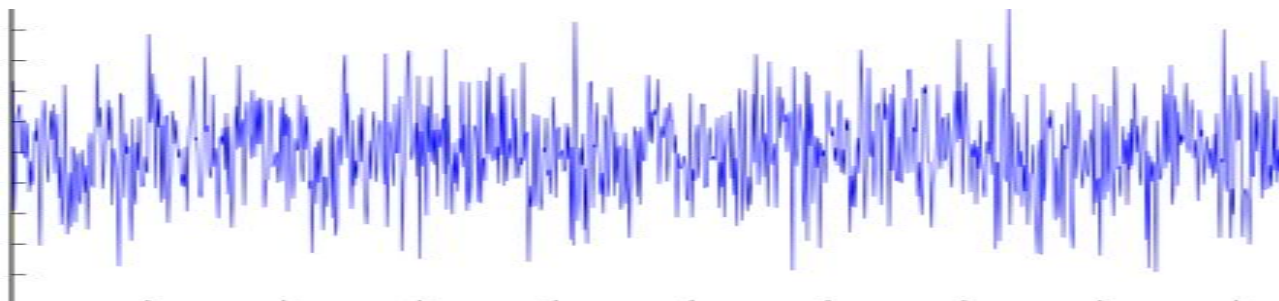

Рис. 2. Амплітудно – часова залежність сигналу «білого» шуму

Також важливим типом шуму є так званий шумовий процес Орнштейна-Уленбека, який широко використовується у різних моделюваннях [8], в економічних моделюваннях курсів обміну валют, процентних ставок по кредитам і депозитам, цін на товари, в технічних моделюваннях поведінки різних систем за допомогою штучного інтелекту, наприклад польоту дрона в різних погодніх умовах [9].

Так званий «рожевий» шум (пряма 3 на рис. 1), ще його називають дробовим або фрактальним, має відповідно частотну характеристику щільності потужності сигналу пропорційно $\sim 1/f$. Звук «рожевого» шуму подібний до звуку водоспаду. Даний тип шуму, тобто шуму із частотною характеристикою $1/f$ пов'язують із електронними флуктуаціями у твердих тілах [10]. Квантова теорія $1/f$ шуму [11], створена Пітером Генделем і була опублікована вперше в 1980 р. Але ця теорія отримала заперечення 2-ма незалежними дослідницькими групами [12; 13], що і було відмічено в оглядовій статті М. Вайсмана [14]. Таким чином питання остаточно щодо квантової теорії $1/f$ шуму а також багатьох експериментальних робіт, що її підтверджували, залишається відкритим.

3. Методи дослідження шуму.

Так як фізично шум є результатом певних випадкових процесів то відповідно природнім є розгляд шуму з точки зору теорії ймовірностей і статистики. У статистиці розглядають різні типи процесів, які відрізняються між собою певними параметрами. Крім пуассонівського процесу у статистиці ще виділяють марківський і вінеровський процеси [15; 16]. Згідно із [17] фізичні процеси, що призводять до дробового і теплового шуму підпорядковуються саме пуассонівському закону розподілу. Якщо розглядати шум як імпульсний випадковий потік, який задовольняє умовам стаціонарності, ординарності і відсутності післядії то він буде описуватись класичним пуассонівським наближенням для біноміального розподілу, або по іншому просто пуассонівським розподілом у фіксованому інтервалі часу t :

$$P(k, \lambda t) = e^{-\lambda t} (\lambda t)^k / k! \quad (1)$$

де λ - середня кількість імпульсів за одиницю часу, e - число Ейлера, k – кількість імпульсів за одиницю часу. Тобто дана формула описує ймовірність $P(k, \lambda t)$ появи k імпульсів за час t . Коли задовільняються усі три умови то процес називається стаціонарним і не стаціонарним коли відповідно відсутня умова стаціонарності процесу. До властивостей пуассонівського розподілу, які відрізняють його від інших, і відповідно по яких можна експериментально визначати правдоподібність гіпотези про приналежність процесу до пуассонівського, є рівність математичного сподівання і дисперсії випадкової величини ($M(k)=D(k)$).

Виходячи із статистичної подібності шуму до так званих шумо подібних процесів, до яких відносяться і процеси генерування псевдовипадкових чисел, існує можливість штучного створення сигналу шуму. При цьому відкриваються перспективи керування властивостями змодельованого шуму. За допомогою різноманітних генераторів псевдовипадкових чисел ми можемо генерувати псевдовипадкові послідовності, які відповідають певним характеристикам шумових генераторів [17]. Так варіанти моделювання «червоного», «рожевого», «голубого» і «фіолетового» шумів за допомогою пакету Matlab наведені в [*9]. Важливою характеристикою для аналізу згенерованих шумо подібних послідовностей є автокореляційна функція (АКФ):

$$R_{xx} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i x_{i+j} \quad (2)$$

де $j = 0, m$. При цьому АКФ при $j = 0$ має пік, а при всіх інших $j (j > 0)$ її значення близьке нулю. Для оцінки степеня шумоподібності послідовності застосовують відношення амплітуди головного піка до величини максимального розмаху бокового пелюстка, чим воно більше, ти послідовність, побудована на генераторі псевдовипадкової послідовності, більш шумоподібна. Це ілюструється отриманими експериментальними даними для 2-х послідовностей, отриманих на базі генераторів псевдовипадкових чисел: - лінійного конгруентного генератора (ЛКГ)

$$X_i = (aX_{i-1} + b) \bmod m \quad (3)$$

де $a = 106, b = 1283, m = 6075$;

і модифікованого генератора Фібоначчі із запізненням:

$$X_{n+1} = (X_{n-a} + X_{n-b}) \bmod (2^m), \text{ при } n \geq 55 \quad (4)$$

де $a = 55, b = 24, m = 20$

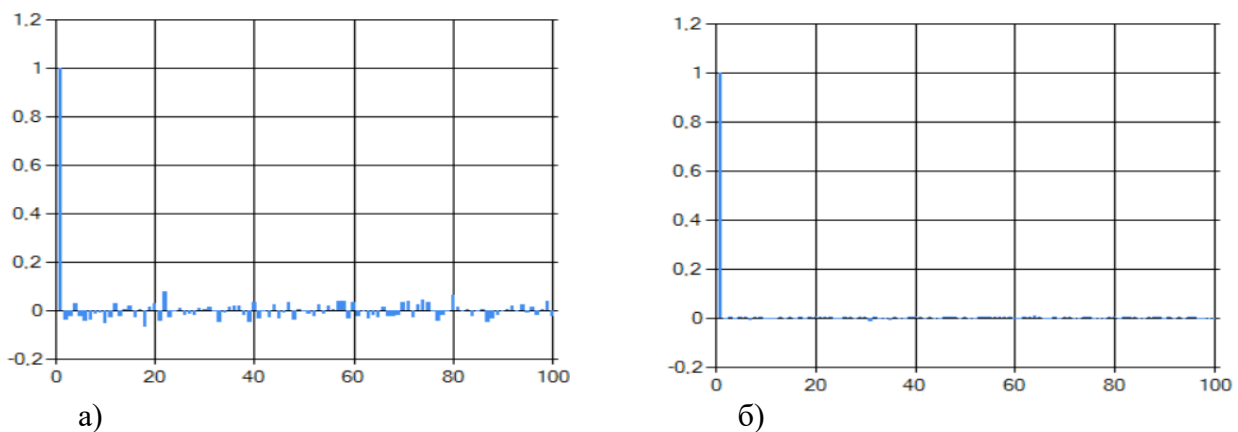

Рис. 3. а) АКФ шумо подібної послідовності на основі ЛКГ, б) АКФ шумо подібної послідовності на основі модифікованого генератора Фібоначчі із запізненням.

Як видно із графіків відношення основного піку до бокових пелюсток для шумоподібної послідовності на основі ЛКГ менше аналогічного відношення для шумоподібної послідовності на основі модифікованого генератора Фібоначчі із запізненням, що свідчить про те, що другий генератор має переваги у використанні у якості шумо подібної послідовності. Це також узгоджується з тим фактом, що загалом статистичні характеристики за тестами NIST також показують вищу якість для генератора Фібоначчі із запізненням. Створивши на базі вибраних генераторів псевдовипадкових чисел, генератор шуму ми можемо перейти до створення систем активного подавлення шуму, які можна використовувати як в захисті навколишнього середовища від забруднення шумом так.

4. Активне подавлення шуму.

Ідея активного подавлення шуму полягає в тому, щоб за допомогою інтерференції сигналів добитись скасування шуму, шляхом накладання такого ж шуму але зсунутим по фазі на 180 градусів. Таким чином, інший корисний сигнал буде очищений від шуму

повністю або ж значною мірою [18]. При цифровому моделюванні, за допомогою даної техніки можна добитись повного очищення від шуму, однак при роботі з аналоговими пристроями, або ж реальної передачі сигналу можуть виникнути труднощі.

В контексті кібербезпеки, генератори шуму можуть виконувати роль пасивного захисту інформації або ж активного впливу на зловмисника, щоб унеможливити використання певного проміжку частот. У випадку, коли зловмисник використовує генератор шуму на зону, яку необхідно захистити, ефективними методами захисту є псевдовипадкове перелаштування робочої частоти та розширення спектра. Оскільки з розширенням спектру частот, генератор шуму втрачає свою ефективність і вимагає більших ресурсів від зловмисника, ця техніка широко застосовується для боротьби з шумом.

Однак бувають випадки, коли ці техніки неможливо впровадити або ж вони є неефективними. Наприклад, якщо генератора шуму достатньо щоб покрити усі канали, між якими відбувається перемикання частоти або використання ширшого спектру заборонене через можливу інтерференцію з іншими сигналами. Ще одним прикладом є сигнали, які не можуть використовувати описані техніки через обмеження пристрою або у випадку, коли сигнал є природнім. В такому разі імплементація активного подавлення шуму є хорошою альтернативою для відокремлення корисного сигналу.

5. Проблеми активного подавлення шуму.

Є кілька факторів, які потрібно брати до уваги при реалізації активного подавлення шуму:

- швидкодія пристрою подавлення шуму;
- джерело та природа шуму, який необхідно подавити;
- зона дії шуму та зона яку треба очистити;
- потужність шуму.

Якщо існує можливість прямої синхронізації чи імплементації активного подавлення шуму безпосередньо на пристрої, обернений шум можна генерувати в режимі реального часу і таким чином протидіяти зовнішньому шуму. В іншому випадку необхідно використовувати адаптивні алгоритми, які в режимі реального часу можуть адаптовуватись під зміни в шумі, або алгоритми, які можуть передбачати шум на основі попередньо опрацьованих даних. В будь-якому випадку, ефективність такого подавлення залежатиме одночасно від всіх вхідних сигналів, кореляції шуму з корисним сигналом і параметрів з якими були реалізовані алгоритми. В якості алгоритмів використовують: алгоритм найменших квадратів [19] та рекурсивний алгоритм найменших квадратів, фільтр Вінера [20; 21]. Якщо статистичні характеристики сигналу не є сталими, ефективність алгоритмів буде менша. Також ці алгоритми не дають змогу виділити сигнал який буде ідентичний корисному, тому що частина шуму все ще буде присутня.

6. Реалізація активного подавлення шуму.

Набір великої кількості вхідних умов вимагає комплексного підходу для впровадження ефективного способу активного подавлення шуму. Саме тому важливо реалізувати можливість аналізу в реальному часі та адаптації пристрою до зміни зовнішніх умов. Перш за все необхідно мати модуль (Ан, рис. 4), який безперервно аналізуватиме зону, яку необхідно захистити. Це водночас дозволить зібрати необхідні дані для ініціалізації алгоритму видалення шуму, і допоможе виявляти та сповіщати про вплив шуму на систему за допомогою резервних каналів зв'язку. Також цей модуль може знаходити кореляції з попередніми шумами. Якщо модуль зможе виявити короткий період генератора шуму або ж однакові шуми, які спричинені константними початковими значеннями, видалення шуму буде простим та ефективним. В іншому випадку керування перейде до модулю з алгоритмами видалення шуму (Алг).

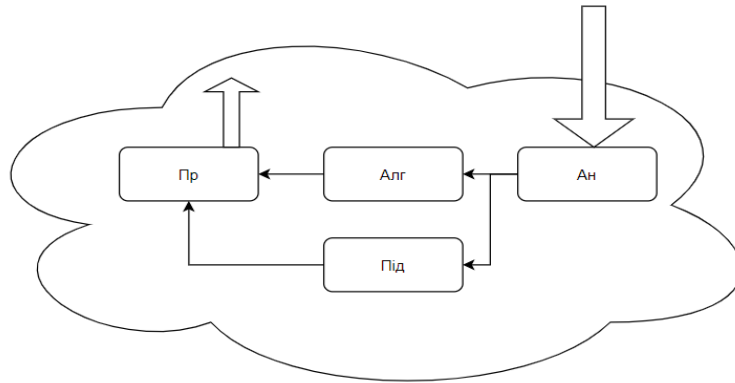

Рис. 4. Структурна схема запропонованого активного подавлення шуму

Знаючи оригінальний сигнал, історичні дані шуму та зашумлений корисний сигнал, модуль почне підбирати параметри фільтрів, при яких відфільтрований сигнал максимально корелюватиме з оригінальним сигналом. Якщо значення функції кореляції буде достатнім для отримання корисної інформації, обернений сигнал буде поширений разом з корисним. Якщо це можливо, додатковою опцією може виступати підсилювач (Під) корисного сигналу (Пр), який вмикатиметься лише у випадку дії небажаного шуму на відповідну зону. Це вимагатиме від злоумисника більших ресурсів, а саме потужнішої антени. Також слід пам'ятати що сигнал втрачає потужність з відстанню, тому той хто використовує генератор шуму, повинен враховувати втрати потужності сигналу.

Висновки

В даній публікації були розглянуті існуючі способи активного подавлення шуму навколишнього середовища так і в контексті кібербезпеки. Досліджено проблеми, які виникають при виборі методу подавлення шуму та методи їх вирішення. Запропоновано модель активного подавлення шуму для системи, яка не може використовувати методи псевдовипадкового перелаштування робочої частоти або розширення спектра.

1. Залеський І.І., Клименко М.О. *Екологія людини: Підручник*. – К, : Академія, 2005. – 288 с
2. <https://ips.ligazakon.net/document/view/Re33252?an=8>.
3. *Guidelines for environmental noise impact assessment.2014, IEMA, Ver. 1.2. Designed & Printed by Ruddocks.*
4. <https://moz.gov.ua/article/health/apiterapija-chi-likujut-bdzholina-otruta-i-son-na-vulikah>.
5. *Етимологічний словник української мови: у 7 т. / редкол.: О. С. Мельничук (голов. ред.) [та ін.] ; АН Української РСР, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні. Київ: Наук. думка, 1982.*
6. Diego Krapf; Enzo Marinari; Ralf Metzler⁵; Gleb Oshanin; Xinran Xu and Alessio Squarcini (2018-02-09). *Power spectral density of a single Brownian trajectory: what one can and cannot learn from it*". *New Journal of Physics*. 20 (2): 23029.
7. J. A. Barnes and D. W. Allan, *A statistical model of flicker noise in Proceedings of the IEEE*, vol. 54, no. 2, pp. 176-178, Feb. 1966, doi: 10.1109/PROC.1966.4630.
8. Doob J.L. (April 1942). *"The Brownian Movement and Stochastic Equations"*. *Annals of Mathematics*/ 43 (2): 351-369.
9. [http://dy199-124.ust.hk/udacity/\[FreeCoursesOnline.Me\]%20UDACITY%20-%20Deep%20Learning%20v4.0.0/index.html](http://dy199-124.ust.hk/udacity/[FreeCoursesOnline.Me]%20UDACITY%20-%20Deep%20Learning%20v4.0.0/index.html)
10. Kogan, Shulim (1996). *Electronic Noise and Fluctuations in Solids*. [Cambridge University Press]. P. 354. ISBN 978-0-521-46034-7.
11. P.H. Handel: *"Quantum Approach to 1/f Noise"*, *Phys. Rev.* 22A, p. 745 (1980).

12. Nieuwenhuizen, Th. M.; Френкель, Д.; ван Кампен, Н.Г. (1987-03-01). "Objections to Handel's quantum theory of $1/f$ noise". *Physical Review A*. **35** (6). American Physical Society (APS): (APS): 2750–2753. doi:10.1103/physreva.35.2750.
13. Kiss, LB; Heszler, P (1986-09-30). «An exact proof of the invalidity of 'Handel's quantum $1/f$ noise model', based on quantum electrodynamics". *Journal of Physics C: Solid State Physics*. **19** (27). IOP Publishing: L631–L633. doi:10.1088/0022-3719/19/27/005.
14. Weissman, M. B. (1988). " $1/f$ Noise and other slow non-exponential kinetics in condensed matter". *Reviews of Modern Physics*. **60** (2): 537–571.
15. В.Феллер. Введение в теорию вероятностей и ее приложения. В 2-х томах. Т.1. М.: Мир.1984. -528 с.
16. В.Феллер. Введение в теорию вероятностей и ее приложения. В 2-х томах. Т.2. М.: Мир.1984. 738 с.
17. В.М. Максимович, О.І. Гарасимчук, М.М. Мандрона, Р.Т.Смук, Ю.Б. Сторонський. Львів. Видавництво Львівської політехніки. 2019. 156 с.
18. Davisson, D. L. (2014). *Adaptive Signal Processing*. Springer Wien. ISBN 978-3-7091-2840-4.
19. A. Mendiratta and D. Jha, "Adaptive Noise Cancelling for audio signals using Least Mean Square algorithm," *International Conference on Electronics, Communication and Instrumentation (ICECI), kolkata, India, 2014*, pp. 1-4, doi: 10.1109/ICECI.2014.6767380.
20. Zhu Gang and Ouyang Zhihong, "Application of adaptive noise cancelling to suppression wide-band noise," *Proceedings of Third International Conference on Signal Processing (ICSP'96), Beijing, 1996*, pp. 599-601 vol.1, doi: 10.1109/ICSIGP.1996.567335.
21. Wang, P.; Zhang, X.; Xu, L.; Liu, Z.; Wan, Y. Adaptive Noise Cancellation Based on Time Delay Estimation for Low Frequency Communication. *Appl. Sci.* 2018, **8**, 734. <https://doi.org/10.3390/app8050734>.

THE IMPACT OF FINANCIAL MARKET REGULATORS ON TRANSFER PRICING STRATEGIES OF CORPORATIONS

Horyslavets Pavlo

Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine

pavlo.a.horyslavets@lpnu.ua

Mukan Andrii

Lviv Polytechnic National University, Nestlé Nederland

Lviv, Ukraine

andrii.r.mukan@lpnu.ua

Abstract. This article explores the multifaceted relationship between financial market regulators and corporate transfer pricing, focusing on the mechanisms and tools used by regulators to shape and monitor this practice, as well as the risks that corporations may face if they fail to comply with transfer pricing rules. Financial market regulators play a key role in establishing and enforcing rules, often in accordance with international standards, to ensure fair and transparent transfer pricing worldwide.

Key words. *OECD, financial market regulators, Country-by-Country Reporting (CbCR), transfer pricing, risks.*

Relevance of the research work. Transfer pricing, the setting of prices for transactions between affiliated entities within a multinational corporation, has become a crucial aspect of international business operations. As corporations expand globally, the influence of financial market regulators on transfer pricing strategies has gained prominence. This article delves into the intricate relationship between financial market regulators and the transfer pricing practices of corporations, exploring how regulatory frameworks shape, monitor, and enforce transfer pricing policies.

Transfer pricing involves determining the prices at which different divisions or entities within a multinational corporation transact with each other. The primary objective is to allocate profits fairly among these entities while complying with tax regulations in various jurisdictions. The complexity arises when corporations seek to optimize their tax liabilities by manipulating transfer prices, a practice that has drawn the attention of financial market regulators.

Review of recent publications and research. Smith, J., & Johnson, A. did an in-depth analysis and review of various transfer pricing strategies adopted by corporations. It likely covers different methods, approaches, and implications of transfer pricing strategies within the context of financial regulations [1]. Brown, K. & White, S. explores the specific influence and impact of financial market regulators on the shaping of corporate transfer pricing strategies. It may discuss the regulatory framework's role in determining or influencing how companies structure their transfer pricing practices [2]. Garcia, M. and Li, R. delves into how corporate strategies related to transfer pricing adapt in response to changes in financial regulations. It might discuss case studies or theoretical models illustrating adaptation strategies [3]. Chen, L., & Wang, Q. investigates the direct impact of financial market regulations on the behavior of corporations concerning their transfer pricing practices. It might explore how regulatory changes influence decision-making processes [4]. Williams, P., and Turner, E. provide a comprehensive view of transfer pricing dynamics, considering the regulatory aspects that shape these dynamics. It might discuss the interaction between transfer pricing and regulatory frameworks [5]. Martinez, G. and Adams, K. focus on how financial market regulators impact and influence decision-making processes related to transfer pricing within corporations. It may provide insights into the decision criteria companies consider under regulatory influence [6]. Young, S. and Patel, R. examines the challenges and ethical considerations faced by companies in complying with transfer pricing regulations amidst evolving financial regulations. It might discuss best practices and ethical implications for compliance [7].

During the research, the following **methods** were used: analysis and systematization; logical generalization; deduction, comparison, synthesis and analysis.

Financial market regulators play a pivotal role in establishing and enforcing rules related to transfer pricing. Organizations such as the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) provide guidelines and standards to ensure fair and transparent transfer pricing practices globally. Many countries have adopted these guidelines, incorporating them into their domestic tax laws [7].

Transfer pricing in Ukraine is regulated by the State Fiscal Service of Ukraine (SFS). The SFS is responsible for overseeing tax matters in the country, including the implementation and enforcement of transfer pricing regulations. In Ukraine, transfer pricing rules were introduced in 2013 as part of the broader tax legislation. The regulatory framework includes requirements for documentation, disclosure, and compliance with arm's length principles in transactions between related parties.

Of course, the impact of financial market regulators on corporate transfer pricing varies from jurisdiction to jurisdiction. Table 1 provides a list of some of the prominent financial market regulators and organizations that influence transfer pricing practices around the world.

Table 1

List of some of the prominent financial market regulators and organizations that influence transfer pricing practices around the world

Financial market regulators	Description
Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD)	Develops guidelines and standards for transfer pricing that are widely adopted by many countries.
Internal Revenue Service (IRS)	In the United States, the IRS is a key regulator that enforces transfer pricing rules and guidelines.
Her Majesty's Revenue and Customs (HMRC)	The UK tax authority plays a crucial role in regulating transfer pricing for companies operating in the United Kingdom.
Australian Taxation Office (ATO)	The ATO oversees transfer pricing regulations in Australia and enforces compliance.
Bundeszentralamt für Steuern (BZSt)	In Germany, the Federal Central Tax Office is involved in regulating transfer pricing.
Autorité des marchés financiers (AMF)	In France, the AMF regulates financial markets and may influence transfer pricing practices.
State Administration of Taxation (SAT)	In China, the SAT is the primary regulatory authority for tax matters, including transfer pricing.
Swiss Federal Tax Administration (SFTA)	In Switzerland, the SFTA oversees tax matters, including transfer pricing.
European Securities and Markets Authority (ESMA)	While primarily focused on securities markets, ESMA's activities can influence financial regulations that may impact transfer pricing.

**Created based on [8; 9; 10].*

It's important to note that international organizations like the OECD play a significant role in shaping global transfer pricing standards. Companies operating internationally must navigate the regulatory landscape of each jurisdiction in which they conduct business.

Financial market regulators emphasize transparency and documentation to curb aggressive transfer pricing practices. Corporations are often required to maintain detailed documentation justifying their transfer pricing decisions. This documentation is subject to scrutiny by regulators,

and non-compliance can result in penalties. This increased focus on transparency aims to prevent profit shifting and ensure that corporations pay taxes in the jurisdictions where economic activities occur [16].

Financial market regulators use a variety of tools and mechanisms to control and monitor corporate transfer pricing policies to ensure compliance with tax laws and prevent abuse. The list of key instruments commonly used by regulators is presented in Table 2.

Table 2

List of key instruments commonly used by regulators

Tools and mechanisms	Description
Transfer Pricing Guidelines	Development and Publication: Regulators, often in collaboration with international organizations like the OECD, develop comprehensive transfer pricing guidelines. These guidelines provide a framework for corporations to structure their transfer pricing policies in accordance with accepted principles.
Documentation Requirements	Mandatory Documentation: Regulators may require corporations to maintain detailed documentation supporting their transfer pricing decisions. This documentation typically includes information on the economic analysis, comparables, and the rationale behind the pricing strategies.
Audits and Examinations	Regular Audits: Regulators conduct audits and examinations of corporations to assess the accuracy and fairness of their transfer pricing arrangements. This involves a thorough review of financial records, documentation, and transactions to ensure compliance with regulatory standards.
Advance Pricing Agreements (APAs)	Pre-approval Mechanisms: Regulators may offer corporations the option to enter into advance pricing agreements. These agreements allow corporations to seek pre-approval for their transfer pricing methodologies, providing a level of certainty and reducing the risk of later regulatory challenges.
Country-by-Country Reporting (CbCR)	Transparency Measures: Many jurisdictions have adopted CbCR requirements, which mandate multinational corporations to report detailed financial and operational information on a country-by-country basis. This helps regulators assess transfer pricing risks and enforce compliance.
Mutual Agreement Procedures (MAPs)	Dispute Resolution Mechanisms: Regulators often have mechanisms such as MAPs to resolve transfer pricing disputes between countries. This involves collaboration between tax authorities to reach a mutually agreed-upon resolution.
Penalties and Fines	Deterrent Measures: Regulators may impose penalties and fines for non-compliance with transfer pricing regulations. These financial consequences serve as deterrents and encourage corporations to adhere to regulatory guidelines.
International Collaboration	Information Exchange: Regulators engage in international collaboration to exchange information about transfer pricing practices. This collaboration enhances the ability to identify and address cross-border tax avoidance.
Technology and Data Analytics	Data-Driven Approaches: Regulators leverage technology and data analytics to analyze large sets of financial data. This enables them to identify patterns, anomalies, and potential areas of non-compliance in transfer pricing practices.
Training and Guidance	Educational Initiatives: Regulators may offer training programs and guidance to corporations to enhance their understanding of transfer pricing regulations. This proactive approach aims to foster voluntary compliance and reduce inadvertent errors.

Legal Framework and Legislation	Enactment of Laws: Regulators may enact or update legislation to strengthen the legal framework surrounding transfer pricing. This includes incorporating international standards and addressing emerging issues in the field.
---------------------------------	--

**Created based on [11,12,13].*

Financial market regulators use a combination of these tools to create a robust regulatory environment, ensuring that transfer pricing practices align with the broader objectives of fair taxation and economic transparency. The effectiveness of these tools relies on the collaboration between regulators, corporations, and international bodies to adapt to evolving business landscapes.

The influence of financial market regulators on transfer pricing significantly impacts corporate decision-making. Corporations must align their transfer pricing strategies with regulatory expectations to mitigate legal and financial risks. This often involves a delicate balance between optimizing tax efficiencies and complying with evolving regulatory frameworks [17].

Corporations that fail to comply with the requirements of financial market regulators when implementing transfer pricing policies may face a range of risks. Non-compliance can have serious consequences, both financially and legally. The risks that corporations may face are summarized in Table 3.

Table 3

Risks that corporations may face when using non-compliance transfer pricing

Risks	Description
Penalties and Fines	Monetary Consequences: Financial market regulators have the authority to impose penalties and fines for non-compliance with transfer pricing regulations. These financial consequences can be substantial and may significantly impact the corporation's bottom line.
Adjustments to Transfer Prices	Tax Assessments: Regulators may make adjustments to the transfer prices declared by the non-compliant corporation. This can result in increased tax assessments, leading to higher tax liabilities for the corporation.
Double Taxation	Cross-Border Issues: Non-compliance may lead to disputes between different tax jurisdictions, resulting in double taxation – the risk of being taxed on the same income by multiple jurisdictions. Resolving double taxation issues can be complex and time-consuming.
Reputational Damage	Public Perception: Non-compliance with transfer pricing regulations can damage a corporation's reputation. Stakeholders, including customers, investors, and the public, may view non-compliance negatively, affecting trust and brand value.
Increased Regulatory Scrutiny	Ongoing Monitoring: Non-compliance can trigger increased regulatory scrutiny. Regulators may subject the corporation to more frequent audits and examinations, leading to ongoing monitoring and potential disruptions to normal business operations.
Legal Consequences	Legal Action: Non-compliance may lead to legal action by regulatory authorities. Corporations may face lawsuits, legal proceedings, and the possibility of court-ordered remedies, which can be time-consuming and costly.
Loss of Tax Benefits	Incentive Reversal: Some jurisdictions offer tax incentives or benefits to corporations that comply with transfer pricing regulations. Non-compliance could result in the reversal of these benefits, leading to increased tax liabilities.
Impact on Business Relationships:	Supplier and Customer Relationships: Non-compliance can strain relationships with suppliers and customers, especially in cases where transactions are subject to transfer pricing scrutiny. Business partners may be reluctant to engage with a corporation facing regulatory issues.

Difficulty in Accessing Capital	Investor Confidence: Non-compliance can erode investor confidence, making it difficult for the corporation to raise capital. Investors may perceive increased risk, leading to a higher cost of capital or reduced access to funding.
Loss of Business Opportunities	Market Access: Non-compliance with transfer pricing regulations may limit a corporation's ability to enter new markets. Regulatory barriers and a negative reputation may hinder expansion opportunities.
Strain on Internal Resources	Operational Challenges: Dealing with regulatory investigations, disputes, and compliance issues can divert internal resources away from core business activities. This strain on resources can impact operational efficiency.
Changes in Transfer Pricing Policies	Restrictions on Future Practices: Regulators may impose restrictions on the corporation's future transfer pricing practices as a consequence of non-compliance. This can limit the corporation's flexibility in designing transfer pricing policies.

*Created based on [15; 16].

To mitigate these risks, corporations should prioritize a proactive and compliant approach to transfer pricing. This includes staying informed about regulatory requirements, maintaining accurate documentation, engaging in advance pricing agreements where applicable, and seeking professional advice to ensure adherence to evolving regulatory standards. Complying with transfer pricing regulations not only reduces the risk of penalties but also contributes to a corporation's overall financial stability and reputation in the business community.

Conclusion. The influence of financial market regulators on the transfer pricing strategies of corporations is a critical aspect of international business. As regulators continue to enhance transparency, enforce compliance, and adapt to evolving economic landscapes, corporations must navigate this intricate terrain. Balancing the pursuit of tax efficiencies with adherence to regulatory frameworks is essential for corporations aiming to thrive in a globalized business environment. Ultimately, the synergy between financial market regulators and corporations in addressing transfer pricing challenges contributes to fostering fair and sustainable international business practices.

1. Smith, J., & Johnson, A. (2020). "Transfer pricing strategies: A comprehensive review". *Journal of Financial Regulation*, 15(2), 210-225.
2. Brown, K. & White, S. (2019). "The role of financial market regulators in shaping corporate transfer pricing". *International Journal of Economics and Finance*, 7(4), 45-62.
3. Garcia, M. and Li, R. (2018). "Regulatory changes and transfer pricing: Adapting corporate strategies". *Journal of Corporate Finance*, 12(3), 301-315.
4. Chen, L., & Wang, Q. (2017). "The impact of financial market regulation on transfer pricing behavior". *Journal of International Business Studies*, 25(1), 78-92.
5. Williams, P., and Turner, E. (2016). "The Dynamics of Transfer Pricing: A regulatory perspective". *Review of Accounting Studies*, 8(4), 511-527.
6. Martinez, G. and Adams, K. (2015). "The Impact of Financial Market Regulators on Transfer Pricing Decision Making". *Journal of Economic Policy*, 3(2), 189-204.
7. Young, S. and Patel, R. (2014). "Transfer pricing compliance in an era of evolving financial regulation". *Journal of Business Ethics*, 6(1), 72-88.
8. Nicolay, Katharina, Hannah Nusser, and Olena Pfeiffer, 2016, "On the Interdependency of Profit-shifting Channels and the Effectiveness of Anti-Avoidance Legislation," *Annual Doctoral Conference Paper 2016, Oxford University Centre for Business Taxation*.
9. Durán Rojo, Luis, and Paul Nina Nina. "The Use of Paragraphs 1.119 to 1.128 of the 2017 OECD Transfer Pricing Guidelines for the Application of Transfer Pricing Rules." *Intertax* 48, Issue 6/7 (June 1, 2020): 616–23. <http://dx.doi.org/10.54648/taxi2020056>.

10. Melnychenko, Ruslan, Kateryna Pugachevska, and Kyrlyo Kasianok. "Tax control of transfer pricing." *Investment Management and Financial Innovations* 14, no. 4 (December 9, 2017): 40–49. [http://dx.doi.org/10.21511/imfi.14\(4\).2017.05](http://dx.doi.org/10.21511/imfi.14(4).2017.05).
11. Clarabella, Angelina, and Edi Pranoto. "JURIDICIAL ANALYSIS OF TRANSFER PRICING DOCUMENTS IN RESPECT OF TAX AVOIDANCE FOR MULTINATIONAL COMPANIES." *UNTAG Law Review* 5, no. 2 (December 11, 2021): 49. <http://dx.doi.org/10.56444/ulrev.v5i2.2657>.
12. Favourate, S. Eukeria, W. (2022). *The arm's length principle: A panacea or problem to regulating transfer pricing transactions by mnes in developing countries.* *Eurasian Journal of Business and Management* 10(2):137-152. Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/363183034_THE_ARM'S_LENGTH_PRINCIPLE_A_PANACEA_OR_PROBLEM_TO_REGULATING_TRANSFER_PRICING_TRANSACTIONS_BY_MNES_IN_DEVELOPING_COUNTRIES
13. Ryakhovsky, Dmitriy I. "Tax Regulation of Transfer Pricing: National And International Specifics." *Revista Gestão Inovação e Tecnologias* 11, no. 4 (July 10, 2021): 852–62. <http://dx.doi.org/10.47059/revistageintec.v11i4.2151>.
14. Bond, Stephen, and Jing Xing, 2015, "Corporate Taxation and Capital Accumulation: Evidence from sectoral panel data for 14 OECD countries," *Journal of Public Economics*, Vol. 130, pp. 15 – 31.
15. Rathke, A.A.T., Rezende, A.J. and Watrin, C. (2021), "The impact of countries' transfer pricing rules on profit shifting", *Journal of Applied Accounting Research*, Vol. 22 No. 1, pp. 22-49.
16. Lohse, Theresa, and Nadine Riedel, 2013, "Do Transfer Pricing Laws Limit International Income Shifting? Evidence from European Multinationals," *CESifo Working Paper Series 4404*, CESifo Group Munich.

ОГЛЯД ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ВИКЛИКИ

Даценко Людмила Миколаївна

Київський національний університет імені Тараса Шевченка,

Київ, Україна

ua-dln@ukr.net

Тітова Світлана Вікторівна

Київський національний університет імені Тараса Шевченка,

Київ, Україна

svtitova@ukr.net

Дубницька Маргарита Вячеславівна

Київський національний університет імені Тараса Шевченка,

Київ, Україна

dubnytskamv@gmail.com

Анотація. Стаття присвячена огляду використання сучасних інформаційних технологій для захисту довкілля в Україні через призму концепції сталого розвитку. Розглянуто стан українського електронного врядування у сфері екології, а також проблеми великих наборів даних у цій галузі. Систематизовано інформацію про існуючі інформаційні ресурси, що використовуються для моніторингу довкілля в Україні, проаналізовано проблеми, пов'язані з їх застосуванням. Окреслено перспективи використання інструментів штучного інтелекту для захисту навколишнього середовища.

Ключові слова: *інформаційні технології, захист довкілля, сталий розвиток, моніторинг, штучний інтелект.*

Вступ. Проблема захисту довкілля гостро стоїть перед людством вже понад століття і поглиблюється з поширенням індустріалізації. Однак сьогодні, коли триває цифрова революція, ми можемо створювати новітні й нестандартні інструменти для вирішення непростих екологічних завдань. Тому актуальним питанням є використання сучасних інформаційних технологій для захисту довкілля в Україні, зокрема проблеми та виклики, які постають перед нами наразі в контексті триваючої війни.

Постановка проблеми. В основу Концепції сталого розвитку, прийнятої у 1992 році Організацією об'єднаних націй, було покладено ідею динамічної рівноваги як розвитку у межах господарської ємності природного середовища, що не вносить незворотних змін у природу і не створює загрози для тривалого існування людини як біологічного виду [1, с. 34] та її майбутніх поколінь. Ряд вчених вважають сталий розвиток найперспективнішою ідеологією XXI століття і навіть усього третього тисячоліття, яка, з поглибленням наукової обґрунтованості, витіснить усі наявні світоглядні ідеології, як такі, що є фрагментарними і неспроможними забезпечити збалансований розвиток цивілізації.

Оскільки Україна як держава не існує у вакуумі, консенсус міжнародної спільноти у межах екологічної стратегії накладає на нашу країну зобов'язання у реалізації такого підходу у сфері охорони навколишнього природного середовища, який би відображав уже існуючі міжнародні норми, підходи та концепції до екологічної безпеки. Особливої уваги потребує державне регулювання інформаційних технологій електронного урядування, що використовуються у сфері охорони навколишнього середовища, яке є недостатнім та фрагментарним, що унеможливорює застосування цих технологій на практиці.

Згідно з положеннями Концепції розвитку електронного врядування в Україні, затвердженої Розпорядженням Кабінету Міністрів від 20 вересня 2017 р. № 649-р, очікується, що у сфері екології та природних ресурсів до 2020 року необхідно запровадити

[2]: систему екологічного моніторингу; електронний інтегрований дозвіл у сфері екології та природних ресурсів; електронну систему водного балансу України.

Серед іншого, метою концепції є сприяння реалізації першочергових пріоритетів, визначених Стратегією сталого розвитку «Україна-2018» [3], що знайшла своє продовження і у Стратегії до 2030 року. На виконання цієї Концепції, що має на меті наблизити використання інформаційних технологій в Україні до стандартів Європейського Союзу, було розроблено та прийнято відповідний План заходів [4]. Однак він не містить жодних конкретних положень щодо визначення чітких технологій, які необхідно розробити та впровадити в екологічній сфері, технічних вимог та їхнього призначення, а саме – які проблеми вони покликані вирішити. Вказано лише, що потрібно розробити та реалізувати плани комплексного впровадження механізмів електронного урядування в Мінприроди та інших органах виконавчої влади, які йому підпорядковані. Тому ці плани були реалізовані лише частково.

Якщо звернутися до списку наборів відкритих даних [5], опублікованих на сайті Міндовкілля як розпорядника інформацією, то кожен набір не містить великі набори даних (big data), на основі яких можна аналізувати кореляції, оцінювати реальний стан природних об'єктів та зон та якісно покращувати процес прийняття рішень та вироблення заходів у сфері охорони навколишнього середовища на основі цих даних. Зокрема, йдеться про дані моніторингу лісів, водних об'єктів та загальнодержавної системи моніторингу довкілля. До того ж проблематика систематичності збору та публікації цих даних також постає, оскільки, наприклад, найактуальніші дані моніторингу лісів датуються 2020 роком. Розв'язання таких першочергових проблем, як несформованість нормативно-правової бази, що регулює сферу надання електронних послуг, брак довіри до електронної взаємодії суб'єктів надання адміністративних послуг та суб'єктів звернення та відсутність єдиної інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури, що забезпечує надання електронних послуг на основі встановлених вимог [6, с. 76] дозволить скоротити значне відставання України від світових рівнів розвитку у сфері екології.

Варто зазначити, що уже відбувалися спроби щодо запровадження системного використання інформаційних технологій для моніторингу стану навколишнього середовища та дизайну подальшої екологічної політики на основі зібраних даних. Це стосується створення єдиної інформаційно-комунікаційної системи сфери охорони навколишнього природного середовища та сталого розвитку, ініційованої Розпорядженням Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції створення загальнодержавної автоматизованої системи “Відкрите довкілля”» від 07 листопада 2018 р. № 825-р [7].

Для цієї системи були поставлені такі цілі [8, с. 11]:

- 1) створення сучасного інформаційно-аналітичного супроводу формування та впровадження урядової політики у цій сфері;
- 2) електронна комунікація із громадянами та бізнесом щодо стану та впливу на довкілля;
- 3) інформаційне підґрунтя для громадського контролю за використанням публічних коштів для відтворення й охорони природних ресурсів;
- 4) надання електронних адміністративних послуг, які визначають права та обов'язки громадян у поводженні із природними ресурсами, їх використання у економічній та соціальній діяльності.

Також в межах проєкту передбачалося створення двох сервісів для громадян та бізнесу – «Геопортал екологічних даних» для моніторингу екологічного стану та «Портал адміністративних послуг» та три сервіси електронного врядування. Однак не було створено конкретного продукту, з яким би можна було ознайомитися, та який дозволив би електронну участь громадськості у доступі до екологічних даних та до сервісів електронного врядування задля суспільного впливу на побудову екологічної політики. Починаючи з серпня 2018 року, на сайті розробників ІТ-системи «Відкрите довкілля», відсутня будь-яка активність на

офіційній веб-сторінці, що дає підстави вважати, що адміністрацію та обслуговування відповідної інформаційної системи екологічного моніторингу було призупинено.

Результати. Значного розвитку в Україні почав набувати моніторинг стану природних ресурсів за допомогою інформаційних технологій. Прикладом таких технологічних рішень є *моніторинг якості повітря* з використанням ІОТ девайсів. Прикладами таких систем можуть бути SaveEcoBot та Eco-city. Такі технологічні рішення працюють на основі даних, отриманих з загальнодоступних станцій моніторингу якості повітря. Дані надаються в різному форматі, оскільки станції не є уніфікованими, тому через це моніторингові системи змушені приводити їх до одного виду. Наразі в загальному доступі налічується близько 300 працюючих станцій, проте дана кількість є доволі незначною, що спричиняє проблему відсутності актуальних даних для невеликих містечок та селищ, як, наприклад, Васильків та Боярка Київської області. Ці міста не мають жодної станції, однак проблема забруднення повітря при спалюванні органічних відходів найбільш актуальна саме в малих населених пунктах. Наявність моніторингових станцій якості повітря в невеликих містах та селах дозволила б краще акцентувати увагу на проблемі спалювання органічних відходів та сприяла б попередженню таких правопорушень.

Другою суттєвою проблемою описаних систем є різноманіття моніторингових станцій, їх підпорядкування різним організаціям та приватним особам, які ніяк між собою не пов'язані та не гарантують безперервну роботу станцій. Також до недоліків можна віднести відсутність функціоналу для формування аналітичної інформації. Наявність такого функціоналу дозволила б відслідковувати динаміку змін екологічної ситуації. З вищезазначеного зрозуміло, що напрямок моніторингу забруднення повітря динамічно розвивається в Україні, попри проблеми зі збором та аналізом даних.

Поряд із цим, існують численні геоінформаційні ресурси, де публікуються результати *радіаційного моніторингу* – фактично в режимі реального часу. Розглянемо лише офіційні ресурси. Так, Державна служба України з надзвичайних ситуацій публікує дані про радіаційний фон в Україні у вигляді інтерактивної карти та таблиць. Водночас, дані доступні лише за певний період часу, та відсутня можливість їх завантаження для подальшого аналізу. Український гідрометеорологічний центр публікує широкий спектр даних про радіаційний фон, включаючи дані про гамма-випромінювання, бета-випромінювання та альфа-випромінювання, подаючи їх у вигляді таблиць та графіків. Дані також візуалізуються ні інтерактивні карті, проте інтерфейс сайту може бути складним для користувачів, які не мають досвіду роботи з геоінформаційними системами.

Одним з актуальних та перспективних напрямків захисту довкілля є *моніторинг забруднення водних ресурсів*. Для впровадження європейських підходів до моніторингу якості поверхневих вод відповідно до вимог Водної Рамкової Директиви ЄС в Україні прийнятий новий Порядок про здійснення державного моніторингу вод, затверджений Постановою КМУ від 19 вересня 2018 року № 758. Порядком визначено чіткий розподіл обов'язків між суб'єктами моніторингу без дублювання повноважень, введено нові показники моніторингу, які в Україні до цього часу не вимірювались – пріоритетні, гідроморфологічні та біологічні. З 2019 року в Україні передбачено виконання трьох видів державного моніторингу вод для масивів поверхневих вод: діагностичний, операційний та дослідницький, які здійснюються за басейновим принципом. Результати моніторингу подаються на сайті Держводагентства в програмній системі «Моніторинг та екологічна оцінка водних ресурсів України» (на електронній карті представлені дані щодо кількості показників, по яких спостерігаються перевищення норм та кратність перевищення норм) [9].

Потреба раціонального та ефективного *використання усіх земельних ресурсів*, а також збереження їх якісного стану, відповідно, якості ґрунтів сільськогосподарських угідь, що зумовлюються певними негативними тенденціями. Спостерігається понад третина земель, які є еродованими, майже половина, зокрема чорноземи із середніми або, навіть, низькими показниками рівня забезпеченості необхідними поживними речовинами.

На сьогодні ми можемо констатувати, що сучасне використання земельних ресурсів України не відповідає вимогам раціонального природокористування. Водною та вітровою ерозією уражені близько 57 % території України, понад 12 % території держави зазнають підтоплення. За різними критеріями забрудненими є близько 20 % земель України. Унаслідок абразії руйнується до 60 % узбережжя Азовського і Чорного морів та 41 % берегової лінії дніпровських водосховищ. Більш як 150 тисяч гектарів земель порушені внаслідок гірничодобувної та інших видів діяльності. Щороку фіксується майже 23 тисячі випадків зсувів. Кількість підземних і поверхневих карстопроявів становить близько 27 тисяч [10].

Вперше передбачення проведення моніторингу та охорони земель в Україні відбулося з прийнятим у 1990 р. Земельним кодексом. А вже фактично систематичні дослідження та спостереження за сьогоденним станом та потенціальним розвитком земельних ресурсів почали здійснювати в Україні уже після затвердження Кабінетом Міністрів України Постанови від 20.08.1993 р. № 661 «Положення про моніторинг та охорону земель». Уже після, а саме протягом певного періоду почала відбуватися деталізація правового регулювання моніторингу та охорони земель.

Моніторинг земель є однією з головних складових частин державної системи моніторингу навколишнього природного середовища. Якщо взяти до уваги галузь використання та охорони земель, то земельний моніторинг є невід'ємною складовою системи управління цією галуззю. Однак ми вважаємо, що система управління в галузі використання та охорони земель потребує значного реформування та вдосконалення правової бази для ефективного здійснення управлінської діяльності у цій галузі. Актуальною проблемою на сьогодні залишається удосконалення створеної вже методології та методів моніторингу та охорони земель, бо це виступає основою обґрунтування управлінських рішень у сфері захисту середовища та виконанні природоохоронних заходів. Особливу увагу в цьому аспекті надається саме моніторингу стану земельних ресурсів. Важливо наголосити, що вони відіграють чи не найголовнішу роль у розвитку держави, а також займаються успішним вирішенням аграрних та економічних питань. Таке удосконалення даної системи в Україні є беззаперечною умовою для подальшої узгодженості методів та шляхів проведення дослідження та спостереження ґрунтів до європейських стандартів [11].

Дослідження стану земель та якості ґрунтів як складові державної програми моніторингу ґрунтуються на Положенні «Про державну систему моніторингу довкілля. Відповідно до Земельного кодексу України та Закону «Про охорону земель» діяльність, яку проводить моніторинг та охорона земель в Україні має на меті забезпечитися Державним агентством України. Відповідно з ним, згідно законів «Про охорону земель» та «Про державний контроль за використанням та охороною земель», до повноважень Центрального органу виконавчої влади, який займається питаннями аграрної політики, до якого належить проведення моніторингу та охорони земель сільськогосподарського призначення, а також ґрунтового покриву [12]. Моніторинг та охорона земель вирішують низку питань та мають виконувати завдання, що стосуються своєчасного виявлення усіх змін земель, які відбувалися внаслідок нераціонального використання людиною. Здійснення оцінки заходів щодо збереження та відтворення родючості ґрунтів, відповідно, попередження негативного впливу на ґрунтовий покрив, а також усунення різнобічних наслідків. Прийняття Закону України «Про моніторинг та охорону земель» стало важливим кроком у вирішенні даної проблеми. Згідно такого закону в основу мети проведення такої роботи, що стосується моніторингу та охорони земель лягло створення інформаційного забезпечення сталого екологічного та економічного землеволодіння і землекористування. Це в свою чергу встановлює принципи моніторингу: оперативність та законність, безперервність та єдність [13].

Україна є аграрною державою, тому моніторинг земель є складною і комплексною задачею, у виконанні якої задіяна велика кількість суб'єктів. Звісно, головним суб'єктом моніторингу земель є Держгеокадастр, однак крім нього, моніторинг земель виконують ще десять органів державної влади, кожен в межах своєї компетенції. Саме тому результати

моніторингу земель так важко зводити воедино, і цей механізм досі не реалізований. Міністерство аграрної політики та продовольства України співпрацює з Міністерством екології та природних ресурсів України, Державним агентством земельних ресурсів України, Державним агентством водних ресурсів України, а також з науково-дослідними установами Національної академії аграрних наук України для здійснення моніторингу ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення. Отримані результати досліджень використовуються для різноманітних цілей, таких як економічна та грошова оцінка земель, врегулювання правових відносин щодо землі, визначення зон для виробництва сільськогосподарської продукції, визначення розміру плати за землю, планування заходів з відновлення родючості ґрунтів та підвищення урожайності сільськогосподарських культур, а також для розроблення рекомендацій щодо їх раціонального використання.

Згідно з діючим законодавством, інформація про моніторинг земель включається до Державного земельного кадастру, відомості якого оприлюднюються на Публічній кадастровій карті. Однак в дійсності на Публічній кадастровій карті наявні лише два шари, зміст яких є дотичним до результатів моніторингу земель. Шар «Державний нагляд за землями» повинен відображати контури земельних ділянок, по яких згідно з Річним планом здійснення заходів державного нагляду (контролю) Держгеокадастру на відповідний рік здійснюються такі заходи. Повинен – тому що цей шар наразі є порожнім, хоча план здійснення заходів державного нагляду на 2024 рік був затверджений Держгеокадастром у листопаді 2023 р. Шар «Землі, що потребують консервації» містить дані щодо консервації деградованих і малопродуктивних земель, господарське використання яких є екологічно небезпечним та економічно неефективним, а також техногенно забруднених земельних ділянок, на яких неможливо одержати екологічно чисту продукцію, а перебування людей на цих земельних ділянках є небезпечним для їх здоров'я. На сайті Держгеокадастру зазначено, що обидва ці шари не містять офіційних відомостей і носять інформативний характер [14]. Крім того, наразі Публічна кадастрова карта є закритою і доступна для перегляду лише обмеженому колу осіб – власне службовцям Держгеокадастру і сертифікованим інженерам-землевпорядникам, підключеним до неї в індивідуальному порядку. З огляду на це, моніторинг земель у нашій країні є найменш прозорим видом моніторингу, а отримання громадськістю його зведених офіційних результатів наразі є вкрай ускладненим.

Громадський моніторинг довкілля реалізується за допомогою платформи «Екозагроза», де можна залишити заявку про джерело потенційної шкоди земельним, водним і лісовим ресурсам, об'єктам природно-заповідного фонду, рослинного і тваринного світу, повідомити про наявність небезпечних відходів чи знищеної техніки. ЕкоЗагроза – це офіційний ресурс Міндовкілля, розроблений за підтримки Міністерства цифрової трансформації України, стандартизована форма для автоматичного збору та фіксації інформації про екологічні загрози в режимі реального часу, з географічною прив'язкою до місцевості [15]. Усі заявки відображаються на геопорталі, а також фіксується їх статус. Створення такої платформи стало значним кроком вперед в частині імплементації громадського контролю за використанням і охороною земель та інших природних ресурсів.

Останніми десятиліттями набирає популярності *дистанційний моніторинг земель* з використанням спектральних індексів. Це особливо актуально для нашої держави, оскільки таким чином можна легко отримувати інформацію про стан великих масивів сільськогосподарських земель. Мабуть, найпоширенішим серед аграріїв є нормалізований відносний вегетаційний індекс (NDVI), який є показником кількості фотосинтетично-активної біомаси. Також іноді використовують нормалізований відносний водний індекс NDWI, який дає змогу виявити варіації рослинного покриву, пов'язані з умовами зволоження, і визначити весь об'єм вологи у вегетаційному рослинному покриві. Однак насправді спектральних індексів існує набагато більше, і кожен застосовується для виконання своїх специфічних завдань.

Нещодавно з'явився інструмент, що систематизує інформацію з усіх спектральних індексів, які зараз існують. Це база Index Data Base, яка містить інформацію про 519 індексів,

167 супутникових сенсорів, 43 напрямки застосування індексів, 230 літературних джерел. Окрім того, є ще два графічних переліки – візуалізації каналів зйомки для різних супутникових сенсорів та візуалізації діапазонів спектру, зйомка в яких потрібна для розрахунку індексів [16].

В Україні з 24 лютого 2022 р. (а на Сході України – вже впродовж 10 років) щоденно інтенсивно ведуться обстріли, утворюються вирви від авіабомб та артилерійських обстрілів, створюються нові заміновані території, знищується важка військова техніка, що призводить до витоку нафтопродуктів, випалення землі тощо. Ці наслідки воєнних дій забруднюють ґрунт, а з цим й негативно впливають на економіку країни та здоров'я людей. Війна принесла Україні багато проблем, серед яких деградація та забруднення ґрунтів. Проте перед «лікуванням» землі варто провести її аналіз на забруднюючі частки. Без аналізу неможливо визначити, який чином цю землю можна очистити, це є глобальний виклик для нашої держави, яку потрібно буде вирішувати саме за допомогою інформаційних технологій.

Сьогодні все більших обертів набирає *використання штучного інтелекту (ШІ)* в усіх сферах життєдіяльності. Штучний інтелект є, в першу чергу, потужним аналітичним інструментом, тому в майбутньому він відіграватиме важливу роль у захисті навколишнього середовища шляхом вирішення наступних задач:

1. *Моніторинг навколишнього середовища.* ШІ може використовуватися для аналізу великих обсягів даних, зокрема, отриманих з допомогою супутникових знімків, дронів або сенсорів на поверхні землі. Він може виявляти зміни у землекористуванні, забрудненні повітря та водних ресурсів тощо.

2. *Прогнозування змін клімату.* ШІ може аналізувати глобальні дані про клімат і використовувати їх для прогнозування його зміни, що допомагає у прийнятті стратегічних рішень щодо зменшення впливу людської діяльності на природу.

3. *Оптимізація енергоефективності.* ШІ може допомагати в управлінні енергоспоживанням та впровадженні енергоефективних технологій у промисловості, будівництві та громадському секторі.

4. *Прогнозування природних катастроф.* ШІ може аналізувати дані про землетруси, повені, лісові пожежі тощо для прогнозування і запобігання природним катастрофам.

5. *Управління відходами.* Використання ШІ у системах сортування відходів та управлінні вторинними ресурсами може знизити кількість відходів, які потрапляють на сміттєзвалища, та сприяти їх переробці.

6. *Охорона біорізноманіття.* ШІ може допомагати в ідентифікації та відстеженні різноманіття видів, а також у виявленні ризикованих зон для біорізноманіття.

Висновки. Вище перелічені проблеми та виклики свідчать про значне відставання України від світових темпів розвитку інформаційних систем захисту навколишнього середовища. Однак на нашу думку, саме використання інформаційних технологій для збору та обробки інформації буде рушійною силою для позитивних зрушень у покращенні наявного стану довкілля шляхом співпраці публічних органів влади з громадським суспільством та дозволить передбачати негативні екологічні наслідки до їх появи та якісно їм запобігати. Водночас, важливо, щоб такі технології використовувалися в екологічно відповідний спосіб, з урахуванням етичних та соціальних наслідків. Водночас, війна продовжується, і воєнно-техногенне забруднення триває. Якщо про території, де ведуться бойові дії, мова не йдеться, то на деокупованих землях першочерговим завданням є розмінування, тому на даному етапі гарною ідеєю було б створення теоретичної та законодавчої бази для подальшої рекультивації таких земель.

1. Трофимова В.В. Концепція сталого розвитку як основа постіндустріальних моделей розвитку. Загальні питання економіки. 2010. С. 33–37.

2. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні: розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 року № 649-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/649-2017-%D1%80#Text>.

3. Проскура Г.М., Роцук М.В. Екологічне врядування як частина електронного врядування: проблеми та перспективи розвитку в Україні. URL: http://www.law.stateandregions.zp.ua/archive/1_2018/22.pdf .
4. Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції розвитку електронного урядування в Україні: розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 року № 617-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/617-2018-%D1%80#Text> .
5. Відкриті дані. Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України. URL: <https://mepr.gov.ua/diyalnist/vidkryti-dani/> (дата звернення: 14.03.2024).
6. Биркович Т. І., Биркович В. І., Кабанець О. С. Актуальні питання щодо запровадження електронного урядування у сфері екології та природних ресурсів. Інвестиції: практика та досвід. 2019. № 16. С. 74–78.
7. Про схвалення Концепції створення загальнодержавної автоматизованої системи «Відкрите довкілля»: розпорядження Кабінету Міністрів України від від 07 листопада 2018 р. № 825-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/825-2018-%D1%80#Text> .
8. Зелена книга. Проблеми та можливості створення єдиної інформаційно-комунікаційної системи сфери охорони навколишнього природного середовища та сталого розвитку. Київ: ГО «Фундація «Відкрите Суспільство», 2018. 30 с.
9. Моніторинг та екологічна оцінка водних ресурсів України URL: <http://monitoring.davr.gov.ua/EcoWaterMon/GDKMap/Index> .
10. Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року: Закон України від 28.02.2019 р. № 2697-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2697-19#Text>
11. Панас Р., Маланчук М. Сучасні проблеми здійснення моніторингу ґрунтового покриття України. Геодезія, картографія і аерофотознімання. Вип. 78, 2013. с. 201–204.
12. Петлюк Ю.С. Правові аспекти здійснення моніторингу земель в Україні. Вісник Академії адвокатури України. № 2 (21), 2011. С. 246–247.
13. Петриченко В., Балюк С., Медведєв В. Моніторинг та охорона земель як рятівний круг. Урядовий кур'єр. 2014. 12 квітня. № 68. С. 8.
14. Шари Публічної кадастрової карти. URL: <https://wikimap.dzk.gov.ua/wiki/>
15. Еко Загроза. Офіційний ресурс Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України. URL: <https://ecozagroza.gov.ua/>
16. Index DataBase: a database for remote sensing indices. URL: <https://www.indexdatabase.de/>

ДОСЛІДЖЕННЯ МУЛЬТИКОЛІНЕАРНОСТІ З ВИКОРИСТАННЯМ ПАКЕТУ MCTEST СТАТИСТИЧНОГО СЕРЕДОВИЩА R

Кобильник Тарас Петрович

Національний університет «Львівська політехніка»

Львів, Україна

taras.p.kobylnyk@lpnu.ua

In the article, we analyze the capabilities of the R statistical environment for investigating multicollinearity in multiple linear regression. We identified the advantages and disadvantages of the linear regression model. We describe the causes of multicollinearity and its impact on regression parameter estimates. We define the main criteria for determining the presence of multicollinearity in the regression model. In a concrete example, we show the application of the mctest package for multicollinearity model testing. In particular, we use the imcdiag and omcdiag functions to investigate multicollinearity. And we analyze the obtained results. For the study, we used longley data, which is built into the R environment.

Key words: *regression model, multicollinearity, R, mctest.*

У статті проаналізовано можливості використання статистичного середовища R для дослідження мультиколінеарності у багатофакторній лінійній регресійній моделі. Визначено переваги та недоліки лінійної регресійної моделі, описано причини виникнення мультиколінеарності, вплив цього явища на оцінки параметрів регресії. Наведено основні критерії визначення наявності мультиколінеарності регресійній моделі. Визначено переваги статистичного середовища R для опрацювання експериментальних даних. На конкретному прикладі показано застосування пакету mctest для дослідження регресійної моделі на мультиколінеарність. Для дослідження на мультиколінеарність використовуються функції imcdiag та omcdiag. Для дослідження використано дані longley, які є вбудованими в R.

Ключові слова: *регресійна модель, мультиколінеарність, R, mctest.*

Побудова лінійної регресійної моделі передбачає виконання деяких умов. Однією з умов застосування методу найменших квадратів для оцінювання параметрів лінійної регресії є відсутність лінійних зв'язків між незалежними змінними. Якщо такі зв'язки існують, то в моделі є наявна мультиколінеарність.

Мультиколінеарність не є проблемою, якщо нас не цікавить поведінка окремих коефіцієнтів регресії, а цікавить модель загалом. Проте таке буває не часто. Як правило, дослідників цікавить як рівняння регресії загалом, так і значення коефіцієнтів рівняння регресії зокрема. За значеннями параметрів рівняння регресії можна оцінити вплив кожного фактора зокрема. У такому випадку наявність мультиколінеарності буде проблемою, оскільки деякі (або всі) параметри регресії за t-статистикою можуть бути незначущими.

Для опрацювання експериментальних даних використовується різноманітне програмне забезпечення: від табличних процесорів до статистичних пакетів та систем комп'ютерної математики. Тому грамотне їх використання дає можливість швидко та безпомилково продемонструвати теоретичні припущення у вигляді кількісних і якісних оцінок та проаналізувати їх.

Для дослідження регресійної моделі ми обрали статистичне середовище R. Вибір обумовлений такими чинниками [7, с.315]:

- це вільно поширюване програмне забезпечення, будь-хто може завантажити його з <http://www.r-project.org>;
- є реалізація для операційних систем сімейств Windows, Mac OS, Linux;
- базова версія R займає мало місця на жорсткому диску та містить усі функції, необхідні для статистичного аналізу;

- розроблено пакети розширення, які застосовуються практично в усіх галузях науки, де використовується статистичний аналіз;
- є можливість самостійно писати необхідні функції;
- дані можна вводити з клавіатури або імпортувати з текстових файлів, електронних таблиць, статистичного програмного забезпечення, систем комп'ютерної математики, систем управління базами даних.

Як правило, більшість явищ чи процесів мають нелінійний характер. Проте нелінійні зв'язки за певними перетвореннями (заміною змінних чи логарифмуванням) можна звести до лінійного вигляду, тобто апроксимувати відповідні залежності лінійними функціями. Модель лінійної регресії є найпростішим і найчастіше використовуваним видом залежності між змінними. Або: лінійна модель може першим етапом дослідження більш складного об'єкта чи явища, які мають нелінійний характер. Тому важливим етапом дослідження є побудова лінійної регресійної моделі.

Серед переваг лінійної регресії можна виділити такі:

1. Швидкий та простий процес побудови моделі.
2. Модель достатньо зрозуміла для інтерпретації.
3. Лінійна регресія є доволі універсальною та має широкий спектр застосування.
4. Метод є достатньо відомим, а, отже, і добре вивченим, тож усі наявні проблеми мають й уже розроблені шляхи вирішення.

До недоліків можна віднести:

1. Здатність до моделювання лише лінійних залежностей.
2. Значна чутливість до викидів.

Одна з передумов застосування методу найменших квадратів для оцінювання параметрів лінійної множинної регресії – відсутність лінійних зв'язків між незалежними змінними моделі. Якщо такі зв'язки існують, то це явище називають мультиколінеарністю.

Ознаки мультиколінеарності є такими [9]:

- велике значення коефіцієнту детермінації поряд з незначущістю коефіцієнтів моделі;
- велике значення парних коефіцієнтів кореляції незалежних (факторних) змінних.

Для дослідження на мультиколінеарність зручно використовувати функції пакету `mctest` [5] статистичного середовища R.

Зокрема, у пакеті `mctest` міститься дві функції: `omcdiag` та `imcdiag`, за якими забезпечується загальна та індивідуальна діагностична перевірка мультиколінеарності відповідно. За функцією `mc.plot`, яку можна використовувати для графічного подання VIF і власних значень.

У пакеті `mctest` тести виявлення мультиколінеарності згруповані таким чином: перевірка мультиколінеарності всього масиву даних – загальні тести перевірки мультиколінеарності; і виявлення регресорів, які призводять до мультиколінеарності – індивідуальні тести.

Загальні тести перевірки мультиколінеарності.

За функцією реалізується перевірка усього масиву даних на наявність у ньому мультиколінеарності. У цій функції реалізовані такі тести:

- *перевірка рівності нулю визначника кореляційної матриці.* Оцінки коефіцієнтів регресії є розв'язком системи нормальних рівнянь $(X^T X)\beta = X^T Y$. Якщо регресори мультиколінеарні, то визначник нормованої кореляційної матриці $|X^T X|$ близький до нуля. За замовчуванням поріг дорівнює 0,1 ($\text{detr}=0.01$).
- *тест Фаррара-Глобера* (критерій χ^2) [2]. Для перевірки наявності мультиколінеарності у всьому масиві даних обчислюється статистика

$$FG_{\text{сп}} = - \left[n - 1 - \frac{1}{6}(2p + 5) \right] \ln(\det[R]),$$

де n – кількість спостережень, p – кількість факторів, $\det[R]$ – визначник кореляційної матриці.

Ця статистика має розподіл χ^2 («хі-квадрат»). Обчислене значення $FG_{\text{сп}}$ порівнюється з табличним значенням χ^2 з $0,5p(p-1)$ ступенями свободи на рівні значущості α . Якщо $FG_{\text{сп}} > \chi^2$, то вважається, що в масиві даних є мультиколінеарність.

– *Red Indicator* (Червоний індикатор). Червоний індикатор П. Ковача [8] можна використовувати для кількісної оцінки ступеня надмірності. Визначити його можна таким чином:

$$Red = \frac{V_\lambda}{\sqrt{p-1}},$$

де p – кількість факторів, $V_\lambda = \sqrt{\frac{\sum_{j=1}^p (\lambda_j - 1)^2}{p}} = \sigma_\lambda$, λ_j – власні значення матриці $(X^T X)$.

Якщо значення *Red* близьке до нуля, то це свідчить про відсутність мультиколінеарності, а значення близьке до одиниці вказує на наявність мультиколінеарності. За замовчуванням поріг дорівнює 0,5 ($red=0.5$).

– *Сума обернених значень власних чисел*. В ортогональній системі $\sum_{j=1}^p \frac{1}{\lambda_j} = p$, а отже, для матриці кореляції R з власними значеннями λ_j $\sum_{j=1}^p \frac{1}{\lambda_j}$ може використовуватися для виявлення мультиколінеарності. Якщо $\sum_{j=1}^p \frac{1}{\lambda_j}$ більше, ніж кількість факторів в моделі, то фактори колінеарні.

– *Theil індикатор*. Х.Тейл [11] запропонував міру колінеарності на основі оцінювання вкладу допоміжних регресій $(R^2 - R_j^2)$ у коефіцієнт детермінації. R_j^2 є коефіцієнтом детермінації допоміжної j -ої регресії. Якщо $k = 0$, то всі фактори взаємно некорельовані, якщо $k \sim 1$, то існує мультиколінеарність серед регресорів. За замовчуванням порогове значення є 0,5.

– *Індекс обумовленості (CI)*. Порогове значення дорівнює 30 ($сп=30$).

Діагностичні показники колінеарності для кожного фактора:

1. *тест VIF*;

2. *тест TOL*. $TOL_j = \frac{1}{VIF_j} = 1 - R_j$.

Вважається, якщо $VIF_j > 10$ або значення $TOL_j \sim 0$, то це вказує на існування мультиколінеарності серед факторів.

3. *Farrar wi* (тест Фаррара-Глобера, F -критерій) [2]. Це є реалізація F -тесту для визначення мультиколінеарності (побудова допоміжної регресії).

4. *Тест Fi*. Цей тест [4] практично дублює попередній. Зв'язок F -критерію і R^2 моделі регресії x_j на інші фактори може бути використана для виявлення мультиколінеарності. Зв'язок описується такою залежністю:

$$F_j = \frac{R_{x_j x_1, \dots, x_p}^2}{1 - R_{x_j x_1, \dots, x_p}^2 / (n - k - 1)}$$

Якщо розраховане значення F_j перевищує критичне $F^*(\alpha, n - p, p - 1)$ на рівні значущості α , то x_j є колінеарним з іншими факторами.

5. *Leamer's test*. Лімер [3] запропонував міру для визначення впливу мультиколінеарності для j -го фактора

$$C_j = \left\{ \frac{\sum ((x_{ij} - \bar{x}_j)^2)^{-1}}{(X^T X)_{jj}^{-1}} \right\}^{0.5}$$

Якщо x_j не корелює з іншими факторами, то $C_j = 0$. Інакше $C_j = (1 - R_j^2)^{0.5}$, тобто $C_j \sim 0$ вказує на існування колінеарності серед факторів.

6. *тест CVIF*. Даний тест [1] оцінює вплив кореляції між факторами у дисперсію

$$CVIF_j = VIF_j \cdot \frac{1 - R^2}{1 - R_j^2},$$

де $R_0^2 = R_{yx_1}^2 + R_{yx_2}^2 + \dots + R_{yx_p}^2$.

Якщо $|CVIF_j| \geq 10$, то можна вважати, що j -й призводить до мультиколінеарності.

7. *Klein's rule* [6]. Якщо коефіцієнт детермінації допоміжної регресії більший від коефіцієнта основної регресії, то наявна мультиколінеарність.

Розглянемо використання функцій `omcdiag` та `imcdiag` на такому прикладі (Таблиця 1). Для дослідження ми використали дані `longley` [9], які є вбудованими в R.

Таблиця 1

GNP.deflator (X1)	GNP (X2)	Unemployed (X3)	Armed.Forces (X4)	Population (X5)	Year (X6)	Employed (Y)
83.0	234.289	235.6	159.0	107.608	1947	60.323
88.5	259.426	232.5	145.6	108.632	1948	61.122
88.2	258.054	368.2	161.6	109.773	1949	60.171
89.5	284.599	335.1	165.0	110.929	1950	61.187
96.2	328.975	209.9	309.9	112.075	1951	63.221
98.1	346.999	193.2	359.4	113.270	1952	63.639
99.0	365.385	187.0	354.7	115.094	1953	64.989
100.0	363.112	357.8	335.0	116.219	1954	63.761
101.2	397.469	290.4	304.8	117.388	1955	66.019
104.6	419.180	282.2	285.7	118.734	1956	67.857
108.4	442.769	293.6	279.8	120.445	1957	68.169
110.8	444.546	468.1	263.7	121.950	1958	66.513
112.6	482.704	381.3	255.2	123.366	1959	68.655
114.2	502.601	393.1	251.4	125.368	1960	69.564
115.7	518.173	480.6	257.2	127.852	1961	69.331
116.9	554.894	400.7	282.7	130.081	1962	70.551

Лінійний регресійний аналіз у R реалізується за допомогою функції `lm`, синтаксис якої є таким:

`lm(formula, data,...)`,

де `formula` – оцінкова модель залежності; `data` – дані, ... - інші додаткові параметри (необов'язкові).

Задамо дані Таблиця 1 через вектори Y, X1, X2, X3, X4, X5. Для функції `lm` як параметр вибрана лінійна модель з вільним членом ($Y \sim X1 + X2 + X3 + X4 + X5$). Результати регресійного аналізу наведено на Рис. 1.

```

Coefficients:
              Estimate Std. Error t value Pr(>|t|)
(Intercept) -3482.258635   890.420384  -3.911 0.003560 **
GNP.deflator   0.015062    0.084915   0.177 0.863141
GNP           -0.035819    0.033491  -1.070 0.312681
Unemployed    -0.020202    0.004884  -4.136 0.002535 **
Armed.Forces  -0.010332    0.002143  -4.822 0.000944 ***
Population    -0.051104    0.226073  -0.226 0.826212
Year           1.829151    0.455478   4.016 0.003037 **
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

Residual standard error: 0.3049 on 9 degrees of freedom
Multiple R-squared: 0.9955, Adjusted R-squared: 0.9925
F-statistic: 330.3 on 6 and 9 DF, p-value: 4.984e-10

```

Рис. 1

За значенням коефіцієнта детермінації (Multiple R-squared) (0,9955) можна зробити висновок про те, що приблизно 100% варіації залежної змінної пояснюється варіаціями незалежних змінних, тобто зміни обсягу продаж майже на 100% пояснюються змінами часу, витрат на рекламу, ціни товару, ціни на товар у конкурентів, індексу споживчих витрат. Зі стовпця ($Pr(>|t|)$) видно, що коефіцієнти регресії b_1 , b_2 , b_5 за t-критерієм Стьюдента статистично не відрізняються від нуля (тобто є статистично незначущими). Адекватність побудованої моделі оцінюється за допомогою F-критерію Фішера. Гіпотезу про відсутність лінійної залежності можна прийняти з ймовірністю $p = 4,984 \cdot 10^{-10}$, тобто майже з ймовірністю 1 можна стверджувати, що модель є адекватною щодо статистичних даних (тобто рівняння регресії є статистично значимим).

Враховуючи отримані результати дослідження регресійної моделі, а саме значущість F-статистики та незначущість t-статистики, можна припустити, що моделі існує мультиколінеарність. Проведемо дослідження на мультиколінеарність, використовуючи функції `omcdiag` та `imcdiag` з бібліотеки `mctest`.

Результат застосування функції `omcdiag` (Рис. 2)

```
Overall Multicollinearity Diagnostics

                                MC Results detection
Determinant |X'X|:                0.0000          1
Farrar Chi-Square:              218.5559          1
Red Indicator:                  0.7442          1
Sum of Lambda Inverse:        3119.3854          1
Theil's Method:                0.7025          1
Condition Number:              43275.0423          1

1 --> COLLINEARITY is detected by the test
0 --> COLLINEARITY is not detected by the test
```

Рис. 2

Усі тести вказують на наявність мультиколінеарності у моделі.

Для визначення факторів, які є мультиколінеарними з іншими використаємо функцію `imcdiag`, результат виконання якої є таким (Рис. 3):

```
All Individual Multicollinearity Diagnostics Result

                VIF    TOL      Wi      Fi Leamer    CVIF Klein  IND1  IND2
GNP.deflator  135.5324 0.0074 269.0649 369.9642 0.0859 -0.1893  0 0.0037 1.0486
GNP           1788.5135 0.0006 3575.0270 4915.6621 0.0236 -2.4976  1 0.0003 1.0558
Unemployed    33.6189 0.0297  65.2378  89.7019 0.1725 -0.0469  0 0.0149 1.0249
Armed.Forces  3.5889 0.2786  5.1779  7.1196 0.5279 -0.0050  0 0.1393 0.7620
Population    399.1510 0.0025 796.3020 1094.9153 0.0501 -0.5574  1 0.0013 1.0537
Year          758.9806 0.0013 1515.9612 2084.4466 0.0363 -1.0599  1 0.0007 1.0550

1 --> COLLINEARITY is detected by the test
0 --> COLLINEARITY is not detected by the test

GNP.deflator , GNP , Population , coefficient(s) are non-significant may be due to multicollinearity

R-square of y on all x: 0.9955

* use method argument to check which regressors may be the reason of collinearity
=====
```

Рис. 3

Як видно з отриманих результатів фактори X_1 , X_2 та X_5 є колінеарними з іншими.

Серед способів усунення мультиколінеарності слід відзначити такі:

- збільшити кількість спостережень;

- виключити з моделі фактор (фактори), який має (мають) високу тісноту зв'язку з іншими факторами;
- перетворити мультиколінеарні змінні шляхом подання їх у вигляді лінійної комбінації;
- використати статистичні методи, зокрема метод головних компонент, факторний аналіз, гребенева регресія.

Вважається, що найбільш ефективним способом усунення мультиколінеарності є вилучення з регресійної моделі незначущих коефіцієнтів. Тому виключимо з розгляду фактори X1, X2 та X5 (див. Рис. 4) та перевіримо отриману модель на наявність мультиколінеарності (див. Рис. 5, Рис. 6):

```

Coefficients:
      Estimate   Std. Error t value Pr(>|t|)
(Intercept) -1797.221112    68.641553  -26.183 5.89e-12 ***
Unemployed   -0.014697     0.001671   -8.793 1.41e-06 ***
Armed.Forces -0.007723     0.001837   -4.204 0.00122 **
Year          0.956380     0.035525   26.921 4.24e-12 ***
---
Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

Residual standard error: 0.3321 on 12 degrees of freedom
Multiple R-squared:  0.9928, Adjusted R-squared:  0.9911
F-statistic: 555.2 on 3 and 12 DF,  p-value: 3.916e-13

```

Рис. 4

Overall Multicollinearity Diagnostics

```

MC Results detection
Determinant |X'X|:          0.2489          0
Farrar Chi-Square:        18.3098          1
Red Indicator:            0.4662          0
Sum of Lambda Inverse:    9.4321          0
Theil's Method:           0.0061          0
Condition Number:         2319.7494         1

1 --> COLLINEARITY is detected by the test
0 --> COLLINEARITY is not detected by the tes

```

Рис. 5

All Individual Multicollinearity Diagnostics Result

```

      VIF    TOL    Wi    Fi Leamer    CVIF Klein    IND1    IND2
Unemployed  3.3179 0.3014 15.0665 32.4510 0.5490 -0.0586    0 0.0464 1.0522
Armed.Forces 2.2233 0.4498  7.9516 17.1264 0.6707 -0.0393    0 0.0692 0.8287
Year         3.8909 0.2570 18.7906 40.4721 0.5070 -0.0687    0 0.0395 1.1191

```

```

1 --> COLLINEARITY is detected by the test
0 --> COLLINEARITY is not detected by the test

```

* all coefficients have significant t-ratios

R-square of y on all x: 0.9928

* use method argument to check which regressors may be the reason of collinearity
=====

Рис. 6

Як видно з отриманих результатів, в цілому рівняння є статистично значущим, кожен коефіцієнт (X3, X4 та X6) є також статистично значущим, достаньо високий коефіцієнт множинної детермінації і відсутня мультиколінеарність.

Застосовуючи функцію `confint` до об'єктів функції `lm`, отримуємо межі надійних інтервалів для параметрів a_0 , a_2 , a_5 (Рис. 7).

```
> confint (fm1)
                2.5 %      97.5 %
(Intercept) -1946.77820772 -1647.66401668
Unemployed   -0.01833832    -0.01105510
Armed.Forces -0.01172562    -0.00372001
Year          0.87897787     1.03378174
```

Рис. 7

Аналіз меж надійних інтервалів для параметрів дозволяє зробити висновок, що з ймовірністю $p = 1 - \alpha = 0.95$, знаходячись у вказаних межах, вони не набувають нульового значення, тобто вони є статистично значущими та суттєво відрізняються від нуля (це підтверджується і перевіркою за t-критерієм Стьюдента).

Для вирішення проблеми мультиколінеарності розроблену значну кількість пакетів, в тому числі для статистичного середовища R. Пакет `mctest` є спробою об'єднати різні критерії визначення мультиколінеарності в єдине ціле. У цьому пакеті не реалізований критерій, який базується на використанні часткових коефіцієнтів кореляції, що є складовою загального тесту Фаррара-Глобера. Проте використання функцій `imcdiag` та `omcdiag` надає широкий спектр засобів для дослідження регресійної моделі на мультиколінеарність.

1. Curto J. D., Pinto J. C. *The Corrected VIF (CVIF)*. *Journal of Applied Statistics*, Vol. 38(7), 2011. pp. 1499–1507.

2. Farrar D., Glauber R. *Multicollinearity in regression analysis: The problem revisited*. *The Review of Economics and Statistics*, Vol. 49, no 1, 1967. pp. 91-107.

3. Greene W. H. *Econometric Analysis*, 6th edition. Pearson Prentice Hall, Upper Saddle River., 2008. 1178 p.

4. Gujarati D., Porter C. *Basic Econometrics*. 5th ed. New York, NY: McGraw-Hill Education, 2008. 944 p.

5. Imdadullah M., Aslam M., Altaf, S. *mctest: An R Package for Detection of Collinearity Among Regressors*. *The R Journal*, 8(2), 2016. pp.499–509.

6. Klein L.R. *An Introduction to Econometrics*. Englewood Cliffs: Prentice Hall, 1962.

7. Kobylnyk T. *Statistical software in the higher school educational process*. *ICT in Education, Research and Industrial Applications. Integration, Harmonization and Knowledge Transfer 2017*, 1844, 2017, pp. 311–318.

8. Kovács P., Petres T., Tóth L. *A New Measure of Multicollinearity in Linear Regression Models*. *International Statistical Review / Revue Internationale de Statistique*, Vol. 73, No. 3, 2005. pp. 405-412.

9. Longley J.W. *An Appraisal of Least-Squares Programs from the Point of View of the User*. *Journal of the American Statistical Association*, Vol. 62, 1967. pp. 819–841.

10. Shrestha N. *Detecting Multicollinearity in Regression Analysis*. *American Journal of Applied Mathematics and Statistics*, vol. 8, no. 2, 2020. pp. 39-42.

11. Theil H. *Principles of Econometrics*. John Wiley & Sons, New York, 1971. 776 p.

DIAGNOSTICS OF ATMOSPHERIC POLLUTION BY MEANS OF QUANTUM DOTS USING OSCILLATORY NEURONS

Kuzyk Oleh

Lviv Polytechnic National University

Lviv, Ukraine

Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University

Drohobych, Ukraine

olehkuzyk74@gmail.com

Olesya Dan'kiv

Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University

Drohobych, Ukraine

Lesya Uhryn

Lviv Polytechnic National University

Lviv, Ukraine

The combination of quantum dot-based sensors and artificial neural networks has the potential to enable effective environmental monitoring. This technology can be utilized to evaluate the degree of pollution in water sources and the atmosphere, examine patterns, and forecast future pollution levels. The model of nanosensor for determining atmospheric pollution based on core-shell A^2B^6 quantum dots with a combination of an artificial neural network has been developed. It is shown that the energy spectrum of A^2B^6 quantum dots is sensitive to the concentration of polluting impurities and their type. The interaction occurs through an electric field and an elastic medium. For the recognition of multispectral signals (radiation of quantum dots), the architecture of an artificial neural network with oscillatory dynamic neurons, which perform recognition based on resonance effects, has been developed.

Key word: *quantum dot, deformation, electric field, neural network, sulfur dioxide*

Introduction

Modern nanotechnology makes it possible to use new materials and methods in ecology and biology [1-3]. Among such materials, the semiconductor nanoheterostructures with quantum dots (QDs) should be singled out, which have a high quantum yield of photoluminescence, the energy of the radiated quantum that depends on the size of the crystal, and are able to retain their optical properties for a long time. This is what makes them extremely attractive for wide use in medicine, ecology, and biology [4, 5].

Recently, along with the traditional methods of research on the use of QDs for the diagnosis of pollution, treatment and drug removal, a new approach – neural network modeling – has been used. [6]. Traditional methods of environmental monitoring often rely on cumbersome equipment and time-consuming processes, limiting the frequency and scope of data collection. However, the integration of quantum dots, nanoscale semiconductor particles exhibiting quantum mechanical properties, into sensor platforms presents a paradigm shift in sensing capabilities. Quantum dots offer unique advantages such as tunable optical properties, high quantum yields, and enhanced stability, making them ideal candidates for detecting various environmental pollutants with exceptional precision. Furthermore, by harnessing the power of artificial neural networks (ANN), complex patterns within the collected sensor data can be effectively analyzed and interpreted in real-time. When coupled with quantum dot-based sensors, ANNs enable rapid and accurate identification of pollutant concentrations, facilitating timely intervention and mitigation efforts.

This article explores the synergistic potential of quantum dot-based sensors and artificial neural networks in environmental monitoring applications.

1. The model

Modification of the surface of nanoparticles with various organic ligands led to the emergence of a new class of compounds – hybrid nanosystems. Strictly speaking, any colloidal

quantum dot is a hybrid structure because it has a shell of an organic stabilizing ligand. However, when talking about hybrid structures, we usually mean the presence of a “functional” ligand, which is able to respond in a certain way to external influences, and the introduction of which into the QD shell can lead to the appearance of electron or energy transfer between the components of the system. Similar systems are mainly used as sensors and biomarkers.

In most cases, the semiconductor nanocrystals are obtained in nonpolar or amphiphilic solvents, and the stabilizing shell of nanoparticles consists, as a rule, of trioctylphosphine oxide, alkylamines, alkanethiols, and fatty carboxylic acids. There are two main methods of further functionalization of quantum dots: 1) this is the method of exchanging ligands of the QD shell (replacement of the shell – a monolayer of stabilizer on the surface, “cap exchange”) and 2) the method of self-assembly of the secondary covering layer (i.e. QD encapsulation).

An important factor affecting the optical and electrical properties of QDs with a multilayer shell is mechanical deformation [7-9]. In addition to internal factors (the mismatch of lattice parameters of the contacting materials; the pressure due to surface curvature), the mechanical strain in QDs can arise due to the presence of adsorbed pollutant atoms on the QD surface and acoustic pressure. Ligands that “envelop” QDs also exert additional pressure. In the case of a high degree of pollution, the concentration of adsorbed atoms of the pollutant can change rapidly. As a result of the charge transfer from the impurity to the QD and vice versa, the non-stationary signals arise and sound vibrations are excited.

In such conditions, despite the good sensitivity of QD, the probability of adequate operation of the QD-based sensors to determine the level of pollution in the air is small.

In this case, it is relevant to use an artificial neural network with oscillatory neurons that have their own frequencies [10, 11]. In this case, it is possible to perform qualitative recognition of multispectral electromagnetic and acoustic signals radiated by dynamic objects. Dynamic neurons can be effectively employed in ecosystem research and pollution detection, especially concerning the monitoring of environmental conditions and determination of contamination levels in water bodies and the atmosphere.

Dynamic neurons can analyze temporal data series, such as changes in pollution levels in water sources or concentrations of harmful substances in the air over time. They can detect trends, cyclicity, and other patterns indicative of ecosystem changes.

Dynamic neurons can be used to forecast future pollution levels based on historical data. They can consider various factors such as weather conditions, geographical features, and human activities to refine predictions.

Dynamic neurons can identify anomalous patterns in pollution level changes, which may indicate significant events or issues within the ecosystem. For instance, they can detect sudden increases in toxic substance levels in water bodies, potentially linked to industrial discharge or emergency situations.

The utilization of dynamic neurons in ecosystem research can enhance environmental monitoring, facilitating timely detection of pollution and protection of natural resources.

Quantum dots are functionalized with specific ligands or receptors that selectively bind to target pollutants. This functionalization ensures that the quantum dots respond specifically to the presence of the desired pollutants.

Interaction with Pollutants: when exposed to the environment containing pollutants, the functionalized quantum dots interact with the target pollutants through chemical or physical processes. This interaction may induce changes in the quantum dots’ fluorescence properties, such as emission wavelength.

Thus, QD, which interacts with molecules of the pollutant, is the source of a multispectral signal (electromagnetic and/or acoustic). The parameters of these signals (amplitude and frequency) are functions of the concentration and type of impurity. A three-layer perceptron containing dynamic oscillatory neurons is proposed for pattern recognition. Such perceptron contains an input layer, a hidden layer and an output. The number of neurons in the input layer is equal to the number of input attributes (input data about pollutants). The last layer should contain K_{in} dynamic neurons.

Their number should be equal to the number of decision classes $K_{in} = N_1 N_2$, where N_1 is the number of polluting impurities that can be “ecognized” by QD, N_2 is the number of discretized concentration intervals into which the entire range of possible concentrations of an impurity of one type is divided.

The biggest problem in this case is the task of constructing a decision rule in conditions of complete a posteriori uncertainty: when there is a certain number of impurities and many sample values of the concentration of the polluting impurity (represented in the form of spectral signals) without indicating their classification, that is, neither the number of objects nor what kind of objects are known in advance. Therefore, the first step of the learning process “without a teacher” is the division of data into subgroups (clusters); at the same time, objects with similar characteristics are combined into one group. The distance between them is chosen as a measure of similarity (or difference) between two observations: the distance between objects from the same group (of the same class) will be significantly smaller than the distance between objects from different groups. In our case, the distance between the frequencies and amplitudes of the signals, which completely determine the character of impurity and its concentration. As a criterion function, we choose the sum of squared errors.

The hidden layer consists of M dynamic neurons, each of which has its own oscillation frequency $\omega_{0j} = \omega_{\min} + \Delta\omega_j(j-1)$, where $j = 1, 2, \dots, m$; ω_{\min} is the minimum natural frequency of one of the oscillatory neurons; $\Delta\omega_j$ is the frequency step between adjacent natural frequencies of the neuron.

N multifrequency signals are received at the input of the m -th neuron:

$$X_m = \sum_{n=1}^N X_{nm} \omega_{nm}^2 \sin^2(\omega_{nm} t),$$

where X_{nm} is the weighting factor; ω_{nm} is the frequency of the external n -th signal applied to the m -th neuron.

Then the dynamics of such a neuron is described by a differential equation for forced oscillations [9]:

$$\frac{d^2 Y_m}{dt^2} + 2\beta_m \frac{dY_m}{dt} + \omega_{0m}^2 Y_m = \sum_{n=1}^N X_{nm} \omega_{nm}^2 \sin^2(\omega_{nm} t). \quad (1)$$

Here, β_m is the parameter that describes the attenuation of the corresponding neuron.

It is obvious that the solution of such an equation will have the form of oscillations with an amplitude that will have a resonant character. For sufficiently small values of the parameter β_m , when the frequency of the external signal ω_{nm} approaches the natural frequency of the oscillator, the amplitude of the corresponding component will increase sharply. This is the essence of identifying the relevant features of the pollutant.

2. Interaction of quantum dots with atmospheric pollutants

The main air pollutants (pollutants) are formed in the process of production and other human activities. These are sulfur dioxide (SO₂), carbon monoxide (CO) and solid particles, which account for about 98% of the total volume of emissions of harmful substances into the atmosphere. The development of more sensitive and accurate sensors is essential to monitor the levels of pollutant gases that are causing high damage to the biosphere [12]. The basis of such sensors are QDs that interact with pollutant molecules through an electric and/or elastic field [13-15].

The spherical QD with a three-layer shell with core radius R_0 and thicknesses of the i -th layer of the shell $d_i = R_i - R_{i-1}$ ($i = 1, 2, \dots, n$), which does not interact with other QDs and interacts with sulfur dioxide SO₂ or carbon monoxide (CO), is considered (Fig. 1).

To determine the spatial distribution of the concentration of electron, energy electron, concentrations of adsorbed impurities, it is necessary to solve a system of self-consistent equations:

1) the diffusion equation taking into account the deformation and electric fluxes

$$\operatorname{div} \mathbf{j}_d^{(i)} = 0, \quad (2)$$

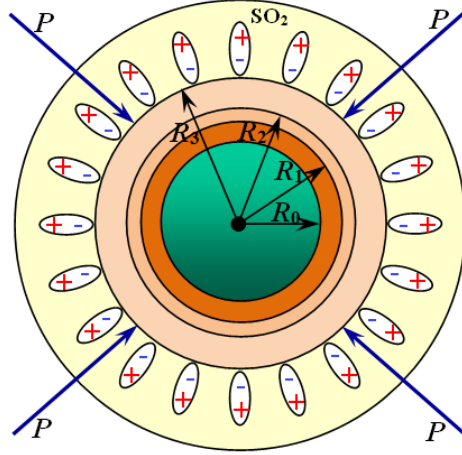

Fig. 1. The model of the core / multilayer shell quantum dot that interacts with sulfur dioxide molecules

2) the Poisson's equation for determining the electrostatic potential $\varphi^{(i)}$

$$\Delta\varphi^{(i)} = -\frac{e}{\tilde{\varepsilon}^{(i)}\varepsilon_0}(N_d^{(i)} - n^{(i)}), \quad (3)$$

where $\tilde{\varepsilon}^{(i)}$ is the dielectric permittivity of QD materials; $n^{(i)}$ is the concentration of electrons;

3) the Schrödinger equation

$$\left(-\frac{\hbar^2}{2} \bar{\nabla} \frac{1}{m^{(i)}} \bar{\nabla} + W^{(i)} + e\varphi^{(i)} \right) \Psi_{nlm} = E_{nl} \Psi_{nlm}, \quad (4)$$

$$\text{where } W^{(i)} = \begin{cases} 0, & 0 \leq r \leq R_0, \\ \Delta E_c^{(1)} - a_c^{(0)} \varepsilon^{(0)} + a_c^{(1)} \varepsilon^{(1)}, & R_0 \leq r \leq R_1, \\ \Delta E_c^{(2)} - a_c^{(0)} \varepsilon^{(0)} + a_c^{(2)} \varepsilon^{(2)}, & R_1 \leq r \leq R_2, \\ \Delta E_c^{(3)} - a_c^{(0)} \varepsilon^{(0)} + a_c^{(3)} \varepsilon^{(3)}, & R_2 \leq r \leq R_3. \end{cases}$$

Here, $\Delta E_c^{(i)} = \chi_0 - \chi_i$ is the mismatch of the conduction bands of the materials of the core and the i -th shell without taking into account the deformation; χ_i is the electron affinity; $a_c^{(i)}$ is the constants of hydrostatic deformation potential of the conduction band [15];

4) the equation that determines the concentration of electrons

$$n^{(i)} = \sum \frac{\Psi_{nlm}^*(r) \Psi_{nlm}(r)}{\exp\left(\frac{E_{nl} - \mu}{k_B T}\right) + 1}, \quad (5)$$

where μ is the chemical potential;

5) the stationary equation of mechanical equilibrium for a spherically symmetric system

$$\Delta \varepsilon^{(i)} - \frac{1}{\rho^{(i)} c_l^{(i)2}} \Delta (\theta_d \delta(r) + \theta_d^i N_d^{(i)}) = 0, \quad (6)$$

where θ_d is the deformation potential created by a adsorbed impurities (depending on the type of impurity it can be positive or negative); $\rho^{(i)}$ and $c_l^{(i)}$ are the density and the sound speed of longitudinal acoustic waves in the i -th material of the nanosystem, respectively.

The mechanical deformation is created by: 1) adsorbed impurities in the QD surface, 2) the mismatch of lattice parameters of the contacting materials of QD. The interaction of QD with adsorbed impurities leads to the occurrence of additional pressure on its surface:

$$P_a = \frac{n_s}{1 + n_s S_A} p \frac{dE}{dr} \Big|_{r=R_3}, \quad (7)$$

where n_s , S_A and p are the surface concentration of adsorbed impurities, the effective cross section and the dipole moment of the adsorbed impurities, respectively; E is the intensity of the non-uniform electric field arising as a result of charge redistribution in QDs.

The system of equations (2) – (6) must satisfy the boundary conditions:

$$\left\{ \begin{array}{l} \mathbf{j}_d^{(i)}(R_i) = \mathbf{j}_d^{(i+1)}(R_i), \\ N_d^{(i)}(R_i) = N_d^{(i+1)}(R_i), \\ \varphi^{(i)}(R_i) = \varphi^{(i+1)}(R_i), \\ \tilde{\varepsilon}^{(i)} \frac{d\varphi^{(i)}(R_i)}{dr} = \tilde{\varepsilon}^{(i+1)} \frac{d\varphi^{(i+1)}(R_i)}{dr}, \\ \frac{1}{V} \int_V n^{(i)}(r) dV = n_0, \\ 4\pi R_0^2 (u_r^{(i+1)}(R_i) - u_r^{(i)}(R_i)) = \Delta V^{(i)}, \\ \sigma_{rr}^{(i)}(R_i) + P_L^{(i)}(R_i) = \sigma_{rr}^{(i+1)}(R_i) + P_L^{(i+1)}(R_i), \quad i = 0, 1, 2, \\ \sigma_{rr}^{(n)}(R_n) + P_L^{(n)}(R) = -P_a; \end{array} \right. \quad (8)$$

where $\sigma_{rr}^{(i)}$ is the mechanical strain; $\Delta V^{(i)} = f^{(i)} \cdot 4\pi(R_i^3 - R_{i-1}^3)$ is the change in QD volume in the vicinity of corresponding heteroboundary due to the mismatch of lattice parameters $f^{(i)} \approx \frac{a^{(i+1)} - a^{(i)}}{a^{(i)}}$ ($a^{(i)}$ is the crystal lattice parameter) [15]; $P_L^{(i)}(R_i) = \frac{2\gamma^{(i)}}{R_i}$ is the Laplace

pressure; $\gamma^{(i)} = \frac{\gamma_{bulk}^{(i)}}{1 + \frac{2\delta}{R_i}}$.

The energy spectrum E_{nl} and wave functions of electron in the investigated system are found from the solution of the Schrödinger equation with corresponding continuity conditions of wave functions and probability flux densities at heteroboundaries:

$$\left\{ \begin{array}{l} R_{nl}^{(i)}(R_i) = R_{nl}^{(i+1)}(R_i); \\ \frac{1}{m^{(i)}} \frac{dR_{nl}^{(i)}(R_i)}{dr} = \frac{1}{m^{(i+1)}} \frac{dR_{nl}^{(i+1)}(R_i)}{dr}; \end{array} \right. \quad i = 0, 1, 2. \quad (9)$$

The system of equations (2) – (9) was solved by the method of successive approximations.

Then the width of optical gap of the QD with j -impurity depends on the surface concentration of adsorbed impurities and is determined by the formula:

$$E_{10} = E_e^{(j)}(n_s) + E_h^{(j)}(n_s) + E_g^{(j)}(n_s), \quad (10)$$

where $E_g^{(j)}(n_s)$ is the energy gap; $E_e^{(j)}(n_s)$, $E_h^{(j)}(n_s)$ are energy of electron and hole,

$$E_g^{(j)}(n_s) = E_g^{(j)}(0) + \Delta E_c^{(j)}(n_s) + \Delta E_v^{(j)}(n_s),$$

where $\Delta E_c^{(j)}(n_s)$, $\Delta E_v^{(j)}(n_s)$ are the shift of the bottom of conduction band and the tops of the valence band.

The dependence of the shift of the bottom of conduction band in the CdSe-core / ZnS-shell QD on the surface concentration of adsorbed impurities SO₂ (curve 1) and CO (curve 2) is presented in Fig. 2.

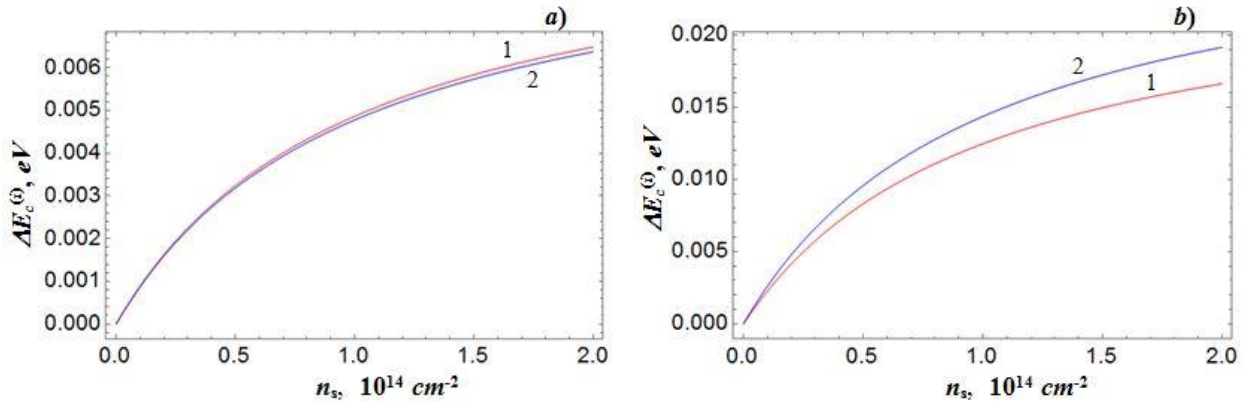

Fig 2. The dependence of the shift of the bottom of conduction band in the CdSe-core / ZnS-shell QD on the surface concentration of adsorbed impurities: SO₂ (curve 1) and CO (curve 2) at different the core radii of the QD: $R_0 = 2 \text{ nm}$ (a); $R_0 = 6 \text{ nm}$ (b)

Obviously, the parameter E_{10} defines the frequency of the signal that needs to be identified to determine contamination.

Fig. 3 shows the results of modeling in the presence of two types of pollutants at different moments in time (in relative units). Fig. 3a shows the dependence of the frequency of the electromagnetic wave which is radiated by the QD interacting with an impurity of the j -th pollutant. Fig. 3b presents the results of recognition of the type of impurity in the air and its concentration.

16 input-output pairs (elements) were selected for neural network learning. During the check, 2 elements were selected that were successfully recognized.

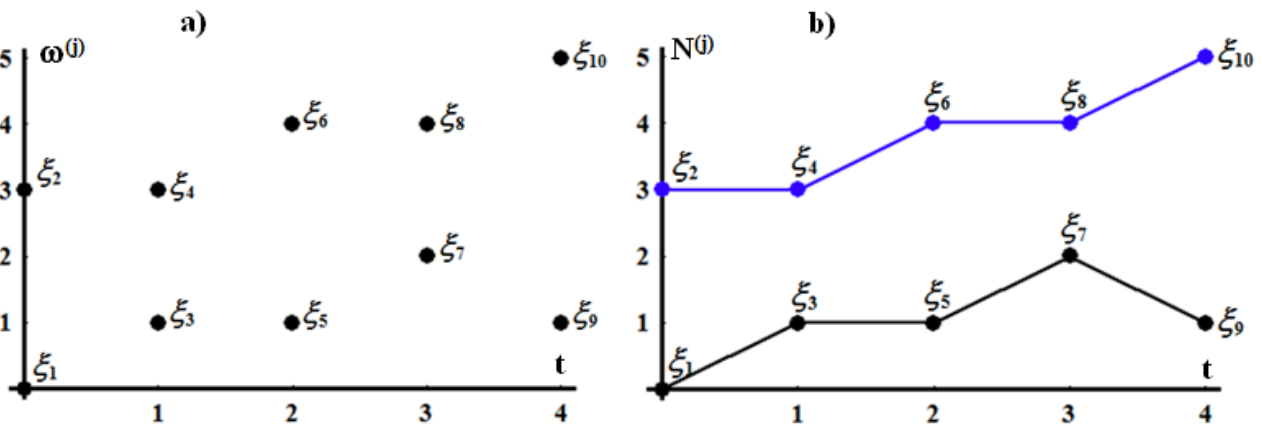

Fig. 3. Time dependences of the frequency of the input signal (of the electromagnetic wave radiated by the QD) and the concentration of the air pollutant

Conclusions.

1. The model of nanosensor for determining atmospheric pollution based on core-shell A²B⁶ quantum dots with a combination of an artificial neural network has been developed. This model uses an artificial neural network to process the received data.

2. It is shown that the energy spectrum of A²B⁶ quantum dots is sensitive to the concentration of polluting impurities and their type. The interaction occurs through an electric field (in most cases as a dipole-dipole interaction) and an elastic medium: adsorbed impurities, being attracted to a quantum dot, create a pressure that depends on their type and concentration.

3. For the recognition of multispectral signals (radiation of quantum dots), the architecture of an artificial neural network with oscillatory dynamic neurons, which perform recognition based on resonance effects, has been developed.

1. Pavlicek A., Neubauer S., Zafiu C., Huber-Humer M., Ehmoser E.-K., Part P. *The use and detection of quantum dots as nanotracers in environmental fate studies of engineered nanoparticles. Environmental Pollution.* 2023. P. 120461.

2. Whiteside M.D., Treseder K.K., Atsatt P.R. *The brighter side of soils: quantum dots track organic nitrogen through fungi and plants. Ecology.* 2009. P. 100:1-8.

3. Padjé A., Bonfante P., Ciampi L.T., Toby Kiers E. *Quantifying Nutrient Trade in the Arbuscular Mycorrhizal Symbiosis Under Extreme Weather Events Using Quantum-Dot Tagged Phosphorus. Frontiers in Ecology and Evolution.* 2021. P. 1-13.

4. Chinnathambi S., Abu N., Hanagata N. *Biocompatible CdSe/ZnS quantum dot micelles for long-term cell imaging without alteration to the native structure of the blood plasma protein human serum albumin. RSC Advances.* 2017. P. 2392-2402.

5. Du Fossé I., Lal S., Hossaini A.N., Infante I., Houtepen A.J. *Effect of Ligands and Solvents on the Stability of Electron Charged CdSe Colloidal Quantum Dots. Journal of Physics Chemistry C.* 2021. P. 23968-2397.

6. Tiwari P.K., Sahu M., Kumar G., Ashourian M. *Pivotal Role of Quantum Dots in the Advancement of Healthcare Research. Computational Intelligence and Neuroscience.* 2021. Article ID 2096208.

7. Yang F. *Size effect on the bandgap change of quantum dots: Thermomechanical deformation. Physics Letters A.* 2021. P. 127346.

8. Peleshchak R.M., Kuzyk O.V., Dan'kiv O.O. *The influence of acoustic deformation on the recombination radiation in InAs/GaAs heterostructure with InAs quantum dots. Physica E: Low-dimensional Systems and Nanostructures.* 2020. P. 113988.

9. Bilynskiy I., Leshko R., Metsan H., Slusarenko M. *Effect of electric field and acceptor position on the energy spectrum of GaAs/AlAs quantum dot. Physica B: Condensed Matter.* 2022. P. 414106.

10. Peleshchak R., Lytvyn V., Peleshchak I., Vysotska V. *Development of an artificial neural network with oscillatory neurons for recognition of spectral images. Information systems and networks.* 2021. P. 16-23.

11. Lytvyn V., Vysotska V., Peleshchak I., Rishnyak I., Peleshchak R. *Time Dependence of the Output Signal Morphology for Nonlinear Oscillator Neuron Based on Van der Pol Model. International Journal of Intelligent Systems and Applications(IJISA).* 2018. P. 8-17.

12. Ferreira de Menezes R., Pirani F., Coletti C., Guilherme L. de Macedo M., Gargano R. *Functionalized graphene-based Quantum Dots: Promising adsorbents for CO, NO₂, SO₂, and NH₃ Pollutant Gases. Materials Today Communications.* 2022. P. 103426.

13. Ehzari H., Safari M., Samimi M., Shamsipur M., Gholivand M.B. *A highly sensitive electrochemical biosensor for chlorpyrifos pesticide detection using the adsorbent nanomatrix contain the human serum albumin and the Pd:CdTe quantum dots. Microchemical Journal.* 2022. P. 107424.

14. Díaz-González M., De la Escosura-Muñiz A., Fernandez-Argüelles M.T. *Quantum dot bioconjugates for diagnostic applications. Topic in Current Chemistry.* 2020. P. 35.

15. Kuzyk O.V., Stolyarchuk I.D., Dan'kiv O.O., Peleshchak R.M. *Baric properties of quantum dots of the type of core (CdSe) – multilayer shell (ZnS/CdS/ZnS) for biomedical applications // Applied Nanoscience.* 2023. P. 4727-4736.

DEVELOPMENT OF A SCALABLE SYSTEM FOR MONITORING THE STATE OF THE ATMOSPHERE AND AIR POLLUTION

Kukharska Nataliia

Lviv Polytechnic National University

Lviv, Ukraine

nataliia.p.kukharska@lpnu.ua

Abstract. The article describes the process of developing a software system based on the use of modern information technologies that allows to quickly collect, process, analyse the results of observations of the state of atmospheric air and visualise data on its pollution.

Keywords: *atmosphere, observation, website, pollution, scalable system.*

Introduction

Air pollution is both natural and anthropogenic. Atmospheric air is polluted with various gases, suspended fine particles, and liquid substances that adversely affect living beings, worsening their living conditions. Humans cannot influence natural air pollution, but they can and should regulate the level and nature of pollution caused by their activities. The state of the air environment is of particular importance for the normal functioning of the human body and maintaining health. The air basin, despite its large size, is constantly exposed to significant destructive effects that cause changes in its composition both in certain areas and throughout the planet, regardless of whether this effect was caused by humans or nature itself. As a result of human activity, the amount of carbon dioxide in the atmosphere is constantly increasing (over the past 100 years, we have seen an increase from 0.004% to 0.032%). Emissions from industrial enterprises and motor vehicles release several hundred and sometimes thousands of tonnes of various harmful substances into the atmosphere every year. The level of air pollution depends on several factors: the quantitative and qualitative composition of industrial emissions, their frequency, the conditions of the gas-air mixture leaving the emission source, climatic conditions, the number of vehicles, the intensity of their movement, etc.

We cannot ignore the damage that humanity has already caused to nature, such as global warming or the destruction of the biosphere. We must constantly monitor the environment in order to detect negative changes in the state of the natural environment promptly and develop recommendations to eliminate or mitigate them. Today, we have good technologies to collect the necessary information to analyse and prevent problems related to environmental pollution. But to properly respond to cases of detected pollution, we also need to be able to analyse the data collected correctly.

Atmospheric observation is the monitoring of the composition and properties of atmospheric air, as well as its changes as a result of the intake or formation of physical, biological factors and/or chemical compounds that may adversely affect human health and the environment.

Air monitoring in our country is carried out in accordance with the Law of Ukraine “On Protection of Atmospheric Air”. It is carried out to obtain, collect, process, store, and analyse information on pollutant emissions and the level of air pollution, assess and forecast its changes and the degree of danger, and develop scientifically based recommendations for decision-making in the field of air protection.

During air monitoring, the following substances are measured: carbon monoxide, hydrocarbons, nitrogen oxides, sulfur oxides, ammonia, ozone, suspended solids, carbon dioxide, as well as temperature and humidity, and the level of hazardous physical impacts.

For air protection measures to be effective, information must be accurate and complete. Completeness of information is ensured by the rational location of the network of monitoring stations, a sufficient number of monitored areas, and long-term observations; information is

accurate due to the strict adherence to the technologies for measuring various indicators that characterise the state of the air.

In this paper, we will share our experience of creating a scalable system for monitoring the state of the atmosphere and air pollution with data output to an online website using such information technologies as ASP.Net, C#, Linq, PostgreSQL, PGSQL, Views, Javascript/Typescript, Vue, VuePrime.

Let's start with the formation of system requirements.

The system should be:

- easy to use;
- easily expandable;
- interactive, i.e. with dynamic graphs;
- contain the latest data, with a permissible delay of 2 minutes;
- run on different operating systems;
- have a web interface;
- be divided into components;
- C#/TypeScript programming language should be used.

Developing the logical structure of the system

To build a system for monitoring the state of the atmosphere, let's take the SaveEcoBot service as a basis. It provides a large amount of data, but its problem is that this data is difficult to extract, process and analyse. This service stores data for no more than 2 minutes, which means that if a user wants to see the data for the previous month, they will not be able to do so – the service “forgets” it.

SaveEcoBot provides data in JSON format:

```
{  
  StationId: string,  
  Pollutants: []  
}
```

To solve the problem of SaveEcoBot's “memory”, we have developed a mechanism that runs every minute and a half, downloads data from this service, compares it with the data in the database, and if it does not find any data, adds it.

AWS Lambda was chosen as the platform for launching the SaveEcoBot service in conjunction with AWS CloudWatch and EventBridge.

The service logic is shown in the diagram (Fig. 1).

We have the following point services:

- data collection sensors;
- temporary storage bank;
- fence services;
- processing service;
- database;
- API service for data uploading;
- website.

Let us consider these components of the service in more detail.

Data collection sensors

Each sensor records the following data:

- air pollution by PM 2.5 particles
- air pollution by PM 10 particles;
- temperature
- pressure
- humidity.

Sensors are characterised by properties that do not change over time:

- name of the settlement where the sensor is installed;
- latitude

- longitude
- unique identification number;
- time zone.

With these unique values, we can identify each sensor and link the data to the time it was collected. These sensors have a significant drawback: due to their low cost, they have a very small memory capacity, which means they can store data for only two minutes.

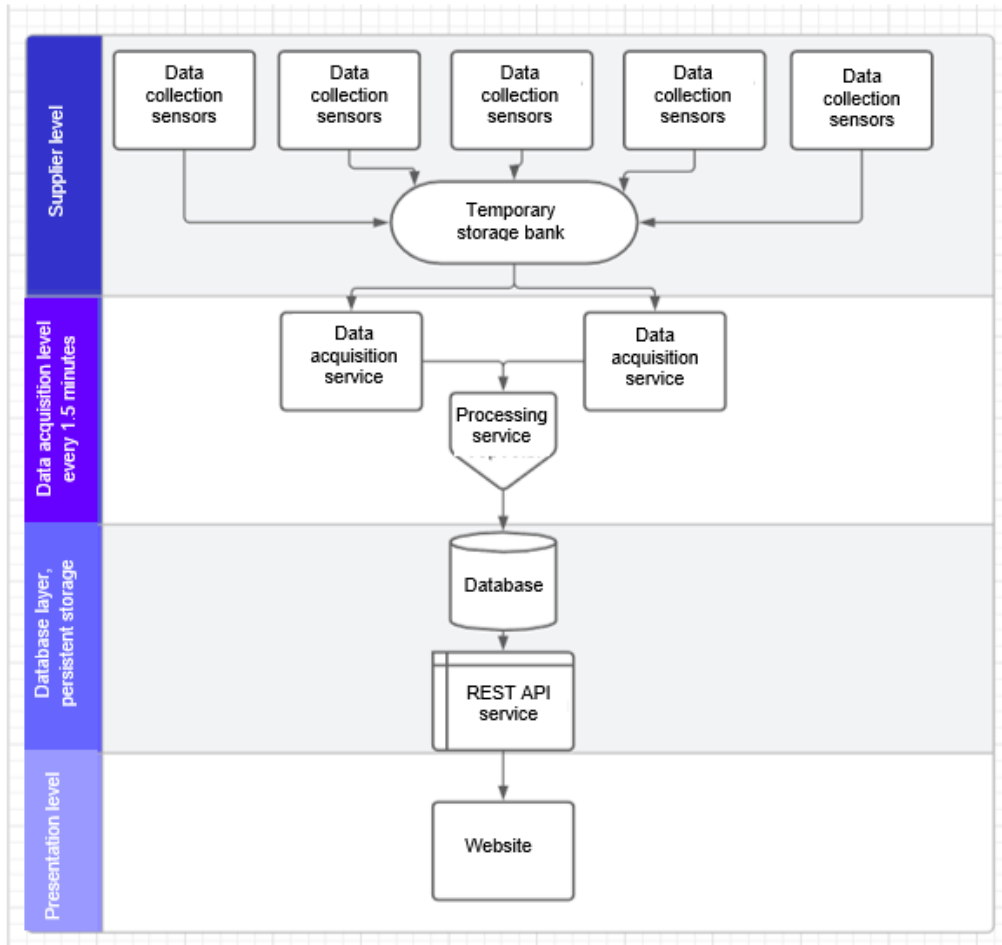

Fig. 1. Diagram of the logical structure of the system

Temporary storage bank

This is a service that receives data as soon as it is read by the sensor in binary form. The sensor takes a reading, for example, of the temperature and immediately transmits it to this bank to free up its memory for storing the next batch of readings.

All data that is aggregated in this temporary storage is not processed in any way and is stored with a time stamp and the identifier of the sensor that collected it.

Data acquisition service

This service collects data and converts it into an understandable format, in our case, CSV.

Processing service

The main service through which all the data passes and is already aggregated into the database.

REST API service

The backend of our system, through this point the user communicates with the database that stores the aggregated data. It is the backend that analyses the user's request and provides the relevant data. For example, the user wants to get the data of indicators for 20 April 2023 in the city of Lviv. The backend has to generate a corresponding query to the database and translate the response into REST format.

The service can also provide a list of all sensors registered in the system and a HeatMap of the territory's pollution at the user's request.

Website

Here, the user can receive and analyse the data he needs from any station for any period. It is through this interface that the user interacts with the system. Let's look at the main features of the interface.

1. Map (Fig. 2).

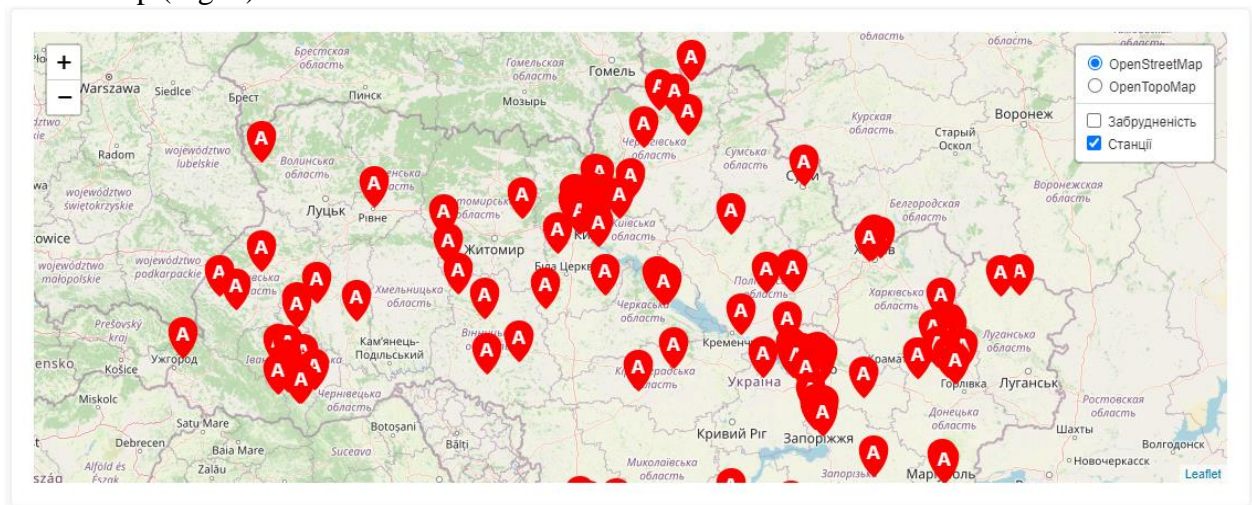

Fig. 2. Map with a selection of all sensors

Here, it is possible to see all the sensor stations registered in the system and select any of them to request data.

2. HeatMap (Fig. 3).

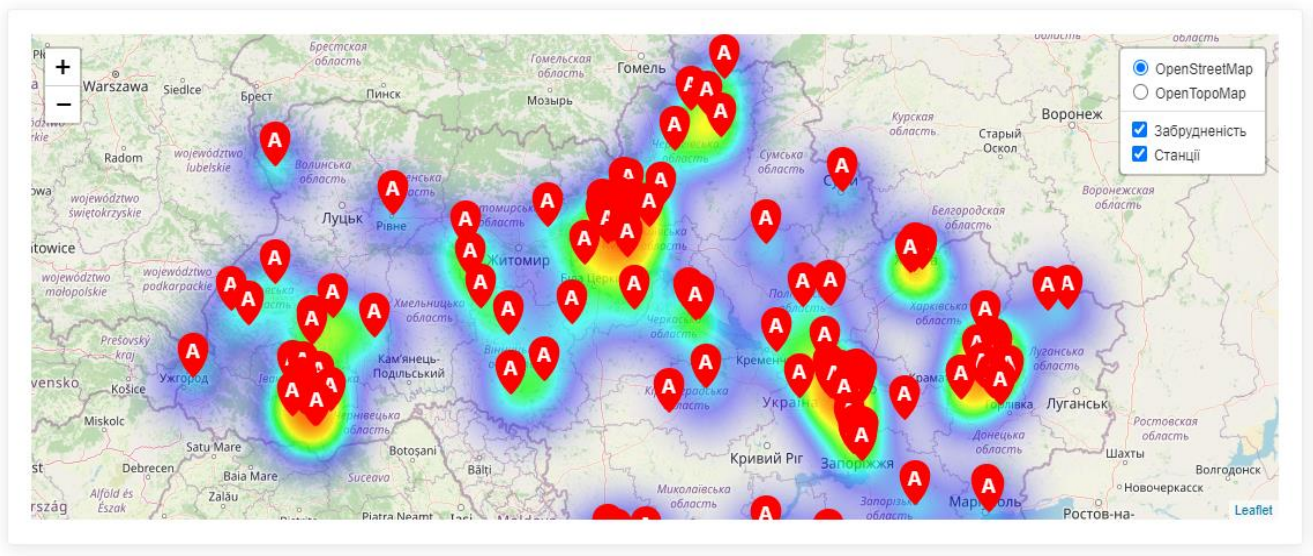

Fig. 3. Pollution map

This map shows the pollution of a region. The redder the region, the more polluted it is. For example, the central part of Ukraine has less pollution compared to the industrial centre of Donetsk.

3. Station and time period selection (Fig. 4).

4.

Оберіть станцію ✕ ▼

-

Fig. 4. Station and time period selection

Here we can select the station we need and the time period for downloading the data.
5. Graphs (Fig. 5-6).

Fig. 5. Graph showing the presence of PM2.5 and PM10 particles in the air

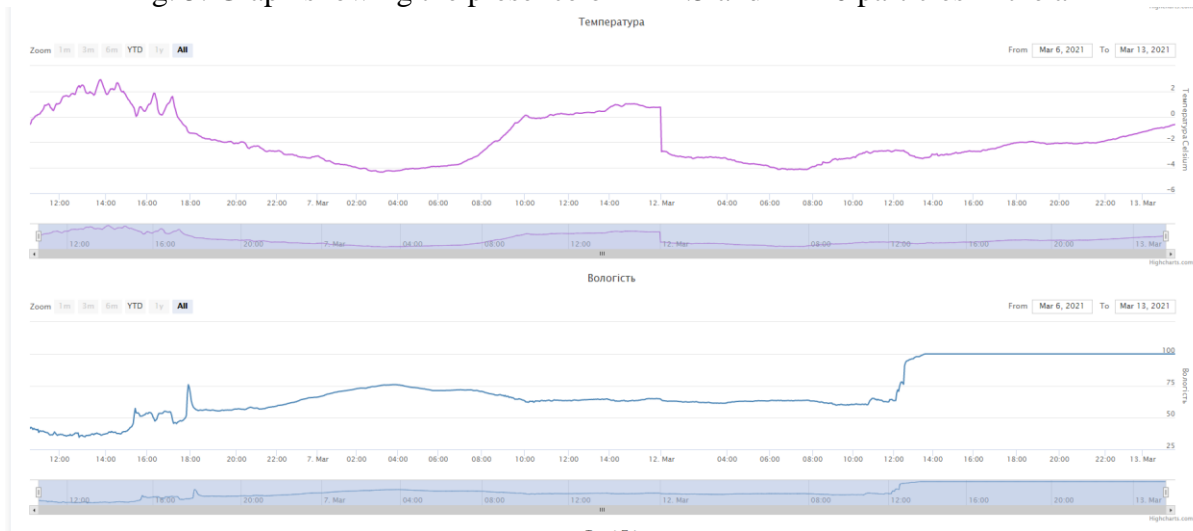

Fig. 6. Temperature and humidity graphs

Visual representation of time series with indicators of air pollution, temperature and humidity.

6. Download indicators for further analysis (Fig. 7).

7.

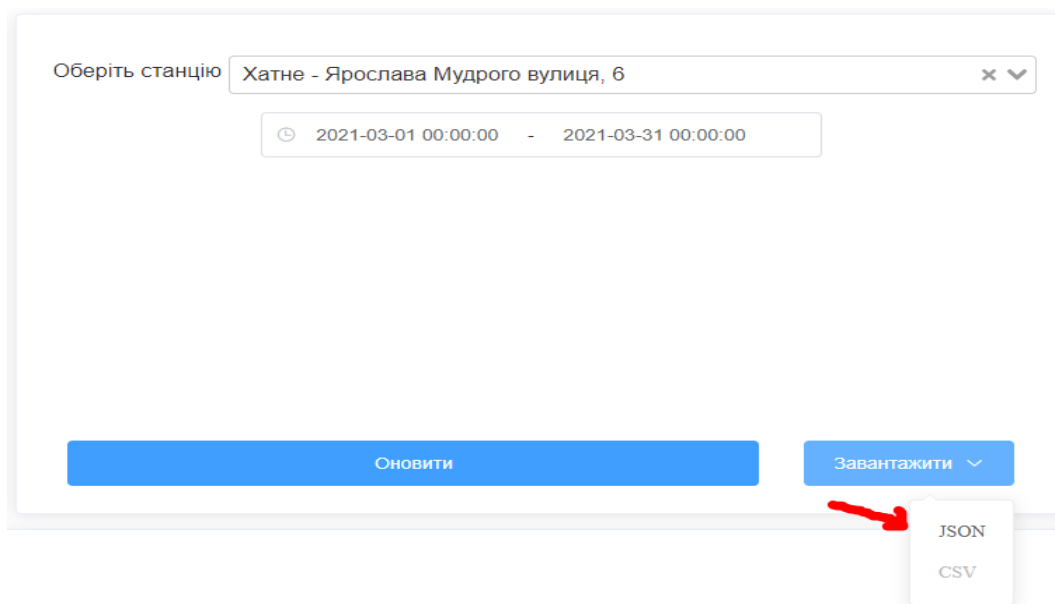

Fig. 7. Obtaining indicators for a specific station

Ability to download sensor readings in a convenient format for reading them using Excel and Word.

Methods of data collection and storage in the system

The easiest way to write data to a file is to separate the values with some kind of separator. It can be a space, a newline character, a tab, etc. The most commonly used is the comma character.

The format where value fields are separated by commas is called CSV, Comma Separated Values. This is the most common format for saving tabular data in a text file.

CSV allows you to write not only a list of values but also to arrange them in a simple table, where each row of the table starts on a new line. The first line can contain the column headings of the table. In the CSV format, an unequal number of data fields (table cells) in each record (row) is considered an error, and such a file is not processed. Data fields can be separated by double quotation marks (") to include a comma or a newline character that are not delimiters.

The CSV format is the de facto standard for recording tabular data. Indeed, almost all spreadsheets and databases import and export data in this format. It is equally important that only the data itself can be saved in CSV format – no formulas, no macros, which are not data but methods of processing it and which incorporate spreadsheet files.

An example of data in CSV format is shown in Fig. 8.

```

1 device_id,phenomenon,value,logged_at,value_text
2 13789,humidity,100.0000,2020-10-29 11:55:22,NULL
3 13789,humidity,100.0000,2020-10-29 11:58:09,NULL
4 13789,humidity,100.0000,2020-10-29 12:08:30,NULL
5 13789,humidity,100.0000,2020-10-29 12:12:40,NULL
6 13789,pm1,29.7647,2020-10-29 11:58:09,NULL
7 13789,pm1,29.8000,2020-10-29 12:12:40,NULL
8 13789,pm1,29.8824,2020-10-29 11:55:22,NULL

```

Fig. 8. Example of data in CSV format

After the service processes this data, it is transferred to the database, where it is stored in SQL format (Fig. 9).

CreatedDateTime	LocationId	Value	StoredDateTime
2020-10-26 16:54:30	SAVEDNIPRO_4202	5,67	2020-10-29 21:49:35.069278
2020-09-27 18:46:20	SAVEDNIPRO_1298	5,55	2020-10-29 21:49:35.069278
2020-10-29 00:01:39	SAVEDNIPRO_1297	15,08	2020-10-29 21:49:35.069278
2020-05-12 22:29:48	SAVEDNIPRO_1295	0,78	2020-10-29 21:49:35.069278
2020-10-29 00:06:08	SAVEDNIPRO_1294	45,98	2020-10-29 21:49:35.069278
2020-05-07 18:59:23	SAVEDNIPRO_1293	14,85	2020-10-29 21:49:35.069278
2020-03-13 14:04:43	SAVEDNIPRO_1280	999,9	2020-10-29 21:49:35.069278

Fig. 9. Example of data in SQL format

Designing a REST API for system interaction

The OpenAPI specification, originally known as Swagger, is a specification of machine-readable interface files for describing, creating, using, and visualising REST web services. Various tools can generate code, documentation, and tests from an interface file. The Open API Initiative, a project of the Linux Foundation, oversees the development of the OpenAPI (OAS) specification.

Applications developed with OpenAPI interface files can automatically generate documentation of methods, parameters, and models. It helps to synchronise documentation, client development libraries, and application code.

The REST API of the system is divided into two controllers:

- Location:
 1. GET – a request that returns a specific station;
 2. GET /List – a request that returns a list of all stations;
 3. GET /HeatMap – a request that returns data for generating a HeatMap.
- Measurement:
 1. GET – is a query that returns all the measurements for a particular station for a certain period;
 2. GET /Type – a query that returns the readings for a specific station, but by type, for example, only temperature or pressure. It was made to parallelise the work with the database to speed up the operation of the entire system.

The generated interactive documentation looks like the one shown in Fig. 10.

Fig. 10. Interactive documentation

An example of an OpenAPI specification is shown in Fig. 11.

```
{
  "openapi": "3.0.1",
  "info": {
    "title": "My API",
    "version": "v1"
  },
  "paths": {
    "/Location": {
      "get": {
        "tags": [
          "Location"
        ],
        "parameters": [
          {
            "name": "locationId",
            "in": "query",
            "required": true,
            "schema": {
              "type": "string"
            }
          }
        ],
        "responses": {
          "200": {
            "description": "Success",
            "content": {
              "text/plain": {
                "schema": {
                  "$ref": "#/components/schemas/LocationViewModel"
                }
              },
              "application/json": {
                "schema": {
                  "$ref": "#/components/schemas/LocationViewModel"
                }
              },
              "text/json": {
                "schema": {
                  "$ref": "#/components/schemas/LocationViewModel"
                }
              }
            }
          }
        }
      }
    }
  }
}
```

Fig. 11. OpenAPI specification

REST (Representational State Transfer) is an approach to the architecture of network protocols that provide access to information resources. It was described and popularised in 2000 by Roy Fielding, one of the creators of the HTTP protocol. REST is based on the principles of the

World Wide Web and, in particular, the capabilities of HTTP. Fielding developed REST in parallel with HTTP 1.1, based on the previous HTTP 1.0 protocol.

Data should be transmitted in a small number of standard formats (e.g. HTML, XML, JSON). Any REST protocol (including HTTP) should support caching, should not depend on the network layer, and should not store state information between request-response pairs. It is argued that this approach ensures the scalability of the system and allows it to evolve in accordance with new requirements.

The system we have created uses REST technology to communicate with the client.

Database design

We use the PostgreSQL database to store information. In Fig. 12 is a diagram of the Location database.

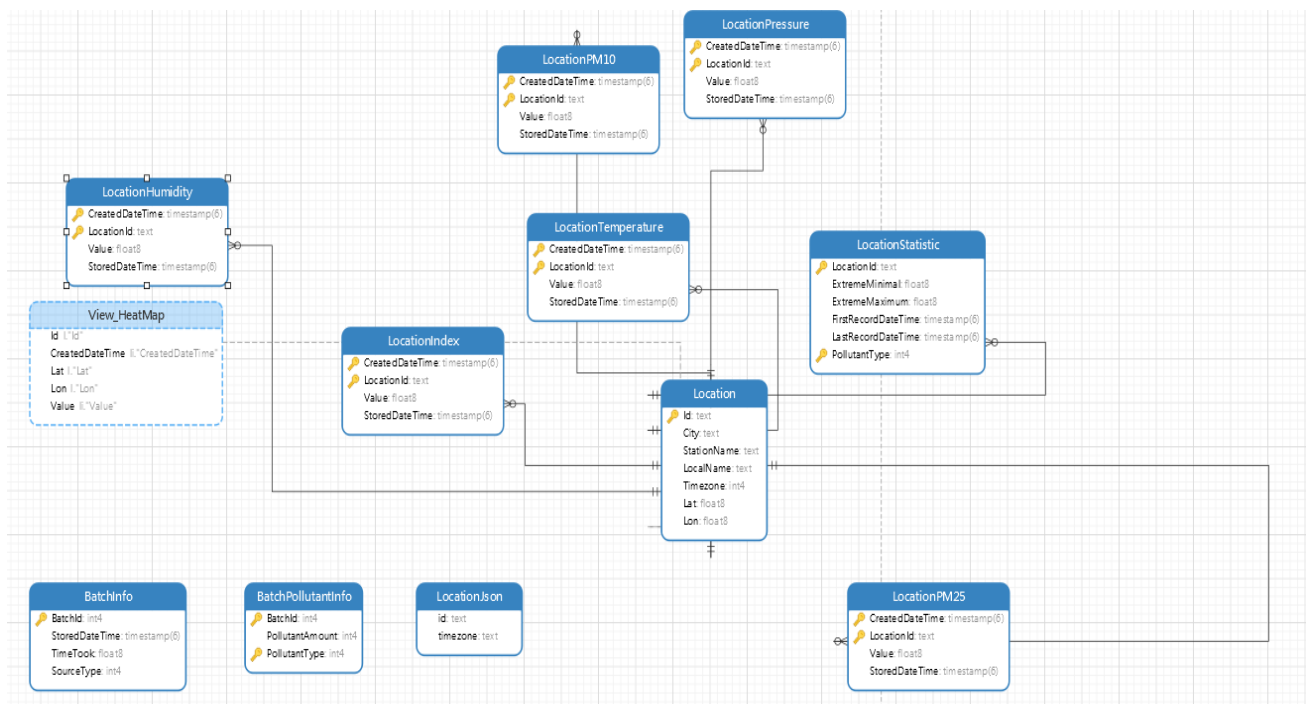

Fig. 12. Scheme of the Location database

The Location database stores basic data in the following tables:

- LocationHumidity (Fig. 13) – humidity indicators;
- LocationPM10 (Fig. 14) – indicators of PM10 pollution;
- LocationPM25 (Fig. 15) – indicators of PM2.5 pollution;
- LocationPressure (Fig. 16) – pressure indicators;
- LocationTemperature (Fig. 17) – temperature indicators.

Name	Type	Length	Decimal	Not null	Key	Comment
CreatedDateTime	timestamp	6	0	☒	1	
LocationId	text	0	0	☒	2	
Value	float8	53	0	☐		
StoredDateTime	timestamp	6	0	☒		

Fig. 13. Table with humidity indicators

Name	Type	Length	Decimal	Not null	Key	Comment
CreatedDateTime	timestamp	6	0	☒	1	
LocationId	text	0	0	☒	2	
Value	float8	53	0	☐		
StoredDateTime	timestamp	6	0	☒		

Fig. 14. Table with indicators of PM10 particle pollution

Name	Type	Length	Decimal	Not null	Key	Comment
CreatedDateTime	timestamp	6	0	☒	1	
LocationId	text	0	0	☒	2	
Value	float8	53	0	☐		
StoredDateTime	timestamp	6	0	☒		

Fig. 15. Sign with PM25 particle pollution indicators

Name	Type	Length	Decimal	Not null	Key	Comment
CreatedDateTime	timestamp	6	0	☒	1	
LocationId	text	0	0	☒	2	
Value	float8	53	0	☐		
StoredDateTime	timestamp	6	0	☒		

Fig. 16. Table with pressure indicators

Name	Type	Length	Decimal	Not null	Key	Comment
CreatedDateTime	timestamp	6	0	☒	1	
LocationId	text	0	0	☒	2	
Value	float8	53	0	☐		
StoredDateTime	timestamp	6	0	☒		

Fig. 17. Table with temperature indicators

We also use two additional tables for statistics and analysis of the amount of data:

- BatchInfo – contains a list of all data occurrences in the database;
- LocationStatistic – contains the extremes of each display for each location.

Creating a service for data collection

This service is implemented as an AWS Lambda function that runs every two minutes. It collects information, analyses it, and transfers it to the database.

The components of this service are as follows:

1. Measurements.Lambda.FetchData.Function.FunctionHandler.

The entry point to the application, the sensor ID is passed to it, then this service downloads the data in CSV format and formats it into an understandable format, removes duplicate and damaged data.

2. Measurements.Lambda.FetchData.Function.DoWork.

This method receives data that needs to be entered into the database.

The system's extensibility lies in the fact that there are as many such services as there are sensors, thus maximising system performance and allowing users to see the latest data.

Every minute, one such service passes through approximately 2 Megabytes of data.

Creating a REST API service

The ASP.NET Core framework was chosen for the API.

ASP.NET Core is a new, robust, and feature-rich framework that provides features for developing ultra-fast APIs for web applications.

The ASP.NET Core framework provides built-in support for dependency injection, which means you no longer need to rely on third-party frameworks.

Dependency Injection is essentially a template that helps developers separate different parts of applications. Before the release of ASP.NET Core, the only way to achieve dependency injection in an application was to use the Ninject and AutoFactor frameworks. In ASP.NET Core, dependency injection is treated as a first-class object. This means that developers are no longer limited in the choice of web applications and they can use new libraries in more event-oriented applications, such as AWS Lambda or Azure Functions.

In general, the introduction of dependencies in the ASP.NET Core framework improves the testing capabilities and extensibility of web applications.

To simplify the work, the entire API service was divided into the following components:

- Measurements.Dal;
- Measurements.Bll;
- Measurements;
- Measurements.Utilities.

Measurements.Dal

Dal – Data Access Layer, a module for working with the database. It implements access and work with the database. For example, extracting information about the temperature. This software layer connects data from the database with controller views (Fig. 18).

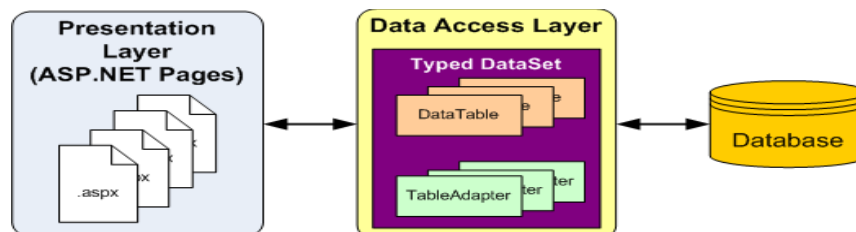

Fig.18. Schematic presentation of the DAL operation

Measurements.Bll

Bll – Business Logic Layer, a module that acts as a manager in the API. It is this layer that receives the command “give data for 19.07.2021” and, using the methods implemented in Dal, imposes additional logic, such as input validation, and provides the necessary data to the user.

Fig. 19 illustrates the scheme of interaction between the Bll layer and other layers of the application.

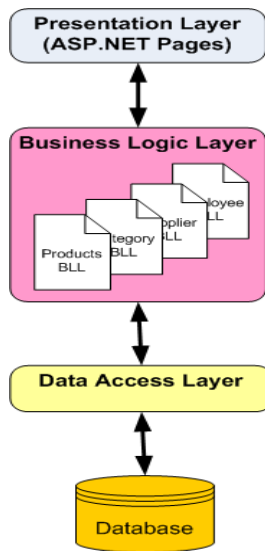

Fig. 19. Scheme of interaction of the BLL layer with other layers of the application

Measurements

The project that gathers all the layers into one and makes them work is the entry and exit point to the application. In this project, all controllers are implemented in accordance with the REST OpenAPI specification.

Measurements.Utilities

Auxiliary functions and classes that were used in the project. For example, a response generator for AWS Lambda functions, middleware used in ASP.NET Core, etc.

Website development

To create the website, we chose the TypeScript language with the VUE JS framework and the PrimeVue component library. All these platforms are built by the npm package manager using the “npm run build” command. When the project is ready for use, it needs to be compiled into a single file. This file must be moved to the server. The created file does not need to be run and is a static index.html file to which js bundles are linked.

Vue.js allows you to control properties before they are passed to components. You can check the type, require properties to be defined, set defaults, and perform custom checks.

We used type-checking to make sure that the right type of data was being passed to the component. This will be especially useful if we forget to use dynamic syntax to pass non-standard values. It was because of such checks that we decided to use TypeScript.

The entire front-end application consists of the view shown in Fig. 20.

```

1  import Vue from 'vue';
2  import VueRouter from 'vue-router';
3  import Home from '@/views/Home.vue';
4
5  Vue.use(VueRouter);
6
7  const routes = [
8    {
9      path: '/',
10     name: 'home',
11     component: Home,
12   },
13 ];
  
```

Fig. 20. Description of the front-end application view

The user interacts with the system through this view.

Just as the backend project is divided, the frontend project is also divided. Its main components are as follows:

1. Charts.vue;
2. LocationMap.vue;
3. Vue2LeafletHeatmap.vue;
4. Home.vue.

Let's consider the functions of these components.

Charts.vue

A component that builds graphs of air pressure, temperature, pollution, and humidity. It allows you to visually analyse the data coming from the backend. The graphs are created using Canvas technology, which is best suited for this task because it allows us to manage the elements we want to display as if they were objects in 2D space, rather than HTML markup elements.

LocationMap.vue

A component that displays a map and clearly shows all the detectors on this map. So, if the user does not know the sensor ID, but knows its approximate location, he can find his coordinates on the map and select the sensor he needs.

To draw the map, we used an open-source analog of Google maps called OpenStreet DataMap.

Vue2LeafletHeatmap.vue

The component that overlays the HeatMap on the map. This way the user can see which regions are the most polluted.

Home.vue

The view component connects all the previous components on one page and arranges them in the correct order, which is most convenient for the user. This component is also used to communicate with the backend and transfer data from the backend to the previous components.

Auxiliary components that are not visible on the user interface: ApiClient.ts and FileSaver.js.

ApiClient.ts

A service that implements communication between the frontend and the backend. As arguments, it can use, for example, the date and station ID, as well as return data that came from the backend.

FileSaver.js

A service that implements communication between the frontend and the backend. It can accept, for example, the date and station ID as arguments, and return the data that came from the backend.

Setting up CI/CD

For any system, there comes a time when it is made available to end users. To reduce the waiting time for updates and the system's inoperability while updates are applied, it was decided to make a CI/CD for this system.

GitHub Actions was chosen as the basis. This is a service that is integrated into the git SCM when using the GitHub service. It can respond to various triggers, such as a commit or file upload to this service. Thanks to this feature, we can make quite flexible CI/CD systems.

The CI/CD of the created system was divided into three parts, which correspond to each independent component of the system:

- `deploy-fetch-data.yml`;
- `deploy-webapi.yml`;
- `deploy-webui.yml`.

These files are the triggers for starting CI/CD, and they describe the algorithm for collecting and delivering components.

deploy-fetch-data.yml

A file that describes the algorithm for collecting and deploying a service to collect data from the saveEcoBot service. It creates an AWS Lambda function for each of the sensors to collect data from it.

deploy-webapi.yml

A file that describes the logic of building and deploying the backend. During this process, we build our API written in C# and upload the resulting files to the server via ssh. After that, we run it on a separate port to make it publicly available.

deploy-webui.yml

Judging by the name, you can understand that the logic for building the user interface is described here. Similar to the backend, the frontend is built using npm and uploaded to the server as an index.html file. After that, it can be accessed through a reverse proxy in the form of nginx.

Thus, several goals were achieved by using CI/CD:

- reduced system downtime;
- faster delivery of updates;
- the update process is automated, the developer does not have to do it all manually;
- the user is less likely to encounter a bug that has already been fixed.

1. *C. J. Date, An Introduction to Database Systems, 8th ed., Addison-Wesley Professional, 2003.*

2. *H. Garcia-Molina, J. D. Ullman, J. Widom, Data Systems: The Complete Book. 2nd ed., Pearson Education, Prentice-Hall, Upper Saddle River, NJ, 2009.*

3. *R. Elmasri, S. B. Navathe, Fundamentals of Database Systems. 6th ed., Pearson Education, 2011.*

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ІОТ-СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ ПАСІКИ

Куч Остап

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

ostap.kuch.mavks.2022@lpnu.ua

Лагун Ілона

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

ilona.i.lahun@lpnu.ua

Abstract. Bees play a crucial role in maintaining ecosystem sustainability by contributing to the preservation of natural landscapes and ensuring ecological balance. Beekeeping is a common and traditional sector of agriculture where Internet of Things (IoT) based solutions and machine learning approaches can significantly facilitate and enhance apiary management. This paper proposes an IoT-based intelligent bee apiary monitoring system. The primary focus of the research was on utilizing artificial intelligence methods to detect various pests within the apiary. The developed methods and obtained results were tested under real beekeeping conditions. Their application not only aids in pest detection but also improves overall bee colony management. This opens up possibilities for increasing hive productivity and reducing the impact of pests on bee health and apiary quality.

Keywords: *monitoring system, honey bees, apiary, Varroa destructor, Internet of things, IoT, machine learning.*

Анотація. Бджоли є важливою ланкою для підтримання стійкості екосистем. Вони сприяють збереженню природних ландшафтів і допомагають забезпечувати екологічну рівновагу. Бджільництво є однією з поширених і традиційних галузей сільського господарства, де рішення на основі Інтернету речей (IoT) і підходи до машинного навчання можуть значно полегшити та покращити управління пасіками. У цій статті пропонується інтелектуальна система моніторингу бджолої пасіки на основі IoT. Основний акцент досліджень було зосереджено на використанні методів штучного інтелекту для виявлення різноманітних шкідників на пасіці. Розроблені методи та отримані результати були використані у реальних умовах бджільництва. Їх застосування не тільки полегшує виявлення шкідників, але і сприяє покращенню загального управління бджолиними колоніями. Це відкриває перспективи для збільшення продуктивності вуликів та зниження впливу шкідників на здоров'я бджіл та якість пасіки.

Ключові слова: *система моніторингу, медоносні бджоли, пасіка, Varroa destructor, Інтернет речей, машинне навчання.*

Медоносні бджоли є важливим запилювачем сільськогосподарських культур та відіграють важливу роль в глобальній екологічній системі. Зараз ці запилювачі все частіше знаходяться під загрозою зникнення через їх природних хижаків, зміну клімату та нові загрози, що призводять до масового зникнення бджолиних колоній. Загалом популяція бджіл у всьому світі зменшується з 2007 року. Однією з причин зменшення кількості дорослих робочих бджіл є варооз, паразитарне захворювання, спричинене кліщем *Varroa destructor* (*V. destructor*) [1]. Це вимагає постійного моніторингу протягом періодів активності бджіл, щоб переконатися, що кліщі *V. destructor* будуть виявлені до того, як вони поширяться на увесь вулик. Адже це захворювання можна швидко знищити з вуликів після його виявлення.

За допомогою IoT (Інтернету речей) відкривається безліч можливостей для різноманітних рішень подолання деяких з найбільш поширених екологічних проблем. Оскільки збереження здоров'я та популяції бджіл не є виключенням, Інтернет речей є

чудовим рішенням, щоб допомогти пасічникам контролювати та рятувати свої бджолині сім'ї. Технології IoT можуть допомогти одночасно у кількох напрямках:

- збір точних даних для подальшого аналізу, моніторингу та передбаченню за допомогою технологій штучного інтелекту;
- автоматизований контроль мікроклімату всередині кожного вулика;
- автоматизація збирання меду.

Точні дані в режимі реального часу, зібрані за допомогою моніторингу Інтернету речей, спроможні допомогти бджолярам побудувати більш точне розуміння поведінки бджіл у їхніх колоніях. Технології IoT також часто використовуються для моніторингу мікроклімату, де підключені датчики збирають дані про температуру та вологість, а також дані про інші кліматичні фактори, які можна збирати та інтерпретувати в режимі реального часу. Датчики, розміщені у вуликах, контролюють вологість і температуру за двома кліматичними факторами, які можуть істотно вплинути на здоров'я бджіл. Коли вологість або температура змінюється до несприятливого стану, бджолярі можуть отримати негайне сповіщення, а звітди можуть надіслати дистанційну команду, щоб внести належні зміни до мікроклімату вулика. Крихітні мікрофони, які імплантовані у вулик, можуть збирати аудіодані про повсякденну поведінку бджіл, крім того кожен рух окремої бджоли певною мірою призводить до вібрації в повітрі або на поверхні. З отриманих звукових частот та вібрацій, які є результатом нормальної діяльності бджіл, можна виявити [2]:

- хворий вулик і діагностувати захворювання;
- коли у вулику є дві чи більше бджолиних маток або ж коли у вулику їх немає;
- коли бджоли відчувають небезпеку та захищають вулик;
- перебіг зимування;

На даний час, існує також велика кількість пристроїв, здебільшого розумних ваг, які дозволяють оптимізувати процеси. Пасічнику не потрібно зайвий раз турбувати бджіл та перевіряти соти, електронні ваги, допомагають із цією задачею. З іншого боку є мало готових стандартних рішень в розрізі IoT, де задіяні різноманітні датчики, хмарні технології та взаємозв'язок між пристроями [3]. В більшості ці рішення є локальними на ринку своєї країни.

Штучний інтелект (ШІ) у синергії з Інтернетом речей має потенціал, щоб бути дуже корисним у моніторингу здоров'я вуликів, ідентифікації шкідників, таких як кліщі Varroa, і допомагати бджолярам ефективніше керувати своїми пасіками [4]. Враховуючи специфіку бджільництва, система моніторингу стану пасіки повинна відповідати певним вимогам та критеріям для забезпечення ефективного функціонування та успішної імплементації в реальних умовах.

Для забезпечення ефективного моніторингу стану окремого вулика та отримання комплексної інформації необхідно систематично збирати різноманітні вхідні дані, які найбільше відображають актуальний стан пасіки. Основні параметри, які варто враховувати при зборі даних, включають [5]:

- Температура у вулику: Цей параметр дозволяє визначити тепловий режим вулика, що є критичним для комфортного розвитку бджіл та може свідчити про можливі захворювання чи стресові ситуації.

- Вологість у вулику: Вимірювання вологості важливо для контролю над мікрокліматом вулика та запобігання зайвій вологості, яка може стати причиною хворіб та погіршення умов для бджіл.

- Вага вулика: Моніторинг ваги дозволяє визначити запаси меду, а також може вказувати на загальний стан бджільного народження.

- Звук чи частота звуку у вулику: Звуковий аналіз може служити індикатором активності та стану бджолиного вулика.

- Статистика кількості бджіл, порахована за допомогою ШІ: Використання Штучного Інтелекту для підрахунку бджіл дозволяє точно та автоматично визначити чисельність популяції.

- Статистика виявлених кліщів вароа: Важливо виявляти наявність цього шкідника, який може серйозно загрожувати здоров'ю бджіл.

Контролер, розташований у вулику, повинен передавати ці дані на сервер з заданою частотою, яка базується на змінних умовах довкілля та власних налаштуваннях бджоляра. Це забезпечує гнучкість системи та можливість адаптації до змін у середовищі.

На рис. 1 представлено структуру розробленої інтелектуальної IoT-системи моніторингу стану пасіки. Ця схема детально описує систему моніторингу, яка умовно розділена на хмарну частину (Cloud) та локальну (On-premise), зі складовими, що взаємодіють між собою.

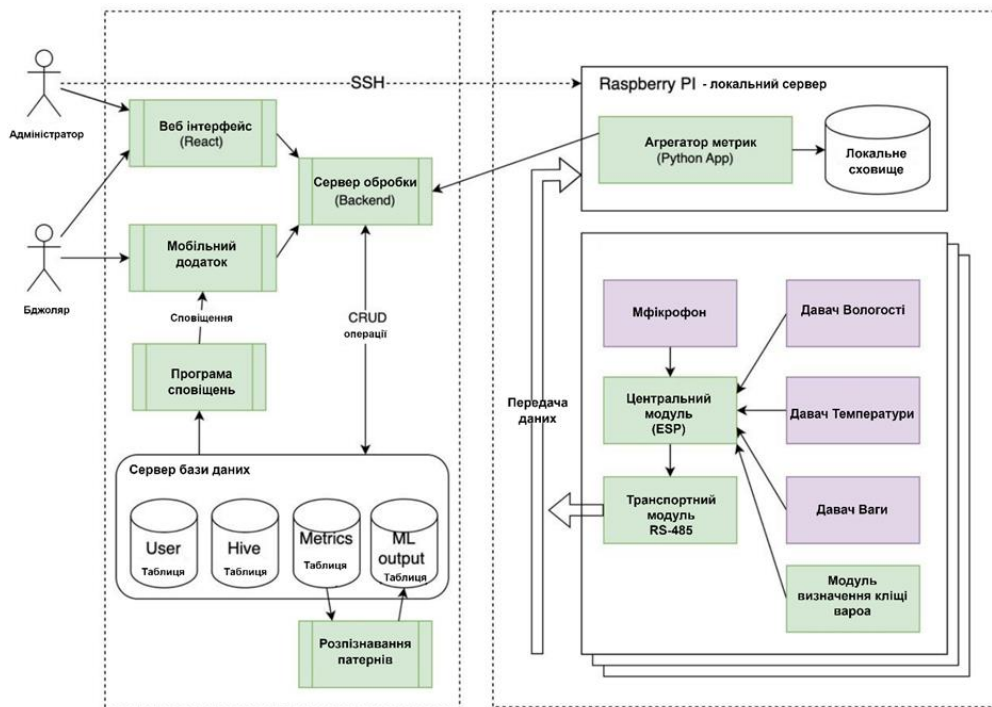

Рис. 1. Структура інтелектуальної IoT-системи моніторингу стану вулика

Хмарне рішення (Cloud). Складовими сервісів, код яких виконуватиметься у хмарі є:

- Веб інтерфейс (React): Веб-додаток створений з використанням бібліотеки React для візуального огляду пасіки.

- Мобільний додаток: Можливість створення мобільного додатку для користувачів (бджолярів), який може надсилати push-сповіщення.

- Програма сповіщень: Сповіщення, які приходять у додаток при критичних умовах у вулику або системних повідомлень.

- Сервер обробки (Backend): Серверна частина для обробки запитів з frontend і мобільного додатку, а також для управління базою даних.

- Сервер бази даних: Містить різні таблиці:

– User (Table): Зберігає дані користувачів системи.

– Hive (Table): Містить інформацію про кожен вулик.

– Metrics (Table/DB): Записує метричні дані, зібрані з вуликів.

– ML output (Table): Зберігає результати обробки даних машинним навчанням.

- Розпізнавання патернів (ML Batch Jobs): Модуль машинного навчання, який виконує аналіз метричних даних для виявлення патернів, а саме для раннього виявлення хворіб вулика, чи паразитів у ньому.

Локальна частина (On-premise). Центральний модуль пасіки, який під'єднаний до Інтернету, збирає дані з вуликів і надсилає:

- Raspberry Pi: Мікрокомп'ютер, який використовується як локальний сервер або шлюз для збору даних з вуликів.

- Агрегатор метрик (Python App): Застосунок, написаний на Python, який відповідає за комунікацію з вуликами, збереженням даних у тимчасову базу даних, агрегування метричних даних та їх відправленням до хмари, використовуючи HTTP запити до бекенд частини.

- Локальне сховище: Локальна база даних для тимчасового зберігання метрик перед їх синхронізацією з хмарною базою даних.

Компоненти вулика (Hive):

- Мікрофон: Використовується для запису звуків вулика, які можуть допомогти виявити стан бджіл.

- Давачі: Давачі вологості, температури та ваги для моніторингу стану вулика.

- Центральний модуль (ESP): Модуль на основі ESP для зчитування даних з давачів.

- Модуль визначення кліщів Varroa (ESP): Модуль для виявлення кліщів, що є загрозою для бджіл.

- Транспортний модуль RS 485: Модуль та промисловий стандарт комунікації, який дозволяє модулям Arduino взаємодіяти з Raspberry Pi.

Підключення до хмарної частини для управління системою здійснюється через мережевий протокол SSH, в той час як кінцевий користувач (бджоляр) взаємодіє з системою через веб портал. Система підтримує CRUD операції (створення, читання, оновлення, видалення) для управління даними в хмарній базі даних.

Оскільки пасіки часто розташовані у віддалених районах, де може бути погане покриття технології Інтернет, тому оптимальним рішенням стало використання інструменту машинного навчання tinyML (Tiny Machine Learning). Ця гілка розвитку штучного інтелекту дозволяє розгортання моделей машинного навчання на пристроях з обмеженими ресурсами – часто з низьким енергоспоживанням, пам'яттю та обмеженими можливостями обробки і відоме як «крихітне машинне навчання». Метою TinyML є перенесення переваг машинного навчання на периферійні пристрої, такі як мікроконтролери, пристрої Інтернету речей (IoT) та інші вбудовані системи. Це особливо важливо для програм, де неможливо надсилати дані в хмару для обробки через проблеми з пропускну здатністю, затримкою або конфіденційністю [6]. Для інтеграції з технологією TinyML було використано мікроконтролер ESP32-CAM [7]. ESP32-CAM сумісний із фреймворками машинного навчання, такими як TinyML, що дозволяє легко реалізовувати та впроваджувати моделі на пристрої з обмеженими ресурсами. Наявність вбудованої камери робить ESP32-CAM готовим до використання без додаткових модулів або зовнішніх пристроїв, що полегшує процес розробки та знижує витрати. Також камера буде зафіксувати зображення бджіл, забезпечуючи можливість виявлення наявності кліщів. Щоб уникнути проблем з передачею даних, особливо в умовах нестабільного інтернет зв'язку, передбачено можливість зберігання даних у локальній базі у вигляді черги чи кешу. Це гарантує надійність та цілісність отриманих даних, навіть у випадку недоступності сервера.

Застосування штучного інтелекту на мікроконтролері дозволяє проводити аналіз та обробку даних ще на етапі їхнього збору. Це запобігає необхідності відправки зображень на сервер та покращує ефективність системи, оскільки для цього не потрібен стабільний та швидкий інтернет-зв'язок. Навчання моделі TinyML для виявлення бджіл та кліщів вароа за допомогою ESP32-CAM відбувалося у кілька етапів.

На початковому етапі здійснювалося формування набору даних, що включає в себе дві категорії зображень: ті, на яких присутні бджоли, та ті, на яких вони відсутні. Для цього використовувалися відкриті ресурси в Інтернеті, які надають фотографії бджіл та пов'язаних з ними об'єктів. Кожне зібране зображення анотувалося шляхом вказання на ньому міток, чи є бджола присутньою, та чи є на зображенні кліщі Varroa. Зібрані зображення були попередньо оброблені, щоб забезпечити однаковий формат та розмір. Кожне зображення було позначено наявністю бджоли та кліщів Varroa. В результаті отримано набір анотованих даних, який було використано для навчання моделі. Набір даних було розподілено на дві

частини: навчальну та тестувальну. Навчальна частина використовувалася для тренування моделі, а тестувальна - для оцінки її ефективності на нових, раніше не бачених даних.

Для виявлення об'єктів на зображеннях було обрано алгоритм, сумісний з можливостями контролера ESP32-CAM та з урахуванням низьких обчислювальних ресурсів. Для цього було застосовано спеціальну бібліотеку FOMO. FOMO — це алгоритм, який забезпечує виявлення об'єктів у реальному часі, відстеження та підрахунок у мікроконтролерах і може працювати з <200 Кб оперативної пам'яті [8]. На основі обраного алгоритму та навчального набору даних було проведено навчання моделі на ESP32-CAM. Модель отримувала зображення з навчальної частини набору даних та вдосконалювала свої параметри, щоб визначати наявність бджіл та кліщів Varroa на зображеннях. Для оцінки ефективності моделі було використано тестувальний набір даних. Модель успішно впоралась з визначенням бджіл та кліщів вароа – проаналізоване зображення (рис. 2а), та зображення з правильно розставленими мітками (рис. 2б) бджіл (зелена мітка) та кліща вароа (жовта мітка).

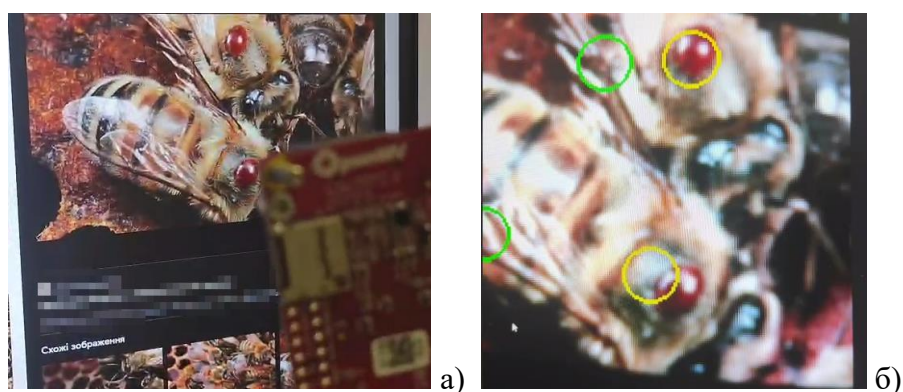

Рис. 2. Перевірка моделі на тестовому наборі даних: а – вхідне тестове зображення, б – проаналізоване зображення з мітками бджіл (зелена мітка) та кліща Varroa (жовта мітка)

Після успішного навчання моделі TinyML виявлення бджіл і кліщів Varroa, було створено програмний код, який дозволяє використовувати модель на мікроконтролері. Основні кроки коду для виявлення бджіл та кліщів Varroa на ESP32-CAM:

1. Ініціалізація – налаштування та ініціалізація Serial порту для виведення інформації.
2. Налаштування камери – використання бібліотеки ESP32-CAM для налаштування параметрів камери, таких як якість зображення, насиченість, та розширення.
3. Захоплення кадру – за допомогою ESP32-CAM камера захоплює кадр, який буде використовуватися для подальшого аналізу.
4. Запуск моделі FOMO – використання навченої моделі TinyML FOMO для виявлення об'єктів (бджіл та кліщів Varroa) на зображенні.
5. Виведення результатів – якщо об'єкти виявлені, виведення інформації про кількість та розташування кожного об'єкта. Якщо об'єкти не виявлені, виведення повідомлення "Об'єкти не виявлені".

Для реалізації веб інтерфейсу моніторингу пасіки була використана JavaScript-бібліотека – React, яка широко використовується для створення інтерфейсів користувача, особливо для односторінкових програм, де користувач може взаємодіяти з сторінкою без необхідності її оновлення [9].

Клієнтська частина системи моніторингу бджолиних вуликів реалізована у вигляді веб-додатку, оптимізованого для забезпечення зручного та інтуїтивно зрозумілого доступу до ключових метрик і управління вуликами. Інтерфейс користувача (UI) було розроблено з використанням сучасних підходів до дизайну та технологій frontend-розробки.

На рис. 3 представлений головний екран додатку, який демонструє основний dashboard системи.

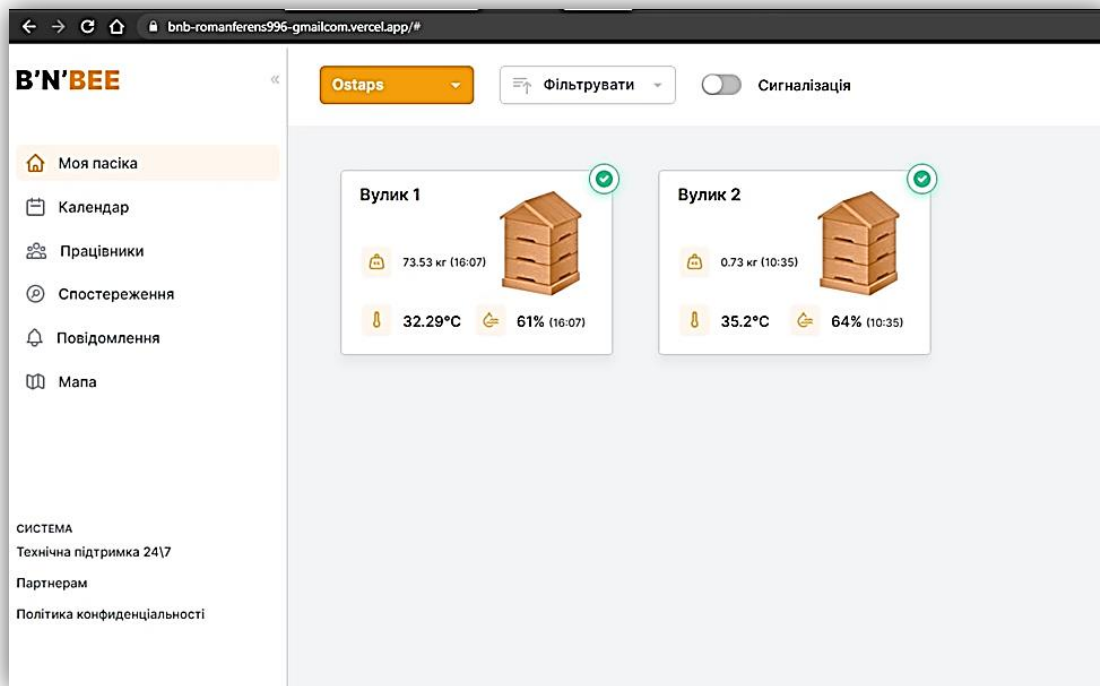

Рис. 3. Веб інтерфейс IoT-системи моніторингу пасіки

Центральне місце на екрані займають картки вуликів, кожна з яких відображає актуальну інформацію про стан конкретного вулика, включно з температурою, вологістю та вагою. Ці дані оновлюються в реальному часі та супроводжуються часовою міткою останнього оновлення, що є критично важливим для забезпечення своєчасного реагування на зміни умов вулика. Додаток також містить систему сповіщень, яка інформує користувача про важливі зміни чи події через інтеграцію з мобільними пристроями та електронною поштою. Це забезпечує постійний зв'язок з системою та можливість швидко реагувати на потенційні проблеми або необхідність втручання.

Серверна частина архітектурно використовує REST API (інтерфейс програмування програми передачі представлення стану). Backend частина виконується в хмарі і її основними функціями є:

- збір даних з пасік (кожна пасіка надсилає дані на сервер).
- робота з сховищем даних та збереження всіх даних.
- робота веб інтерфейсу користувача, який отримує дані надсилаючи HTTPS запити до сервера.

– агрегація даних та обробка статистичних даних.

Використання Python та SQLAlchemy для реалізації бази даних у даному проєкті дозволило забезпечити надійну та ефективну основу для зберігання та обробки даних, що надходять від мікроконтролера ESP32-CAM. Безпечність та ефективність SQLAlchemy, як ORM (Object-Relational Mapping), забезпечує високий рівень абстракції для взаємодії з базою даних. Його використання дозволяє уникнути прямої роботи з SQL-запитами та забезпечити високий рівень безпеки та ефективності при роботі з базою даних [10].

Після розробки пристрою та навчання моделі за допомогою набору даних, зібраного з інтернет-зображень, його було встановлено в одній із пасік Самбірського району Львівської області. Процес установки включав в себе розташування пристрою в найзручнішому місці для збору даних, підключення до живлення та налаштування комунікації з хмарною і локальною частинами системи. Після встановлення пристрою розпочався процес збору

даних з вулика за допомогою давачів та модулів, включених до системи. Отримані дані включали в себе інформацію про температуру, вологість, вагу вулика, звукові сигнали та зображення з камери, які були надіслані до хмарної частини системи для подальшого аналізу. Основною метою досліджень було визначення ефективності моделі штучного інтелекту для виявлення кліща *Varroa* на зібраних зображеннях. Модель, навчена на різноманітних зображеннях з Інтернету, була застосована до зображень, отриманих в реальних умовах вулика.

На основі результатів проведених досліджень було визначено напрямки подальшого розвитку реалізованої системи моніторингу, включаючи вдосконалення моделі штучного інтелекту, розширення функціональності системи та підвищення стійкості пристрою в різних умовах експлуатації. Встановлено, що модель виявлення кліщів необхідно продовжити тренувати, і оптимальним методом покращення її ефективності буде створення власного набору даних зображень бджіл з модуля та перенавчання моделі з його використанням. Це значно покращить точність, адже ракурс, камера та освітлення дуже сильно впливає на визначення невеликих червоних цяткок на бджолах. Цей підхід сприятиме поліпшенню роботи системи та забезпечить стійкість до змін у середовищі. Також підвищити ефективність моделі доцільно буде застосуванням обробки зображення перед його аналізом, кольорокорекція чи редагування інших параметрів.

1. Wachowicz, A., Pytlik, J., Malysiak-Mrozek, B., Tokarz, K. & Mrozek, D. (2022). *Edge Computing in IoT-Enabled Honeybee Monitoring for the Detection of Varroa Destructor*. *International Journal of Applied Mathematics and Computer Science*, 32(3) 355-369. <https://doi.org/10.34768/amcs-2022-0026>

2. Частотний аналіз звуку бджіл для автоматичного розпізнавання стану здоров'я. [Електронний ресурс]. URL: https://www.rcs.cic.ipn.mx/2017_142/Frequency%20Analysis%20of%20Honey%20Bee%20Buzz%20for%20Automatic%20Recognition%20of%20Health%20Status.pdf

3. Abdelbaset S. Hamza, Rahman Tashakkori, Bejamen Underwood, William O'Brien, Chris Campell, *BeeLive: The IoT platform of Beemon monitoring and alerting system for beehives*, *Smart Agricultural Technology*, Volume 6, 2023. <https://doi.org/10.1016/j.atech.2023.100331>

4. *Sensing temperature tells you about the bees' health*. URL: <http://bee-sensing.com/eng/>

5. Debauche, O., Moulat, M.E., Mahmoudi, S., Boukraa, S., Manneback, P. and Lebeau, F. (2018). *Web monitoring of bee health for researchers and beekeepers based on the Internet of things*, *Procedia Computer Science* 130: 991–998.

6. Калімані Р., Пай К., Рагуваніш П., Айєр С. та Лонес ОЛА (2023). *Tinyml: інструменти, програми, виклики та майбутні напрямки досліджень. Мультимедійні засоби та програми*, 83 (10), 29015-29045. <https://doi.org/10.1007/s11042-023-16740-9>

7. Модуль Wi-Fi ESP32-CAM з камерою 2MP. URL: <https://arduino.ua/prod3458-modul-wi-fi-esp32-s-kameroi-2m>

8. *Detect objects with FOMO*. <https://edge-impulse.gitbook.io/docs/tutorials/end-to-end-tutorials/object-detection/detect-objects-using-fomo>

9. *React. JavaScript-бібліотека для створення користувацьких інтерфейсів*. URL: <https://uk.legacy.reactjs.org/>

10. *The Python SQL Toolkit and Object Relational Mapper*. URL: <https://www.sqlalchemy.org/>

USING THE IDEAS OF THE ECOLOGICAL MONITORING TO IMPROVE ENVIRONMENTAL PROTECTION

Lahun Andrii

Lviv Polytechnic National University

Lviv, Ukraine

andrii.e.lahun@lpnu.ua

Abstract. The monograph analyzes the ways of environmental monitoring that allow controlling population growth, forecasting weather conditions, studying negative environmental changes, controlling the quality of the atmosphere, and observing biotic factors of the habitat. Author determines the priorities of the European Union in resolving global environmental issues, most notably focusing on the European Green Deal and Europe fit for the digital age. In particular, are considered the main problems of ensuring climate neutrality of cities, reducing greenhouse gas emissions and implementing a carbon-free future on the example of urban transport, waste management, and energy supply for industrial processes, agriculture, forestry and other land use. Finally, in the monograph is determined an action plan to promote a «green» future in the world.

Keywords: ecological monitoring, information technology, pollution, environmental protection, climate neutrality, carbon-free future, greenhouse gases, waste, biodiversity.

Introduction

Nowadays, ensuring the required quality of the environment is a very relevant topic. In all countries of the world, environmental parameters indicate deterioration in the standard of living and health of citizens. This is especially true for the rapidly changing indicators of air quality and the level of noise as well as water pollution, which primarily affect society. Therefore, it is necessary to study topical issues of determining the level of environmental pollution, monitoring of atmospheric air, surface water and soil. Also important are chemical, physicochemical, physical, biological and biochemical methods of quantitative analysis of the concentration of chemical elements in the environment.

To measuring various indicators affecting the environment and forecasting dangerous and positive changes in the global environmental situation, is carried out the ecological monitoring. It may be characterized as a means of collecting, accumulating, and systematizing information on the state of environmental objects and observations of sources and factors of anthropogenic impact against the general background of natural processes for the purpose of further analysis, assessment, and forecasting of the state of the environment, identifying reserves of production technologies and reserves of the biosphere.

The main tasks of the environmental monitoring are the following [1]:

- monitoring over the growth of the world's population and the associated increase in energy consumption, world usage of fertilizers, concentration of harmful substances in the biosphere, and accumulation of conventional and hazardous waste;
- forecasting weather conditions, including short-term and long-term climate change, monitoring global climate change and developing strategies to reduce emissions of gases that pollute the environment and are dangerous to human health;
- studying negative changes in the environment, stressful situations and violations of the ecological balance of natural and anthropogenic characteristics; the impact on human health of physical pollution and the most dangerous substances;
- monitoring of the state and quality of the atmosphere, urban and indoor air, sources of pollution and their transportation, state and quality of soil, sources of soil pollution, protection of soil resources from depletion and degradation, state and quality of surface and groundwater, water resources, sources of water pollution, protection of public water supply, implementation of water cleaning technologies;

- monitoring of the radio ecological situation, radioactive waste emissions, their impact on human health, transportation, preservation and utilization;
- observation of climatic factors of the environment, in particular, atmospheric pressure, wind, precipitation, air humidity and soil condition, temperature of biosphere components, natural radiation, and interaction of these factors;
- observation of biotic factors of the environment, their response to anthropogenic impacts; deviations from the normal natural situation;
- monitoring the vegetation cover, species composition of fauna and flora, and the diversity of the world around us;
- acquaintance with the basic methods and principles of operation of devices for measuring environmental parameters, using automated and remote sensing of biosphere components.

With the development of information technologies, it is necessary to apply computer hardware and modern software to solve the above environmental monitoring tasks. To prepare specialists who are able to combine the skills of the ecological and computer fields of knowledge, the Department of Information Systems and Technologies of Lviv Polytechnic National University provides master's training in the educational and professional program «Computer Environmental and Economic Monitoring» [2].

In this case, one of the main tasks of the educational process is to promote the ideas of the European Union to create an environmentally safe green continent and planet. To resolve global environmental issues and improve the quality of life of society, the Joint Research Center (JRC) of the European Union has identified the following priorities [3]:

- European Green Deal;
- Europe fit for the digital age;
- strengthening Europe's influence in the world;
- promotion of the European way of life;
- economics that works for people;
- more powerful Europe in the world;
- new challenge for European democracy.

The JRC is participating in a number of environmental monitoring activities that examine the ever-increasing amount of pollutants in our ecosystems, shortages of food and water, rapid climate change, natural disasters and hazards. The JRC supports the implementation of relevant European Union and global policies, facilitates the exchange of best practices and develops, implements and harmonizes testing methods.

1. Building and developing climate-neutral and smart cities

Cities are at the center of the European Union economy and are the centers of green and digital transformation. The creation of modern buildings and living spaces, including through the use of smart technologies, can bring significant benefits to citizens in terms of sustainability, energy and water efficiency and security, climate neutrality, quality of life and inclusiveness.

The development of cities is closely linked to climate neutrality, which is envisaged by the European Green Deal. Cities cover 4 percent of the European Union's territory with a population of more than 75 percent of the European Union citizens. With regard to the implementation of green technologies, it is worth noting that cities consume more than 65 percent of the world's energy and emit 70 percent of global carbon dioxide emissions [4].

The examples of scientific research activities for creating climate-neutral smart cities are as follows.

1. Innovative projects that prove the feasibility and cost-effectiveness of energy-efficient and flexible urban districts or groups of connected buildings. Such city districts make it possible to create parts of cities with positive energy, characterized by an annual surplus of renewable energy production, such as smart electrical grids, smart water supply systems, smart waste collection, sorting, and treatment systems, and virtually zero greenhouse gas emissions. In this case, it is important to create a large consortium of cities to ensure joint solution of the tasks.

2. Creating new business and financial approaches to empower citizens and stakeholders through informed decision-making and policy-making, with joint development and implementation of climate-neutral transformation projects by participants.

3. The implementation of projects focused on urban planning and modern design to ensure human well-being using modern knowledge, practices, and decision support systems. The result is high-tech, smart, traditional, and environmentally friendly solutions that promote the smooth interaction of urban infrastructure, transportation, energy, water supply, and the environment. These projects are implemented to ensure climate change resilience, climate neutrality, and sustainable urban development.

4. By organizing scientific seminars, roundtables and other forms of communication among those interested in the development of climate-neutral cities, it allow for the environmentally friendly use of public transport and help develop alternatives to private transport to increase inclusive mobility, reduce congestion and promote the decarbonization of urban transport through the use of digital and intelligent traffic management tools.

5. To improve the efficiency and optimization of basic urban processes, evaluation and experimentation are carried out using the European Commission's priorities for a sustainable future, including the use of social innovation, digitalization, artificial intelligence, big data and other information technologies.

The European Commission has announced a competition for climate-neutral cities [4], which was open from November 25, 2021, to January 31, 2022. 377 cities from all European Union member states, as well as nine associated and negotiating countries, applied to participate in the competition. After evaluating the submitted documents on April 28, 2022, the Commission awarded 112 cities that have participated in the competition. All cities have developed Climate City Contracts, which include an overall plan for climate neutrality in all sectors, such as energy, building, waste management and transport, combined with the necessary investment plans. In October 2023, after a positive assessment, the first 10 cities received the European Union's mission mark: Sonderborg (Denmark), Mannheim (Germany), Madrid, Valencia, Valladolid, Vitoria-Gasteiz and Zaragoza (Spain), Klagenfurt (Austria), Cluj-Napoca (Romania) and Stockholm (Sweden).

To ensure climate neutrality, cities have been focusing on the following strategies [5].

When planning the integrated interaction of different sectors, there should be a link between regional and national projects, and the regional orientation can go beyond the boundaries of administrative territories to achieve a positive result. The expansion of interacting territories can be used to develop urban-rural ties in the form of flows of workers, providing the necessary logistics, public services, and mobility. In such cases, positive results can be achieved for low-carbon economy and sustainable food strategies.

It is also important to use urban planning strategies to ensure climate neutrality. Then all potential stakeholders and ordinary citizens can be effectively involved in the process. To implement a sustainable urban development strategy, are involved stakeholders from administrative, economic and social levels, universities, training and research centers, business and civil society.

For the formation of climate neutrality plans must be used different sources of financing and the associated increasing importance of financial instruments. Obtaining funds from multiple sources of financing provides increased efficiency by integrating revenues and mobilizing more participants and resources. This integration can include European structural and investment funds, domestic funds, and funds of individual private investors.

One more principle is to establish a coherent and effective monitoring system. It is important to make sure that the monitoring system follows a logical structure and links needs to specific goals and indicators of change. To develop and support monitoring systems, there should be cooperation between city administrations and universities and scientific research institutes, as well as the involvement of external experts and stakeholders. Monitoring systems for analysis use large amounts of data, so it is necessary to consider cost-effective procedures and methodologies for data collection. Another important point is that global monitoring systems should be designed for a long

time of use, and running measurement systems that ensure the quality of monitoring (measurement accuracy) can be changed at short intervals. Monitoring systems are significant early warning systems, providing information on the effectiveness of research.

Now consider one of the possible processes for planning the climate neutrality of cities.

1. Determining priorities, which involves involving the public in the climate strategy by communicating ideas for improving the quality of life, reducing energy costs, benefits from new employment opportunities, reducing air and water pollution, and efficient waste management.

2. Assessment of the process of ensuring climate neutrality with the definition of the initial conditions of the research, in particular, it is necessary to determine the year for comparisons and, as an example, define the initial estimate of greenhouse gas emissions. Next, it is necessary to take the baseline scenario if no actions are taken to improve the situation, and to estimate the residual greenhouse gas emissions that not be eliminate, which allow predicting the use of renewable energy sources, carbon credits and other expenses.

3. Determining the advantages and disadvantages of the selected measures in terms of renewable energy production, creation of employment, cost and energy savings, and reduction of greenhouse gas emissions. The resources to implement the necessary measures should be assessed and sources of funding identified, prioritizing the most important measures and establishing a sequence of implementation. For each of the measures, it is also necessary to establish indicators for monitoring positive changes.

4. The next step in ensuring the climate neutrality of cities is to implement measures with technical and economic research, a techno-economic feasibility study to allocate the necessary funds, and publication of information on the positively implemented measures.

5. After implementing successful climate neutrality projects, cities need monitoring the measures used. By tracking the indicators of each measure (for example, monitoring solar energy consumption), updating greenhouse gas emissions inventories, and monitoring information to identify any necessary changes in climate action priorities, can be achieved better results for cities over a longer period of time.

2. Monitoring greenhouse gas emissions to ensure environmental safety

Another part of the research is related to the monitoring of greenhouse gas emissions.

With robust operations and high volume data sources, accurate estimates of actual greenhouse gas emissions are difficult and can be subject to significant error. It is important to analyze emission sources related to stationary energy, land transport, and waste management, but it is possible to invest in studying less common sources of greenhouse gas emissions, for example, from less common modes of transport (water). There should be accounting of emissions of such hazardous greenhouse gases as carbon dioxide, methane, nitrogen oxide, hydrofluorocarbon, nitrogen trifluoride and sulfur hexafluoride. Consider the sources and sectors of greenhouse gas emissions that are included in the accounting of greenhouse gas emissions in cities [6].

1. Buildings.

Emissions from all buildings, objects and permanent infrastructure/equipment, in particular stationary energy used by public, private, residential and industrial sectors within the city.

2. Transportation.

Emissions from land transport and railways, transport in the city divided into municipal vehicle sector, public transport, private and commercial transport; transport in the city using electricity supplied from the grid to charge electric vehicles.

3. Waste.

Emissions from waste generated and disposed of/ sent to a garbage dump within the city.

4. Industrial processes and use of products.

Emissions from greenhouse gases used in industrial processes and products or as a by-product (if available/relevant). A source of emissions can be considered insignificant if the amount of emissions is less than in any other sub-sector. Total emissions from all sources considered insignificant should not exceed 5% of total emissions.

5. Agriculture, forestry and other land use.

Changes in greenhouse gas emissions from any changes in land use that leads to the acquisition (sources) or reduction (sinks) of emissions (if significant). It is also necessary to take into account sources of pollution resulting from the production, processing and transportation of materials and food in the city, waste utilized outside the city, and the use of transport to transport people to work in cities. One more problem in ensuring the climate neutrality of cities is the treatment of residual greenhouse gas emissions, which are eliminated either through carbon credits or the use of natural or technological means of carbon removal.

Particularly, the use of carbon credits (a certificate for one ton of carbon dioxide that can be sold in case of surplus or deficit of greenhouse gas emissions) to account for residual emissions within the city allow demonstrating climate neutrality, subject to certain rules and restrictions. Carbon credits are focused in parallel on similar other projects within the country, which can provide additional benefits. The natural means of carbon sequestration are vegetated areas of cities or changed land use (creation of parks, flower gardens, nature reserves). Technological sinks use biomass processing technologies to produce energy with carbon capture and storage or direct capture of carbon dioxide from the air. They can reduce the amount of carbon dioxide.

3. Construction and transportation in ensuring the carbon-free future

One more way to achieve climate neutrality in cities is through energy-efficient operation of buildings. This means not burning any fossil fuels for heating or cooling buildings, and zero emissions when consuming electricity from the grid. Construction areas include permanent and temporary buildings (residential, commercial, industrial, municipal, public), other structures in combination with urban lighting systems.

To achieve the requirement of zero greenhouse gas emissions, it is necessary to take the following actions in construction. Erect new buildings with high energy efficiency characteristics. The use of renewable energy to meet the demand that is not met by energy efficiency allows for the creation of buildings with near-zero energy consumption. In this case, people creating buildings with positive energy, zero carbon emissions, and zero energy districts. During the reconstruction of the existing housing stock, it is necessary to change the energy management of buildings, improve the thermal performance of buildings and technical services for heating or cooling, and reduce the amount of carbon for energy supply by using energy from renewable sources.

The elimination of fossil fuel heating or cooling in buildings defines the strategy of any city aimed at reducing greenhouse gas emissions. Near-zero energy consumption means use of buildings with renewable energy sources generated on-site or nearby, as well as buildings with zero carbon emissions for at least one year. The use of these buildings leads to the creation of zero-energy districts, which aim is to achieve zero or positive energy consumption, with the residual energy demand being covered by renewable energy sources.

City transportation defines activities related to logistics and mobility in cities. Most emissions are generated by land transport, but there are also impacts from water, air, and rail transport. The latter three modes of transport are defined by travel within the city, although air transport has an impact due to the landing and takeoff of regional and international flights. In general, the city is responsible for traffic regulation and transportation infrastructure, influencing the management process. Buses, cars, trucks, and machinery emit greenhouse gases either from fuel combustion, electricity consumption for charging electric vehicles, or the production of alternative clean fuels. To achieve climate neutrality, cities should use environmentally friendly vehicles. For example, cars or minibuses are considered environmentally friendly if they emit up to 50 g/km of carbon dioxide and up to 80 percent of nitrogen oxides and particulate matter emissions. The appearance of zero-emission vehicles requires the expansion of infrastructure to support such transport, for example, the creation of new vehicle charging stations.

There are several ways to reduce greenhouse gas emissions [6].

1. Transition to carbon-neutral buses and city trains as an alternative to cars.
2. More use of public transport, cycling and walking allow for a transition to more environmentally friendly modes of transportation, reducing congestion, accidents and improving public health.

3. Using business models in the form of e-medical services, online shopping and remote work, and implementing software applications that allow for the sharing of bicycles or electric bikes optimize the number of movements in the city and thus achieve the goal of reducing greenhouse gas emissions.

Another issue in ensuring climate neutrality is waste and wastewater management. Greenhouse gas emissions arise from the use of energy for waste processing and wastewater pumping, the emergence of hazardous compounds due to wastewater decomposition or waste decay, the use of energy to transport waste between different facilities. During waste management, should be used environmentally friendly methods of processing. In particular, waste can be disposed of at controlled sanitary landfills and dumps or uncontrolled – pits, ravines. Applying of biological recycling in the form of composting or fermentation of organic waste; incineration of waste in a controlled process rather than open burning; wastewater treatment rather than discharge into open water bodies provide an opportunity to achieve a positive result in limiting emissions.

The European Union's environmental security priorities also take into account healthy biodiversity. At this time, there is a threat of biodiversity loss and, as a result, the need to protect nature and reduce the link between the unsustainable use of natural resources and economic growth. Therefore, biodiversity issues should be included in policy with parallel involvement of society and reduce the degradation of ecosystems, as environmental quality and human health are interconnected. Application of global navigation satellite systems and other ground-based space systems allows improving environmental monitoring and better solving the issue of natural resources protection.

4. Conclusions

To ensure environmental protection, can be recommend the following measures, which are practiced in the European Union:

- use of vehicles with zero greenhouse gas emissions, in particular, transition to carbon-neutral buses;
- improving logistics in cities by increasing the use of public transport, cycling and pedestrian traffic;
- changing the energy management of buildings to reduce the amount of carbon used for energy supply by using energy from renewable sources;
- use of carbon credits for the transition to a carbon-free future;
- development of new environmental monitoring systems using information technologies to control greenhouse gas emissions and ensure climate-neutral and smart cities.

1. Posudin Yu. I. *Monitoring the environment with the foundations of metrology: textbook*. – K.: 2012. – 426 p.

2. Lagun A. *Information technologies for ecology and economics as an important stage of education in the postcoronavirus world. Education in the post-coronavirus world: the place of information and innovative technologies. Series of monographs Faculty of Architecture, Civil Engineering and Applied Arts, Katowice School of Technology. Monograph 41. Publishing House of Katowice School of Technology, 2020, pp. 7-13.*

3. JRC portfolios A-Z. URL: https://joint-research-centre.ec.europa.eu/jrc-science-and-knowledge-activities/jrc-portfolios-z_en

4. EU missions, 100 climate-neutral and smart cities. URL: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a796c50a-d644-11ee-b9d9-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-307736909>

5. Net Zero Cities, Mission Cities. URL: <https://netzerocities.eu/mission-cities/>

6. Info kit for cities interested in participating in the call for expression of interest (eoi). URL: https://research-and-innovation.ec.europa.eu/document/download/cb258381-77d5-435a-8b25-9a590795dc9e_en?filename=ec_rtd_eu-mission-climate-neutral-cities-infokit.pdf

ОСОБЛИВОСТІ ОБРОБКИ ДАНИХ ЕКОЛОГІЧНОГО МОНІТОРИНГУ В СИСТЕМАХ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ

Лагун Ярослав

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

yaroslav.a.lahun@lpnu.ua

Стахів Роман

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

roman.i.stakhiv@lpnu.ua

Abstract. Environmental monitoring is receiving increasing attention due to growing concerns about climate change. Over the last few decades, advanced information and communication technologies have been utilized to develop various environmental monitoring systems. One key technology in this area is the Internet of Things (IoT). This article provides an overview of how environmental monitoring data is processed within IoT systems. Key aspects covered include: integrating data from diverse sources, ensuring real-time processing, utilizing machine learning algorithms for analysis and forecasting, emphasizing the importance of data security and integrity. The importance of integrating various types of sensors and effectively managing large volumes of information to ensure accurate environmental monitoring is highlighted.

Keywords: *environmental monitoring, Internet of Things (IoT), data processing*

Анотація. Моніторинг навколишнього середовища привертає все більше уваги через зростаюче занепокоєння щодо зміни клімату. Протягом останніх кількох десятиліть передові інформаційні та комунікаційні технології були застосовані для розробки різних систем екологічного моніторингу. Серед інших, важливу роль у цій сфері відіграє Інтернет речей (IoT). У статті представлено огляд особливостей обробки даних екологічного моніторингу в системах Інтернету речей. Розглянуті аспекти включають об'єднання даних з різних джерел, забезпечення реального часу обробки, використання алгоритмів машинного навчання для аналізу та прогнозування, а також важливість забезпечення безпеки та цілісності даних. Висвітлено значення інтеграції різних типів сенсорів та ефективного управління великими обсягами інформації для забезпечення точного моніторингу навколишнього середовища.

Ключові слова: *екологічний моніторинг, Інтернет речей, обробка даних*

Своєю появою Інтернет речей (англ. *Internet of Things, IoT*) змінив спосіб взаємодії з оточуючим світом, при цьому розширюючи можливості розвитку промисловості та науки, а також відкриваючи нові галузі досліджень. На даний час технологія Інтернету речей отримала багато повсякденних застосувань у сфері охорони здоров'я, освіти, сільського господарства, автоматизації у промисловості та бізнес-процесах. Крім того, IoT також став технологічним проривом у сфері екологічного моніторингу. Важливими факторами здорової екології є якість повітря, забруднення води та управління відходами, де населення світу може жити безпечно. Оскільки технології моніторингу прогресували за останні роки, системи моніторингу еволюціонували від простого віддаленого моніторингу до вдосконалених систем екологічного моніторингу, що включають технологію Інтернету речей, складні сенсорні модулі та штучний інтелект. Використовуючи мережі взаємопов'язаних датчиків і пристроїв, екологічний моніторинг на основі IoT збирає, передає та аналізує дані, що стосуються різних факторів навколишнього середовища. Завдяки застосуванню великої кількості датчиків, кожен з яких призначений для вимірювання певних характеристик навколишнього середовища, технологія IoT дозволила створити комплексні системи моніторингу, здатні фіксувати складні взаємодії у навколишньому середовищі з високим

рівнем деталізації та охоплення даних. Сенсорні мережі забезпечують передачу спостережуваних даних до деяких центральних сайтів обробки. Вони поєднують різні типи даних давачів із геопросторовою інформацією, щоб зрозуміти зміни умов навколишнього середовища в численних програмах моніторингу. Впровадження останніх досягнень штучного інтелекту (англ. *Artificial intelligence (AI)*) і машинного навчання (англ. *Machine learning (ML)*) у системи екологічного моніторингу перетворило їх на інтелектуальні системи моніторингу, що дозволило точніше контролювати фактори, що впливають на навколишнє середовище [1]. Загалом IoT-системи моніторингу навколишнього середовища реалізуються для різних застосувань, які можуть включати як моніторинг окремих екосистем [2-6], так і прогнозування погоди [7], контроль забруднення повітря [8], контроль та моніторинг якості води [9], оцінка завданої шкоди посівам [10] та ін.

Системи екологічного моніторингу на основі IoT забезпечують більшу автоматизацію, доступність даних у реальному часі та можливість масштабування, що робить їх більш ефективними для моніторингу навколишнього середовища у сучасному цифровому світі. Однак, разом з перевагами застосування Інтернету речей, виникають і питання щодо ефективності передавання, обробки та безпеки даних моніторингу, які потрібно вирішувати. Метою даної роботи є аналіз методів, проблем і нових тенденцій обробки та аналізу даних екологічного моніторингу у контексті Інтернету речей.

Основними компонентами і процесами систем екологічного моніторингу на основі IoT є:

- **Давачі.** Для моніторингу навколишнього середовища зазвичай використовуються різні давачі для вимірювання таких параметрів, як температура, вологість, якість повітря, якість води, вологість ґрунту та рівень освітлення. Ці давачі можна використовувати в полі, на будівлях і навіть на транспортних засобах і безпілотних літальних апаратах.

- **Збір даних.** Давачі постійно збирають інформацію через заздалегідь визначені проміжки часу. Потім дані передаються для обробки та аналізу на центральний вузол або хмарну платформу. Для передачі даних часто використовуються протоколи бездротового зв'язку, такі як Wi-Fi, стільниковий зв'язок, LoRa WAN і Zigbee.

- **Обробка та зберігання даних.** Дані давачів обробляються та зберігаються на хмарних платформах або локальних серверах. Хмарні платформи забезпечують масштабованість і простий доступ до даних з будь-якого місця, що робить їх популярним варіантом для IoT-систем екологічного моніторингу.

- **Аналітика.** Розширена аналітика та алгоритми машинного навчання можуть бути застосовані до зібраних даних для отримання висновків. Наприклад, прогнозні моделі можуть бути побудовані для передбачення змін навколишнього середовища або виявлення аномалій.

- **Візуалізація.** Дані можуть бути представлені споживачам через веб-панелі, мобільні додатки або інші інтерфейси користувача. Дослідники, державні установи та широка громадськість можуть дізнатися про умови та тенденції навколишнього середовища за допомогою інструментів візуалізації.

- **Попередження та сповіщення.** Системи моніторингу навколишнього середовища можна запрограмувати на надсилання попереджень або сповіщень, коли виконуються заздалегідь визначені умови або коли виявляються аномалії. Це дозволяє швидко реагувати на критичні ситуації, такі як збільшення забруднення та екстремальні погодні явища.

- **Інтеграція.** IoT-системи екологічного моніторингу можна інтегрувати з іншими системами та джерелами даних, такими як прогнози погоди, ГІС (географічна інформаційна система) та історичні дані, щоб забезпечити повне уявлення про наявні умови або зміни умов навколишнього середовища.

- **Керування живленням.** Енергоефективна конструкція систем моніторингу є важливою, особливо для тривалого та віддаленого розгортання. Деякі давачі та пристрої Інтернету речей розроблено для тривалої роботи від батареї або живлення від відновлюваних джерел енергії, наприклад сонячної енергії.

- **Безпека.** Важливою умовою є забезпечення безпеки даних, які передаються та зберігаються в IoT-системах екологічного моніторингу, оскільки втрата конфіденційних даних про навколишнє середовище можуть мати значні наслідки. Важливо запровадити шифрування, контроль доступу та регулярні перевірки безпеки.

- **Відповідність нормам.** Залежно від призначення та місця розташування IoT-системи екологічного моніторингу повинні відповідати низці прийнятих норм і стандартів.

Оскільки розробка моделей обробки даних для систем IoT все ще знаходиться на початковій стадії, то використання традиційних підходів та платформ для обробки даних IoT має певні обмеження. Основними проблемами є: обмеження взаємодії різних технологій, обмежений розмір пам'яті пристроїв IoT, що може вплинути на доступ до даних у реальному часі, визначення контексту обробки даних, наданих різними джерелами, проблеми масштабованості при інтеграції даних, стійкість до відмов в системах обробки та забезпечення безпеки та конфіденційності даних користувачів.

У більшості випадків, в основі системи екологічного моніторингу на основі Інтернету речей лежить чотирирівнева архітектура [11], у якій дані моніторингу збираються мережею давачів, агрегуються, а потім передаються на сервер через хмарний сервіс. Потім ці дані аналізуються різними аналітичними інструментами IoT, після чого передаються додаткам для подальшої обробки.

Рівень сприйняття. Це фізичний рівень Інтернету речей (IoT), який використовує давачі для збору інформації про навколишнє середовище. Загалом, у програмах моніторингу кожен сенсорний вузол повинен періодично виконувати три основні завдання, а саме генерацію даних за допомогою зондування, обробку даних і звітування даних. Щоб виконати завдання генерації даних, покази давачів збираються періодично з певною бажаною частотою, а дані давачів забезпечуються мітками часу під час вибірки, що вимагає глобальної синхронізації часу в мережі. Потім, щоб виконати завдання обробки даних, вузли давачів калібрують, агрегують, підсумовують і стискають дані. Обробка даних сенсорами полягає у перетворенні фізичних параметрів моніторингу (температуру, вологість, рівень вуглекислого газу, тощо) у електричні сигнали або цифрові дані, які можуть бути оброблені електронними пристроями. У деяких випадках сигнали від сенсорів спочатку конвертуються з аналогового вигляду в цифровий за допомогою аналогово-цифрового перетворювача, що дозволяє контролерам (наприклад, мікроконтролерам або комп'ютерам) обробляти ці дані. Перш ніж дані будуть передані по мережі, деякі пристрої можуть виконувати базову обробку даних на борту (англ. On-board Processing), наприклад, фільтрацію або усереднення. Це допомагає зменшити обсяг передаваних даних та виконувати базові обчислення на місці.

Якість даних відіграє важливу роль у застосуванні давачів IoT для екологічного моніторингу. Вона забезпечує точність, повноту, узгодженість і надійність даних, зібраних з різних давачів і пристроїв в екосистемі IoT. Оскільки системи IoT генерують величезні обсяги даних із різноманітних джерел, забезпечення високої якості даних має важливе значення для отримання значущої інформації, прийняття обґрунтованих рішень і забезпечення точних прогнозів [12]. Для вирішення проблем з якістю даних використовуються вдосконалені методи попередньої обробки даних, які відсіюють помилкові покази та інтерполюють відсутні точки даних. Важливим інструментом для надійного збору даних є ефективне та точне калібрування давачів з використанням алгоритмів машинного навчання для адаптації до зміни поведінки сенсора.

Мережевий рівень. Основною функцією мережевого рівня є передача різних зібраних даних на рівень попередньої обробки даних через мережі зв'язку. На цьому рівні присутні Інтернет/мережеві шлюзи, сенсорні мережі та в окремих випадках системи збору даних (англ. Data Acquisition System, DAS). Розширені шлюзи також можуть забезпечувати зв'язок між сенсорними мережами та Інтернетом, дозволяючи їм спілкуватися один з одним. DAS виконує основні функції шлюзу, такі як агрегація та перетворення даних (збір даних із давачів і подальше перетворення їх у цифровий формат).

У більшості випадків основою мережевого рівня сучасних IoT-систем екологічного моніторингу є бездротові сенсорні мережі, які встановлюють фактичний інтерфейс між пристроями IoT і даними, отриманими за допомогою різних типів датчиків. Вони об'єднують сучасні датчики, які працюють з використанням методів моніторингу та керування на основі AI. [13] На мережевому рівні використовуються різні мережеві технології для передачі даних від сенсорів до центральної системи, які можуть включати в себе бездротові та проводові протоколи зв'язку, такі як Wi-Fi, Bluetooth, Zigbee, LoRa, NB-IoT тощо. Крім того, цей рівень вирішує завдання передачі даних на великі відстані та забезпечує стабільну комунікацію між сенсорами та центральною системою.

Мережевий рівень забезпечує початкову обробку та передачу даних:

– визначається протокол, який буде використовуватися для передачі даних. Це може бути Ethernet, Wi-Fi, Bluetooth, Zigbee, LoRaWAN тощо. Кожен протокол має свої особливості щодо швидкості передачі, дальності сигналу, споживання енергії, що враховується під час вибору.

– дані, які готові до передачі, формуються відповідно до обраного протоколу передачі даних у вигляді пакетів з заголовками, що містять інформацію про джерело, призначення, тип даних тощо.

Важливими факторами, що визначають вибір протоколу передачі даних є:

- обсяг і тип даних для надсилання;
- бажана швидкість та інтервал передачі;
- надійність підключення до мережі;
- енергоспоживання під час передачі даних;
- безпека даних і мережі;
- зв'язок між периферійними пристроями.

Мережевий рівень також забезпечує підключення до інших розумних речей, пристроїв і серверів.

Рівень попередньої обробки. Це рівень програмних і апаратних компонентів, які відповідають за збір, аналіз та інтерпретацію даних з пристроїв IoT. Він відповідає за отримання необроблених даних із пристроїв, їх обробку та надання доступу для подальшого аналізу чи дії та включає різноманітні технології та інструменти, як системи керування даними, аналітичні платформи та алгоритми машинного навчання. Усі ці інструменти використовуються для отримання значущої інформації з даних і прийняття рішень на їх основі.

Система IoT на рівні обробки використовує триетапний підхід для підготовки цих даних для прикладного рівня [14]:

– Накопичення даних. Проміжне програмне забезпечення правильно визначає та призначає різні типи даних для відповідного сховища. Неструктуровані дані, як-от аудіо- та відеопотоки та зображення, зазвичай вимагають більше місця для зберігання та зберігаються в озерах даних. У той час як структуровані дані, що містять покази приладів, значення журналу та вимірювання (дані телеметрії), є більш ефективними та зберігаються в сховищах даних. Хмарні сховища є найбільш ефективним методом зберігання даних в системах IoT.

– Абстракція даних. Передбачає агрегування даних із кількох джерел, а також забезпечення перетворення даних у формат, який може бути «прочитаний» програмним забезпеченням прикладного рівня.

– Аналіз даних. Використовує машинне навчання або алгоритми глибокого навчання, які спеціалізуються на виявленні шаблонів у великих і випадкових наборах даних.

Поглиблена обробка даних, що не вимагає негайного зворотного зв'язку, виконується в хмарі або у фізичних центрах обробки даних, де потужні IT-системи здійснюють керування, аналіз та безпечно зберігання даних. Це також місце, де дані датчиків можна поєднувати з іншими джерелами даних для більш детального аналізу.

Прикладний рівень. Основною метою цього рівня є надання інтелектуальних служб додатків для задоволення потреб користувачів. Рівень додатків — це інтерфейс між

пристроєм IoT і мережею, з якою йому потрібно спілкуватися. Він керує форматуванням і представленням даних і відповідає за забезпечення передачі даних під час переміщення даних з однієї мережі в іншу. Така багаторівнева архітектура системи забезпечує якісну картину потоку даних/інформації в системах екологічного моніторингу на основі IoT.

Оскільки результатом швидкого розвитку і розгортання технологій Інтернету речей у системах екологічного моніторингу стало створення величезних обсягів даних, то відповідно зросли проблеми зберігання, передачі та обробки великих обсягів даних. Частковим вирішенням цих проблеми є використання методів об'єднання даних та стиснення часових рядів.

Об'єднання даних із багатьох джерел та мультимодальних даних. Системи екологічного моніторингу є складними системами, які збирають, обробляють та аналізують велику кількість даних з різних джерел (наприклад, сенсорів, станцій моніторингу, метеорологічних даних), що дозволяє отримати повніше та комплексне розуміння стану довкілля. Об'єднання даних з різних джерел (англ. *Data Fusion*) дозволяє отримати повніше та комплексне розуміння стану довкілля, покращити точність та достовірність інформації, використовувати розширені методи аналізу та машинного навчання для отримання інсайтів та виявлення патернів в стані довкілля, розробляти моделі передбачення забруднення довкілля, прогнозувати зміни клімату та розробляти стратегії управління ризиками і т.д.

Методи об'єднання даних можна застосовувати на різних рівнях збору або групування даних [14]:

- необроблені дані або злиття даних низького рівня. Об'єднання даних на цьому рівні здійснюється одразу після збору даних від давачів. Алгоритми, що використовуються на цьому рівні, базуються як на алгоритмах обробки сигналів та зображень, так і вилучення ознак або характеристик, які описують об'єкт у середовищі;

- функції або об'єднання даних середнього рівня. На цьому рівні як вхід, так і вихід процесу об'єднання даних є функціями. Таким чином, процес об'єднання даних стосується набору функцій для покращення, вдосконалення або отримання нових функцій. Цей процес також відомий як злиття ознак, злиття символів, злиття інформації або злиття на проміжному рівні;

- рішення або злиття даних високого рівня. Цей рівень отримує набір функцій як вхідні дані та надає набір рішень як вихідні дані або поєднує вхідні рішення для отримання кращих або нових рішень і відомий як злиття рішень.

Найпоширенішими алгоритмами злиття даних систем екологічного моніторингу є :

1. Фільтр Калмана (англ. *Kalman Filter*) є ефективним алгоритмом для об'єднання даних з різних джерел з метою отримання оптимальних оцінок стану системи. Використовується для прогнозування стану системи на основі вимірювань з різних джерел, враховуючи випадковість вимірів і динаміку системи. Фільтр Калмана в основному використовується для злиття низькорівневих даних [15].

2. Гранулярний фільтр (англ. *Particle Filter*) це метод фільтрації, який може бути використаний для об'єднання інформації з різних джерел та вимірювань. Використовує апроксимацію функції розподілу за допомогою частинок для оцінки стану системи.

3. Байєсівські мережі (англ. *Bayesian Networks*) дозволяють моделювати залежності між різними змінними та оцінювати ймовірність різних станів системи на основі вхідних даних. Використовуються для комбінації інформації з різних джерел та врахування невизначеності в даних [16].

4. Об'єднання даних з сенсорів (англ. *Sensor Fusion*) використовується для об'єднання вимірювань з різних сенсорів з метою підвищення точності та надійності вимірювань. Використовується для виявлення аномалій, корекції помилкових вимірювань та вирішення суперечливих даних [17].

5. Об'єднання на рівні прийняття рішень (англ. *Decision-Level Fusion*) полягає в об'єднанні результатів аналізу даних з різних джерел для прийняття більш обґрунтованих

рішень. Використовується для об'єднання інформації з різних джерел та джерел для забезпечення більш повного аналізу та прийняття рішень [17].

Ці алгоритми допомагають підвищити якість та корисність даних, зібраних у системах екологічного моніторингу на основі IoT, сприяючи ефективнішому аналізу стану довкілля та прийняттю інформованих рішень щодо охорони природи. Вибір конкретного алгоритму залежить від конкретних потреб та характеристик системи моніторингу. Щоб визначити можливість застосування методу об'єднання даних/інформації, необхідно оцінити обчислювальну вартість процесу та затримку, введenu в зв'язок.

Об'єднання даних дозволяє використовувати розширені методи аналізу та машинного навчання для отримання інсайтів та виявлення патернів в стані довкілля.

Стиснення часових рядів. Одним із найбільш часто використовуваних форматів даних у системах екологічного моніторингу є часові ряди через їх властивість зберігати часові записи вимірюваних змінних, що дозволяє спостерігати зміни цих параметрів у часі, виявляти закономірності, тренди та сезонні варіації, а також розробляти моделі прогнозування для передбачення майбутніх значень параметрів моніторингу. Проблемою використання часових рядів як формату даних екологічного моніторингу у IoT-системах є обмежений обсяг пам'яті, а також середовища з обмеженими ресурсами з'єднання, що ускладнює маніпулювання інформацією та її передачу [19].

У цьому контексті альтернативою для зменшення обсягу даних моніторингу, що обробляються IoT пристроями є стиснення інформації, представленої у форматі часових рядів. Існує кілька стратегій стиснення даних, які застосовуються до часових рядів. У контексті IoT стратегія стиснення повинна забезпечити зменшення обсягу даних із гарантією того, що їх якість не буде погіршена. Проте, враховуючи особливості пристроїв і програм IoT, процес стиснення також має певні обмеження:

- Більшість пристроїв IoT мають обмежені обчислювальні ресурси, такі як обсяг пам'яті та швидкість процесора. Деякі методи стиснення, які вимагають складних обчислень (наприклад, дискретне перетворення Фур'є), можуть бути неефективними для реалізації на таких пристроях.

- Багато пристроїв IoT працюють в умовах обмеженої енергії. Використання складних алгоритмів стиснення може призводити до збільшеного споживання енергії, що скорочує час роботи пристрою від одного заряду.

- Додатки IoT потребують обробки даних в реальному часі та низької затримки в передачі даних у системах реального часу, і використання складних методів стиснення може бути неефективним для таких застосувань.

Останніми роками було досягнуто значного прогресу в техніці стиснення даних завдяки прогресу технологій. Основними методами стиснення даних в IoT є статистичні методи, як без втрат, так і з втратами. Використання методів стиснення без втрат, таких як методи Хаффмана та арифметичного кодування, було поширеним у додатках IoT протягом останнього десятиліття. Методи стиснення з втратами – це методи фільтрації даних, видалення шумів або іншої непотрібної інформації. Ці методи стискають дані, використовуючи статистичні властивості даних і більш ефективно кодуючи їх. Цей підхід добре відомий і застосовний у кількох ситуаціях; однак він має обмеження щодо продуктивності, оскільки чим складніше обчислення, тим важчим стає завдання, і, отже, це може погіршити продуктивність програми IoT з обмеженим ресурсом. Статистичні методи стиснення даних в IoT можуть бути корисними в деяких контекстах, особливо коли дані менш структуровані та містять менш передбачувані шаблони. Крім того, статистичні методи можуть бути менш вразливими до агресивних атак, що робить їх більш безпечним варіантом у деяких випадках, і ці методи не вимагають великої кількості мічених навчальних даних, що робить їх більш здійсненним варіантом у ситуаціях, коли мічені дані недоступні.

Іншим значним досягненням у стисненні даних для IoT є використання алгоритмів ML, які можна використовувати для ефективнішого стиснення даних шляхом вивчення шаблонів у даних і їх відповідного стиснення. Крім того, алгоритми глибокого навчання, такі

як автокодерів [20] можна використовувати для виконання неконтрольованого стиснення даних, де стиснене представлення даних може використовуватися для виявлення аномалій, що є важливим для екологічного моніторингу. Використання генеративних моделей, таких як генеративні змагальні мережі (англ. *Generative adversarial networks, GAN*) і варіаційні автокодерів (англ. *Variational autoencoder, VAE*) для стиснення даних, є сферою досліджень, яка показує багатообіцяючі результати. Крім того, використання методу інтегрованого навчання [20], коли моделі навчаються локально на пристроях IoT, а потім агрегуються на центральному сервері, може забезпечити ефективне стиснення даних IoT із збереженням конфіденційності.

Використання ML для стиснення даних в IoT має кілька переваг, таких як краще стиснення, стиснення в реальному часі, надійність і масштабованість. Однак він також має недоліки, такі як високі вимоги до обчислень, вимоги до навчальних даних, можливість інтерпретації та проблеми безпеки. Вирішуючи, чи використовувати ML для стиснення даних в IoT, важливо враховувати головним чином такі аспекти, як характеристики даних, вимоги безпеки та доступність навчальних даних. Ретельний аналіз цих факторів може допомогти визначити, чи є ML відповідним підходом для конкретного контексту IoT.

Отже, при реалізації IoT-систем екологічного моніторингу можуть виникати наступні проблеми обробки даних.

1. **Обробка великих обсягів даних (Big Data):** Давачі, які використовуються в системі IoT, можуть надавати великі обсяги даних, що потребує ефективного збору, зберігання та обробки. Це може створити проблеми з пропускну здатністю мережі та обчислювальною потужністю.

2. **Якість даних:** Дані давачів можуть спотворені помилками, такими як шум, неточності та втрати зв'язку. Обробка неперевіраних даних може призвести до неточних результатів аналізу.

3. **Стандартизація даних:** Для забезпечення сумісності та легкості обробки даних важливо мати чіткі стандарти, які визначають формати даних, протоколи зв'язку та методи ідентифікації даних.

4. **Захист даних:** Дані, що передаються через мережу IoT, можуть зазнавати кібератак, включаючи перехоплення, модифікацію та витік конфіденційної інформації. Забезпечення безпеки даних вимагає впровадження механізмів шифрування, аутентифікації та авторизації.

5. **Недостатня масштабованість:** Збільшення кількості підключених давачів може призвести до проблем з масштабованістю системи, яка може не витримати велику кількість одночасних підключень та обробку великої кількості даних одночасно.

6. **Проблеми з енергозабезпеченням:** Давачі IoT можуть потребувати енергії для свого живлення, що може стати проблемою в умовах обмежених ресурсів енергопостачання або у віддалених точках, де важко забезпечити постійний доступ до енергоживлення.

7. **Локалізація даних:** Для деяких додатків може бути важливим знати місцезнаходження деяких давачів. Проте, збір і обробка географічних даних може вимагати додаткових інструментів для забезпечення конфіденційності та дотримання вимог щодо захисту приватності.

8. **Інтеграція даних:** Для отримання повної карти екологічної ситуації може знадобитися інтеграція даних з різних джерел, таких як давачі, бази даних, супутникові дані тощо. Це вимагає розв'язання проблеми зі стандартизацією та злиттям різних форматів даних.

Вирішення цих проблем забезпечується використанням передових технологій обробки даних, розробкою ефективних алгоритмів аналізу, впровадження заходів забезпечення безпеки та вдосконалення інфраструктури мережі IoT.

1. *IoT Environmental Monitoring Using IoT Technology.* URL: <https://www.akcp.com/blog/iot-environmental-monitoring-using-iot-technology/>

2. Marcu, A.-E., Suciuc, G., Olteanu, E., Miu, D., Drosu, A., & Marcu, I. (2019). IoT system for forest monitoring (pp. 629–632).
3. Trevathan, J., Schmidtke, S., Read, W., Sharp, T., & Sattar, A. (2021). An IoT general-purpose sensor board for enabling remote aquatic environmental monitoring. *Internet of Things*, 16, Article 100429.
4. Raju, K. R. S. R., & Varma, G. H. K. (2017). Knowledge based real time monitoring system for aquaculture using IoT. In *2017 IEEE 7th International Advance Computing Conference (IACC)* (pp. 318–321).
5. Ming, F. X., Habeeb, R. A. A., Md Nasaruddin, F. H. B., & Gani, A. B. (2019). Real-time carbon dioxide monitoring based on IoT & cloud technologies. In *ICSCA '19* (pp. 517–521). New York, NY, USA: Association for Computing Machinery. <https://doi.org/10.1145/3316615.3316622>
6. Palaniswami, M., Rao, A., & Bainbridge, S. (n.d.). Real-time monitoring of the Great Barrier Reef using Internet of Things with big data analytics. *International Telecommunication Union (ITU) Journal*.
7. Kulkarni, P. H., & Kute, P. D. (2016). Internet of Things Based System for Remote Monitoring of Weather Parameters and Applications. *International Journal of Advanced Electronics and Computer Science*, 3, 68–73.
8. GSMA. (2018). Air Quality Monitoring Using IoT and Big Data. URL: https://www.gsma.com/iot/wp-content/uploads/2018/02/iot_clean_air_02_18.pdf
9. Sayed, E., Ahmed, A., & Yousef, M. E. (2019). Internet of Things in Smart Environment: Concept, Applications, Challenges, and Future Directions. *World Scientific News*, 134, 1–51.
10. Mushtaq, B., Ali, H., Latif, R., & Ammar, M. (2023). IoT Based Smart Agriculture Monitoring System. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.14040.47367>
11. Pattanayak, B. K., Nohur, D., Cowlessur, S. K., & Mohanty, R. K. (2021). An IoT-Based System Architecture for Environmental Monitoring. In C. R. Panigrahi, B. Pati, B. K. Pattanayak, S. Amic, & K. C. Li (Eds.), *Progress in Advanced Computing and Intelligent Engineering* (pp. 424–435). Springer. https://doi.org/10.1007/978-981-33-4299-6_42
12. Sicari, S., Rizzardi, A., Miorandi, D., Cappiello, C., & Coen-Porisini, A. (2016). A secure and quality-aware prototypical architecture for the internet of things. *Information Systems*, 58. <https://doi.org/10.1016/j.is.2016.02.002>
13. Xu, G., Shi, Y., Sun, X., & Shen, W. (2019). Internet of Things in Marine Environment Monitoring: A Review. *Sensors*, 19(7), Article 1711. <https://doi.org/10.3390/s19071711>
14. Krishnamurthi, R., Kumar, A., Gopinathan, D., Nayyar, A., & Qureshi, B. (2020). An Overview of IoT Sensor Data Processing, Fusion, and Analysis Techniques. *Sensors*, 20(21), Article 6076. <https://doi.org/10.3390/s20216076>
15. Data Fusion and Management in IoT: Enhancing Information Accuracy and Consistency. URL: <https://dzone.com/articles/data-fusion-and-management-in-iot-enhancing-inform>
16. Shinde, T. A., & Prasad, J. R. (2017). IoT based animal health monitoring with naive Bayes classification. *IJETT*. <https://doi.org/10.23883/ijrter.2017.3035.qudpb>
17. Alam, F., Mehmood, R., Katib, I., Albogami, N. N., & Albeshri, A. (2017). Data Fusion and IoT for Smart Ubiquitous Environments: A Survey. *IEEE Access*, 5, 9533–9554. <https://doi.org/10.1109/ACCESS.2017.2697839>
18. Lahat, D., Adali, T., & Jutten, C. (2015). Multimodal Data Fusion: An Overview of Methods, Challenges and Prospects. *Proceedings of the IEEE*, 103(9), 1449–1477. <https://doi.org/10.1109/JPROC.2015.2460697>
19. Blalock, D., Madden, S., & Gutttag, J. (2018). Sprintz: Time Series Compression for the Internet of Things. *Proc. ACM Interact. Mob. Wearable Ubiquitous Technol.*, 2(3), Article 93. <https://doi.org/10.1145/3264903>
20. Hu, C., Sun, Z., Li, C., Zhang, Y., & Xing, C. (2023). Survey of Time Series Data Generation in IoT. *Sensors*, 23(15), Article 6976. <https://doi.org/10.3390/s23156976>

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ЕКОЛОГІЧНУ БЕЗПЕКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Маєвська Оксана

Національний лісотехнічний університет України

Львів, Україна

oksana.mayevska@nltu.edu.ua

Кшивецький Богдан

Національний лісотехнічний університет України

Львів, Україна

Сторожук Віктор

Національний лісотехнічний університет України

Львів, Україна

Abstract

The article describes the main factors affecting the environmental safety of Ukrainian regions in the context of a full-scale war. They relate to environmental threats to the quality of air and water, the state of soils, the formation of destruction waste, negative influences on ecosystems and the development of hazardous military situations. It is indicated that measures of the post-war restoration of Ukraine should be developed, taking into account the scale of the impact of military operations on the ecological state of the regions. It is noted that monitoring plays an important role in the impact evaluation. It is emphasized that the use of geographic information systems and technologies enhances the effectiveness of the monitoring process.

Key words: ecological safety, Ukrainian regions, Russian-Ukrainian war.

Анотація

У статті наводяться основні чинники, що впливають на екологічну безпеку регіонів України в умовах повномасштабної війни. Вони стосуються екологічних загроз щодо якості повітряного та водного простору, стану ґрунтового покриву, утворення відходів руйнування, тиску на екосистеми та розвитку небезпечних ситуацій воєнного характеру. Вказано, що заходи щодо післявоєнного відновлення держави варто розробляти із врахуванням масштабів впливу воєнних дій на екологічний стан регіонів. Зазначено, що важлива роль в оцінюванні впливів відводиться моніторингу, ефективність проведення якого значно підсилюється використанням геоінформаційних систем та технологій.

Ключові слова: екологічна безпека, регіони України, російсько-українська війна.

Повномасштабна війна в Україні та її впливи, що чиняться на довкілля, спонукають по-новому оцінити екологічні загрози та проблеми, які виникають і залишаються актуальними впродовж тривалого часу. Україна вперше з часів Другої світової війни реально зіткнулась із надзвичайними ситуаціями воєнного характеру. Вони призводять до погіршення економічної та соціальної складових суспільства, що катастрофічно позначаються на екологічній ситуації. Крім того, наслідки таких ситуацій зумовлюють необхідність перегляду показників і нормативів, за якими потрібно оцінювати якість компонентів довкілля та вимагають напрацювання заходів, завдяки яким у близькій та у подальшій перспективі можливим було б покращити стан ґрунтів, якість атмосферного повітря та води для безпечного використання їх людьми.

На сьогодні значна частина території України охоплена воєнними діями, та навіть території, де вони безпосередньо не відбуваються, тією чи іншою мірою страждають внаслідок дій держави-агресора. Нижче запропонований умовний поділ регіонів щодо впливу війни на стан довкілля, відповідно до якого варто проводити оцінювання масштабів

негативних впливів, напрацьовувати стратегії та формувати плани для подальшого подолання їх наслідків.

Класифікація регіонів щодо масштабів впливу воєнних дій:

• *Регіони, на території яких не ведуться бойові дії та які зазнали незначного впливу війни щодо екологічної безпеки* (Закарпатська, Тернопільська, Чернівецька, Рівненська та Волинська області). Дві останні області мають кордони із Білоруссю, тому мають певні обмеження щодо пересування у прикордонних територіях;

• *Регіони, які не перебували у зоні безпосередніх воєнних дій, однак достатньо постраждали/страждають від ракетних ударів* (Львівська, Івано-Франківська, Хмельницька, Вінницька, Кіровоградська, Полтавська, Черкаська області);

• *Регіони, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окуповані Російською Федерацією*, класифіковані відповідно до [1] як:

○ *території можливих бойових дій* (деякі райони Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Київської, Миколаївської, Одеської, Сумської, Харківської, Херсонської та Чернігівської областей);

○ *території активних бойових дій* (деякі райони Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Київської, Луганської, Миколаївської, Одеської, Сумської, Харківської, Чернігівської областей та місто Київ);

○ *території активних бойових дій, на яких функціонують державні електронні інформаційні ресурси* (деякі райони Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Миколаївської, Харківської і Херсонської областей);

○ *тимчасово окуповані Російською Федерацією території* України (були або залишаються – Автономна Республіка Крим, деякі райони Донецької, Житомирської, Запорізької, Київської, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської, Чернігівської областей та місто Севастополь).

Очевидно, що найбільш вразливими є території, які перебували чи перебувають у зоні безпосередніх воєнних дій, особливо ті, які і далі є під окупацією, внаслідок чого неможливо повністю оцінити масштаби впливу на довкілля, порахувати більш точно збитки, задокументувати негативні впливи та спроектувати заходи з мінімізації їхніх наслідків. Масштаби руйнувань і збитки довкіллю оцінюються на квітень 2024 року приблизно в 2,4 трл. гривень і ця цифра буде тільки зростати.

Основними впливами на екологічну безпеку регіонів в умовах війни є:

• **Екологічні загрози компонентам довкілля:**

○ *Вплив на якість атмосферного повітря* – вивільнення полютантів (оксиду вуглецю, діоксиду азоту, сірчистого ангідриду, дрібнодисперсного пилу, неметанових летких органічних сполук, формальдегіду та інших) внаслідок пожеж від потрапляння ракет у нафтобази, автозаправні станції, склади з поліуретаном та іншими матеріалами. Загрозливою є ситуація не тільки на локальних територіях, які безпосередньо прилягають до зони горіння, а й на дальніх територіях, оскільки залежно від вітрового режиму (сили і напрямку вітру) та вертикальної стійкості повітря (інверсія, ізотермія чи конвекція) токсичні продукти горіння можуть переноситись на значні відстані. Потрапляння ракет у цистерни з хімічними речовинами призводить не лише до вивільнення цих забруднюючих речовин в повітря, а й утворення продуктів реакцій, які можуть бути ще більш небезпечними. Випадання кислотних дощів призводить до пошкодження рослинності, знижуючи біомасу сільськогосподарських культур і послаблюючи стійкість лісових культур. Окремо слід зазначити вплив величезної кількості пересуваних джерел забруднення атмосферного повітря, тобто різних видів транспорту, на чистоту повітря. Значна частина такої техніки, не обладнана відповідними системами для зменшення кількості відпрацьованих газів, що спричиняє потрапляння в атмосферне повітря значних обсягів оксиду вуглецю, оксидів азоту, вуглеводнів, сажі, бензапірену. Відповідно до моніторингових даних, поданих Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів обсяг викидів, що потрапили в атмосферне повітря тільки за один рік війни зріс з 2 тисяч тонн викидів у 2021 році до 46 тисяч тонн викидів у 2022 році. Слід

також зазначити, що воєнні дії позначаються і на збільшенні викидів парникових газів, зокрема CO₂, обсяг якого на теперішній час оцінюють у 180 млн. тонн.

○ **Вплив на якість ґрунтового покриву** – внаслідок пересування важкої військової техніки, створення оборонних споруд (окопів, бліндажів і т.п.) відбувається порушення цілісності ґрунтового покриву та його якісні зміни (втрата чи зменшення верхнього родючого шару гумусу, знищення рослинності, порушення водного балансу та інтенсифікації ерозії). Фізичні впливи, такі як зростання температури ґрунтового покриву через потрапляння ракет і виникнення пожеж, утворення вирв від боєприпасів ускладнюють проростання рослинності та спричиняють її випалювання. Подібні впливи спостерігаються і внаслідок хімічного забруднення сполуками сірки, наявними у ракетному паливі та нафтопродуктами паливно-мастильних матеріалів, негативно діють на рослинність, чи випалюють її. Це, в свою чергу, негативно позначається на існуванні живих організмів, насамперед тих, що населяють верхні шари ґрунтового покриву. Значна кількість важких металів (свинцю, кадмію, титану, стронцію, нікелю) потрапляє в ґрунт під час детонації мін та снарядів, як і продукти горіння фосфорних бомб. Ці небезпечні хімічні компоненти можуть мігрувати у ґрунтову вологу, далі накопичуватись у рослинності, і через харчові ланцюжки осідати в організмах тварин і людей, спричиняючи небезпеку для життя [2, 3]. На таких територіях проблематичним стає проживання, зазначені негативні впливи на фауну та флору позначаються на видовому біорізноманітті і ведуть до зміни природних екосистем. Ті площі ґрунтів, на яких виявиться значне забруднення, можуть стати непридатними до використання на довгий час (у Франції на території, де відбувались особливо інтенсивні бойові дії під час Першої світової війни, законодавчо вилучені із практики проведення на них сільськогосподарських робіт попри столітній період відновлення) [4, 5]. Варто врахувати і високий ступінь мінування внаслідок чого значні території вилучаються з господарського користування. Особливо прикريم є той факт, що значною мірою зачепленими є родючі українські чорноземи.

○ **Вплив на якість водних об'єктів** – внаслідок обстрілів часткових або повних руйнувань зазнали понад 500 інфраструктурних об'єктів, які залучені у водопостачання та водокористування (гідротехнічні споруди, дамби, споруди водосховищ). Виведення з ладу каналізаційних мереж, установок водоочищення, порушення санітарних зон може мати наслідками потрапляння неочищених стічних вод до водного середовища. Такі води містять як небезпечні хімічні речовини, наявні у промислових стічних водах, так і забрудники біологічного походження в побутових стічних водах. Окремі регіони змушені використовувати воду незадовільної якості, яку можна використовувати тільки як технічну. Така ситуація спостерігається в Миколаєві – внаслідок руйнування водогону Дніпро-Миколаїв, централізоване водопостачання у місті буде відновлене тільки до 2025 року [6]. Через минулорічний підрив Каховської ГЕС орієнтовно 700 тисяч людей залишились без питної води належної якості. Забруднення Чорного та Азовського морів внаслідок руйнування портової інфраструктури, потрапляння небезпечних речовин у воду, істотно впливає на морські екосистеми (загибель значної кількості дельфінів, мідій та інших гідробіонтів) [7]. Варто також згадати про можливість транскордонного перенесення забруднюючих речовин водними об'єктами, перенесення мін водами морів (вже були зафіксовані такі викиди на берегах Болгарії та Румунії). Складно оцінити наскільки масштабними будуть впливи енергетичного та інгредієнтного забруднень на якість води Чорного та Азовського морів і як це вплине на морські.

● **Утворення відходів руйнувань** – це специфічний тип відходів, до якого відносять рештки військової техніки і фрагменти вибухівки, зруйновані побутові будівлі та інфраструктурні підприємства, знищені мости, дороги, значні обсяги одноразових матеріалів. За інформацією Міндовкілля України у 2022 році об'єм відходів руйнувань склав 10-12 млн. тонн, що рівнозначне кількості твердих побутових відходів, на всій території України за рік [8], а на березень 2024 року ці обсяги зросли на понад 600 тисяч тонн. Значна частина компонентів зруйнованих будівель може бути застосована як вторинна сировина після

відповідного перероблення для виробництва матеріалів, що будуть використані при відбудові. Решту відходів потрібно буде сортувати і визначитись, які з них повинні бути перероблені або захоронені.

• **Виникнення техногенно-небезпечних ситуацій**, що пов'язано насамперед з ризиком хімічного та радіаційного забруднення, спричиненого як порушеннями роботи еколого-небезпечних підприємств в зоні бойових дій, так і можливими руйнуваннями внаслідок ракетних ударів по розташованих у тилу виробництвах. З 4 діючих АЕС в Україні Запорізька АЕС від початку повномасштабного вторгнення перебуває під контролем ворога і працює в аварійному режимі. Вона неодноразово зазнавала знеструмлень внаслідок припинення електропостачання, спричиненого обстрілами, значна територія поблизу замінована, що загрожує можливістю виникнення витоків радіації, а то й ядерної катастрофи, масштаби якої можуть бути дуже значними. Недіюча Чорнобильська АЕС (ЧАЕС) перебувала під окупацією більше місяця (повністю повернулась під контроль України 5 квітня 2022 року). Перебування ворожої армії на території ЧАЕС від початку спричинило проблеми, зокрема вже на другий день їх перебування, відповідно до «Даних автоматизованої системи радіаційного контролю зони відчуження», було зафіксовано зростання радіаційного фону. В подальшому було втрачено зв'язок з моніторинговими системами ЧАЕС, станція зазнавала неодноразового повного знеструмлення, спостерігалось виникнення кількох локальних осередків пожеж, які вчасно були ліквідовані. Спорудження фортифікаційних споруд на території Рудого лісу, який зазнав найбільшого ураження під час Чорнобильської аварії, призвело до підняття радіоактивного пилу і розсіювання його по території. Значна шкода нанесена в результаті розграбування і знищення Центральної аналітичної лабораторії, яка мала у своєму розпорядженні унікальне обладнання та проводила роботи щодо всіх етапів поводження з радіоактивними відходами.

У східній частині України, яка є зоною бойових дій, зосереджена значна кількість вугільних шахт, які часто знеструмлені, через що невчасно відкачуються ґрунтові води, а це призводить до затоплення шахт. Зокрема, зафіксований факт часткового або повного затоплення 36 шахт. Підтоплення шахт та прилеглих територій – одна з основних причин забруднення підземних та поверхневих вод. Таке затоплення призводить до просідання ґрунтів, що підтверджується даними супутникових знімків [9].

• **Небезпечні впливи на біорізноманіття, стан екосистем та живих організмів** – орієнтовно третина площ природо-заповідного фонду потрапили у територію активних бойових дій чи розташовані поблизу них (окупованими наразі є 8 заповідників і 10 національних природних парків), тому неможливо забезпечити належне виконання заходів щодо збереження біорізноманіття, збереження рідкісних видів, що призводить до руйнування унікальних екосистем. Війна в Україні впливає не тільки на екологічну безпеку окремих регіонів чи країни в цілому, а й може призвести до змін міграційних шляхів, зникнення популяцій певних видів рослин і тварин у світовому контексті, адже певні території України мають охоронний статус загальноєвропейського рівня. Тут розташовані 160 об'єктів, віднесених до Смарагдової мережі, 17 Рамсарських об'єктів, важливих для забезпечення діяльності водно-болотних угідь та видів, що там мешкають [10].

Повномасштабна війна також спричиняє порушення нормальних умов життєдіяльності і створює безпосередні загрози для життя та здоров'я людей. Окрім прямих впливів – смертей і поранень внаслідок обстрілів, підривів на мінах, пожеж, потрапляння під завали, слід враховувати також і віддалені наслідки на здоров'я людей, такі як розвиток злоякісних новоутворень, хронічних захворювань, алергічних реакцій і т.п.

Першочергові заходи з відновлення екологічної безпеки регіонів України у воєнний та післявоєнний період викладені у розділі Плану відновлення України у воєнний та післявоєнний період, присвяченому екологічній безпеці.

Пріоритетними напрямами визначено: реформування державного управління у природоохоронній галузі; кліматичну політику; екологічну безпеку та ефективне управління відходами; збалансоване використання природних ресурсів в умовах

підвищеного попиту і обмежених можливостей; збереження природних екосистем і біологічного різноманіття; відновлення та розвиток природоохоронних територій та об'єктів [11].

Заходи щодо забезпечення екологічної безпеки регіонів повинні супроводжуватись ретельним проведенням моніторингу щодо різних компонентів довкілля. Першочерговим є отримання вичерпної інформації щодо забруднень та виявлення ефективності прийнятих рішень щодо мінімізації та ліквідації негативних впливів. Моніторинг необхідно проводити із застосуванням нових методик щодо оцінювання збитків, які стосуватимуться вразливих регіонів та враховувати ті рішення, які вимагаються Європейським Союзом для адаптації національного екологічного законодавства у відповідності з європейськими нормативними документами. Частина таких нормативних документів вже розроблена і доступна для проведення розрахунків [12-15].

Важливими для покращення і пришвидшення такого оцінювання є можливість використання інформаційних систем, таких як ГІС/ДЗЗ-технології. Інформаційні системи дають змогу будувати карти з візуалізацією рівнів забруднюючих речовин та парникових газів в атмосферному повітрі, прогнозувати можливість впливу метеорологічних явищ на поширення поллютантів на території, віддалені від безпосередніх джерел забруднення. Так, за допомогою системи дистанційного зондування Землі проводилось моніторингове оцінювання змін атмосферного повітря у перші періоди широкомасштабного вторгнення. За даними супутникових аерофотозйомок аналізувались зміни щодо концентрації діоксиду азоту (NO_2) та оксиду вуглецю (CO) у великих містах та поблизу кордонів, біля яких проходить лінія фронту та проводились порівняння з результатами досліджень у попередні роки. Відмічалось, що територія активних воєнних дій характеризується підвищеними рівнями NO_2 , які пов'язують з пересуванням значної кількості військової техніки і викидами від обстрілів, а зростаючі концентрації CO відносять до масштабних лісових пожеж [16]. Космічні системи дистанційного зондування та GPS-навігація дозволяють проводити моніторинг екологічної ситуації на водних об'єктах, зокрема відслідковувати стан забруднення води внаслідок потрапляння стічних вод при руйнуванні інженерних каналізаційних мереж і водогонів, оцінювати зміни меж водойм після знищення дамб, мостів та інших конструкцій (як це було проведено для оцінювання масштабів руйнувань Каховської греблі за супутниковими зображеннями) [17]. За допомогою геоінформаційних систем проводять ефективний аналіз порушення цілісності ґрунтового покриву внаслідок утворених від боєприпасів виврв, оцінюють ступінь фізичного ушкодження за обсягами переміщеного ґрунту і величину хімічного забруднення, обмежену зоною розривів боєприпасів [18], створюють карти зон пошкодження, утворені внаслідок бомботурбації, виокремлюють найбільш постраждалі землі, що потребують першочергових заходів щодо відновлення [19], аналізують стан біоценозів і зелених насаджень, які постраждали від пожеж, спричинених обстрілами і т.п. [20, 21].

Висновки. Забруднення компонентів довкілля (ґрунтів, водного середовища та атмосферного повітря), утворення відходів руйнувань, зменшення біорізноманіття і знищення екосистем – основні екологічні проблеми, розв'язання яких потребуватиме значних коштів і нових рішень щодо подолання їхніх наслідків. Масштаби забруднень настільки значні, що не обмежуються тільки територією України, а й мають транскордонний вплив. Складно спрогнозувати, наскільки тривалим буде вплив забруднюючих речовин і строки відновлення належних показників стану компонентів довкілля та природних екосистем. Важливим буде правильне оцінювання збитків, детальні плани та заходи з відновлення, а також наявність ефективної системи моніторингу.

1. Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією: Наказ М-ва з питань реінтеграції

- тимчасово окуп. територій України від 22.12.2022 р. № 309: станом на 19 квіт. 2024 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1668-22#Text> (дата звернення: 02.05.2024).
2. Іващенко О.В. Оцінка екологічної небезпеки від хімічного впливу військової діяльності на довкілля: дис. ... канд. техн. наук: 21.06.01. Львів, 2020. 180 с.
3. Полторацька А., Бабаджанова О.Ф. Техногенна небезпека підприємства зберігання ракетного палива. Збірник наукових праць XVII Міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених, курсантів та студентів «Проблеми та перспективи розвитку системи безпеки життєдіяльності», Львів, 2022. С.351–353.
4. Шишак І. Понад 100 років закрита від людей: небезпечна «Червона зона» відчуження, яка отруєна війною. 24 канал. URL: https://24tv.ua/ponad-100-rokiv-zakrita-vid-lyudey-smertonosna-ostanni-novini_n1454247 (дата звернення: 02.05.2024).
5. Williams, O. H., & Rintoul-Hynes, N. L. J. Legacy of war: Pedogenesis divergence and heavy metal contamination on the WWI front line a century after battle. *European Journal of Soil Science*, 73(4), 2022. <https://doi.org/10.1111/ejss.13297> (date of access: 03.05.2024).
6. Кравченко О. Централізоване постачання питної води у Миколаєві можна очікувати не раніше 2025 року. LB.ua. URL: https://lb.ua/society/2024/04/05/607125_tsentralizovane_postachannya_pitnoi.html (дата звернення: 02.05.2024).
7. Фарія Дж. Випалена земля і забруднена вода: катастрофічні екологічні наслідки війни Росії проти України. Радіо Свобода. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/ekolohichna-katastrofa-cherez-viynu-rosiyi/31921705.html> (дата звернення: 02.05.2024).
8. Технології захисту навколишнього середовища. Поводження з відходами: підручник / В.М. Сторожук та ін. Київ : Видавничий дім "Професіонал", 2023. 354 с.
9. Гоцуляк Є. Ризики надзвичайних ситуацій, які несе війна на Сході України . Армія Inform. URL: <https://armyinform.com.ua/2021/06/02/ryzyku-nadzvyhajnyh-sytuacij-yaki-nese-vijna-na-shodi-ukrayiny> (дата звернення: 02.05.2024).
10. Природа та війна: як російська агресія вплинула на довкілля. Слово і діло. URL: <https://www.slovovidilo.ua/2022/11/08/infografika/suspilstvo/pryroda-ta-vijna-yak-rosijska-ahresiya-vplynula-dovkillya> (дата звернення: 03.05.2024).
11. План повоєнного відновлення України. Питання Національної ради з відновлення України від наслідків війни: Указ Президента України від 21.04.2022р. № 266/2022: станом на 17 черв. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/266/2022#Text> (дата звернення: 09.05.2024).
12. Про затвердження методики розрахунку неорганізованих викидів забруднюючих речовин або суміші таких речовин в атмосферне повітря внаслідок виникнення надзвичайних ситуацій та/або під час дії воєнного стану та визначення розмірів завданої шкоди: Наказ М-ва захисту довкілля та природних ресурсів від 13.04.2022 р. № 175: станом на 19 квіт. 2024 р. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/RE37769> (дата звернення: 03.05.2024).
13. Про затвердження Порядку визначення шкоди та збитків, завданих Україні внаслідок збройної агресії Російської Федерації: Постанова Каб. Міністрів України від 20.03.2022 р. № 326: станом на 02 груд. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/326-2022-n#Text> (дата звернення: 03.05.2024).
14. Про затвердження Порядку поведження з відходами, що утворились у зв'язку з пошкодженням (руйнуванням) будівель та споруд внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій або проведенням робіт з ліквідації їх наслідків та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України: Постанова Каб. Міністрів України від 27.09.2022 р. № 1073: станом на 03 трав. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1073-2022-n#Text> (дата звернення: 03.05.2024).
15. Про затвердження Методики визначення розміру шкоди, заподіяної землям та ґрунтам внаслідок надзвичайних ситуацій та/або збройної агресії та воєнних дій в умовах воєнного стану: Наказ М-ва захисту довкілля та природних ресурсів України від 04.04.2022 року №167. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0406-22#Text> (дата звернення: 03.05.2024).

16. Mykhailo Savenets, Volodymyr Osadchyi, Kateryna Komisar, Natalia Zhemera, Andrii Oreshchenko, *Remotely visible impacts on air quality after a year-round full-scale Russian invasion of Ukraine*, *Atmospheric Pollution Research*, Volume 14, Issue 11, 2023, <https://doi.org/10.1016/j.apr.2023.101912>.
17. Maxar. *Global enhanced GEOINT delivery*. URL: <https://evwhs.digitalglobe.com/myDigitalGlobe/login> (date of access: 03.05.2024).
18. Bonchkovskyi, O., Ostapenko, P., Shvaiko, V., & Bonchkovskyi, A. *Remote sensing as a key tool for assessing war-induced damage to soil cover in Ukraine (the case study of Kyivska territorial hromada)*. *Journal of Geology, Geography and Geoecology*, 32(3), 474-487, 2023. <https://doi.org/10.15421/112342> (date of access: 03.05.2024).
19. *Геопросторові технології на службі довкілля: як науковці фіксують наслідки війни для природних комплексів Харківщини. Відродження*. URL: <https://www.irf.ua/geoprostorovi-tehnologiyi-na-sluzhbi-dovkillya-yak-naukovczi-fiksuyut-naslidky-vijny-dlya-pryrodnyh-kompleksiv-harkivshhynu/> (дата звернення: 03.05.2024).
20. Abdollahi S., Madadi M., Ostad-Ali-Askari, K. *Monitoring and investigating dust phenomenon on using remote sensing science, geographical information system and statistical methods*. *Applied Water Science*. 2021. 11, 111. <https://doi.org/10.1007/s13201-021-01419-z> (date of access: 03.05.2024).
21. Бондар О.І., Фінін Г.С., Шевченко Р.Ю. *Екологічні виклики воєнного часу: оцінка впливу на довкілля космічними системами дистанційного зондування та GPS-навігації*. *Екологічні науки*, №4(43), С. 40-49, 2022. <https://doi.org/10.32846/2306-9716/2022.eco.4-43.7> (date of access: 03.05.2024).

СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ В МІСТІ ЛЬВОВІ

Машевська Марта

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

Marta.V.Mashevska@lpnu.ua

Дупак Богдан

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

Bohdan.P.Dupak@lpnu.ua,

Мруць Володимир

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

Volodymyr.Mruts.mknem.2022@lpnu.ua

Abstract. The presented article describes the implementation of a web-oriented system designed for monitoring atmospheric air in the city of Lviv and presenting the results in a convenient structured format. To achieve this goal, the following tasks were performed: an analysis of existing methods and models for assessing the state of atmospheric air was carried out, the main environmental factors that most affect the quality of atmospheric air were analyzed and identified, an air assessment model based on fuzzy logic was developed, and the system software was implemented for presentation of the state of the ecosystem and assessment of atmospheric air quality. As a result of the implementation of the system, it is possible to ensure monitoring and improvement of the state of atmospheric air in the city.

Key words: *atmospheric air, fuzzy logic, evaluation model*

Анотація. В представленій статті описано реалізацію web-орієнтованої системи, призначеної для моніторингу атмосферного повітря у місті Львові та представлення результатів у зручному структурованому форматі. Для досягнення цієї мети виконано декілька наступних завдань: проведено аналіз існуючих методів та моделей оцінки стану атмосферного повітря, проаналізовано та виокремлено основні чинники навколишнього середовища, які найбільше впливають на якість атмосферного повітря, розроблено модель оцінювання повітря на основі нечіткої логіки та реалізовано програмне забезпечення системи для представлення стану екосистеми та оцінюванню якості атмосферного повітря. В результаті впровадження системи можна забезпечити моніторинг та покращення стану атмосферного повітря в місті.

Ключові слова: *атмосферне повітря, нечітка логіка, модель оцінювання.*

1. Огляд та аналіз предметної області

Людська діяльність неминує призводить до змін атмосфери. З метою обмеження шкідливих впливів на атмосферне повітря необхідно здійснювати постійний моніторинг його стану.

Моніторинг атмосфери – це спостереження за станом повітря і попередження критичних ситуацій, що негативно впливають на здоров'я людей та стан інших живих організмів [1].

Моніторинг атмосфери здійснюється у відповідності із Законом України про охорону атмосферного повітря. Він передбачає спостереження за забруднюючими речовинами, шкідливими фізичними впливами та оцінку змін природного середовища в результаті біологічного забруднення [2].

Моніторинг атмосфери включає такі етапи:

- визначення мети та об'єктів спостереження;

- спостереження за джерелами забруднення;
- встановлення основних видів забруднення і забруднюючих речовин;
- вивчення впливу забруднення атмосфери на живі організми;
- прогноз змін середовища в результаті забруднення атмосферного повітря;
- розробка заходів і прийняття управлінських рішень, які направлені на збереження повітря.

Під час моніторингу атмосфери ведуться спостереження за такими речовинами: оксид вуглецю, двооксид вуглецю, оксиди азоту, оксиди сірки, аміак, озон, вуглеводні, завислі речовини, мілко та крупнодисперсний пил. Визначається вологість і температура повітря, рівень шкідливих фізичних впливів.

Забруднення атмосфери викликає такі глобальні проблеми як потепління клімату (парниковий ефект), кислотні дощі, руйнування озонового шару, опустелювання та інші.

Природними джерелами забруднення є вулканічні виверження, пилові бурі, космічний пил, гейзери, Деякі шкідливі домішки (вуглекислий газ, оксид вуглецю, сірководень, хлориди й інші сполуки) поступають в атмосферу з океану. Особливість природних забруднень полягає в тому, що вони не такі токсичні, як антропогенні, і діють періодично.

В результаті антропогенної діяльності здійснюється штучне забруднення, при цьому значно змінюється склад атмосферного повітря. За особливостями будови і впливу розрізняють такі види антропогенних забруднювачів:

- механічні – викиди цементних заводів, дим, сажа і ін.;
- хімічні – газоподібні речовини, здатні вступати в реакції з компонентами повітря, наприклад CO, CO₂, SO₂, NO_x.

Основними джерелами антропогенного забруднення атмосфери [3] в Україні та більшості країн світу є:

- об'єкти теплоенергетики (теплові електростанції, топки котелень та будівель);
- промислові підприємства (чорної, кольорової металургії, хімічної промисловості, машинобудування, об'єкти видобутку і переробки природних копалин);
- транспорт (переважно автотранспорт);
- підприємства агропромислового комплексу (тваринницькі комплекси, рілля і рослинництво, консервні заводи тощо);
- будівельні майданчики.

Порівняння та аналіз можливих підходів та засобів для забезпечення моніторингу атмосферного повітря, показав, що під вимоги даного проекту, не вдасться адаптувати жодну з наявних систем. Тому, було розроблено концептуально нову систему, яка дозволить виконувати весь спектр поставлених завдань у автоматичному режимі.

Розробка та імплементація системи моніторингу атмосферного повітря у місті Львові – це складний комплексний процес і перед його початком потрібно чітко визначити особливості системи та необхідний майбутній функціонал.

Підсумовуючи все вище викладене, рішення повинно задовольняти наступні функціональні вимоги:

1. постійно аналізувати стан атмосферного повітря у м. Львів;
2. система повинна агрегувати дані з декількох різних станцій екомоніторингу для максимально точної оцінки;
3. мати функціонал для ручного розрахунку індексу якості атмосферного повітря з вказаних параметрів;
4. повинна містити історичні дані та надавати можливість огляду ретроспективних даних;
5. мати функціонал перегляду даних конкретної станції;
6. повинна мати функціонал для перегляду станцій та даних з них, представлених як списком, так і у вигляді карти;
7. система повинна мати інтеграцію з якимось API від систем партнерів для постійного оновлення даних зі станцій моніторингу в режимі реального часу;

8. мати адаптивний користувацький інтерфейс під різні типи платформ (комп'ютери, планшети та смартфони).

Окрім цього, розробка та імплементація даного рішення для моніторингу атмосферного повітря у місті Львові передбачає забезпечення наступних нефункціональних вимог:

1. рішення повинно виглядати логічним та інтуїтивно зрозумілим;
2. система повинна працювати продуктивно, задля забезпечення найкращого досвіду використання для користувача.

2. Вибір технологій для розробки системи моніторингу атмосферного повітря у місті Львові.

Після детального аналізу та порівняння наявних на ринку технологій для розробки системи було вибрано наступний набір технологій: Python Django; SQLite; HTML + CSS; JavaScript; JQuery; Virtualenv; Materialize.css; Pillow; Sklearn; Leaflet.

Django – це написаний на Python, вільний і відкритий фреймворк для розробки веб-додатків. Фреймворк – це не більш, ніж набір модулів, які спрощують розробку. Вони згруповані разом і дозволяють створювати додатки або веб-сайти з існуючих вихідних кодів, а не з нуля. Завдяки цьому веб-сайти, навіть найпростіші з них, розроблені однією людиною, можуть включати в себе розширені функції, такі як підтримка автентифікації, панелі керування та адміністрування, контактні форми, коментарі, завантаження файлів, і багато іншого. Використовуючи фреймворк, ці компоненти отримуються вже вбудованими і потрібно просто налаштувати їх належним чином для роботи з сайтом.

Django – це високорівнева веб-платформа Python, яка заохочує швидкий розвиток і чистий, прагматичний дизайн. Побудований досвідченими розробниками, він вирішує більшу частину проблем з веб-розробкою, тому можна зосередитися на написанні програми без необхідності "винаходити колесо". Це вільний і відкритий код.

SQLite – це вбудована реляційна база даних, з відкритим вихідним кодом. Тобто вона не використовує звичну модель роботи бази даних клієнт-сервер і не є окремим працюючим процесом. Наприклад, база даних MySQL. Іншими словами движок SQLite стає як би частиною нашого веб-додатку. При такому підході база даних SQLite (з усіма таблицями) являє собою звичайний текстовий файл, який ви можете розташувати в зручному для вас місці. Основні переваги SQLite вказані нижче.

- Самодостатність – базі даних SQLite не потрібен окремий сервер для роботи. Двигун SQLite вбудовується прямо в додаток і потребує лише доступ до файлів.
- Простота встановлення та налаштування нової бази дуже проста і не потребує втручання системних адміністраторів.
- Вбудований движун SQLite повністю вбудований в Django і не потрібна установка додаткового програмного забезпечення.
- Надає як процедурний, так і об'єктно-орієнтований інтерфейс для роботи.
- Висока продуктивність – движун споживає дуже мало ресурсів і не витрачається час на відправку даних до окремого виділеного сервера.

SQLite чудово підходить для веб-додатків, коли основна маса запитів являє собою запити на читання, також дуже добре підходить для невеликих проектів. Так як SQLite працює з такими ж SQL запитами, що і бази даних серверного типу, а це дає можливість легко перейти на іншу базу даних, не вносячи кардинальних змін у логіку веб-додатку (особливо використовуючи розширення PDO).

JavaScript ("JS" скорочено) – це повноцінна динамічна мова програмування, яка, при застосуванні в HTML документі, може надати динамічну інтерактивність на веб-сайтах. Вона була винайдена Бренданом Ейхом, співзасновником проекту Mozilla, the Mozilla Foundation, та Mozilla Corporation. JavaScript має надзвичайно багато застосувань, зокрема: можна створити "каруселі", галереї зображень, динамічні макети сторінок, відповіді на натиски кнопок, тощо. Із досвідом, можна створювати ігри, 2D та 3D графіку, складні застосунки з використанням баз даних та багато іншого.

JavaScript доволі компактна та гнучка мова. Розробники забезпечили велике розмаїття інструментів, що доповнюють основу мови JavaScript, які відкривають величезну кількість додаткового функціоналу з мінімальними зусиллями. Серед них:

- програмні інтерфейси (APIs) для браузерів – API, які вбудовані у браузери, що надають функціонал на зразок динамічного створення HTML та застосування CSS-стилів, збір та обробка відео-потоків з веб-камери користувача, генерація 3D-графіки та аудіо-семплів;
- API третіх осіб, що дозволяють розробникам інтегрувати у власні сайти функціонал інших провайдерів, таких як Twitter або Facebook;
- фреймворки та бібліотеки третіх осіб, які можна застосувати до HTML, щоб прискорити створення сайтів та застосунків.

Virtualenv – програма для створення і управління оточеннями Python. Дозволяє створити середовище зі своїми окремими модулями, налаштуваннями і програмами. Середовище обмежується рамками одного каталогу. Дуже зручна для роботи з різними версіями одних і тих же модулів, для створення проектів, у яких "все з собою", які не залежать від операційної системи.

CSS фреймворк Materialize – спроба створити універсальний інструмент для швидкого прототипування інтерфейсу web-програм, слідуючи ідеології концепту Material Design. Був розроблений в Google. Дозволяє створювати адаптивні сайти. Розробники розділили елементи на дві основні групи: «компоненти» та «мобільне». В кожній групі можна знайти велику кількість готових компонентів, в описі кожного з них сказано, в яких випадках і як його краще використовувати. Незважаючи на велику кількість компонентів, фреймворк має приємну анімацію.

Python Imaging Library (PIL) – бібліотека Python створена для роботи з растровою графікою. Розробка бібліотеки призупинилася ще в 2011 році. Після цього з'явився проект Pillow, є форком PIL. Він розвивається до сих пір і включає в себе підтримку Python 3.x . З часом цей форк був прийнятий в якості заміни оригінальної бібліотеки і включений в деякі дистрибутиви Linux.

Sklearn – це відкрите програмне забезпечення (бібліотека) для мови програмування Python, яке надає широкий спектр інструментів для машинного навчання і аналізу даних. Scikit-learn створено на основі інших популярних бібліотек Python, таких як NumPy, SciPy і matplotlib, і вона є однією з найпопулярніших бібліотек для розробки та застосування алгоритмів машинного навчання.

Leaflet – це провідна JavaScript бібліотека з відкритим кодом для інтерактивних карт, зручних для мобільних пристроїв. Вона розроблена з урахуванням простоти, продуктивності та зручності використання. Ефективно працює на всіх основних настільних і мобільних платформах, може бути розширений за допомогою багатьох плагінів, має гарний, простий у використанні та добре задокументований API, а також простий, читабельний вихідний код.

3. Формування інформаційної моделі об'єкта дослідження

Система отримує інформацію зі станцій екологічного моніторингу атмосферного повітря у місті Львові. Доступ до даних, що збирають ці станції, надає партнер. В рамках роботи розроблено 3 опції завантаження даних в систему:

- ручне додавання записів адміністратором через панель адміністратора;
- підсистема (скрипт), що дозволяє завантажити дані з CSV файлів даних станцій екомоніторингу;
- підсистема (скрипт), що автоматично підключається до API партнера та оновлює дані в режимі реального часу для заданих станцій екомоніторингу.

В систему потрапляють лише нові рядки, адже станції екологічного моніторингу жодним чином не змінюють вже надані дані. В базі даних зберігаються дані про самі станції екологічного моніторингу та дані з них. Також дані в систему можна заносити в ручному режимі через панель адміністратора. Блоки статичних параметрів не зберігаються в базі даних, адже вони незмінні.

Таким чином система отримуватиме максимально своєчасну інформацію для подальшого аналізу та видачі оцінки стану найважливішої для людської життєдіяльності сфери довкілля, тобто атмосферного повітря.

Важливими вхідними параметрами для системи оцінки будуть 6 параметрів: температура повітря, відносна вологість, атмосферний тиск, частка вмісту в повітрі дрібнодисперсного пилу розміром 1 мікрон, частка вмісту в повітрі дрібнодисперсного пилу розміром 2.5 мікронів, частка вмісту в повітрі дрібнодисперсного пилу розміром 10 мікронів.

Загальну схему системи можна відобразити наступним чином:

Рис. 1. Схема інформаційної моделі системи

Таким чином стан атмосферного повітря прораховується за сукупністю станів цих вхідних параметрів.

4. Розроблення моделі системи на основі нечіткої логіки та її перевірка в середовищі MatLab з використанням Fuzzy Logic Toolbox

В даному розділі представлено альтернативну модель для оцінювання стану якості атмосферного повітря на основі нечіткої логіки.

Для представлення вхідних і вихідних параметрів нечіткої моделі було обрано трикутні функції належності.

Для опису вихідної змінної було визначено терми (low, average, high) та побудовано відповідні функції належності для кожного параметру.

Для спрощеного опису моделі в середовищі MatLab Fuzzy Logic Toolbox з 6 параметрів було обрано 3 основні. В самій системі використовуються всі.

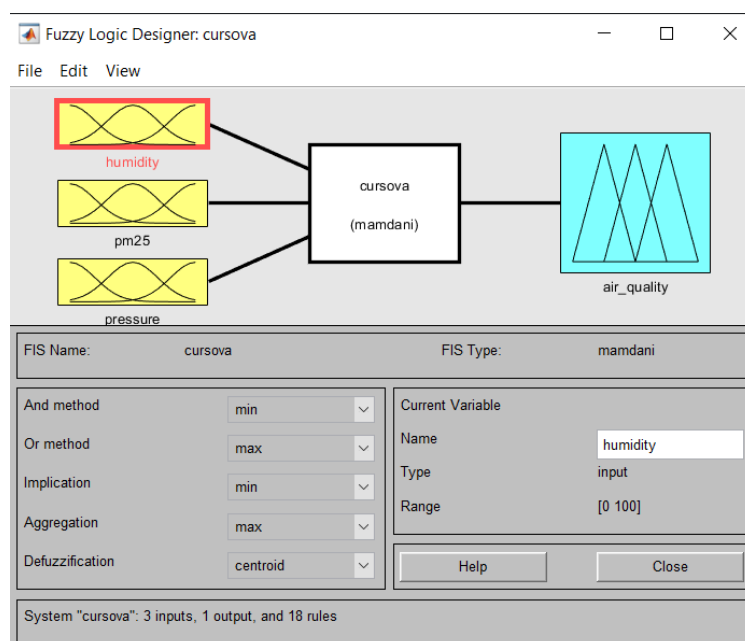

Рис. 2. Задання вхідних та вихідних параметрів у середовищі MatLab

Для прикладу на рис. 3 представлено функції належності для параметру «відносна вологість»:

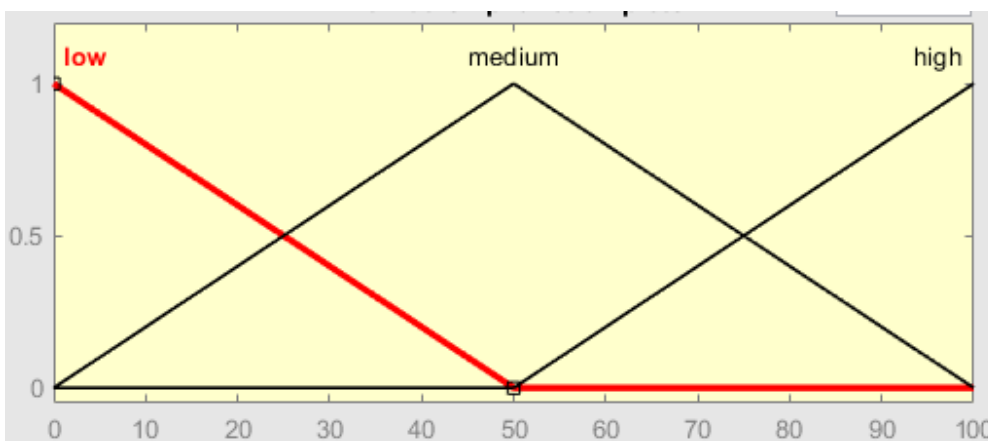

Рис. 3. Функція належності параметру «відносна вологість»

Оцінка вихідної змінної та дефазифікація відбуваються за правилами, за якими вміст pm2.5 в повітрі – найбільш пріоритетна частина, атмосферний тиск – менш пріоритетна частина, а відносна вологість – найменше впливає на оцінку стану атмосферного повітря.

Опис правил логічного виведення представлений на рис. 4.

1. If (humidity is medium) and (pm25 is low) and (pressure is medium) then (air_quality is good) (1)
 2. If (humidity is medium) and (pm25 is low) and (pressure is high) then (air_quality is medium) (1)
 3. If (humidity is medium) and (pm25 is low) and (pressure is low) then (air_quality is good) (1)
 4. If (humidity is medium) and (pm25 is medium) and (pressure is medium) then (air_quality is good) (1)
 5. If (humidity is medium) and (pm25 is medium) and (pressure is low) then (air_quality is medium) (1)
 6. If (humidity is medium) and (pm25 is medium) and (pressure is high) then (air_quality is medium) (1)
 7. If (humidity is medium) and (pm25 is high) and (pressure is low) then (air_quality is poor) (1)
 8. If (humidity is medium) and (pm25 is high) and (pressure is medium) then (air_quality is poor) (1)
 9. If (humidity is medium) and (pm25 is high) and (pressure is high) then (air_quality is poor) (1)
 10. If (humidity is high) and (pm25 is low) and (pressure is medium) then (air_quality is good) (1)
 11. If (humidity is high) and (pm25 is low) and (pressure is high) then (air_quality is medium) (1)
 12. If (humidity is high) and (pm25 is low) and (pressure is low) then (air_quality is good) (1)
 13. If (humidity is high) and (pm25 is medium) and (pressure is medium) then (air_quality is medium) (1)
 14. If (humidity is high) and (pm25 is medium) and (pressure is high) then (air_quality is poor) (1)
 15. If (humidity is high) and (pm25 is medium) and (pressure is low) then (air_quality is poor) (1)
 16. If (humidity is high) and (pm25 is high) and (pressure is low) then (air_quality is poor) (1)

If humidity is and pm25 is and pressure is Then air_quality is

low high medium none low medium high none low medium high none poor medium good none

not not not not

Connection: or and

Weight: 1

Delete rule Add rule Change rule << >>

Рис.4. Набір правил логічного виведення

Графічне представлення правил моделі:

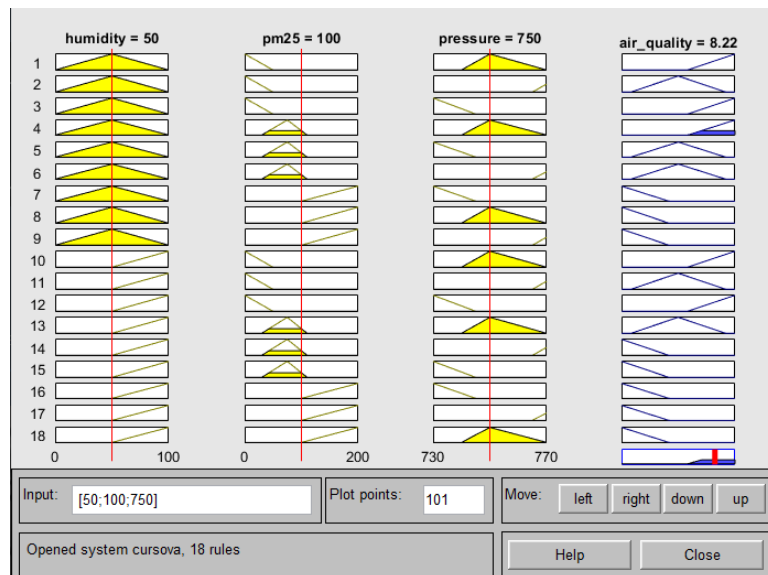

Рис. 5. Графічне представлення процесу

5. Розроблення моделі для визначення індексу якості атмосферного повітря на основі машинного навчання.

За основний алгоритм визначення індексу якості атмосферного повітря було вирішено взяти систему машинного навчання з використання модуля Scikit-learn, або просто sklearn.

Для тренування та оцінки моделі машинного навчання потрібен великий обсяг даних [4]. За основу візьмемо інформацію взятую з відкритих джерел моніторингових станцій у місті Львові.

Сирі (необроблені) дані виглядають наступним чином: кожену хвилину або дві хвилини система зберігає 6 основних параметрів: pm1, pm25, pm10, температуру, вологість та атмосферний тиск

```
device_id,phenomenon,value,logged_at,value_text
18646,pm1,16.3571,2021-08-14 01:28:00,NULL
18646,pm25,21.9286,2021-08-14 01:28:00,NULL
18646,pm10,23.9286,2021-08-14 01:28:00,NULL
18646,temperature,18.5685,2021-08-14 01:28:00,NULL
18646,humidity,54.5096,2021-08-14 01:28:00,NULL
18646,pressure_pa,984267.9263,2021-08-14 01:28:00,NULL
```

Рис. 6. «Сирі» дані з станції екомоніторингу

Для навчання візьмемо дані за 2-4 роки з декількох різних станцій та об'єднаємо їх в один набір даних. Отримуємо набір даних, що містить 17 810 823 записів. Після цього зробимо декілька маніпуляцій для підготовки даних: видалимо усі дублікати по бізнес-ключу, перейменуємо деякі колонки, приведемо одиниці виміру в більш зрозумілий формат та заповнимо відсутні дані.

Наступним важливим кроком є операція Pivot – розвертання таблиці. Так як зараз дані представлені в форматі 1 рядок – 1 унікальний замір певного вхідного параметру. Об'єднаємо це за станцією та часом заміру. Отримаємо наступний набір даних, де кожен рядок – це замір усіх 6 вхідних параметрів певною станцією в певний час. За рахунок цього розмір набору даних скоротився до 3 070 260 записів.

```

1 df_unpivot = raw_csv.pivot(index=['logged_at','device_id'], columns='phenomenon', values='value').reset_index(['logged_at', 'device_id'])
2
3 df_unpivot = df_unpivot.rename(columns={"pressure_pa": "pressure", "device_id": "station_id"})
4 df_unpivot['pressure'] = df_unpivot['pressure'] / 1000
5
6 display(df_unpivot)

```

phenomenon	logged_at	station_id	humidity	pm1	pm10	pm25	pressure	temperature
0	2019-12-31 16:52:49	2965	NaN	NaN	35.400	15.950	NaN	NaN
1	2019-12-31 16:55:15	2965	NaN	NaN	32.420	14.200	NaN	NaN
2	2019-12-31 18:40:32	2965	NaN	NaN	19.580	10.480	NaN	NaN
3	2019-12-31 18:42:57	2965	NaN	NaN	19.730	10.930	NaN	NaN
4	2019-12-31 18:45:23	2965	NaN	NaN	20.910	11.310	NaN	NaN
...
3070255	2023-09-05 12:21:59	2965	19.500	NaN	2.750	1.290	983.26520	37.220
3070256	2023-09-05 12:22:00	18247	47.779	1.373	7.515	2.456	989.16587	21.076

3070260 rows x 8 columns [Open in new tab](#)

Рис. 7. Об'єднані дані для кожного заміру

На цьому етапі у нас є готовий набір даних вхідних параметрів, але для тренування моделі потрібно також визначити і цільовий параметр, який модель буде намагатись передбачити. Для цього за допомогою певного алгоритму нечіткої логіки порахуємо індекс якості атмосферного повітря для кожного рядка підготованих даних. Отримаємо наступний фінальний набір даних:

```

score_df = get_df_score(df_unpivot)
score_df.head(1000)

```

```

Fazification of: temperature
Fazification of: humidity
Fazification of: pressure
Fazification of: pm1
Fazification of: pm10
Fazification of: pm25

```

humidity	pm1	pm10	pm25	pressure	temperature	temperature_label	humidity_label	pressure_label	pm1_label	pm10_label	pm25_label	score
65.68	15.94	15.94	6.78	97.56550	4.20	low	normal	low	high	high	normal	4.6
65.68	17.56	17.56	6.48	97.57350	4.20	low	normal	low	high	high	normal	4.6
65.70	20.06	20.06	7.12	97.57150	4.18	low	normal	low	high	high	normal	4.6
65.75	17.72	17.72	6.92	97.57333	4.17	low	normal	low	high	high	normal	4.6
65.84	14.96	14.96	6.80	97.57750	4.14	low	normal	low	normal	normal	normal	7.6
65.84	16.72	16.72	7.22	97.08600	4.14	low	normal	low	high	high	normal	4.6
65.82	17.90	17.90	7.35	97.08600	4.18	low	normal	low	high	high	normal	4.6
65.72	20.75	20.75	7.18	97.58300	4.20	low	normal	low	high	high	normal	4.6

Рис. 8. Фінальний набір даних для тренування моделі

Після отримання готового набору даних, розділяємо його на тренувальний та тестувальний набір. Також для кращого результату тренування, обробимо дані за методом StandardScaler [5]. Сам Scaler збережемо як файл для подальшого використання моделі.

Так як завданням є передбачити один числовий параметр на основі інших числових параметрів – це найбільш еталонний приклад лінійної регресії. Отже, створюємо об'єкт класу LinearRegression бібліотеки Sklearn та тренуємо і оцінюємо модель на попередньо підготованих наборах даних.

```

#Splitting data into train and test
features_train, features_test, target_train, target_test = train_test_split(features, target, test_size=0.2, random_state=0)

scaler = StandardScaler()
features_train = scaler.fit_transform(features_train)
features_test = scaler.transform(features_test)

# save the scaler
pickle.dump(scaler, open('scaler.pkl', 'wb'))

#Training the model
model = LinearRegression(fit_intercept=True, n_jobs=1000, positive=False)
model.fit(features_train, target_train)

```

```

LinearRegression
LinearRegression(n_jobs=1000)

```

Рис. 9. Процес тренування моделі

Фінальним етапом є оцінка точності прогнозування моделі використовуючи найбільш популярні алгоритми для цих цілей.

```
target_pred = model.predict(features_test)

#Evaluating the model
print('Mean Absolute Error:', metrics.mean_absolute_error(target_test, target_pred))
print('Mean Squared Error:', metrics.mean_squared_error(target_test, target_pred))
print('Root Mean Squared Error:', np.sqrt(metrics.mean_squared_error(target_test, target_pred)))

Mean Absolute Error: 0.954848801499621
Mean Squared Error: 1.545211831128157
Root Mean Squared Error: 1.2430654975214126
```

Рис. 10. Результати оцінки моделі

Останнім кроком є збереження натренованої моделі в файл для подальшого використання її в інших компонентах системи, в тому числі, в якості бекенд частини на веб-сайті.

```
# save the model to disk
filename = 'model_sklearn.sav'
pickle.dump(model, open(filename, 'wb'))

# load the model from disk
loaded_model = pickle.load(open(filename, 'rb'))
result = loaded_model.score(features_test, target_test)
print(result)
```

Рис. 11. Збереження моделі в файл та подальша вичитка її з цього файлу

6. Опис структурної моделі системи

Система складається з 6 параметризованих html сторінок. Головною є index.html, вона ж Main page, з якої можна потрапити на сторінки другого порядку в ієрархії. З кожної сторінки можна одразу перейти на головну сторінку даних з станцій, до методології розрахунків, сторінку з інформацією про розробників, сторінку з мапою станцій та сторінку з калькулятором індексу якості повітря.

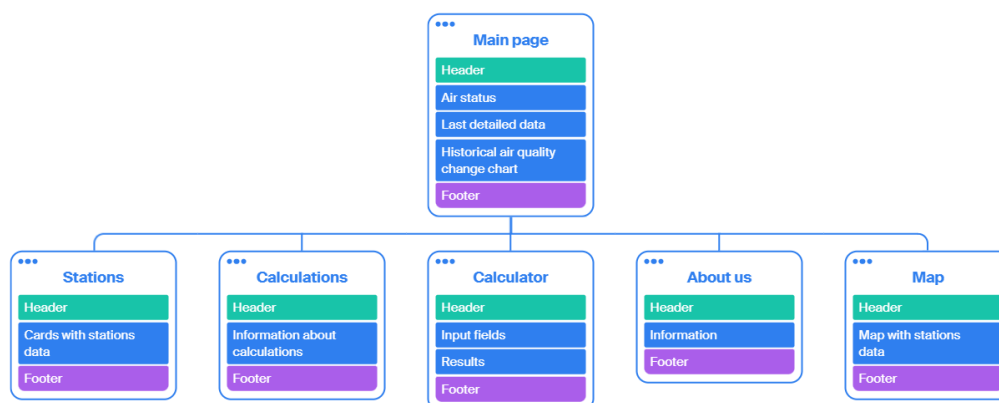

Рис. 12. Структурна модель системи

Інтерфейс користувача виконаний в мінімалістичному стилі, далі наведені приклади важливих сторінок сайту. Також, секції header та footer – це єдиний шаблон для усіх сторінок. Сайт коректно адаптований для роботи на різних типах пристроїв, усі медіа-об’єкти залишаються чіткими та читабельними на будь-якому пристрої

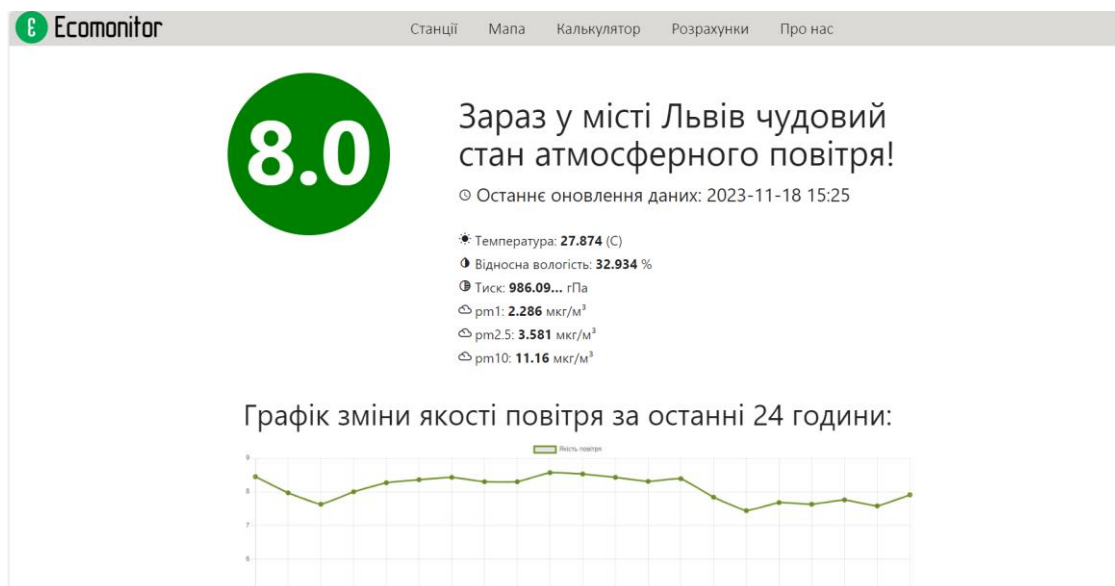

Рис. 13. Інтерфейс основної сторінки веб-сайту

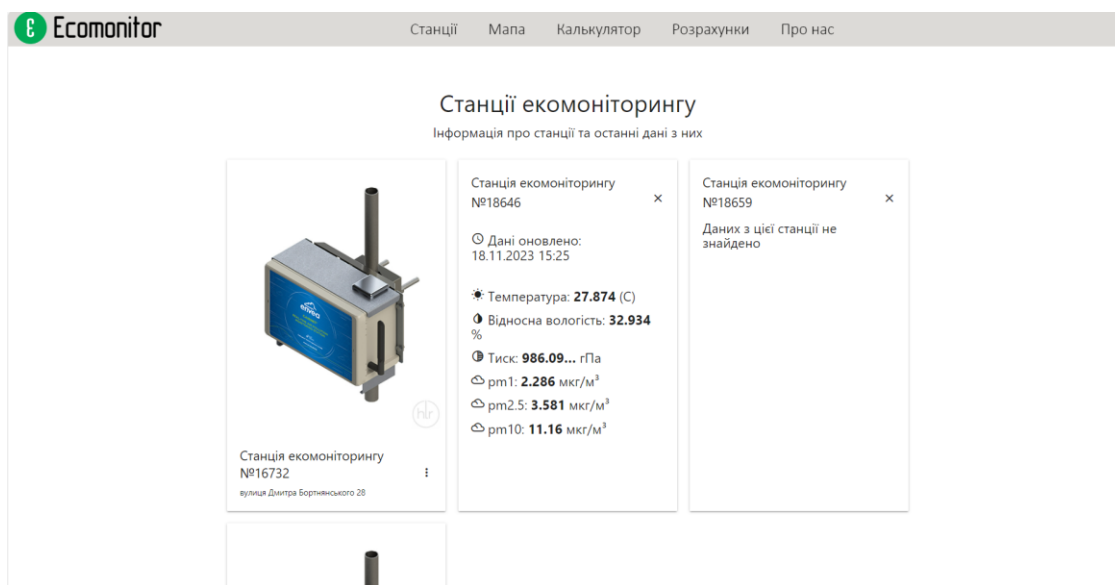

Рис. 14. Інтерфейс сторінки з станціями та останніми даними з них

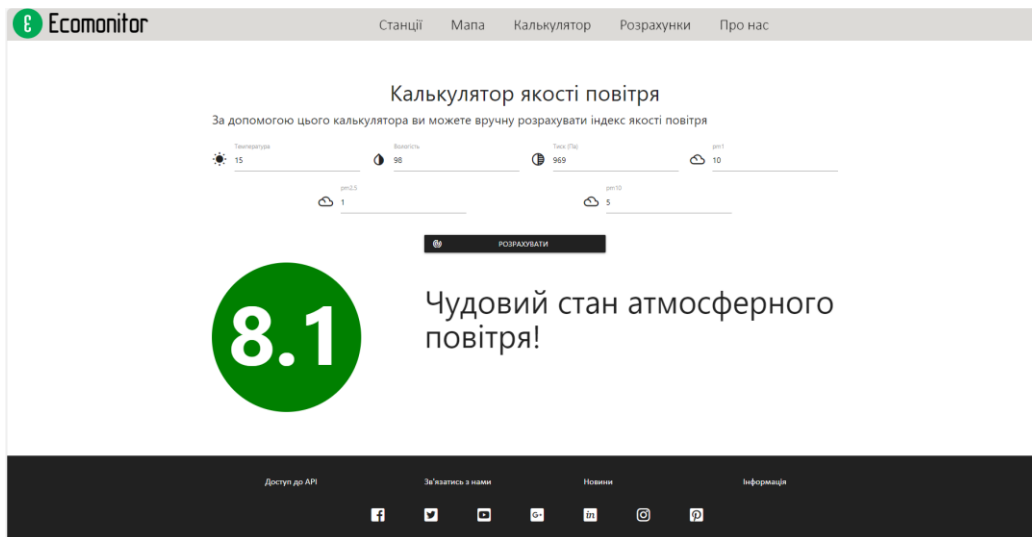

Рис. 15. Інтерфейс сторінки з калькулятором вручну введених даних

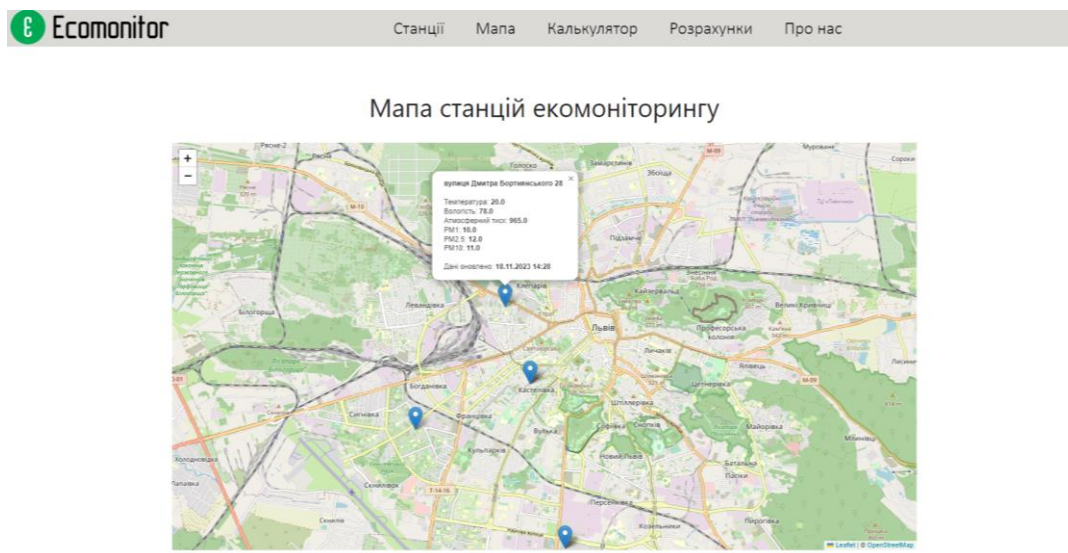

Рис. 16. Інтерфейс сторінки з мапою станцій

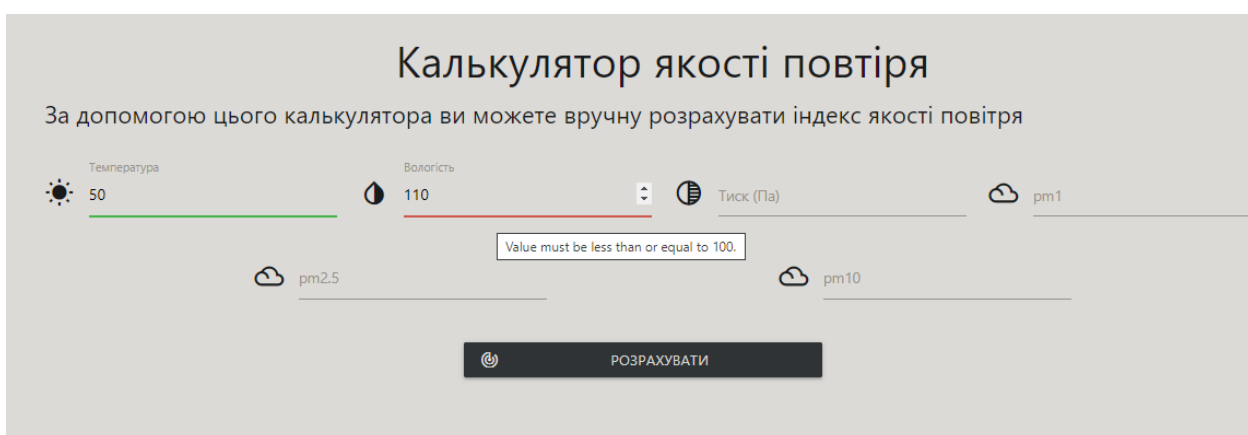

Рис. 17. Валідація даних методом інтерфейсу

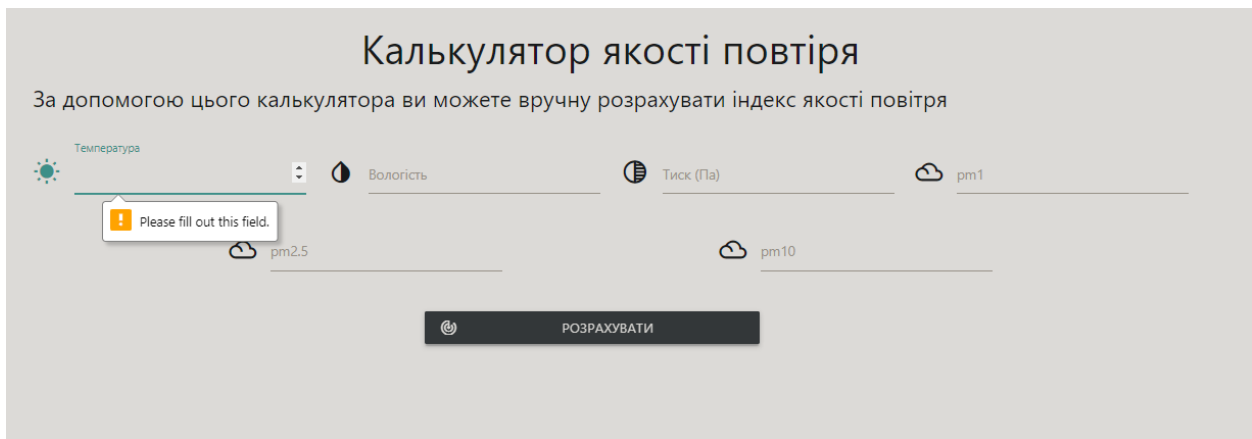

Рис. 18. Перевірка заповненості полів

Як показано на рис.17-18, на сайті також присутня валідація даних на стороні користувача, вона зроблена лише для того, щоб показати користувачу правильний формат даних, що очікується системою. Також, усі дані перед відправкою запиту на сервер, очищаються від можливого шкідливого коду та спеціальних символів, що не очікуються системою.

7. Опис структури бази даних системи

На рис. 19 зображено концептуальне відображення бази даних, що буде використана при побудові системи. При проектуванні було використано правила приведення до трьох нормальних форм, оскільки кожне поле в базі даних містить одне атомарне значення, атрибути в таблицях бази даних згруповані разом логічно та не мають транзитивних залежностей одне від одного.

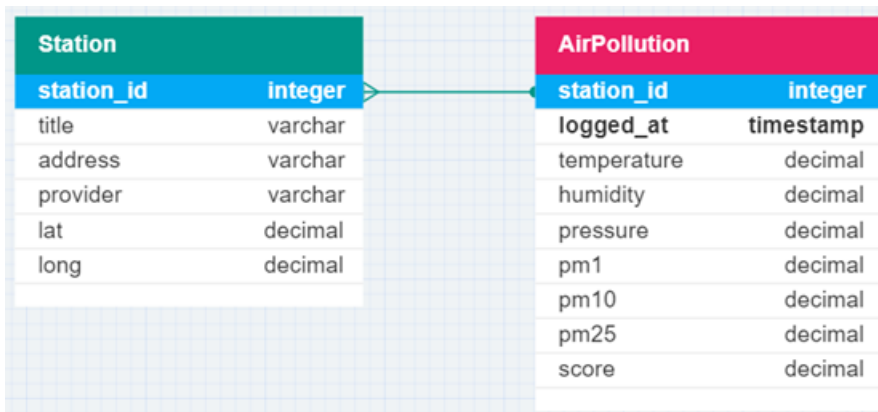

Рис. 19. Діаграма бази даних

В базі даних є 2 основні таблиці.

Station – таблиця, що використовується для зберігання даних про станції екологічного моніторингу. Вона містить в собі наступні атрибути:

- station_id – ідентифікатор станції;
- title – назва станції;
- address – адреса станції;
- provider – назва партнера, що надає дані;
- lat – географічна широта станції;
- long - географічна довгота станції.

AirPollution – таблиця, що використовується для зберігання сирих даних, які надходять з станцій екологічного моніторингу. Вона містить наступні атрибути:

- station_id – ідентифікатор станції, з якої було отримано дані;
- logged_at – дата та час заміру даних станцією;
- temperature – температура;
- humidity – відносна вологість;
- pressure – атмосферний тиск;
- pm1 – частка в повітрі дрібнодисперсного пилу розміром 1 мікрон;
- pm10 – частка в повітрі дрібнодисперсного пилу розміром 10 мікрон;
- pm25 – частка в повітрі дрібнодисперсного пилу розміром 2.5 мікрона;
- score – індекс якості атмосферного повітря, що автоматично розраховується при внесенні даних в систему;

Також в базі даних присутні системні таблиці, які зберігають дані про зміну схеми БД та таблиця з обліковими записами адміністраторів.

База даних створюється на сервері за допомогою Django. Створення бази даних проводиться автоматично на основі Django ORM (Object-related model). Тобто розробник описує класи, їх атрибути та зв'язки між ними, а Django ORM відтворює усю описану логіку у самій СУБД. Це значно пришвидшує роботу розробника та знімає з нього частину з створенням та управлінням БД.

Загалом, в системі реалізовані наступні функціональні вимоги: можливість аналізувати та оцінювати стан атмосферного повітря у місті Львові з використанням елементів машинного навчання; можливість перегляду історичних даних та можливість візуального представлення ретроспективних даних; можливість агрегувати дані з декількох різних станцій моніторингу для максимальної об'єктивності; можливість ручного розрахунку індексу якості атмосферного повітря; наявність функціоналу для перегляду даних конкретної станції; наявність функціоналу для перегляду мапи станцій; можливість наповнювати систему даними в режимі реального часу;

Загалом, розроблена система готова до використання у реальних умовах. Результати роботи можуть бути використані місцевими органами влади та іншими зацікавленими сторонами для прийняття рішень щодо контролю за станом атмосферного повітря та покращення екологічної ситуації в регіоні.

1. *Моніторинг довкілля: підручник / [Боголюбов В.М., Клименко М.О., Мокін В. Б. та ін.]; за ред. проф. В.М. Боголюбова. Вид. 2-ге, переробл. і доповн. – Київ: НУБіПУ, 2018. – 435 с.*

2. *Global environmental monitoring system. - ISTCMTM. 2021; Volume 82(4): pp. 26-31. DOI: <https://doi.org/10.23939/istcmtm2021.04.026>*

3. *M. Kraft, "Judging the State of the Environment", Environmental Policy and Politics, p.36-78, 2021. DOI: 10.4324/9781003106265*

4. *A. Kazarian, V. Teslyuk, M. Tykhan, M. Mashevska, "Usage of saas software delivery model in intelligent house systems", Przegląd Elektrotechniczny, 95(7), p.38–41, 2019. doi:10.15199/48.2019.07.09*

5. *"10 найкращих бібліотек Python для машинного навчання та ШІ". [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.unite.ai/uk/10-best-python-libraries-for-machine-learning-ai/>*

**БЕЗПЕКА ДОВКІЛЛЯ У ВУГЛЕВИДОБУВНИХ РЕГІОНАХ:
НАСЛІДКИ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ТЕРИТОРІЙ
(НА ПРИКЛАДІ ЛЬВІВСЬКО-ВОЛИНСЬКОГО ВУГІЛЬНОГО БАСЕЙНУ)**

Олексюк Ганна

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

h_oleksyk@ukr.net

Попадинець Назарій

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

poradunets.n@gmail.com

Хром'як Йосиф

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

joseph.y.khromyak@lpni.ua

Дяченко Андрій

м. Червоноград, Україна

Досліджено та розкрито основні історичні, географічні, техніко-технологічні, геологічні підходи до процесу підземного видобутку вугілля у Львівсько-Волинському вугільному басейні. Виокремлено проблеми екологічного характеру, які виникли внаслідок експлуатації родовища басейну, зокрема сформовано основні напрями забруднення навколишнього природного середовища, обґрунтовано їх комплексний вплив на довкілля територій населених пунктів та вугільного регіону в цілому. Сформовано пропозиції щодо шляхів подолання екологічних проблем, звернено увагу на важливість прийняття держаних стратегічних документів розвитку енергетичного сектора України, зокрема для подолання екологічних проблем минулого, стратегічних рішень стосовно максимального скорочення використання вугілля в енергетичному секторі, що забезпечує збереження навколишнього природного середовища.

***Ключові слова:** Львівсько-Волинський вугільний басейн, екологія, вугільний регіон, вуглевидобувні підприємства, проблеми, реструктуризація, справедлива трансформація, територіальні громади, комплексний системний підхід, проблемно-пріоритетний підхід.*

Відчутні проблеми розвитку вугільних регіонів країни та енергетичної галузі країни виникли ще в кінці 80-х років минулого століття, у той час коли вуглевидобуток в Україні досяг найбільшого піку. Попри це, найбільшого загострення набули питання соціального захисту гірників, прояви негативного впливу на здоров'я як самих працівників шахт, так і мешканців населених пунктів у зоні вуглевидобутку, що пов'язано із незадовільним захистом навколишнього природного середовища, внаслідок чого посилювалась екологічна небезпека в регіоні.

Разом із цим наростання та загострення проблем від наслідків підземного видобутку вугілля наростає із початком реалізації програми закриття неперспективних вугільних шахт, яку втілював Мінвуглепром на початку 90-х років минулого століття. Закриття шахт не вирішує прямо екологічні проблеми, які створюються у процесі вуглевидобування на конкретній локальній території. Погіршення екологічної ситуації поширюється і переростає у регіональний рівень, коли зміни охоплюють не тільки поверхневі компоненти ландшафтів (грунти, рослинність, вода), а трансформуються на основні сфери життєдіяльності суспільства. Екологічна проблема стає комплексною, при цьому окремі компоненти можуть піддаватись відновленню (рекультивация земель, рослинність тощо), але у більшості – це проблеми системного глибокого характеру, які суттєво змінюють основи розвитку у сфері

економіки, соціології, потребують наукових досліджень та спостережень на інноваційній основі, що дає можливість передбачати більш негативні наслідки у майбутньому, або стверджувати про стабілізацію для подальшого сталого розвитку територій.

Мета дослідження – розкрити та сформулювати основні характеристики комплексної екологічної проблеми у вугільному регіоні Львівщини в контексті еколого-економічної політики України, регіонального та місцевого підходу до її вирішення.

Експлуатація вугільних шахт залежить від наявності вичерпних, невідновлювальних природних підземних корисних копалин, які попередньо розвіданих та визначених для видобування. Розглянемо коротку історичну, географічну та геологічну основу, що послужила формуванню територіально-виробничого комплексу – Львівсько-Волинський вугільний басейн, який розташований на північному заході України у верхній течії рік Західний Буг. Разом із цим басейн у межах Львівської та Волинської областей є південно-східною частиною Люблінського вугільного басейну на території Польщі.

Загальна площа Львівсько-Волинського вугільного басейну становить 1400 кв. км, протяжністю 190 км, шириною 60 км. Дослідження покладів кам'яного вугілля на цій території розпочались ще на початку 20-го століття польськими вченими у галузі геології, далі продовжились в часи існування СРСР, і тільки у 1931 році було підтверджено наявність гальки кам'яновугільних порід. Згодом у 1938-1939 роках пошукові буріння набули активності та створена спеціальна комісія геологів та підприємство «Львіввуглерозвідка», робота якої була перервана війною, але відновлена у післявоєнний період. Пошукові геолого-розвідувальні роботи дали позитивний результат, що підтвердило можливість та доцільність розроблення вугільного родовища та будівництва в межах його територій вугільних шахт, що є початком й значним досягненням в галузі вугільної геології, і як результат відкриття у 1949 році Львівсько-Волинського вугільного басейну й будівництво окремих вуглевидобувних підприємств - шахт. Перші тони вугілля були видані на-гора в кінці 1957 року на одній із збудованих та введених в експлуатацію шахт. Згодом розпочалась експлуатація інших, зокрема остання 12-та шахта № 10 «Великомостівська» (нині – шахта «Степова» розпочала свою роботу в кінці 1978 року. Шахти Львівщини та шахти Волині (9 шахт), Центральна збагачувальна фабрика «Червоноградська», допоміжні підприємства у сфері автомобільного та залізничного транспорту, будівництва, монтажу і наладки обладнання, контролю якості, соціальної сфери та інші були об'єднані у найбільше на заході України підприємство – Виробниче об'єднання «Укрзахідвугілля». Згодом в кінці 90-х років зазначене підприємство було реорганізоване шляхом створення на його базі Державного підприємства «Львіввугілля» та Державного підприємства «Волиньвугілля».

Окрема частина досліджень природних ресурсів та умов Львівської області, у тому покладів кам'яного вугілля, висвітлюється у працях сучасних вчених, зокрема М. Назарука, де зазначається, що кам'яне вугілля розробляють в межах Львівсько-Волинського вугільного басейну, який є південно-східним продовженням Люблінського басейну (Польща). У регіоні розміщено два з трьох геолого-промислових районів (ГПР) басейну: *Червоноградський* (Забузьке, Сокальське і Межирічанське родовища) і *Південно-Західний* (Тяглівське і Любельське родовища) [1].

Для більш глибокого розуміння проблем захисту навколишнього природного середовища, що мають місце на територіях впливу Львівсько-Волинського вугільного басейну, необхідно розглянути геологічну будову вугільних пластів за кількісними та якісними показниками. Вугільні пласти басейну за своєю потужністю належать до категорії переважно тонких, рідше середніх, невитриманих, витриманих і порівняно витриманих середньою потужністю робочих пластів – 0,4-1,5 м, а також трапляються пласти більшої товщини (загальної потужності) 1,5-1,9 м, що є найбільш продуктивними у басейні.

З метою можливого перспективного використання у якості палива газу, що виділяється у процесі підземного вуглевидобутку, а також попередження небезпеки підземних вибухів, важливі дослідження щодо газоносності вугільних пластів постійно здійснювались фахівцями та науковцями відповідного напрямку, За компонентами складу

газів у вугленосній товщі виокремлюють 3 газові зони: до 400 м – метановоазотна, 400-500 – азотнометанова, метанова – 500 м і нижче, яка дає 50-98% метану, решта у невеликих кількостях – азот, вуглекислий газ, кисень та водень [2].

Видобуте вугілля із надр та підняте на поверхню як правило є у вигляді гірничої маси, показники якості якої не відповідають встановленим параметрам для використання на електростанціях чи як побутове паливо, що потребує відповідного збагачення (відділення не вугільної маси від вугілля за технологіями сухого та вологого процесу). Збагачення вугілля здійснюється як на відповідних технологічних комплексах шахт (механічний відбір породи), та на Центральній збагачувальній фабриці «Червоногадська», побудованій в кінці 70-х років минулого століття.

Продукт збагачення (концентрат) набуває належних якісних показників щодо зольності, вмісту сірки, летючих речовин, вологості і теплоти згорання та відвантажується для потреб теплової енергетики, а відходи збагачення (порода) складається у відвали (терикони) та вологі відстійники (хвостосховища). Разом із цим, надзвичайно небезпечними є зазначені накопичення гірничопромислових відходів, як перегорілі, так і свіжі породи є найбільшими накопичувачами хімічних елементів і зумовлюють утворення аномалій на поверхні шахтних териконів [3].

Як відомо, технологія видобутку у Львівсько-Волинському вугільному басейні можлива лише підземним способом, так як залягання вугільних пластів заходиться на глибині в середньому 400-500-600 м, що не дозволяє використовувати кар'єрний спосіб освоєння родовища. Підземний спосіб вуглевидобутку здійснюється вийманням робочих пластів з повним обвалом бокових порід, із застосуванням вуглевидобувної техніки та технологій, наявних в підприємств для розробки певної товщини пластів. В іншому випадку, при видобуванні вугілля із невідповідно тонкого пласту технікою, що розрахована на іншу потужність пласта, здійснюється присікання гірничої породи не вугільного складу, що знижує якість вугілля, або ж навпаки, частина потужного пласту залишається в надрах, як відповідні втрати. Тобто, надзвичайно важливим для забезпечення вуглевидобутку відповідної якості та зменшення його технологічних втрат у підземних покладах, є використання вискоелективних технологій відпрацювання надр, які найкраще забезпечують збереження земної поверхні.

З огляду на екологічну ситуацію що складається в регіоні, а також курс країни на скорочення генерації електроенергії із викопних видів палива, стоїть питання повного закриття вуглевидобувних підприємств на території Львівщини у відповідний період. Попри це, як зазначає М. Назарук, зважаючи що Межирічанське родовище майже повністю вичерпало свої запаси, великі перспективи має розроблення кам'яного вугілля в межах Забузького та Сокальського родовищ. За останні роки в межах Червоноградського ГПР розвідано та передано для промислового освоєння ділянки під будівництво двох шахт №3 і 4 «Червоноградські з балансовими запасами 169.1 млн т кам'яного вугілля, а ще дві перспективні ділянки (№5 і 6 «Червоноградські) перебувають в стадії дорозвідки. Разом із цим існують значні перспективи розроблення покладів кам'яного вугілля у Південно-Західному регіоні, зокрема у межах Тягівського та Любельського родовищ, загальні запаси яких удвічі переважають запаси діючої частини басейну і становлять 1.1 млрд т, у перспективі можна побудувати ще 5-8 нових шахт [1].

Зазначається що сьогодні докорінно змінюються підходи та бачення щодо формування енергетичної політики України, які диктуються сучасними екологічними викликами, негативом повномасштабного вторгнення російських військ на територію країни. Вибір євроінтеграційного вектору розвитку держави стимулює до розв'язання цих проблем на основі позитивного світового порядку збереження довкілля, соціального захисту, належної якості рівня життя людини [4].

У зв'язку із цим, державою започатковується перехід курсу від реструктуризації вугільної галузі, до балансування енергетичного забезпечення країни із врахуванням зниження потужності генерації тепловими електростанціями, які використовують вугілля.

На основі викладених вище основних техніко-технологічних моментів підземного вуглевидобування на Львівщині, тривалості будівництва та експлуатації шахт (більше 70-ти років), можна сформулювати загальні напрями порушення захисту довкілля та його вплив у шахтарському регіоні. Як стверджує М. Смолярчук на сьогодні існує гостра необхідність проведення еколого-економічної оцінки в межах гірничопромислових територій, оскільки наслідки гірничих розробок відображаються на стані ландшафтів, які є середовищем існування людини [5].

За оперативними даними Державного підприємства «Львіввугілля» за період функціонування шахт у Львівській області (1958 – 2024 рр.) на поверхню видобуто, відповідним чином збагачено та реалізовано як енергетичне та побутове паливо 358, 6 млн тон вугілля, об'ємна вага якого приблизно складає 256 млн м³ [6].

Разом із цим, видобуто та нагромаджено на поверхні землі поруч із населеними пунктами Червоноградського району приблизно 38 млн м³ гірничої маси породних відвалів (териконів). Окрім вуглевидобувних вибоїв, сумарно на усіх шахтах пройдено більше тисячі кілометрів підготовчих гірничих виробок, (підземних тунелей), необхідних для транспортування вугілля, породи, вантажів, обладнання, гірників під землею, нарізання вуглевидобувних ділянок (лави), провітрювання підземного простору. Таким чином об'єм порожнин, який утворився внаслідок діяльності закритих та діючих шахт на теперішній час орієнтовно можна вважати приблизно 300 млн м³.

Площа підземних територій покладів кам'яного вугілля, які називаються шахтними полями та відводяться для кожної шахти окремо, однак не поєднані між собою підземними переходами, а відокремлені лише цілісними невеликими площами вугілля, яке не підлягає видобутку, і підтримує тиск земної маси 186,92 км².

Технологією видобування вугілля для підприємств ДП «Львіввугілля», яка незмінна з часів їх створення, передбачене повне обвалення порід вслід за вийманням вугільного пласта, тобто утворену порожнину поступово заповнюють верхні породи від просідання покрівлі. Цей процес розтягнутий в часі залежно від фізико механічних властивостей бокових порід, але зводиться до одного – поступового заповнення пустот на всю висоту вийнятого шару вугілля. Тривалий масштабний видобуток вугілля підприємством розрахований так, що в межах шахтного поля по висоті розробляються 2-4 балансові пласти, тому сумарна товщина вийнятих вугільних пластів може сягати до 5-ти метрів. Наявність масштабних підземних технологічних порожнин шахтного поля, що спричиняють обвалення і просідання верхніх порід під тиском земних мас, спричиняють просідання земної поверхні над ними і розширюється просторово, незважаючи на населені пункти, виробничі об'єкти, транспортні шляхи, залізниці, житлові будинки, земельні угіддя, ріки, ліси та інші поверхневі споруди тощо. Як виключення, для охорони важливих об'єктів на поверхні (міська забудова, підприємства, споруди) під об'єктом на розрахованій площі вугільний пласт не виймається (створюється так званий охоронний цілик), інші об'єкти в межах відведеного шахтного поля вважаються підробленими, тобто просідають разом з осіданням рельєфу поверхні. Це зумовило негативні комплексні техногенні зміни у навколишньому середовищі, серед яких найбільш загрозливими є:

1. Нагромадження пухких і нестійких техногенних відкладів гірської породи на земній поверхні (териконів) близько до населених пунктів та проживання людей, які містять хімічні субстанції, що виділяються внаслідок впливу природних кліматичних явищ, самозаймання залишків вугілля.

2. Втрата значних площ природних та агрокультурних екосистем, які відіграють надзвичайно важливу локальну екостабілізуючу функцію, підтоплення та заболочення територій змінюють (знищують) лісові ділянки, луки, флору і фауну, яка мала місце у природному середовищі до цього.

3. Просідання земної поверхні із ефектом «загального котла» великої площі, неконтрольоване затоплення та небезпека порушення стійкості наземної інфраструктури та підземних інженерних і комунікаційних мереж.

4. Зміна балансу та зміна хімічного складу ґрунтових вод під впливом виникнення штучних водних підземних потоків (озер) і мінералізацією шахтних вод, які перебувають у постійному русі на діючих шахтах, так і закритих. При цьому через змішані ґрунтові води відбувається деструкція ґрунтів, порушуються харчовий, мікробіологічний, водно-повітряний режими.

5. Порушення природної циркуляції вод та їх забруднення у більш широкому масштабі.

6. Забруднення атмосфери при активній господарській діяльності шахт шляхом викиду шкідливих речовин від спалювання вугілля у котельнях, горіння териконів.

7. Зміна мікроклімату внаслідок руху (просідання) земної поверхні, забруднення поверхневого шару ґрунтів, теплового впливу викиду в атмосферу шкідливих речовин тощо, зокрема сірчистого ангідриду, що є причиною випадання кислотних дощів.

З огляду на завдання розбудови національної економіки та її екомережі, залучення територій, що потерпають стосовно наявних екологічних проблем, особливо якщо такі переплітаються, поглиблюються, розширюються у просторі і часі, мають системний характер, виникає потреба комплексного концептуального дослідження та опрацювання шляхів відновлення природного середовища. Разом із цим необхідно розуміти, що проблеми збереження довкілля внаслідок підземного видобутку корисних копалин розглядаються як такі що підлягають відновленню екологічного середовища завдяки використанню технологій та ресурсів (наприклад рекультивация земель), та інші, з якими необхідно адаптуватись, проживати, здійснювати виробничо-господарську діяльність, системну охорону тощо, відповідно до умов, які відновленню та не підлягають.

Насамперед потрібен прогноз розвитку деградаційних процесів, пов'язаних із просіданням земної поверхні, розширенням території просідання. Такий прогноз може бути здійснений на основі просторового аналізу шахтних полів минулого діючих та закритих шахт, сучасного та майбутнього видобутку вугілля із використанням сучасних технологій комплексного геодинамічного та екологічного моніторингу (рис. 1).

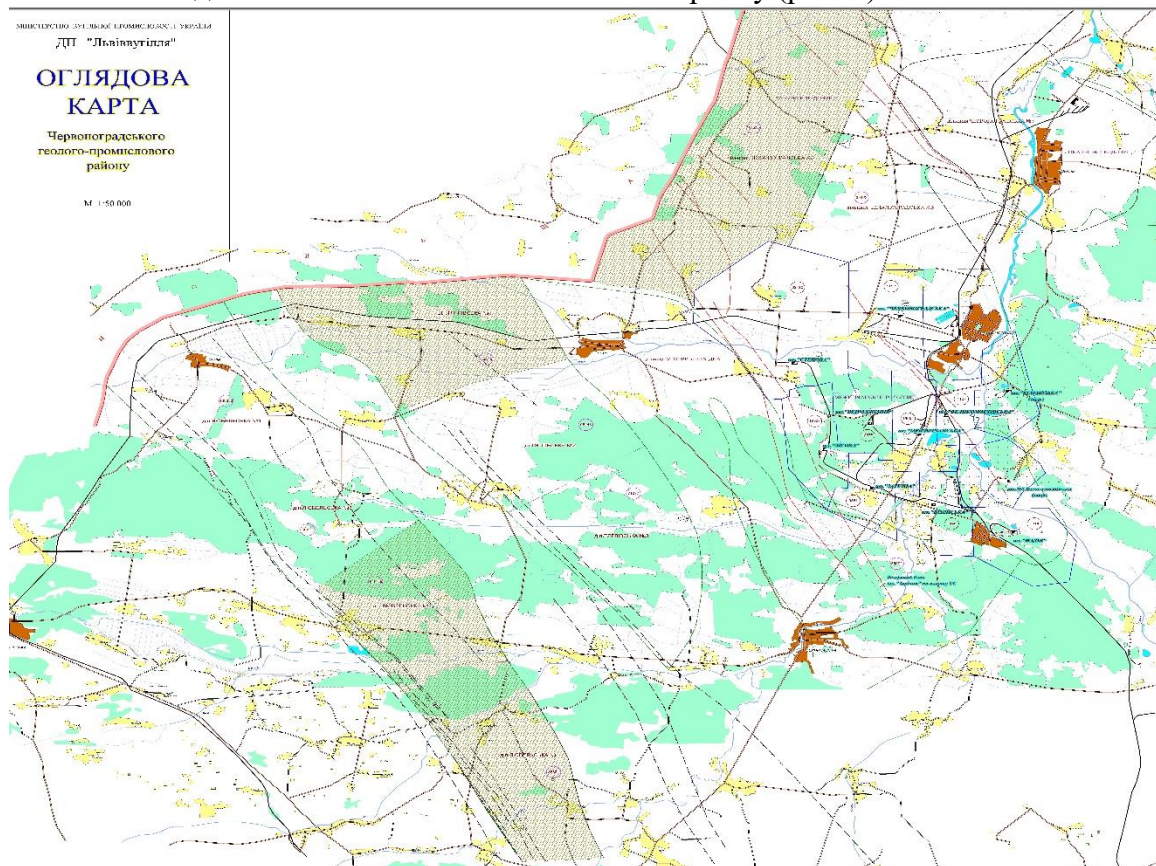

Рис. 1. Підземний простір шахтних полів вуглевидобувних підприємств Львівщини

Якщо порівняти підземний простір, як єдину сукупність шахтних полів вуглевидобування Львівщини, яка складає площу 186,92 км² та знаходиться практично під переважною більшістю населених пунктів Червоноградського району Львівської області, площа якого 2970 км², Червоноградської територіальної громади, площа якої 230,3 км², можна стверджувати про масштаби впливу загальної тенденції просідання земної поверхні у регіональному визначенні (рис. 2). Незважаючи, що відповідними нормативами заборонено виймання вугілля безпосередньо під містами, великими селищам та селами із житловою забудовою, ефект «загального котла» просідання поверхні землі так чи інакше торкається цих населених пунктів і створює проблеми щодо провалів каналізаційних мереж, водозаборів, розтріскування у будинках тощо. Разом із цим, значна кількість населення підлягає негативному впливу на життя і здоров'я, частіше виявляються хвороби професійного характеру й специфічні хвороби, пов'язані переважно із перебуванням людини в зоні впливу екологічних проблем вуглевидобування (гіпоплазія).

Впродовж тривалого періоду діяльності вуглевидобувних підприємств Львівщини здійснювалися відповідні заходи стосовно покращення екологічної ситуації в регіоні. Зокрема, внаслідок будівництва потужних дамб в зонах підтоплення, а в окремих населених пунктах, повного затоплення господарських будівель та житлових будинків (села Волсвин, Межиріччя, Бендюга, Сілець та інші), що мало місце у 60-70-х роках минулого століття у під час розливу ріки Західний Буг і її приток річок Солокії та Рати, цей негативний процес зупинено. Відновлено території, пасовища, земельні угіддя тощо, побудовані нові автомобільні шляхи, водозабори, інші споруди для активного господарського та суспільного використання. Забезпечуються процес гасіння териконів, їх заліснення, що покращує якість атмосферного повітря.

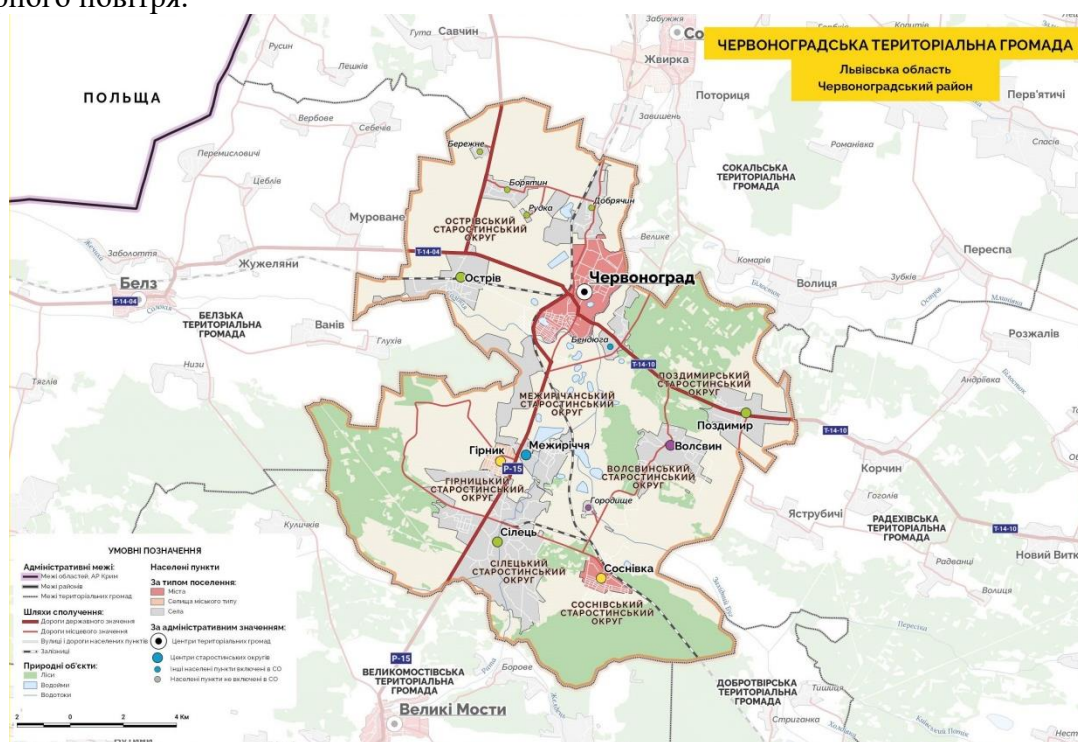

Рис. 2. Територія Червоноградської МТГ Червоноградського району

Загалом, вбачаються наступні підходи щодо формування шляхів вирішення екологічних проблем у шахтарських регіонах, у тому числі на Львівщині, реалізація яких може здійснюватися за рахунок фінансових, трудових, матеріальних ресурсів, що включаються до складу елементів собівартості видобутку вугілля на діючих шахтах та допоміжних підприємствах, бюджетних ресурсів усіх рівнів, коштів державно-приватного партнерства, грантові ресурси та інші, не заборонені законом.

Зокрема, провести комплексну оцінку екологічної ситуації у вугільному регіоні, у тому числі на Львівщині, за окремими напрямками та блоками екологічних проблем, оцінивши їх техніко-технологічні кількісні, якісні, відносні показники і параметри минулого, сучасного та майбутнього періоду, а саме:

- екологічні проблеми та наслідки закритих шахт та територій, на яких вони були розміщені;

- наслідки діяльності існуючих підприємств з вуглевидобутку та збагачення щодо забруднення довкілля у реальному часі та заходи, що здійснюються ними у період основної діяльності;

- розглянути перспективу будівництва нових копалень з огляду на існуючі розвідані перспективні запаси Львівсько-Волинського вугільного басейну, але у концепції декарбонізації економіки, зростання темпів виробництва енергетичних ресурсів із відновлювальних джерел, «зеленої енергетики» та скорочення викопних видів палива, при цьому враховуючи руйнування інфраструктури та зупинку вуглевидобутку на тимчасово окупованих територіях України;

- оцінити наслідки закриття діючих шахт, які будуть закриті найближчим часом внаслідок вичерпання запасів, або прийнято рішення на урядовому рівні про закриття копальні у зв'язку із формуванням енергетичного ринку країни і світу, поглиблення екологічних проблем у світовому масштабі, зокрема і на шляху до вступу до Європейського Союзу;

- здійснювати системний еколого-економічний, техніко-технологічний моніторинг екологічних процесів на території вугільного регіону із використанням сучасних комп'ютерних технологій у просторовому та часовому вимірі, використовуючи їх науково обґрунтовані обмеження;

- своєчасно виявляти загрози та ризики майбутніх змін поверхні землі, ґрунтів, підземних та поверхневих вод, небезпеки виходу газу-метану на поверхню на територіях закритих шахт, забруднення атмосферного повітря внаслідок незворотних процесів у породних відвалах;

- оцінити можливість та надійність поверхневого будівництва наземних об'єктів, споруд, транспортних магістралей, підземних комунікацій газо-електропостачання, інженерних мереж, виробничих підприємств, житла, соціальних об'єктів тощо, які є базовою основою соціально-економічного розвитку територій;

- розробити пропозиції стосовно будівництва екологічних об'єктів, очисних споруд, чистих водозаборів, водогонів та мереж, а також можливості використання сировини породних відвалів у будівельній чи іншій галузях;

- оцінити соціальну складову, зокрема шляхи покращення здоров'я населення, соціального захисту щодо негативного впливу навколишнього природного середовища;

На основі матеріалів досліджень, моніторингу та оцінки проводиться загальне збалансування витрат у зв'язку із конкретною екологічною проблемою, разом із величиною витрат для здійснення заходів щодо її вирішення. На основі такого збалансування визначається необхідність на основі проблемно-пріоритетного підходу для розрахунку фінансових ресурсів, технологічних та технічних можливостей і джерел їх мобілізації і використання.

Застосований принцип збалансування проблем та переваг, які аналітичним, дослідницьким, науковим методами повинні отримати належну комплексну оцінку та результат для кожної територіальної громади. Комплексний системний підхід такого збалансування полягає у виявленні реальних причин, факторів, чинників, їх якісних, кількісних, відносних характеристик, які показують обсяги впливу, що призвели до теперішнього стану, наслідків і досвіду реструктуризації вугільних підприємств у минулому [4].

Одним із шляхів підходу подолання проблем та наслідків підземного вуглевидобутку на державному рівні є прийняття постанови Кабінету Міністрів України від 22 вересня 2021

р. № 1024 «Про схвалення Концепції Державної цільової програми справедливої трансформації вугільних регіонів України на період до 2030 року». (надалі – Концепція). Відповідно до Концепції вугільні регіони визначаються як регіони, на території яких розташовані вуглевидобувні та вуглепереробні підприємства, у тому числі ті, які перебувають у стадії ліквідації, консервації або переорієнтації на інші види економічної діяльності, та підприємства вугільної теплової генерації, незалежно від форм власності» [7].

Згідно з Національною економічною стратегією на період до 2030 року, яка затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 3.03.2021 року №179 передбачається декарбонізація економіки (підвищення енергоефективності, розвиток відновлювальних джерел енергії, розвиток циркулярної економіки та синхронізація із ініціативою «Європейський зелений курс» [8].

Прийняття Енергетичної стратегії України на період до 2030 року, у якій передбачаються цілі та завдання довгострокового розвитку енергетичного сектора країни, зокрема державна політика розвитку паливно-енергетичного комплексу повинна бути визначена як курс дій органів державної влади з метою впливу на національну економіку для забезпечення стабільного функціонування та сталого розвитку енергетичних ринків, усунення негативних наслідків їхнього функціонування й захисту національних інтересів [9].

Надалі, із прийняттям Енергетичної стратегії України на період до 2050 року, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 квітня 2023 року № 373-р, яка поглинула положення Енергетичної стратегії на період до 2030 року, перехід на шлях сталого розвитку в енергетиці має на увазі процес змін, за якого експлуатація природних ресурсів, напрями інвестицій, орієнтація науково-технічного розвитку здійснюватиметься на основі досягнення максимального рівня кліматичної нейтральності, максимального скорочення використання вугілля, розвитку альтернативних джерел енергії, нових продуктів та інноваційних рішень в енергетичному секторі [10].

Отже, відповідно до передбачених стратегічних цілей розвитку енергетичної галузі країни на довготривалій період, теперішній стан у вугільних регіонах, підходи до реструктуризації підприємств сфери вуглевидобування, закриття діючих шахт, будівництва нових, повинні будуватись із врахуванням широких вимог збереження навколишнього природного середовища, подолання екологічних проблем.

Висновки. Екологічні проблеми у вуглевидобувних регіонах створюються системно як у процесі поточного підземного видобутку кам'яного вугілля, так впродовж тривалого періоду після закриття шахти, та мають негативний вплив на соціально економічний розвиток територій.

Енергетична політика майбутнього країни розглядається в контексті зниження виробництва електроенергії тепловими електростанціями, згортання підземного видобутку кам'яного вугілля, активізацію переходу на альтернативні екологічно чисті джерела енергії.

Екологічні проблеми на територіях розташування шахт та їх підземних шахтних полів, з яких здійснюється вуглевидобуток, створюються внаслідок особливостей технологічного процесу, а саме обвал порід в надрах у місцях порожнин вибраної гірничої маси, що спричиняє просідання і земної поверхні, утворення озер, заболочення ґрунтів, руйнування рослинності, забруднення води, виведення земельних ділянок з господарського обороту за їх попереднім призначенням. Частина гірничої маси неугільного складу (порода, камінь тощо), видобута на поверхню та відділена від вугілля, формується у породні відвали (терикони), посилює тиск земної маси на підземні пустоти, а також забруднює навколишнє середовище негативними викидами в атмосферу внаслідок горіння, поверхневі та підземні води хімічними елементами у населених пунктах, що негативно впливає на здоров'я людей.

Просідання земної поверхні створює проблеми стосовно порушення стійкості будинків, споруд, шляхів, інженерних мереж, забруднення поверхневих і земних вод хімічними елементами, які можуть потрапляти у криниці мешканців, що потребує значних додаткових коштів та відповідних засобів для ремонту і відновлення.

Таким чином, вирішення екологічних проблем вугільних регіонів, попередження наслідків негативного впливу підземного вуглевидобування у майбутньому, функціонування територій для диверсифікації економіки внаслідок згортання обсягів вуглевидобутку, необхідно провести комплексну оцінку екологічної ситуації територій із використанням сучасних інноваційних технологій, сформувавши відповідну програму, план дій, необхідність усіх видів додаткових ресурсів, зокрема із врахуванням сучасних тенденцій зміни балансу на енергетичному ринку країни.

1. Назарук М.М. Львівська область: природні умови та ресурси: монографія / за заг. ред. д-ра геогр. Наук, проф. М.М. Назарука. Львів: Видавництво Старого Лева, 2018. 592 с.

2. Костик І. Вугленосність і газоносність Львівсько-Волинського вугільного басейну та перспективи його розвитку. Віче. № 17. 09. 2015 р.

3. Воловенко В.Г., Божко І.І., Писаревська С.В. Екологічні проблеми Львівсько-Волинського вугільного басейну. Проблеми та перспективи розвитку системи безпеки життєдіяльності. XIV Міжнародна науково-практична конференція молодих вчених, курсантів та студентів. С.127-128.

4. Олексюк Г. В., Попадинець Н.М. Від реструктуризації вугільної галузі до справедливої трансформації вугільних регіонів: досвід і перспективи. Економіка України. 2023. №9(742). С. 30-54.

5. Смолярчук М.В. Еколого-економічна оцінка техногенних родовищ. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Випуск 9. 2016. С. 137-140.

6. Державне підприємство «Львіввугілля»: статистична звітність. URL: https://zvitnist.com/32323256_DERZHAVNE_PDPRIYEMSTVO_LVIVVUHILLYA

7. Про схвалення Концепції Державної цільової програми справедливої трансформації вугільних регіонів України на період до 2030 року. Постанова КМУ від 22 вересня 2021 року №1024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1024-2021-%D0%BF#Text>

8. Про затвердження Національної економічної стратегії на період до 2030 року. Постанова КМУ від 3 березня 2021 року №179. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/179-2021-%D0%BF#Text>

9. Рябцев Г. Л. Енергетична стратегія України на період до 2030 року: критичний аналіз та нові підходи до постановки задачі. Державне управління удосконалення та розвиток. 2015. № 6. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2015_6_3

10. Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2050 року. Розпорядження КМУ від 21 квітня 2023 року № 373-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/373-2023-%D1%80#Text>

БІОМІМІКРІЯ: СТАЛІ ТЕХНОЛОГІЧНІ РІШЕННЯ ЧЕРЕЗ ЕВОЛЮЦІЙНИЙ ДОСВІД ПРИРОДНИХ ЕКОСИСТЕМ

Скиба Вікторія

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного
м. Запоріжжя, Україна
viktoriia.skyba@tsatu.edu.ua

Ганчук Максим

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного
м. Запоріжжя, Україна
ganchukm@gmail.com

Аюбова Ельнара

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного
м. Запоріжжя, Україна
elnara.aybova@tsatu.edu.ua

Abstract. The publication provides a detailed characterization of a modern direction—biomimicry (biomimetics), which is still insufficiently popularized in Ukrainian education and science. It highlights the historical background of this alternative direction, which is based on prototyping natural forms, materials, functions, models, and constructions into sustainable technological solutions; legislative approaches; and the possibilities of modern information technologies that make biomimicry accessible for scientific research and the practical implementation of innovative ideas. The authors discuss the experience of practically implementing this approach in various fields and industries, including in combination with modern information and communication technologies (ICT).

Keywords: *biomimicry, biomimetics, innovation, information technology, sustainable technological solutions.*

Анотація. У публікації наводиться детальна характеристика сучасного спрямування – біомімікрії (біоміметики), ще недостатньо популяризованого в українській освіті та науці. Висвітлюється історичне підґрунтя даного альтернативного спрямування, яке базується на прототипуванні природних форм, матеріалів, функцій, моделей та конструкцій в сталі технологічні рішення; законодавчі підходи; можливості сучасних інформаційних технологій, які роблять біомімікрію доступною для наукового пошуку та практичної реалізації новітніх ідей. Авторами висвітлюється досвід практичного впровадження даного підходу в різні сфери та галузі, в т.ч. в поєднанні з сучасними можливостями ІКТ.

Ключові слова: *біомімікрія, біоміметика, інновації, інформаційні технології, сталі технологічні рішення.*

«Біомімікрія» (або біоміметика) (від грец. bios – життя і mimesis – імітувати) буквально означає «наслідувати, імітувати життя». Термін «біомімікрія» з'явився ще в 1982 році. Біоніка або біомімікрія (з англ. «biomimicry») одна з концептуальних систем, що лежить в основі кругової економіки яка набула популярності завдяки книзі Джанін Бенюс «Біомімікрія: інновації, на які надихнула природа» (1997), яка фактично популяризувала дане спрямування. Згодом безліч біологів, натуралістів, фінансистів, освітян і екологічно свідомих дизайнерів приєдналися до Д. Бенюс, щоб розпочати те, що тепер можна назвати глобальним рухом за біомімікрію.

Авторка визначає біомімікрію як нову науку, яка вивчає моделі природи, а потім імітує або запозичує ідеї, що лежать в основі природних процесів, для вирішення людських проблем. У своїй книзі вона формулює принципи, на які покладається біомімікрія, зокрема «природа-модель», «природа-міра» та «природа-наставник», а також підкреслює стійкість як загальну мету біоніки [1].

Кембриджський словник надає визначення терміну біомімікрія, як практика копіювання технологічного та промислового зразка природних процесів: ідея біомімікрії полягає в тому, що природа вже вирішила проблеми, які ми намагаємося вирішити [2].

По факту термін «біомімікрія» є похідним від визначення «біоміметика», який має більш давню історію походження даного визначення. Термін, який походить від грецьких слів «*bios*» (життя) і «*mimesis*» (наслідувати), був запропонований американським ученим і винахідником Отто Шмідтом у 1960-х роках для опису процесу переходу від біології до технології. В історичному аспекті біоміметики часто асоціюється з Леонардо да Вінчі, який вважається пешим у світі вченим-біоміметиком.

Історично розвиток біоміметики можна розділити на наступні етапи: біоміметика, заснована на моделях, була запроваджена, починаючи приблизно з 1950 року, головним чином для використання в проектуванні та будівництві літаків, транспортних засобів і кораблів шляхом виведення правил моделювання на основі теорії подібності для перенесення принципів біологічних систем у технічні конструкції. Близько 1960 року два стовпи біоміметики (біологія та технологія) були вперше лінгвістично об'єднані завдяки впливу кібернетики та поставлені на спільну лінгвістичну та методичну основу. Потім ця основа стала важливою основою для центрального елемента галузі біоміметики: передачі знань. Приблизно з 1980 року біоміметика також була розширена до мікро- та наномасштабів. Ключем до цих розширень були нові методи вимірювання та технології виробництва. З 1990-х років біоміметика отримала подальший поштовх, зокрема завдяки стрімкому розвитку технологій у суміжних галузях інформатики, нанотехнологій, мехатроніки та біотехнологій [3].

Сьогодні область біоміметики все більше вважається науковою дисципліною, яка породила численні інновації в продуктах і технологіях. Це міждисциплінарне спрямування, що об'єднує експертів у галузі біології, інженерних наук та багатьох інших дисциплін, має особливо високий потенціал для розвитку інновацій. У сучасному розумінні цього слова під біоміметикою розуміють застосування підходів до досліджень і розробок, які представляють інтерес для практичного застосування та використовують знання, отримані в результаті аналізу біологічних систем, для пошуку рішень проблем, створення нових винаходів та інновацій і передачі цих знань технічним системам. Ідея перенесення біологічних принципів у технологію є центральним елементом біоміметики.

Законодавчо з 2015 року дане наукове спрямування регламентується міжнародними Стандартами ISO 18458 та ISO 18459:

- ISO 18458:2015 «Біоміметика. Термінологія, поняття і методологія» – служить основою для термінології в біоміметики для наукової, промислової та освітньої областей;
- ISO 18459:2015 «Біоміметика. Біоміметична оптимізація структури» – визначає функції та обсяги біоміметичних структурних методів оптимізації, які враховують структуру компонентів з урахуванням сили, ваги або терміну експлуатації [3].

Біомімікрія – це відносно нове спрямування, сфокусоване виключно на еволюційному досвіді природних екосистем, основними серед яких є:

- природа використовує лише необхідну їй енергію;
- природа підбирає оптимальні форми для функціонування;
- у природному середовищі все переробляється;
- природа спирається на різноманітність;
- кожна регіональна екосистема – унікальна [1; 4].

Виділяють три рівні біомімікрії: рівень організму, поведінки та імітація всієї екосистеми. На кожному рівні є п'ять вимірів, які визначають ступінь імітації: форма, матеріал, конструкція, процес і функція [4; 5].

Таким чином, природа часто концептуалізується як «каталог продуктів», «жива енциклопедія винахідливості», яка має 3,8 млрд. років ідей і розумних адаптацій, містить глибинну мудрість, з якою люди повинні консультиватися, наслідувати та вчитися, щоб «досягти» стійкості [6, 7].

Протягом останніх трьох десятиліть біомімікрія набула популярності як дисципліна та організаційна структура, яка поєднує інженерні, проектні та біологічні дослідження. Глобальна мережа «Біомімікрія» – це об'єднання практиків та організацій, які працюють у 21 країні, 36 регіональних мережах і охоплюють понад 12 тис. членів. Мережа походить від Інституту біомімікрії в Монтані, США [6; 8].

Дуже часто біомімікрійні підходи позиціонуються як концептуальні підходи на шляху до сталого розвитку, але з огляду на дане твердження думка науковців дуже різниться, викликає наукові протиріччя та постійні дискусії. Прихильники цієї гіпотези (починаючи від Ж. Бенюс, керівниці консалтингової фірми та освітньої мережі Biomimicry 3.8), стверджують, що використання нових технологій, які є прототипами природних форм, функцій, шляхом скорочення ресурсовикористання, робить ключовий внесок в досягнення цілей сталого розвитку. А також є твердження, що прямий зв'язок важко відстежити, а «біомімікрія не обов'язково забезпечує стійкі результати» до концептуальної критики даного підходу на основі економічної сталості, стверджуючи, що «людська винахідливість залишається вищою за біологічні форми» [9-11].

Кожна ґрунтовна критика, у т.ч. і наукова, має місце на існування, а допоки фахівці доводять, що біомімікрійні принципи створюють протиріччя для певних світоглядних концепцій матеріалізму, дане кросдисциплінарне спрямування набуває обертів у вигляді нових технологічних моделей, натхненних природою, а прототипування реалізується у незвичних та вельми інноваційних формах та технологіях.

У свій час біомімікрію сприйняли як мейнстрім, орієнтований на бізнес-інвайронменталізм, як доказ того, що економічне зростання та піклування про навколишнє середовище більше не потрібно розглядати як опозицію одне до одного. На початку XXI ст. багато прихильників біомімікрії поклали надії на біологічну революцію в промисловому виробництві, яка зможе скасувати токсичну та ресурсомістку практику XX-го століття та призведе до більш ефективної, екологічно стійкої матеріальної культури, описуючи біомімікрію як ключовий метод створення більш екологічно стійкої економіки [12].

Практичні приклади біомімікрійних рішень з'явилися задовго до появи самого терміну та спрямування. Найпоширенішим загальнозживаним прикладом біоміметики є усім добре відомі застібки-липучки (або «Velcro»), винайдені у 1948 році швейцарським інженером Жоржем де Местралем. Природним прототипом стали особливості пристосувальних механізмів коробочок насіння нетреби звичайної (*Xanthium strumarium*). Ще одним з прикладів технологій матеріалів є клейка імітація лапок гекона, сучасні інноваційні матеріали включають фарби, які імітують кольори крил метелика; надміцна кераміка, що імітує перламутр; надруковані на 3D принтерах, стійкі до переломів, схожі на кістки матеріали.

Фізіологічні особливості листя лотосу надихнули на створення гідрофобних фарб стійких до забруднення та плісняви. Поверхня листя цієї рослини настільки добре відштовхує бруд і воду, що ця властивість самоочищення у 1977 р., завдячуючи проф. Бонського університету Вільгельму Бартлотту, отримала назву «лотос – ефект». У 1999 р. німецька будівельна компанія Sto випустила екстер'єрну фарбу під назвою «Lotusan» (рис.1) [13].

Рис. 1. Природний «лотос – ефект», втілений німецькою компанією Sto у екстер'єрній фарбі «Lotusan» [13]

Після висихання мікротекстура фарби імітує поверхню листя лотоса, щоб відштовхувати вологу та бруд ззовні.

Поверхні, стійкі до поширення бактерій і мікроорганізмів, новація від компанії Sharklet Technologies – прототипи акулячої шкіри (рис. 2) [14]. У хімії багато робіт зосереджено на штучному фотосинтезі, наприклад, розробка дешевих, енергоефективних сонячних батарей.

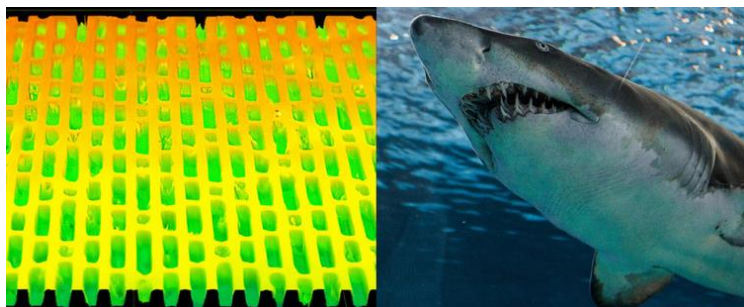

Рис. 2. Стійкі до бактерій і мікроорганізмів поверхні від Sharklet Technologies [14;15]

Професор органічної хімії Каліфорнійського університету Герберт Вейт, працюючи над створенням клею для мокрих поверхонь звернув увагу на природну здатність молюсків утримуватися на одному місці за допомогою бісуса, білкових ниток, здатних міцно приклеюватися до воску, скла, кістки та металу. Робота Вейта з розробки аналогічних білків дала початок багатьом іншим

дослідженням та сприяла створенню технології PureBond, що застосовується в деревній промисловості та не потребує використання формальдегідів. Створення екологічно чистий порошок карбонату кальцію також «завдячує» досвіду природи, а саме процесу фіксації вуглекислого газу коралами; порошок може замінити частину портландцементу в традиційних бетонних сумішах, що зменшує вуглецевий слід цементу

Британська компанія Stabilitech створила біоміметичну технологію, що дозволяє зберігати та обробляти біологічні зразки без охолодження. Традиційно біологічні матеріали, такі як вакцини, повинні зберігатися в холодильнику до моменту доставки пацієнту, щоб запобігти їх деградації. Медичні заклади в країнах, що розвиваються, не маючи надійної холодильної інфраструктури, були змушені викидати половину поставлених вакцин через проблеми з температурою. Імітуючи принципи роботи біологічних механізмів (наприклад, деякі види мохів та креветок), компанія Stabilitech успішно розробила нетоксичні та недорогі допоміжні хімічні речовини, які стабілізують біологічні матеріали при температурі навколишнього середовища [16].

Сучасне інженерне рішення японського потягу-кулі, який розвиває швидкість до 200 миль/год. теж є одним з найпоширеніших прикладів прототипування природних процесів та ознак в технологічній системі (рис. 3). Первинна модель потягу мала певний недолік, викликаний підвищенням тиску повітря в тунелях, що створювало звуковий гуркіт кожного разу, коли поїзд виходив з тунелю. Люди, які живуть на відстані до 15 миль, скаржилися на шум. Інженери, яким доручили переробити носову частину поїзда, щоб зменшити шум, створили нову конструкцію за зразком дзьоба рибалочки (*Alcedo atthis*), птаха, який пірнає головою вперед у воду, при цьому не утворюючи бризок та сплеску води. Новий поїзд тихіший за оригінальну модель, на 10 % швидший і при цьому споживає електроенергії на 15 % менше [17].

Рис. 3. Аеродинаміка обтічного дизайну вдосконаленого японського високошвидкісного поїзда Shinkansen Series 500 була змодельована за дзьобом птаха зимородка [17]

Рис. 4. Приклад протипування за принципом фізіологічних особливостей намібійського жука [15]

намібійський жук, що використовує безмежні сонячні ресурси, добові перепади температур і, переважно, теплі вітри для конденсації вологи в прісну воду. Катарський дослідний завод компанії Sahara Forest Project задіяв цю систему для вирощування цінних продовольчих культур, використовуючи на 50% менше води, порівняно з традиційними засобами [15].

Технологія ORNILUX – це утеплене скло, виготовлене німецькою компанією Arnold Glas, завдяки якому вдалося запобігти випадкам гибелі птахів (рис.5). Для цього використовується спеціальне ультрафіолетове світловідбиваюче покриття, яке для людського ока здається майже прозорим, але добре видне птахам, адже вони здатні бачити більш

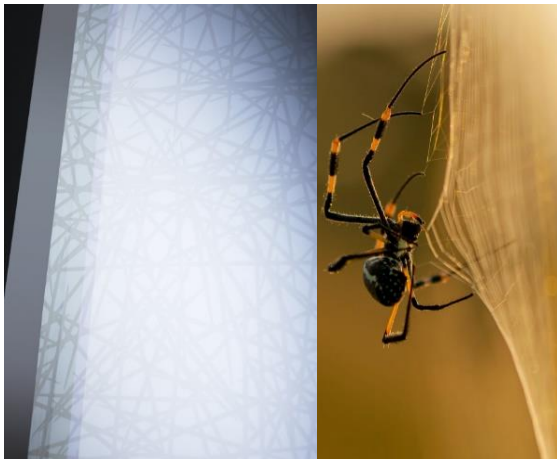

Рис. 5. Ornilux bird protection glass [18]

широкий ультрафіолетовий спектр, ніж людське око. Ідея використати ультрафіолетове покриття з'явилася завдяки науковим дослідженням, які виявили, що деякі види павуків влітають у свою павутину світлотехнічні пасма. Так павуки заманюють комах та відлякують великих тварин, зокрема птахів [18; 19].

Провідна науково-дослідна команда Nanomik спеціалізується на розробці рецептур, відкритті нових біомолекул і біоінженерії мікроорганізмів. Увесь цей досвід допомагає розробляти екологічно чисті, економічно ефективні та високобіологічні продукти, такі як біофунгіциди, біоінсектициди, натуральні інгібітори цвілі, водоростей і бактерій тощо [20].

В ІКТ поведінка розподілу бджіл надихнула на динамічний розподіл серверів. REGEN Energy - технологічна компанія, заснована на основі біомімікрії, засновники якої поставили собі за мету трансформувати підходи до енергоефективності та розробити нову складну технологію управління енергією на основі комунікаційних моделей медоносних бджіл. Бджоли спілкуються між собою за допомогою мови тіла та залишають феромонні сліди. У вулику немає управління «зверху вниз». Новатори Марк Кербель та Роман Кулик зрозуміли, що зможуть керувати приладами більш ефективно, якщо адаптують цю логіку до своєї технології. Ця інноваційна ідея призвела до запуску компанії, яка позиціонує себе для сильного майбутнього на ринках, що розвиваються, незважаючи на початковий скептицизм, переповнений і застиглий ринок енергетичних технологій [19].

На сьогодні безліч цікавих рішень по всьому світу нараховує застосування біомімікрії в архітектурні та дизайні. Відомий своїми роботами зimbabwe'їський архітектор Мік Пірс, спостерігаючи за термітником, дійшов висновку, що його форма та вентиляція ідеально підходять для навколишнього середовища. Він створив проект-прототип термітника у

вигляді торгово-офісної будівлі Eastgate Center Хараре (Зімбабве), офісної будівлі в Мельбурні (Австралія), а пізніше їдальні в Шеньчжені (Китай). Розумна будівля Eastgate сконструйована з нерівних кам'яних деталей на фасаді (прототипи колючок кактусу). Загострені поверхні, поглинають менше тепла, ніж звичайне плоске скло, цегла чи камінь, вони також легше відводять тепло, зберігаючи холоднішим, ніж звичайна будівля [21].

Варто зауважити, що досвід **впровадження біомімікрії в освітню складову** має місце в європейських та американських університетах. Наприклад, Університет Акрона (Огайо, США) та Інститут мистецтв Клівленда створили спільну програму з біомімікрії, яка пропонує здобувачам три основні курси (освітні програми): бакалавра з біомімікрії, програму стипендій з біомімікрії та програму доктора філософії.

Університетом штату Аризона (спільно з консалтинговою компанією з біоінтелекту Biomimicry 3.8) розроблено та впроваджено дві онлайн-програми рівня магістра, а також бакалавра в форматі денної форми навчання.

Університет Утрехта в Нідерландах пропонує магістерську програму Bio-Inspired Innovation – це дворічний курс денної форми навчання, орієнтований на студентів зі ступенем бакалавра біологічних наук. Дана програма пропонує унікальне поєднання знань і навчання навичкам, які підтримуватимуть пошук і розробку циклічних бізнес-моделей і досліджень та інновацій, натхненних біологією.

Бакалаврська програма «Біоміметика» пропонується Вестфальським університетом прикладних наук (Німеччина) та позиціонується як міждисциплінарний курс, в межах котрого здобуваються компетентності з наукових елементів біології та хімії, основ математики та ІТ та отримуються навички технічного створення прототипів на основі принципів, знайдених у природі.

Біомімікрія включена в освітні програми Ібероамериканського університету (Мехіко, Мексика), два курси впроваджені в Університеті мистецтва та дизайну Онтаріо (Торонто, Онтаріо, Канада), дослідження в сфері біоміметики для інженерного проектування є в Манчестерському університеті (Великобританія).

Магістерська програма «Біомімікрія» Шумахерського коледжу (Великобританія), занурює студентів у середовище навчання, поєднуючи науку, мистецтво та дизайн для вивчення тонкощів біомімікрії.

Коледж мистецтва та дизайну Міннеаполіса (MCAD) (Міннеаполіс, Міннесота, США) пропонує здобувачам он-лайн курс «Biomimicry» (120 год.) у тематичній області екологічного дизайну. Курс включає стратегії проектування, засновані на природі, екологічний дизайн.

В Університеті Юти (США) є Товариство біомімікрії – це новий міждисциплінарний дослідницький центр, а саме зареєстрована студентська організація. А в Університеті Гаддерсфілда (Великобританія) створено Center for Biomimetic Societal Futures.

Університет Каліфорнії, Берклі, а саме Центр екологічної хімії має курс для аспірантів під назвою «Більш екологічні рішення» призначений для ознайомлення студентів і потенційних майбутніх дослідників із методологією біомімікрії на практичних прикладах. На відміну від більшості інших курсів навчання, це не гіпотетичні тематичні дослідження, а справжні проблеми, представлені деякими з найбільших і найуспішніших компаній країни та світу [22, 23].

В освітніх програм українських ЗВО вельми рідко можна зустріти «біомімікрію» в якості окремого освітнього компоненту, не часто дана тематика висвітлюється і в структурі силябусів окремих освітніх компонентів, проте варто зауважити, що дана практика є і вона успішно популяризується [24].

Сучасні можливості інформаційних технологій – один з основних критеріїв доступності для використання в освітньому процесі та науковому пошуці біомімікрійних стратегій.

Грунтовний плацдарм інформаційного контенту – це результат плідної багаторічної роботи Джанін Бенюс та її команди. Дані розробки включають:

- Biomimicry 3.8 – це провідна у світі консалтингова компанія з біоінтелекту, яка пропонує консультації з питань біологічного інтелекту, професійне навчання та натхнення (<https://synapse.bio/>);

- Вебсайт з цифровими ресурсами Інституту біомімікрії (Монтана, США), який містить TOOLBOX – набір інструментів біомімікрії (<https://toolbox.biomimicry.org/>),

- ASKNATURE (<https://asknature.org/>) інноваційний цифровий ресурс для пошуку біологічних прототипів та біологічних стратегій, базу даних біологічного інтелекту, організовану за проектними та інженерними функціями.

Сучасні можливості генеративного штучного інтелекту, який здатен допомогти з опрацюванням наявної бази даних та наштовхнути дослідника на пошук ідей-прототипів.

Інформаційні технології (ІТ) відіграють дедалі важливішу роль у сфері біомімікрії. ІТ-інструменти використовуються для:

- вивчення природи – підвищення можливостей наукових досліджень;
- розробки біоміметичних продуктів, послуг та моделей;
- навчання та просвіти – завдяки захоплюючим візуалізаціям, інтерактивним онлайн-курсам та іграм, ІТ роблять вивчення біомімікрії доступним та цікавим для широкої аудиторії, надихаючи нове покоління дослідників та інноваторів;

- 3D-друк активно використовується для створення біоміметичних структур, прототипування, проектування та моделювання;

- ШІ використовується для розробки нових алгоритмів, натхнених природою;
- аналітики баз даних, опрацювання великих масивів даних про природні системи, пошук закономірності та системних зв'язків, які можна використовувати для розробки нових технологій, оптимальних природоохоронних рішень;

- співпраці, обміні знаннями та досвідом: ІТ-платформи та онлайн-спільноти полегшують співпрацю між дослідниками, інженерами та дизайнерами з усього світу, стимулюючи обмін знаннями та прискорюючи процес інновацій.

Варто зазначити, на багатьох практичних прикладах доведено, що використання еволюційного досвіду природних екосистем шляхом прототипування – це альтернативне спрямування для розробки технологій рішень, оптимізації діючих підходів та систем. У поєднанні з ІКТ біомімікрія може стати потужним інноваційним інструментом на шляху до сталого розвитку, при переході до циркулярних економічних моделей, а також дозволить розширити науковий пошук для дослідників різних галузей.

1. Шевченко Т. І. Економіка замкненого циклу: концептуалізація та розробка підходів щодо введення в дію [Електронний ресурс] / Т. І. Шевченко, І. В. Лозинська // *Сталий розвиток – XXI століття: управління, технології, моделі. Дискусії 2018: колективна монографія* / за наук. ред. проф. Є. В. Хлобистова. Київ, 2018. С. 196-205.

2. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/uk/> (date of access: 16.04.2024).

3. Naden C. When nature knows best. ISO. URL: <https://www.iso.org/news/2015/05/Ref1952.html> (date of access: 06.04.2024).

4. Pathak S. Biomimicry: (Innovation Inspired by Nature). *International Journal of New Technology and Research*. 2019. Vol. 5, no. 6. URL: <https://doi.org/10.31871/ijntr.5.6.17>.

5. Aryee P. *30 Animals That Made Us Smarter: Stories of the Natural World That Inspired Human Ingenuity*. Island Press, 2022.

6. MacKinnon R. B., Oomen J., Pedersen Zari M. Promises and Presuppositions of Biomimicry. *Biomimetics*. 2020. Vol. 5, no. 3. P. 33. URL: <https://doi.org/10.3390/biomimetics5030033>

7. *Earth: the sequel: the race to reinvent energy and stop global warming*. *Choice Reviews Online*. 2008. Vol. 46, no. 02. P. 46–0892–46–0892. URL: <https://doi.org/10.5860/choice.46-0892>

8. *Biomimicry as a Sustainable Design Methodology—Introducing the ‘Biomimicry for Sustainability’ Framework* / L. Ilieva et al. *Biomimetics*. 2022. Vol. 7, no. 2. P. 37. URL: <https://doi.org/10.3390/biomimetics7020037>
9. Goldstein J., Johnson E. *Biomimicry: New Natures, New Enclosures. Theory, Culture & Society*. 2014. Vol. 32, no. 1. P. 61–81. URL: <https://doi.org/10.1177/0263276414551032> (date of access: 06.05.2024).
10. Fisch M. *The Nature of Biomimicry. Science, Technology, & Human Values*. 2017. Vol. 42, no. 5. P. 795–821. URL: <https://doi.org/10.1177/0162243916689599>
11. Mead T., Jeanrenaud S. *The elephant in the room: biomimetics and sustainability?. Bioinspired, Biomimetic and Nanobiomaterials*. 2017. Vol. 6, no. 2. P. 113–121. URL: <https://doi.org/10.1680/jbibn.16.00012> (date of access: 06.05.2024).
12. Dowie M. *Losing Ground: American Environmentalism at the Close of the Twentieth Century*. The MIT Press, 1996. 336 p.
13. StoLotusan technology. STO. URL: <https://www.europeanconsumerschoice.org/house/sto-lotusan/>.
14. Sharklet Technology Overview. Sharklet. URL: <https://www.sharklet.com/technology-overview/> (дата звернення: 01.05.2024).
15. Шевелюк К., Удовик О. Спостерігай і втілюй: 7 викликів людству, вирішених за допомогою біомімікрії. MIND. URL: <https://mind.ua/openmind/20224458-sposterigaj-i-vtilyuj-7-viklikiv-lyudstvu-virishenih-za-dopomogoyu-biomimikriyi>.
16. *Biomimicry: A Path to Sustainable Innovation* / E. Kennedy et al. *Design Issues*. 2015. Vol. 31, no. 3. P. 66–73. URL: https://doi.org/10.1162/desi_a_00339
17. Kennedy E. B., Marting T. A. *Biomimicry: Streamlining the Front End of Innovation for Environmentally Sustainable Products*. *Research-Technology Management*. 2016. Vol. 59, no. 4. P. 40–48. URL: <https://doi.org/10.1080/08956308.2016.1185342>
18. Удовик О. Секрети біомімікрії, або як нам навчитися інновацій у природі. *United Nations Development Programme*. Україна. URL: <https://www.undp.org/uk/ukraine/blog/sekrety-biomimikriyi-abo-yak-nam-navchytysya-innovatsiy-u-pryrodі> (дата звернення: 02.05.2024).
19. Case Studies. BIOMIMICRY TOOLBOX. URL: <https://toolbox.biomimicry.org/references/case-studies/> (дата звернення: 02.05.2024).
20. *Inspired by Nature Transformed with Technology*. *Nanomik Biotechnology*. URL: <https://nanomik-tech.com/> (дата звернення: 21.04.2024).
21. Hu J. C. *These self-cooled buildings were inspired by termites and frogs*. *FIX.Solutions Lab*. URL: <https://grist.org/fix/energy/these-self-cooled-buildings-were-inspired-by-termites-and-frogs/> (date of access: 25.04.2024).
22. *The Top Biomimicry Courses and Certificates of 2024*. *Learn biomimicry*. URL: <https://www.learnbiomimicry.com/blog/top-biomimicry-courses> (date of access: 02.05.2024).
23. *Biomimetics*. *Westphalian University of Applied Sciences*. URL: <https://www.w-hs.de/courses-fb6/biomimetics-bachelor/>.
24. Скиба В.П., Ганчук М.М., Вознюк Н.М., Ліхо О.А. Практичні приклади та переваги використання інтерактивних методів навчання при викладанні дисциплін екологічного спрямування. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету*. Серія: Педагогічні науки. Збірник. Вип. 1. Бердянськ, 2023. С.372-385. <https://doi.org/10.31494/2412-9208-2023-1-1-372-385>

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ГАЛУЗІ ЕКОЛОГІЇ: ОСВІТНІЙ, НАУКОВІЙ ТА ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Скиба Вікторія

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного
м. Запоріжжя, Україна
viktorii.skyba@tsatu.edu.ua,

Ганчук Максим

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного
м. Запоріжжя, Україна
ganchukm@gmail.com

Аюбова Ельнара

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного
м. Запоріжжя, Україна
elnara.aybova@tsatu.edu.ua

Abstract. This publication analyzes the possibilities of using artificial intelligence (AI) in the field of ecology across three main directions: the application of AI in the system of formal ecological education, in conducting scientific research, and in practical activities. The advantages and risks of using generative artificial intelligence in the educational process, which currently provoke a wave of ambiguous discussions among educators, are analyzed. A list of the main possibilities for the application of AI in educational activities and scientific research, taking into account the principles of academic integrity, is presented. Practical experience with the use of artificial intelligence technologies for solving applied tasks in the field of ecology and the prospective potential of AI for simplifying the resolution of specialized tasks are highlighted through specific examples.

Keywords: *artificial intelligence, interactive learning methods, formal ecological education, practical activities in the field of ecology.*

Анотація. У публікації проаналізовано можливості використання штучного інтелекту (ШІ) в галузі екології за трьома основними спрямуваннями: застосування ШІ у системі формальної екологічної освіти, при проведенні наукових досліджень та практичній діяльності. Проаналізовано переваги та ризики застосування генеративного штучного інтелекту в освітньому процесі, які на сьогодні викликають хвилю неоднозначних обговорень серед освітян. Наведено перелік основних можливостей застосування ШІ в освітній діяльності та наукових дослідженнях з врахуванням принципів академічної доброчесності. На конкретних прикладах висвітлено практичний досвід застосування технологій штучного інтелекту для вирішення прикладних завдань в галузі екології та перспективний потенціал ШІ для спрощеного вирішення вузькоспеціалізованих завдань.

Ключові слова: *штучний інтелект, інтерактивні методи навчання, формальна екологічна освіта, практична діяльність в галузі екології.*

Вступ. Поява чату GPT та застосування розширеного функціоналу штучного інтелекту (ШІ) стала свого роду проривним мейнстримом в усіх сферах життя. Подальша перспектива розвитку ШІ та інтегрування його можливостей в буденні процеси, заміна звичних підходів по вирішенню поставлених завдань технологіями штучного інтелекту, викликала резонансну хвилю обговорень у науковій та освітянській спільноті. Переважним чином вона ґрунтується на двох складових: по-перше, це перспективи та можливості, які відкриваються перед людством з можливостями застосування ШІ, а, по-друге, це потенційні ризики пов'язані з дотримання авторського права, принципів академічної доброчесності та вірогідних помилок системи при використанні генеративного ШІ.

Враховуючи потенційні ризики та перспективи, нами була поставлена мета дослідити особливості та досвід використання ШІ при впровадженні освітнього процесу, проведенні наукових досліджень та безпосередньо в процесі практичної діяльності в галузі екології, та перспективних можливостях інтегрування даного технічного інструменту в освітній процес для здобувачів вищої освіти спеціальності 101 «Екологія».

Аналіз основних досліджень і публікацій. Останні роки показали значний прогрес і досягнення в аналітичних обчислювальних інструментах і відкриттях. Особливо це стосується методологій, пов'язаних із новими сферами штучного інтелекту. **Штучний інтелект** – це інструментарій системи, чи сервісу з використанням якого можна збирати та адаптувати дані користувача (або дані, що розміщені у відкритих репозиторіях), та на їх основі генерувати нові рішення чи висновки, відповідно до поданого запиту користувача [1].

Розробка систем штучного інтелекту має свою цікаву історію, але проривним став момент появи для різноманітного функціонального використання ChatGPT. Феєрична поява викликала не меншу кількість дискусійних питань з приводу аргументації та доброчесності для використання в межах освітнього процесу та при проведенні наукових досліджень. Освітняни занепокоєні, що можливості генеративного ШІ вплинуть на академічну доброчесність і якість навчання студентів. Це новий інструмент, який, безумовно, має багато переваг і відкриває нові можливості, проте, це і технологія, якою неможна зловживати.

Останні пару років в науковому інфопросторі з'явилась велика кількість публікацій присвячених аналізу перспектив та недоліків використання технологій ШІ в освіті та науці. Зокрема, це наукові публікації представників українського освітнього середовища Андрощук А. Г., Малюги О. С., Содель О., Коломієць А., Кушнір О., Мар'єнко М., Соменко Д., Трифонової О., Садового М., Шарова С.В., Драч І., Петроє О., Бородієнко О., Регейло І., Базелюк О., Базелюк Н., Слободянюк О., Візнюк І. М., Буглай Н. М., Куцак Л. В., Поліщук А. С., Киливник В. В., Педан О. А., Ушакова І. О., Бикова В., Бахрушина В., Осадчого В., Доценко І.О. та багатьох інших. Стрімка поява великої кількості публікацій, як в Україні, так і за кордоном, обумовлена обґрунтуванням доцільності використання ШІ у середовищі вищої освіти, етичними нормами дотримання принципів академічної доброчесності та свободи, спроможності попередити усі ризики, пов'язані з адаптацією нових технологічних можливостей генеративного ШІ.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Генеративний штучний інтелект та формальна екологічна освіта. У переважній більшості освітняни дотримуються думки, що навчальні заклади мають прийняти технологію ШІ та знайти способи інтегрувати її у свої методи навчання, одночасно зберігаючи академічні стандарти та забезпечуючи академічну доброчесність. За умови ретельного контролю та належного управління інструменти на основі штучного інтелекту, можуть бути неймовірно корисними як для студентів, так і для викладачів.

До переліку ключових можливостей ШІ в освітній діяльності та наукових дослідженнях можна віднести:

- автоматизований аналіз даних (ШІ здатний обробляти великі обсяги даних і здійснювати їх аналіз з миттєвою швидкістю);
- значне спрощення роботи з текстами і мовами;
- пошук нової інформації та даних, синтез нових матеріалів і засобів;
- генерація нових гіпотез, моделювання складних систем;
- підвищення точності моделювання та прогнозування;
- оформлення цитування [2].

З одного боку ШІ може стати гідним помічником викладача в освітньому процесі. Однак, незважаючи на потенціал штучного інтелекту в освіті, також є занепокоєння щодо його потенційного негативного впливу на якість виконання завдань. Серед ключових ризиків подальшого розвитку ШІ науковці виокремлюють наступні:

- глобальне порушення авторських прав (першоджерело твору, наукової праці знайти все складніше);
- зниження якості контенту, втрата оригінальності, фактологічні помилки, "галюцинації", які може побачити лише людина;
- втрата креативності (ШІ не може вигадати свою власну ідею, він компілює чужі ідеї та робить їх невпізнаними, але не новими);
- зростання безробіття у креативній сфері;
- низька якість даних та їх надійність (для успішного функціонування ШІ та нейромережі потребують великої кількості якісних даних, якщо дані, на яких вони навчаються, містять помилки або неточності, це може призвести до неправильних результатів);
- неадекватність відповідей та ризику помилкових рішень;
- питання безпеки: використання ШІ та нейромереж створює ризик для безпеки даних;
- ризик залежності від технологій та втрати (або недоотримання) навичок самостійного навчання [3; 4].

Використання ШІ для проведення екологічних досліджень. Дослідження в галузі екології з використанням штучного інтелекту спрямовані на прогнозне розуміння складних систем, у яких нелінійність виникає внаслідок багатовимірної взаємодії та зворотного зв'язку в різних масштабах. Після століття незалежних, асинхронних досягнень у обчислювальних та екологічних дослідженнях, передбачається критична потреба в навмисній синергії для вирішення поточних суспільних викликів на тлі глобальних змін [5].

Варто зазначити, що специфікою екологічних досліджень є важливість наявного ряду систематичних спостережень. Екологічні дослідження вимагають прогнозування і моделювання в перспективних змінах поточного стану показників, що дозволяє створити прогностичні моделі вірогідних екологічних сценаріїв, оцінити перспективні зміни та швидкого реагування на потенційні ризики і їх наслідки. Застосування технологій ШІ при проведенні екологічних досліджень розширює спектр можливостей в різних методичних та технологічних підходах.

Продумано розроблений і емпірично підтверджений ШІ в екологічних технологіях спроможний моделювати складні екосистемні зв'язки. Це новітнє партнерство між дослідниками та машинами поглибить екологічне розуміння для сталого управління екосистемами на планеті, яка стає все більш перенаселеною [6].

Дослідники виділяють основні спрямування адаптивності використання ШІ в галузі екології:

- **Автоматизована ідентифікація видів.** Одним з наукових викликів екології як науки - є каталогізація біорізноманіття рослин. Вважається, що 10-20% видів рослин на планеті досі залишаються невиявленими. Технології комп'ютерного зору можуть автоматично ідентифікувати види всіх видів тварин і рослин із зображень фотопасток для масштабування збору даних.

Крім ідентифікації, методи збору даних за допомогою ШІ змінили спосіб, у який екологи збирають інформацію про види рослин. Технології дистанційного зондування, оснащені алгоритмами ШІ, дозволяють автоматизовано збирати дані, зменшуючи потребу в трудомісткій польовій роботі. Ця інновація не тільки прискорює отримання даних, але й забезпечує більш повне та безперервне розуміння поширення видів рослин.

- **Збереження біорізноманіття.** Штучний інтелект полегшує вдосконалене відстеження та ідентифікацію видів, що перебувають під загрозою зникнення. Фотопастки та сенсорні мережі, оснащені алгоритмами ШІ, можуть точно ідентифікувати окремих тварин, відстежувати міграційні та оцінювати динаміку популяції. Ці дані допомагають зрозуміти схеми міграції, уподобання середовищ існування, здоров'я популяції та оптимізувати природоохоронні заходи.

Визначення взаємозв'язків між біорізноманіттям і факторами середовища: алгоритми машинного навчання дозволяють встановити багатоваріантні зв'язки між таксономічним,

функціональним, генетичним різноманіттям та екосистемними процесами.

Боротьба з браконьєрством. Розумні датчики, дрони та інтелектуальні системи камер спроможні виявляти та сповіщати контролюючі органи про потенційну браконьєрську діяльність у режимі реального часу. Прогнозне моделювання з використанням штучного інтелекту може допомогти передбачити зони високого ризику браконьєрства, дозволяючи вживати профілактичних заходів для захисту вразливих видів.

Також ШІ допомагає дослідникам вивчати генетичне різноманіття популяцій, що перебувають під загрозою зникнення, визначати ключові гени для адаптації та приймати обґрунтовані рішення щодо програм розведення для підвищення генетичної стійкості.

- **Моніторинг стану навколишнього середовища:** мережі датчиків, керованих штучним інтелектом, адаптивно контролюють екосистеми в режимі реального часу, відстежуючи динаміку показників.

- **Моделювання та прогнозування стану довкілля.** В умовах кліматичної кризи та адаптивності екосистем до цих змін, ШІ може створити різноманітні сценарії. Наприклад, спрогнозувати зміну географічних ареалів поширення видів відповідно до потенційної зміни кліматичних показників.

Моделювання екологічного впливу дозволяє проаналізувати вплив потепління, перетворення земель на біорізноманіття. Використання цих можливостей прогнозування допомагає стратегічному плануванню адаптації до клімату для захисту біорізноманіття.

- **Агроекологічний моніторинг.** Використання ШІ в галузі **рослинництва:**

- ✓ забезпечує моделювання та прогнозування розвитку культур, термінів вирощування і врожайність на основі таких змінних, як генетика, методи управління, погодні умови, стан ґрунту, зони з дефіцитом поживних речовин, стресом від посухи, спалахами хвороб, використовуючи аерофотознімки високої роздільної здатності, зроблені за допомогою дронів, літаків або супутників, а також регресійні моделі;

- ✓ дозволяє продуктивно виявляти хвороби та шкідників с/г рослин; проводити сегментацію бур'янів на зображеннях, отриманих за допомогою БПЛА, виявляючи місця інвазивних або стійких до гербіцидів бур'янів, що дає можливість раннього втручання до того, як вони поширяться, використовуючи точне цілеспрямоване обприскування лише там, де це необхідно;

- ✓ оптимізує керування зрошенням задля максимізації врожайності культур порівняно з ефективністю використання води;

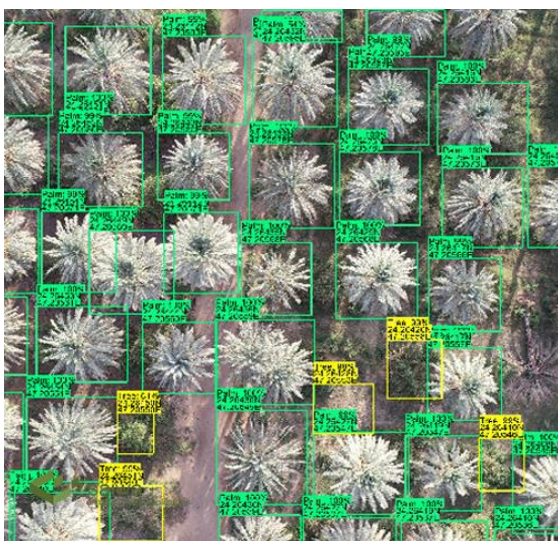

Рис. 1. Приклад ідентифікації рослинності з використанням технології ШІ [7]

- ✓ надає змогу здійснювати агрохімічну оптимізацію: точне внесення змінних норм добрив, пестицидів і гербіцидів на поля за допомогою моделей ML, які об'єднують дані про ґрунт, погоду та врожай, що в свою чергу дозволяє мінімізувати екологічний вплив;

- ✓ забезпечує точніше прогнозування врожайності за рахунок багатофакторного аналізу;

- ✓ створює перспективи для розвитку та пошуку інноваційних підходів до селекційного розведення сільськогосподарських культур. Сучасні дослідження показали, що більшість ознак контролюються декількома генами, які взаємодіють один з одним і навколишнім середовищем складним чином (на відміну від традиційної селекції принципу успадкування за Менделем). Вірогідно, що ШІ спроможний ідентифікувати закономірності в даних, які можуть бути неочевидними для людей, швидше

та ефективніше ідентифікуючи бажані риси для модифікації.

- ШІ в галузі **тваринництва** дозволяє відстежувати рух, поведінку та здоров'я тварин за допомогою комп'ютерного зору, переносних пристроїв і алгоритмів виявлення аномалій, забезпечує ранню діагностику захворювання.

- **Супутникове картографування середовищ існування:** ШІ-аналіз супутникових зображень може картографувати рослинність (приклад зображений на рис.1), розподіл видів і землекористування з високою роздільною здатністю на великих територіях, щоб виявити просторові моделі.

- **Інтелектуальний аналіз екологічних даних:** методи інтелектуального аналізу даних машинного навчання допомагають виявити приховані зв'язки та тенденції у масивних наборах екологічних даних, які неможливо розпізнати вручну [7].

Практичні приклади технологічних розробок в галузі екології, які базуються на використанні технології ШІ.

Компанія DeepMind, що належить Google і спеціалізується на дослідженнях у галузі штучного інтелекту, використовує можливості нейромереж для вирішення проблем, пов'язаних зі зміною клімату. Сімс Візерспун, спеціаліст зі сталого розвитку зазначає, що ШІ може допомогти у трьох основних напрямках:

- Прогнозування та моніторинг кліматичних змін. Моделі DeepMind спроможні максимально точно прогнозувати опади (від двох годин до 10 днів вперед), це відкриває шлях до моделювання ще складніших природних процесів.

- Оптимізація існуючих систем та інфраструктури. Компанія спробувала використовувати ШІ в дата-центрах та зуміла заощадити 40% енергії, що дуже важливо для скорочення викидів CO₂.

- У рамках одного з проєктів нейромережу навчили керувати формою плазми у справжньому термоядерному реакторі типу токамак, це важливий крок на шляху створення досконалого, екологічно чистого джерела енергії, переконані спеціалісти [8].

На сьогодні впровадження технологій ШІ можна знайти в інноваційних розробках направлених на впровадження ресурсоощадливих технологій, які направлені на досягнення цілей сталого розвитку та кліматичної нейтральності.

Система Algoretail (Ізраїль) використовує машинне навчання для автоматизації процедур закупівлі продуктів у роздрібній торгівлі. Інструмент автоматизації Algoretail IO пропонує прогнозування продажів на основі даних, що дозволяє скоротити втрати продуктів повсякденного попиту, що швидко псуються, тим самим значно мінімізуючи кількість харчових відходів. За відгуками користувачів, їм вдалося скоротити харчові відходи на 30-40% [9].

Трендовими є стартапи для сортування та переробки відходів, які також базуються на технології ШІ. Cycled Technologies AS (Норвегія) – розумний кошик з технологією самосортування та мобільний додаток. Схожим є проєкт Vin-e (Польща) – розумний сміттевий бак автоматично розпізнає предмети і сортує їх за допомогою розпізнавання зображень і машинного навчання. CleanRobotics (США) – інтелектуальна система управління відходами за допомогою ШІ та робототехніки.

Французький стартап Trizzy пропонує помічника з управління відходами для корпоративних компаній та спільнот. За допомогою штучного інтелекту він розпізнає різні види відходів і відповідає на запитання користувачів про те, як поводитися з певними видами відходів, надає інформацію про графіки збору, компостування, найближчих центрів переробки та багато іншого.

Продукт із підтримкою штучного інтелекту під назвою Winnow Vision, запущений британською компанією Winnow Solutions є революційним стартапом управління харчовими відходами на комерційних кухнях. Winnow Vision поєднує в собі камеру, розумні ваги та машинне навчання, щоб розпізнавати різні типи їжі, викинутої у смітник. Система розраховує фінансові та екологічні витрати на їжу, щоб кухарі усвідомили цінність відходів. Компанії, які використовують Winnow Vision, зменшують витрати на продукти харчування в

середньому на 2-8%, що свідчить про те, що це рішення на основі ШІ приносить користь як підприємствам, так і навколишньому середовищу та відповідати концепціям сталості, передбаченим корпоративними стратегіями [10, 11].

Clearbot (Китай) – це автономні роботи-збирачі океанічного сміття на основі ШІ (рис.2), які можуть виявляти та збирати сміття з води. Clearbot Neo здатен зібрати до 15 л нафти та 200 кг плаваючого сміття за день при мінімальних витратах енергоносіїв. Clearbot Neo – сучасний, ефективний і екологічно чистий спосіб очищення водних шляхів [12].

Рис. 2. Clearbot Neo – збирач океанічного сміття [12]

Команда вчених з Descartes Labs (США, Санта-Фе) запустила інноваційний детектор раннього виявлення лісових пожеж, який використовує ШІ для аналізу зображень, які кожні кілька хвилин надсилаються з двох метеорологічних супутників. Алгоритм шукає наявність диму або зміни інфрачервоних теплових даних, а потім використовує детектор, щоб надіслати попередження лісникам. Наразі було виявлено 6200 лісових пожеж, у тому числі і маломасштабні, які охоплюють лише 4 га лісу. Схожою є розробка Рапо (США), яка використовує ШІ глибокого навчання та комп'ютерний зір для автоматичного виявлення, перевірки та класифікації лісових пожеж у реальному часі [13, 14].

Cervest (Великобританія) створив першу платформу ШІ, щоб допомогти компаніям, урядам і виробникам адаптуватися до

нестабільності клімату та захистити нашу планету. Передова технологія EarthScan використовує моделювання даних, машинне навчання та найсучаснішу кліматологію, щоб надати індивідуальний аналіз кліматичних ризиків, пов'язаних з повеннями, посухами та екстремальними температурами [15]. Виноробні E. & J. Gallo Winery вдалось скоротити споживання води на 25%, при цьому збільшивши доходи на 30 %. Для цього дані про погоду, стан ґрунту, сухість, вітер тощо були зібрані та оцінені ШІ, з подальшим обрахунком необхідної норми зрошення для кожної окремої лози [16].

Технології машинного навчання в поєднанні з підходами фотограмметрії та дистанційного зондування земної поверхні з використанням БПЛА та супутникових зображень набувають популярності та є перспективним спрямуванням наукових досліджень. Дані технології активно адаптуються для вивчення біорізноманіття, визначення змін в лісовкритих ділянках ландшафтів, а також задля підвищення стійкості в сільському господарстві [17].

Wegaw (Швейцарія) – це система обробки супутникових даних дистанційного зондування за допомогою ШІ для оптимізації виробництва гідроенергетики на основі даних геопросторового синтезу, моніторингу та прогнозування водних і снігових ресурсів. Система дозволяє збільшити генерацію енергії на 10%. А компанія GE Renewable Energy використовує штучний інтелект у своїх вітрових турбінах, щоб покращити їхню продуктивність. Ці турбіни оснащені датчиками та алгоритмами штучного інтелекту, які передбачають зміни швидкості вітру та відповідно корегують роботу турбіни [18, 19].

Rachata (США) та Treefera (США) – це ринок кредитів на видалення вуглецю в природі на основі ШІ. Rachata використовує основні технології:

- оцінка вуглецю (моделі машинного навчання, які об'єднують супутникові дані, польові ділянки та 3D-лідарні зображення з повітря, щоб картувати лісовий вуглець у цілих регіонах і, зрештою, у будь-якій точці світу);
- моніторинг зміни лісового покриття: супутникові зображення високої роздільної

здатності дозволяють відстежувати втрати та прирости лісових масивів з часом [20, 21].

У поточному році планується запуск на орбіту Землі Супутник Фонду захисту навколишнього середовища MethaneSAT. Він призначений для збору даних, які в поєднанні зі ШІ Google і картографуванням інфраструктури допоможуть краще зрозуміти, як зменшити викиди метану. Новий супутник EDF, MethaneSAT, картографуватиме, вимірюватиме та відстежуватиме метан із безпрецедентною точністю, пропонуючи повне уявлення про викиди метану. Він вимірюватиме рівень метану в найбільших нафтогазоносних регіонах світу для регулярного аналізу [22].

Використання штучного інтелекту (ШІ) в екології, яке є вивченням взаємозв'язків між властивостями організму та його роллю в екосистемі, має відносно коротку історію порівняно з іншими напрямками досліджень ШІ. Проте в останні роки зростає інтерес до використання штучного інтелекту для вивчення функціональної екології та розуміння екологічної ролі різних видів і механізмів, які керують екологічними процесами. Загальнодоступні анотовані бази даних все частіше можна знайти в Інтернеті, щоб полегшити навчання глибоких нейронних мереж в екології. Це ідентифікації видів за зображенням, або визначники різноманіття орнітофауни за звуками.

Орнітологічні бібліотеки Macaulay (<https://www.macaulaylibrary.org/>) або Merlin Bird ID (<https://merlin.allaboutbirds.org/>), Bird ID (<https://www.natureid.no/bird/>), мобільний додаток на основі ШІ BirdNET (<https://birdnet.cornell.edu/>), Птахи України – орнітологічний визначник з фото, описами та звуками птахів, в якому вміщено 428 видів сучасної орнітофауни України. Плазуни та земноводні Xeno-Canto (<https://www.xeno-canto.org/>), крики кажанів (<https://www.batdetective.org/>). Рослини або зображення тварин, наприклад, це платформа Wild Me (<https://www.wildme.org/>), яка розробляє відкрите програмне забезпечення та ШІ для наукової спільноти природоохоронців; iNaturalist (<https://www.inaturalist.org/>) – це база даних з понад 470 тис. видів; PlantNet (PlantNet) – колекція 20 тис. видів екзотичних рослин [23, 24].

Проект AMMOD (Automated Multisensor station for Monitoring Of Specific Diversity), створений у Німеччині, спрямований відстежувати зміни в розвитку видового різноманіття. Він поєднує дані з автоматично взятих зразків ДНК, розпізнавання зображень ШІ, біоакустику штучного інтелекту (крики птахів, дзижчання комах) і автоматизований аналіз запахів [25].

У вересні 2023 року науковці Українського гідрометеорологічного інституту (УкрГМІ) ДСНС України та НАН України у співпраці з IBM Research і Texas Agrilife Research презентували спільний екологічний проект, розроблений на основі штучного інтелекту. Завдяки онлайн-платформам «Land & Water» (<https://landwater.uhmi.org.ua/>, рис.3) та «AgroStats» (<https://agrostats.uhmi.org.ua/>) можна отримати інформацію щодо прогнозування посух, управління водними ресурсами, статистики сільського господарства України [26-28].

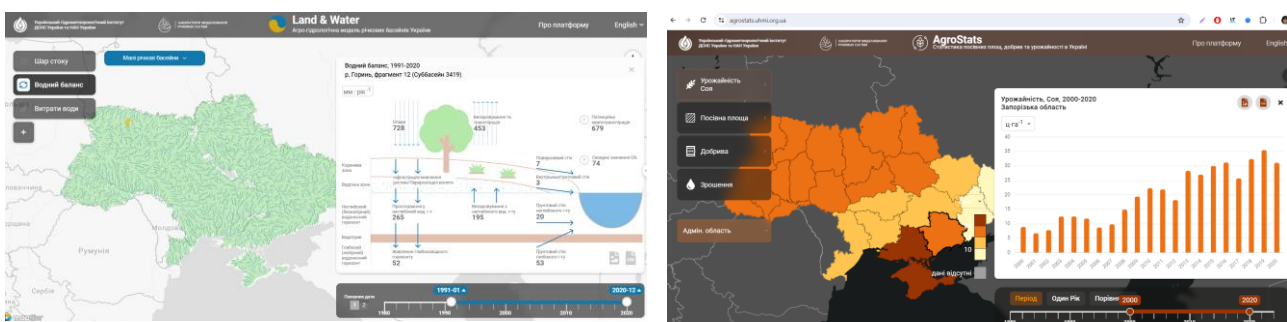

Рис. 3. Інтерфейс онлайн-платформ Land & Water та AgroStats [27; 28]

Перспективи використання технологій та можливостей ШІ для наукових розробок та пошуку нових підходів очевидні. Попри усі вірогідні ризики, більшість освітня схильється до того, що заборонити використання ШІ в освітньому процесі все одно не вдасться, тому

краще адаптувати його можливості для отримання взаємної користі в системі взаємодії «викладач-здобувач». Підсумовуючи викладений вище матеріал, вбачаємо доцільним запитати в чату Gemini (<https://gemini.google.com/app>), які ж перспективи використання ШІ для впровадження екологічної освіти, на що отримуємо вельми структуровану відповідь наведену нижче:

«Штучний інтелект (ШІ) має значний потенціал для революційних змін у сфері екологічної освіти, пропонуючи інноваційні та захоплюючі способи навчання людей про довкілля. Ось кілька перспективних напрямків використання ШІ для екологічної освіти:

1. Персоналізоване навчання та адаптивні освітні системи:

ШІ-алгоритми можуть аналізувати дані про здобувачів, щоб створювати персоналізовані навчальні плани та адаптувати навчальний контент до їхніх потреб, інтересів і стилю навчання. Це може зробити екологічну освіту більш ефективною та цікавою для учнів усіх рівнів.

Інтерактивні навчальні симуляції та віртуальні середовища: ШІ може використовуватися для створення реалістичних симуляцій та віртуальних середовищ, які дозволяють учням досліджувати різні екосистеми, вивчати екологічні проблеми та відчувати наслідки своїх дій на довкілля.

Ігри та гейміфікація: ШІ може використовуватися для розробки захоплюючих ігор та застосунків, які роблять навчання про довкілля більш веселим та інтерактивним.

2. Доступ до інформації та ресурсів:

ШІ-системи можуть збирати та агрегувати дані з різних джерел, таких як наукові статті, урядові звіти та датчики моніторингу довкілля, надаючи здобувачам доступ до актуальної та достовірної інформації про екологічні проблеми.

Чат-боти та віртуальні помічники: ШІ-помічники можуть відповідати на запити здобувачів про параметри стану довкілля, надавати їм інформацію про місцеві екологічні ініціативи та з'єднувати їх з експертами та ресурсами.

Переклад мов та адаптація контенту: ШІ може використовуватися для перекладу навчальних матеріалів на різні мови та адаптації їх до різних культурних контекстів, роблячи екологічну освіту більш доступною для людей у всьому світі.

3. Підтримка досліджень та інновацій в екологічній освіті:

ШІ може використовуватися для аналізу великих обсягів даних про екологічну освіту, щоб виявляти тенденції, визначати ефективні методи навчання та оцінювати вплив різних освітніх програм.

Розробка нових інструментів та технологій для екологічної освіти: ШІ може використовуватися для розробки нових інструментів та технологій, таких як інтерактивні карти, системи моделювання та інструменти візуалізації даних, які можуть допомогти вчителям більш ефективно навчати про довкілля. Створення віртуальних лабораторій та дослідницьких середовищ: ШІ може використовуватися для створення віртуальних лабораторій та дослідницьких середовищ, які дозволяють учням проводити дослідження та експерименти з екологічних проблем, не виходячи з дому.

Важливо зазначити, що використання ШІ в екологічній освіті також має виклики, які необхідно вирішити. Наприклад, важливо гарантувати, що ШІ-системи ґрунтуються на науково-достовірній інформації та не упереджено ставляться до певних точок зору. В цілому, ШІ має великий потенціал для покращення екологічної освіти, роблячи її більш персоналізованою, захоплюючою, доступною та ефективною. З відповідальним розвитком та використанням ШІ може допомогти нам навчити нове покоління людей цінувати та захищати довкілля».

Висновки. Отже, адаптивні можливості використання ШІ окреслюють коло вагомих перспектив як для освітньої, так і для наукової діяльності. Врахувавши усі потенційні ризики, пов'язані з використанням ШІ, можна урізноманітнити традиційні та інтерактивні методи навчання [29] (особливо в дистанційному форматі) та інтегрувати можливості ШІ для взаємокорисного використанням як здобувачами, так і викладачами.

Проаналізувавши наявний практичний досвід для вирішення прикладних завдань в галузі екології, стає зрозумілим, що наукові розробки та стартапи активно популяризуються та знаходять відгук в користувачів та інвесторів лише впродовж останніх декількох років, але з кожним роком активно розширюється спектр можливостей та галузей, які інтегрують ШІ в свої технологічні розробки, а саме: системи сортування сміття, швидкого та детального аналізу біорізноманіття (особливо на територіях з обмеженими можливостями фізичного доступу), аналізу та побудови моделей для оптимізації ресурсовикористання та потенційного зменшення відходів виробництва на шляху переходу до циркулярної економіки та досягнення цілей сталого розвитку, перспективні можливості прогнозування кліматичних змін та попередження вірогідних кліматичних ризиків в т.ч. для галузі сільського господарства, оцінка потенціалу врожайності та економічної ефективності. Приклади подібних розробок дуже різноманітні, вони інтегруються на заміну певному технологічному процесу, або як додатковий інструмент для оптимізації виробництва, але усі вони мають ключову мету – зменшення ресурсоспоживання, оптимізацію енергоефективності, скорочення утворених відходів на шляху до сталого розвитку.

Технологія ШІ може бути повноцінною альтернативою деяким традиційним методам проведення наукових досліджень та практичної діяльності, дієвим інструментом економії часу та ресурсів при роботі з великими масивами даних з новими можливостями та технологіями.

1. Мар'єнко Майя. Штучний інтелект та відкрита наука в освіті [Електронний ресурс] / Майя Мар'єнко, Валентина Коваленко // *Фізико-математична освіта : наук. журнал*. 2023. Т. 38. № 1. С. 48-53. DOI 10.31110/2413-1571-2023-038-1-007. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/734475/1/2023-381-marienkokovalenko.pdf>

2. Коломієць А., Кушнір О. Використання штучного інтелекту в освітній та науковій діяльності: можливості та виклики. *Modern Information Technologies and Innovation Methodologies of Education in Professional Training Methodology Theory Experience Problems*. 2024. № 70. С. 45–57. URL: <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2023-70-45-57>

3. Андрощук А. Г., Малюга О. С. Використання штучного інтелекту у вищій освіті: стан і тенденції. *International Science Journal of Education & Linguistics*. 2024. Т. 3, № 2. С. 27–35. URL: <https://doi.org/10.46299/j.isjel.20240302.04> (дата звернення: 21.04.2024).

4. Somenko D., Tryfonova O., Sadovyi M. The use of artificial intelligence and neural networks in the educational process in professional disciplines by students majoring in professional education (digital technologies). *The Scientific Issues of Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University. Series: pedagogy*. 2023. Т. 1, № 1. С. 45–55. URL: <https://doi.org/10.25128/2415-3605.23.1.6> (дата звернення: 18.12.2023).

5. Barbara A. Han, Kush R. Varshney, Shannon LaDeau, Ajit Subramaniam, Kathleen C. Weathers, Jacob Zwart. A synergistic future for AI and ecology. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 2023; 120 (38) DOI: 10.1073/pnas.2220283120.

6. AI in Ecology | Expanding Ecology's Vision with AI. Saiwa. URL: <https://saiwa.ai/blog/ai-in-ecology/> (дата звернення: 24.01.2024).

7. The Surprising Value of Plant Counting. Saiwa. URL: <https://saiwa.ai/blog/plant-counting/> (дата звернення: 17.01.2024).

8. Using AI to fight climate change. Deepmind. URL: <https://deepmind.google/discover/blog/using-ai-to-fight-climate-change/> (дата звернення 22.04.2024).

9. Our mission is to provide powerful solutions to maintain stock level high and food waste low. Algoretail. URL: <https://www.algoretail.io/reduce-food-waste/> (дата звернення: 01.04.2024).

10. Філановський О. Icoola. Екологічні стартапи в галузі штучного інтелекту. URL: <https://icoola.ua/blog/ekolohichni-startapy-v-haluzi-shtuchnoho-intelektu/> (дата звернення: 08.04.2024).

11. *Shaping the Future of Waste Management. CleanRobotics.* URL: <https://cleanrobotics.com/> (дата звернення: 20.04.2024).
12. *Creating the future of marine services. Clearbot.* URL: <https://www.clearbot.org/> (дата звернення: 19.04.2024).
13. *Rajewska E. 5 ways artificial intelligence can help to save the planet. DLabs.AI.* URL: <https://dlabs.ai/blog/5-ways-artificial-intelligence-can-help-to-save-the-planet/> (дата звернення: 22.03.2024).
14. *Pano Rapid Detect. Pano.* URL: <https://www.pano.ai/> (date of access: 19.04.2024).
15. *Groundbreaking Earth Science AI. Cervest.* URL: <https://cervest.earth/earth-science-ai> (дата звернення: 21.04.2024).
16. *What are the benefits of artificial intelligence (AI) for the environment? – Seven astonishing insights. Clickworker.* URL: <https://www.clickworker.com/customer-blog/artificial-intelligence-and-environment/> (дата звернення: 23.02.2024).
17. *Automated Identification and Classification of Plant Species in Heterogeneous Plant Areas Using Unmanned Aerial Vehicle-Collected RGB Images and Transfer Learning / G. Tariku et al. Drones. 2023. Vol. 7, no. 10. P. 599.* URL: <https://doi.org/10.3390/drones7100599>.
18. *Snow & Water Digital Twins. Wegaw.* URL: <https://wegaw.com/> (дата звернення: 21.04.2024).
19. *Як штучний інтелект впливає на довкілля? ЕКОДІЯ.* URL: <https://ecoaction.org.ua/iak-ai-vplyvaie-na-dovkillia.html> (дата звернення: 10.04.2024).
20. *Restore nature. Remove carbon. Pachama.* URL: <https://pachama.com/> (дата звернення: 20.04.2024).
21. *We're transforming the way the world approaches forest data and conservation, to create a clear future for the carbon market and the planet. Treefera.* URL: <https://www.treefera.com/> (дата звернення: 20.04.2024).
22. *Maguire Y. How satellites, algorithms and AI can help map and trace methane sources. The Keyword.* URL: <https://blog.google/outreach-initiatives/sustainability/how-satellites-algorithms-and-ai-can-help-map-and-trace-methane-sources/> (дата звернення: 22.04.2024).
23. *Reyhani Haghighi S., Pasandideh Saqalaksari M., Johnson S. N. Artificial Intelligence in Ecology: A Commentary on a Chatbot's Perspective. The Bulletin of the Ecological Society of America. 2023.* URL: <https://doi.org/10.1002/bes.2.2097> (дата звернення: 21.04.2024).
24. *Christin S., Hervet É., Lecomte N. Applications for deep learning in ecology. Methods in Ecology and Evolution. 2019. Vol. 10, no. 10. P. 1632–1644.* URL: <https://doi.org/10.1111/2041-210x.13256> (date of access: 21.04.2024).
25. *AMMOD: A "Weatherstation" counting species diversity. The Leibniz Institute for the Analysis of Biodiversity Change is a research museum of the Leibniz Association.* URL: <https://bonn.leibniz-lib.de/en/research/projects/ammod-a-weatherstation-counting-species-diversity> (дата звернення: 15.04.2024).
26. *Хандусенко Н. Українські вчені представили екологічний проєкт на основі ШІ під час сесії Генеральної Асамблеї ООН. DEV.* URL: <https://dev.ua/news/ukrainski-vcheni-oon-shi-1695989830> (дата звернення: 22.04.2024).
27. *Статистика посівних площ, добрив та урожайності в Україні. AgroStats.* URL: <https://agrostats.uhmi.org.ua/> (дата звернення: 22.04.2024).
28. *Агро-гідрологічна модель річкових басейнів України. Land & Water.* URL: <https://landwater.uhmi.org.ua/> (дата звернення: 22.04.2024).
29. *Скиба В.П., Ганчук М.М., Вознюк Н.М., Ліхо О.А. Практичні приклади та переваги використання інтерактивних методів навчання при викладанні дисциплін екологічного спрямування. Scientific papers of Berdiansk State Pedagogical University Series Pedagogical sciences. 2023. Т. 1, № 1. С. 372–385.* URL: <https://doi.org/10.31494/2412-9208-2023-1-1-372-385>

СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ – ОДИН ІЗ ЕКОЛОГІЧНО ОРІЄНТОВАНИХ ВИДІВ ТУРИЗМУ, СПРЯМОВАНИЙ НА РЕАЛІЗАЦІЮ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Сенета Зоряна

Національний лісотехнічний університет України,
Національний університет «Львівська політехніка»
м. Львів, Україна
seneta.zoriana@nltu.edu.ua

Анотація. Унікальні природні умови і ресурси та потенційні можливості для розвитку туристичної сфери свідчать, що сільський туризм в Україні може стати одним із важливих інструментів забезпечення сталого розвитку сільських населених пунктів. Встановлено, що сільський туризм є одним із видів туризму, який поєднує у собі інші підвиди, що безпосередньо пов'язані з відпочинком у сільській місцевості. Запропоновано авторську класифікацію комплексу прямих зв'язків сільського туризму з іншими видами туризму та деталізовано їх ключові особливості щодо надання відпочинкових послуг. Узагальнено основні функції сільського туризму. Виявлено ключові завдання, які сприятимуть відродженню сільських населених пунктів і розвитку сільського туризму. Запропоновано шляхи реалізації цих завдань, що в подальшому формуватиме позитивний імідж України на світовому туристичному ринку.

Ключові слова: сільський туризм, туризм, види туризму, сільська місцевість, сільська садиба, Україна.

Abstract. The unique natural conditions and resources potential opportunities for the development of the tourism sector indicate that rural tourism in Ukraine can become one of the important tools for ensuring the sustainable development of rural settlements. It is established that rural tourism is one of the types of tourism that combines other subspecies that are directly related to recreation in the countryside. The author's classification of the complex of direct links of rural tourism with other types of tourism is presented. The key features of the provision of recreational services are detailed. The main functions of rural tourism are summarized. The key tasks are identified and the ways of their implementation are proposed, that will contribute to the revival of rural settlements and the development of rural tourism, which will further shape a positive image of Ukraine in the world tourism market.

Keywords: rural tourism, tourism, types of tourism, rural area, rural estate, Ukraine.

Вступ

Упродовж останніх десятиліть роль туристичної індустрії значно зросла. Сьогодні туризм є не лише способом відпочинку та цікавого проведення дозвілля, але й одним з основних джерел поповнення місцевих бюджетів регіонів України. Для багатьох держав туризм вже давно став одним із стратегічних напрямів розвитку національної економіки. З розширенням сфери надання туристичних послуг з'явилися нові види туризму, які поступово утвердилися на туристичному ринку. Одним із них є сільський туризм – перспективний напрям розвитку туризму, який відкриває нові можливості для вирішення низки проблем розвитку сільських територій. Саме тому дослідження організаційно-економічних засад розвитку сільського туризму, вивчення проблем та формування заходів для їх ефективного вирішення є актуальними завданнями, які сьогодні потребують поглиблених наукових досліджень у цій сфері.

Сільський туризм є одним з екологічно орієнтованих видів туризму, оскільки спрямований на збереження довкілля та культурно-історичної спадщини сільських територій, а також на підтримку місцевого населення шляхом створення нових робочих

місць. Цей вид туризму передбачає відвідування сільських територій для ознайомлення із способом життя місцевого населення, традиціями, культурою, а також з можливістю цікавого проведення дозвілля (активний відпочинок, екскурсії тощо).

Варто зауважити, що сьогодні сільський туризм в Україні перебуває на стадії становлення, а туристичні послуги в сільській місцевості почали системно розвиватися починаючи з кінця 20 століття. Відпочинок у мальовничому селі в приватній садибі господаря позитивно впливає не лише на здоров'я туристів, але й на місцеву економіку сільських регіонів України. Як наслідок, сільське населення отримує ширший спектр можливостей для працевлаштування, а екологічно чисті продукти, виготовлені власниками сільських садиб, можна продавати безпосередньо у сільській місцевості.

Сільський туризм виступає важливим інструментом забезпечення сталого розвитку сільських населених пунктів. Проблема реалізації концепції сталого розвитку починає набувати важливого значення внаслідок виникнення труднощів у взаємозв'язках між людиною та навколишнім природним середовищем. Сталий розвиток повинен фокусуватися на процесі, що гармонійно поєднує використання природних ресурсів, аспекти технологічного розвитку та інституційні зміни в поєднанні з потребами теперішнього і майбутніх поколінь. Саме тому ключовими особливостями сталого розвитку сільського туризму є: збереження природних ресурсів та екосистем шляхом впровадження екологічно чистих видів відпочинку; підтримка місцевої економіки шляхом соціокультурного обміну; сільський туризм сприяє збереженню культурної спадщини та традицій, а також розвитку екологічно чистих форм господарювання.

1. Сільський туризм як один із видів туризму, що сприяє ефективному соціо-еколого-економічному розвитку сільських територій.

Україна розглядає туризм як один із пріоритетних напрямів економічного та культурного розвитку і створює необхідні умови для туристичної діяльності на основі чіткої економічної та правової бази, а Конституція України (стаття 45) [10] гарантує право на відпочинок усім громадянам України. Основним документом, який безпосередньо регулює здійснення туристичної діяльності на території України є Закон України «Про туризм» [9]. Цей Закон визначає загальні правові, організаційні, соціальні та економічні засади реалізації державної політики України у сфері туризму. У ньому також окреслені вимоги щодо раціонального використання туристичних ресурсів і звернено увагу на відносини, що пов'язані з організацією та здійсненням туристичної діяльності на території України. Право селянських господарств займатися сільським туризмом визначене Законом України «Про особисте селянське господарство» [8].

Враховуючи певні проблеми розвитку туристичної галузі, Уряд України схвалив Стратегію розвитку туризму та курортів на період до 2026 року. Стратегія спрямована на створення сприятливих умов для подальшого розвитку сфери туризму та курортів відповідно до міжнародних стандартів якості з урахуванням європейських цінностей, перетворення її на конкурентоспроможну та високорентабельну галузь, інтегровану у світовий ринок, яка сприяє соціально-економічному розвитку регіонів і держави в цілому, підвищенню якості життя населення, консолідації суспільства та популяризації України на світовому рівні [6].

Концепція сільського туризму тісно пов'язана з підходами «сталого туризму», де туризм повинен враховувати усі поточні та майбутні соціо-еколого-економічні наслідки, беручи до уваги потреби туристів, довілля та галузі економіки [2].

Реалії сьогодення вимагають гнучкості та швидкої адаптації до сучасних тенденцій розвитку. Туризм як соціально-економічне явище не є винятком. Навпаки, туризм інтенсивно сприяє впровадженню новітніх технологій, формує соціальні орієнтири та приносить економічну вигоду. У зв'язку з цим з'являються нові напрямки та види туризму. Розвиток певних видів туризму в кожному регіоні України залежить від географічних, соціальних та економічних факторів. Появі та поширенню нових видів туризму також сприяють процеси глобалізації та науково-технічний прогрес. Зрештою, інтернаціоналізація економіки та впровадження новітніх досягнень науки і техніки сприяли появі та розвитку абсолютно

нових напрямів у туризмі [3]. Аналізуючи теоретичні аспекти сільського туризму як науково-термінологічного поняття, можна стверджувати, що цей вид туризму ще й досі є об'єктом дослідження у працях багатьох науковців і трактується відповідно до змін у суспільно-економічних відносинах. Окрім того, сільський туризм є видом підприємницької діяльності, спрямованої на надання якісних послуг з відпочинку у сільській місцевості та отримання доходів.

Аналіз наукових джерел за темою дослідження свідчить про наявність різних точок зору вчених стосовно місця сільського туризму серед інших видів туризму. Шляхом узагальнення наявних підходів вітчизняних і зарубіжних вчених до класифікації видів туризму та моніторингу основних складових сільського туризму запропоновано класифікацію підвидів сільського туризму та особливостей надання ними відпочинкових послуг (рис. 1).

Рис. 1. Комплекс прямих зв'язків сільського туризму з видами туризму
Примітка. Розроблено автором.

Сільський туризм включає в себе різноманітні напрями відпочинку, які пов'язані з відпочинком у сільській місцевості (сільській садибі чи будинку господаря), походами в ліс, гори, подорожі до визначних місць певного регіону тощо (табл. 1). Сільський туризм може бути як пасивним видом відпочинку, так і активним (в залежності від особистих вподобань туриста).

Сільський туризм є одним із видів туризму, який поєднує в собі інші підвиди. Велика кількість класифікацій підвидів сільського туризму вказує на багатогранність та багатовекторність туристичної галузі. На сьогодні сільський туризм є ефективним методом поширення знань про природні, історичні, культурні, етнографічні та кулінарні особливості України.

Таблиця 1

Класифікація підвидів сільського туризму та особливостей надання відпочинкових послуг

Підвиди	Особливості надання відпочинкових послуг
Науковий	Орієнтований на вивчення природних екосистем та спостереження.
Активний	Поєднує у собі активні способи відпочинку на природі: піші походи, прогулянки, альпінізм, велопогулянки, катання на конях тощо.

Історичний	Поїздки з метою ознайомлення і пізнання історичної спадщини різних регіонів.
Культурний	Поїздки з метою ознайомлення і пізнання культурної спадщини та традицій різних регіонів.
Екологічний (природоохоронний)	Подорож до природних резерватів з метою насолодитись краєвидом, включаючи рослинний та тваринний світ. Спрямований на охорону природної та культурної самобутності регіонів, які відвідують туристи.
Аграрний	Діяльність, під час якої турист відвідує ферму, щоб отримати враження, набути досвід або взяти участь у будь-якій сільськогосподарській діяльності. Передбачає активне залучення туристів до традиційних форм господарювання у сільській місцевості.
Кулінарний	Поєднує у собі з ознайомлення та дегустацію національних кулінарних традицій певного регіону, надає можливість взяти уроки кулінарії.
Релігійний	Передбачає надання послуг і задоволення потреб туристів, які подорожують до святих місць і релігійних центрів, що знаходяться за межами звичайного для них середовища.
Орнітологічний	Один із видів активного відпочинку, який полягає у спостереженні за життям птахів у їхньому природньому середовищі.
Лікувально-оздоровчий	Здійснюється з метою зміцнення здоров'я і передбачає перебування у санаторно-курортних установах.
Рекреаційний	Відновлення фізичних і психологічних сил за допомогою активного відпочинку у сільській місцевості. Це можуть бути прогулянки сільською місцевістю чи лісом, відпочинок на свіжому повітрі у садибі, сонячні ванни, купання, збирання грибів, ягід, бджільництво та рибальство.

Примітка. Розроблено автором.

Сутність сільського туризму також розкривається у його основних функціях (рис. 2).

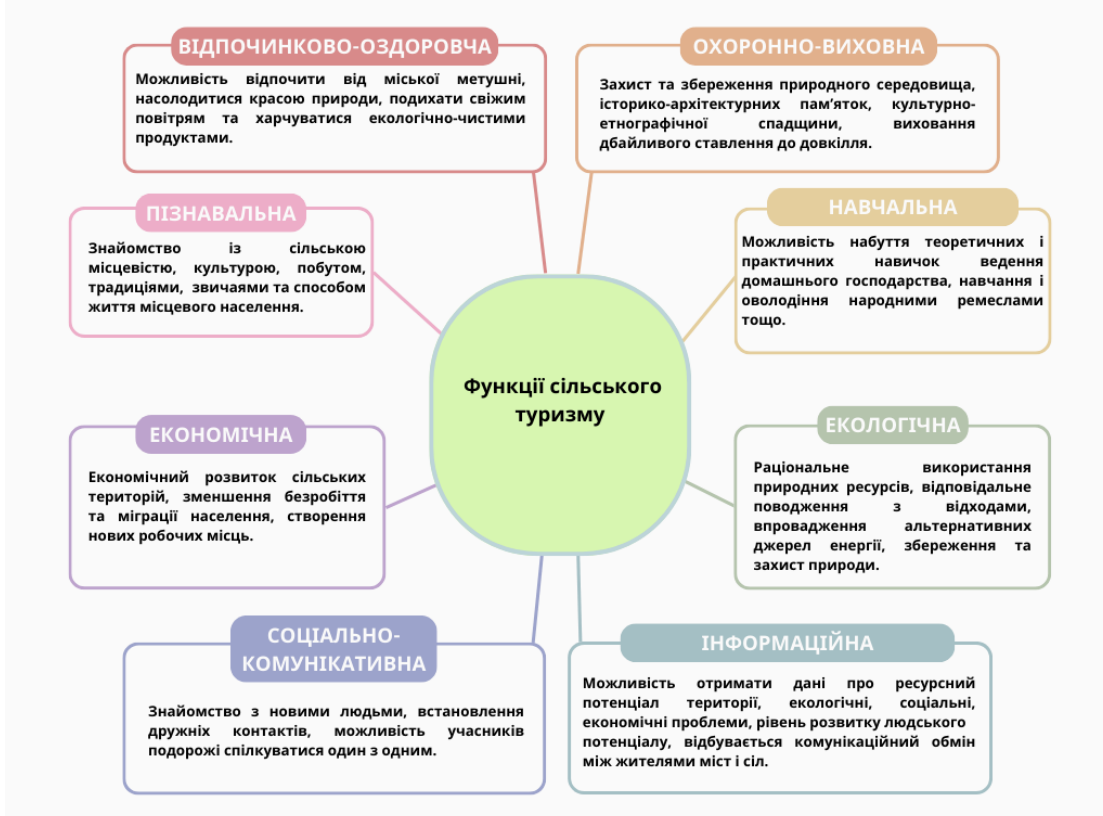

Рис. 2. Основні функції сільського туризму

Примітка. Розроблено автором на основі [4].

Варто зауважити, що специфіка сільського туризму включає у такі елементи: господарську частину (організація відпочинку безпосередньо у середині будинку господаря та на власній території біля нього); прогулянки до лісу, річки, озера; історико-культурні факти місцевості; оздоровчі та лікувальні властивості певної території; кулінарні особливості регіонів тощо. Тобто, цей вид туризму охоплює комплекс інших підвидів, які безпосередньо стосуються відпочинку у сільській місцевості. Організуючи відпочинок у власній сільській садибі, господарю також слід подбати про комплекс додаткових послуг, які він може запропонувати туристу чи групі туристів. Вибір додаткових послуг для різних категорій туристів може відрізнятись.

Отже, сільський туризм – це багатоаспектний відпочинковий вид туризму, який відбувається у сільській місцевості та організований людьми, що перебувають у сімейних чи родинних відносинах на території особистого селянського господарства (у сільській садибі) з урахуванням принципів сталого розвитку. Він включає в себе пішохідні та кінні прогулянки, екскурсії, подорожі вихідного дня, фотополювання, риболовлю, ознайомлення з місцевим побутом, національною кухнею, фольклорною творчістю, традиціями проведення народних свят та унікальними особливостями відповідної місцевості.

2. Основні проблеми та перспективи розвитку сільського туризму в Україні.

У період дії воєнного стану внутрішній туризм та екскурсії до сільських місцевостей України виступають однією з форм терапії для населення. Такий вид відпочинку дає можливість туристам відчувати позитивні емоції та відпочити від міського ритму життя. Важливим є також вплив туризму на економічний розвиток сільських населених пунктів. Адже, обираючи такий вид відпочинку, туристи підтримують розвиток туристичної галузі країни, інвестуючи в різноманітні види послуг, які пропонують власники сільських садиб.

Сьогодні основними мотивами вибору відпочинку у сільській місцевості вважають:

- відсутність значних коштів на відпочинок у фешенебельному курорті (переважаючий мотив);
- бажання певної категорії людей відпочити у сільській місцевості;
- необхідність рекомендованого лікарем оздоровлення у певних кліматичних умовах;
- близькість до природи та можливість відпочити на свіжому повітрі, в лісі, на озері тощо;
- харчування екологічно чистими продуктами, які можна придбати за доступними цінами;
- можливість долучитися до певних сільськогосподарських робіт;
- потреба в спокійному ритмі життя;
- можливість долучитися до місцевих свят, розвагах, сільської культури та звичаїв, спілкування з людьми іншої суспільної формації [5].

Ключовими проблемами розвитку сфери сільського туризму в Україні є наступні:

1. Інституційні. Відсутність нормативно-правової бази, що регулює сферу сільського туризму; відсутність механізму раціонального використання та управління природними та культурними ресурсами для забезпечення їх сталого використання.

2. Організаційні. Недостатній рівень рекламно-інформаційного забезпечення для просування послуг сільського туризму; недостатній рівень знань іноземних мов власниками агроосель; необхідність запровадження ефективних маркетингових стратегій.

3. Фінансові. Недостатній рівень державної підтримки сфери сільського туризму; незначний обсяг інвестицій у дану галузь туризму.

4. Економічні. Економічна нестабільність у державі; відсутність досвіду у власників сільських садиб для започаткування бізнесу у сфері сільського туризму; недостатнє стимулювання органів влади та місцевого самоврядування до проведення навчань та консультацій для власників сільських садиб.

5. Соціальні. Недостатній рівень кадрового забезпечення, що передбачає необхідність підготовки кваліфікованих працівників для обслуговування туристів; низький

рівень розвитку туристичної інфраструктури у регіонах України, що передбачає значного інвестування у дану туристичну галузь.

6. Політичні. Війна негативно впливає на формування та впровадження політики сталого розвитку в Україні.

Для того, щоб активізувати туристичну діяльність у сільській місцевості, необхідно:

– посилити промоцію туристичних можливостей у сільській місцевості на місцевому, регіональному, національному та міжнародному рівнях;

– сприяти вивченню зарубіжного досвіду щодо розвитку різноманітних видів сільського туризму, ознайомлення зацікавлених підприємців і мешканців сільських територій з особливостями започаткування та ведення сільського туризму;

– здійснювати цілеспрямовану діяльність стосовно відновлення, збереження та відродження місцевих традицій і звичаїв з метою реалізації конкурентних переваг сільського туризму;

– сприяти участі представників агротуристичного бізнесу в міжнародних, національних та регіональних виставках і ярмарках;

– за участю дітей шкільного віку, а також молоді організувати природоохоронні заходи з метою спільного прибирання сільських територій, лісів та водойм від побутових відходів;

– ініціювати створення можливостей, необхідних для задоволення туристичних умов людей з особливими потребами [1; 7].

У табл. 2 наведено пріоритетні завдання та шляхи їх реалізації, що сприятимуть розвитку сфери сільського туризму в Україні.

Таблиця 2

Основні завдання та шляхи їх реалізації, що сприятимуть сталому розвитку сільського туризму в Україні

Завдання	Шляхи їх реалізації
Створення сприятливих умов для розвитку сфери сільського туризму	Доступність та раціональне використання природних ресурсів регіону. Збереження культурно-історичної спадщини. Формування якісної туристичної інфраструктури для комфортного відпочинку туристів, розроблення туристичних маршрутів. Створення сприятливих умов для навчання власників сільських садиб (проведення семінарів, тренінгів тощо).
Популяризація туристичного потенціалу регіону	Проведення форумів, фестивалів, заходів, соціологічних опитувань та досліджень у галузі сільського туризму, маркетингових заходів, забезпечення якісної промоції туристичного потенціалу регіону.
Створення привабливого інвестиційного клімату у сфері сільського туризму	Налагодження співпраці з закордонними партнерами, розробка проектів регіонального розвитку на отримання коштів секторальної підтримки з боку держав Європейського Союзу, грантова підтримка та фінансування, транскордонне співробітництво.
Підготовка кадрів у відповідності до потреб економіки регіону	Надання освітніх послуг з метою набуття професійних навичок для успішного розвитку сільського туризму.
Стимулювання економічної активності мешканців громад	Підтримка сільського туризму, фермерства, сільськогосподарських виробників, покращення матеріально-технічної бази, налагодження взаємодії місцевих виробників продукції.

Збереження чистоти довкілля	Зменшення забруднення водних ресурсів та повітряного басейну. Впровадження альтернативних джерел енергії. Розвиток системи контролю та обліку викидів на джерелах забруднення, запровадження моніторингу якості води.
Збереження біорізноманіття та розвиток природоохоронних територій	Запобігання втраті біологічного та ландшафтного різноманіття; забезпечення належного рівня утримання існуючих та створення нових об'єктів природно-заповідного фонду; забезпечення екологічної безпеки шляхом відновлення лісів та оптимізації структури ландшафтів.
Виховання екологічно свідомого суспільства	Формування високого рівня екологічної освіти, організація соціальних та інформаційних заходів задля поінформованості населення про екологічні проблеми, підвищення рівня екологічної свідомості.
Впровадження цифрових систем моніторингу туристичних даних	Налагодження моніторингу екологічного стану рекреаційних зон; збір та аналіз статистичних даних в режимі реального часу за допомогою технологій Інтернету, облаштування веб-камерами туристичних об'єктів, впровадження QR-кодів, систем безготівкових розрахунків; програм лояльності та електронних карток туриста; електронних квитків на туристичних об'єктах і в закладах дозвілля тощо.

Примітка. Розроблено автором.

Україна має значний туристичний потенціал. Сільський туризм є перспективним напрямом розвитку індустрії туризму в будь-якому регіоні, який приваблює туристів своїми природними особливостями та багатою історико-культурною спадщиною. Але в той же час кожен регіон має ще значний невикористаний людський і рекреаційний потенціали для розвитку сільського туризму, які можна було б ефективно спрямувати в майбутньому у розвиток туристичної сфери. Для цього держава має створити умови для сприяння розвитку малого підприємництва у відпочинковій сфері в сільській місцевості та всебічного заохочення участі населення для розвитку сільського туризму.

Висновки

Незважаючи на унікальні природні умови і ресурси та потенційні можливості для розвитку туристичної сфери, Україна на даний час ще не може створювати конкуренцію провідним світовим державам. Саме тому пріоритетні напрями розвитку державної політики у сфері туризму повинні базуватися на принципах сталого розвитку, що будуть підтримуватися на місцевому, регіональному та міжнародному рівнях. Це дасть можливість створити сприятливі умови для розвитку сфери туризму в довгостроковій перспективі відповідно до міжнародних стандартів якості та з урахуванням європейських цінностей, що сприятиме підвищенню якості життя населення, гармонійному розвитку і консолідації суспільства, формування іміджу України у світі.

Післявоєнний туризм в Україні, особливо сільський, має всі передумови для успішного розвитку, адже він сприяє підтримці економіки країни, створенню нових робочих місць, покращенню сільської інфраструктури та захисту культурно-історичної спадщини кожного регіону. Після закінчення війни, яка завдає непоправної шкоди людям, навколишньому середовищу та інфраструктурі країни, туристи заново оцінять можливості для відпочинку в сільській місцевості та різноманітність послуг сільського туризму, які роблять цю сферу туризму універсальною та незалежною від географічного розташування та наявності цінних природних ресурсів. Сільський туризм виступає ефективним інструментом допомоги сільському населенню покращити соціо-еколого-економічний розвиток сільських населених пунктів та є перспективним шляхом розвитку та відбудови українських сіл в умовах війни та післявоєнного періоду.

1. Dubovich I., Seneta Z. *Current state and prospects of the development of cross-border cooperation between Ukraine and the European Union countries in the field of rural tourism. Romanian-Ukrainian relations. History and contemporaneity. 10-th Edition. Satu Mare: Editura Muzeului Satmarean – Bucuresti : Editura RCR Editorial. 2021. P. 263-277.*
2. United Nations Environment Programme. *In Making Tourism More Sustainable: A Guide for Policy Makers.* URL: <https://www.globalnature.org/bausteine.net/f/6955/MakingTourismMoreSustainablePart1.pdf?fd=2>
3. Коржилов Л. І. Туризм в Україні. Класифікація та види / Л.І. Коржилов. *Ефективна економіка.* 2014. № 9. URL: <http://www.economy.-nayka.com.ua/?op=1&z=3345>.
4. Печенюк А. П. *Формування стратегії розвитку сільського зеленого туризму : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.03. Кам'янець-Подільський, 2018. 225 с.*
5. Покоłodна М. М. *Рекреаційна географія : навч. посіб. Харків : ХНАМГ, 2012. 275 с.*
6. *Стратегія розвитку туризму та курортів на період до 2026 року від 16 березня 2017 р. № 168-р.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/168-2017-%D1%80#n9>.
7. Васильців Т. Г., Бойко В. В. *Напрями та засоби розвитку сільських територій в контексті зміцнення соціально-економічної безпеки України : монографія. Львів : Ліга-Прес, 2016. 262 с.*
8. *Про особисте селянське господарство : Закон України від 15.05.2003 р. № 742-IV* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/742-15#Text>.
9. *Про туризм : Закон України від 15.09.1995 р. № 324/95-ВР.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text>.
10. *Конституція України від 01.01.2020 № 254к/96-ВР.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.

DIGITAL TRANSFORMATION IN THE FIELD OF ENVIRONMENTAL RESEARCH

Seneta Mariana

Lviv Polytechnic National University

Lviv, Ukraine

mariana.y.seneta@lpnu.ua

Abstract. The methods and means of using information technologies for data analysis and processing in environmental research are considered. The priorities of the European Union in achieving the goals of digital transformation are analyzed. It is established that with the strengthening of the digitalization role in various studies, it is important to use effective methods and tools for processing and analyzing information, which will contribute to both the digital and green transition. For more accurate calculations, it is important to use algorithms on neural networks, which are now gaining more and more popularity. It is emphasized that digitalization in the field of environmental monitoring will help to automate this process and will be useful for remote monitoring and environmental research.

Keywords: *digitalization, Green Deal, environmental monitoring, innovative technologies.*

Анотація. Розглянуто методи і засоби використання інформаційних технологій для аналізу та обробки даних у дослідженні навколишнього середовища. Проаналізовано пріоритети Європейського Союзу у досягненні цілей цифрової трансформації. Встановлено, що з посиленням ролі цифровізації у різних дослідженнях важливим є використання ефективних методів і засобів для обробки та аналізу інформації, що сприятиме як цифровому, так і зеленому переходу. Для більш точних розрахунків важливо використовувати алгоритми на нейронних мережах, що зараз набувають все більшої популярності. Підкреслено, що цифровізація в галузі екологічного моніторингу допоможе автоматизувати цей процес та стане у нагоді для дистанційного моніторингу і дослідження довкілля.

Ключові слова: *цифровізація, Зелена угода, моніторинг довкілля, інноваційні технології.*

Introduction

Digital and green transition are closely related. While digital technologies offer many solutions to climate change, it is important to ensure that they are not themselves contributing to the problem. Digital products and services must be designed, manufactured and disposed of in such a way as to reduce their impact on the environment and society. There should also be more information of impact of such services on the environmental and energy consumption. The impact of digital transformation on societal goals should be regularly assessed, as the quality and direction of digital growth are also important. They need to be delivered through strategic priorities and principles that will be used alongside quantitative indicators. It is important to take into account and better assess the impact of digitalization on environmental quality research in the framework of digital transformation, while making digital technologies a support for the green transition [1].

The direction of digital transformation involves stability in the field of cyber security, the development of secure communication systems, and raising the general educational level of the population in mastering digital technologies. It will promote job creation, economic development and innovation, providing opportunities for young people to learn and work, locally or remotely, and to start businesses with low start-up capital.

Europe must harness the potential of digital transformation, which is a key factor in achieving the goals of the Green Deal. The European Union must promote and invest in the necessary digital transformation, as digital technologies are critical to achieving the Green Deal sustainable development goals in many different sectors. Digital technologies such as artificial

intelligence, 5G, cloud and edge computing and the Internet of Things can accelerate and maximize the impact of policies to combat climate change and protect the environment. Digitization also opens up new opportunities for remote monitoring of air and water pollution, or for monitoring and optimizing the use of energy and natural resources. Europe needs a digital sector with sustainability at its heart, which ensures that digital infrastructures and technologies become significantly more sustainable, energy- and resource-efficient, and contribute to a sustainable circular and climate-neutral economy and society in line with the European Green Deal [2].

1. EU priorities in achieving the goals of digital transformation

In 2021 the Digital Decade policy programme 2030 was introduced [3]. With increasing the dependence on technology, digital competences and skills have become essential to participate in society, take advantage of digital public services and remain competitive in the labor market. It is assumed, that by 2030, about 80% of European citizens should have at least a basic level of digital skills [4]. The Digital Decade is a part of the European Commission wider strategic priority: ensuring that Europe is a fit for the Digital Era. Being a strategic initiative, it underlies and complements a number of recent actions of EU institutions (Digital Europe Programme, Digital Education Action Plan, the Recovery and Resilience Facility) aimed at promoting the improvement of skills of citizens and enterprises. The ambition of the EU is to be digitally sovereign in an open and interconnected world and pursue digital policies that empower people and businesses to achieve a people-centred, sustainable and prosperous digital future.

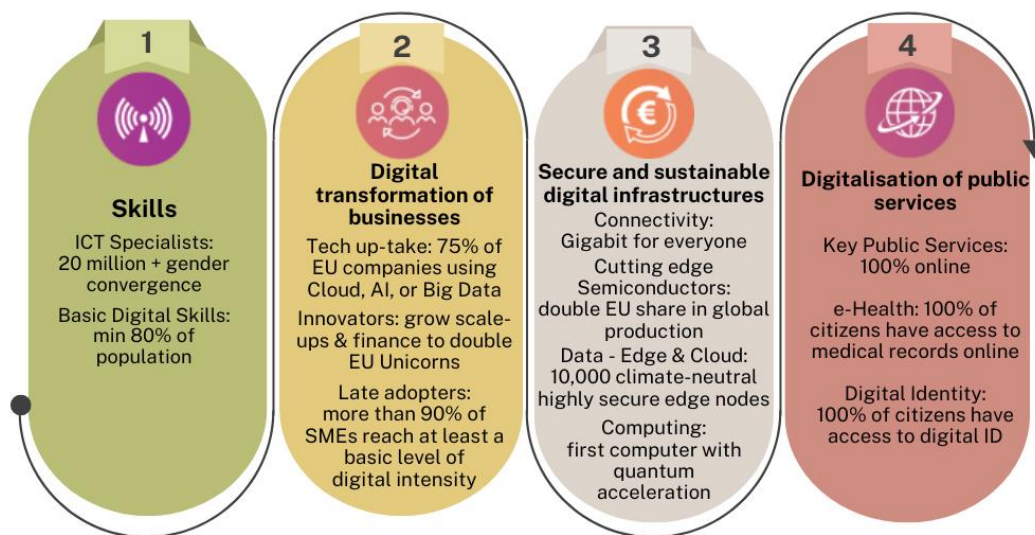

Fig. 1. The Digital Decade policy programme 2030 with specific goals and objectives

The Policy Programme «Path to the Digital Decade» aims to ensure that the European Union achieves its goals of digitally transforming society and the economy in line with EU values, strengthening our digital leadership and promoting people-centred, inclusive and sustainable development of digital policies that empower citizens and businesses. The aim is to enable the digital transformation of the EU by creating a clear, structured and collaborative process to achieve this outcome.

This Policy Programme complements, performs and implements the vision, goals and actions provided for in the Communication «Digital Compass» and is aimed at consolidating and ensuring the effective implementation of the actions defined in the 2019 Strategy for shaping Europe's digital future. The proposal is also consistent with the Commission's Communication updating the new Industrial Strategy 2020, which identifies areas of strategic dependencies that could lead to vulnerabilities such as supply shortages or cyber security risks. This proposal is also in line with the objectives of the Critical Technologies Observatory, which aims to help identify the EU current and possible future digital strategic dependencies and contribute to strengthening its digital sovereignty.

Digital learning and education should support a workforce where people can acquire specialized digital skills to gain quality employment and rewarding careers.

An important factor to take advantage of digitization for further technological development and digital leadership in Europe is a sustainable digital infrastructure to connect microelectronics and the ability to process big data. Great and secure connectivity is needed for everyone and everywhere in Europe, including rural and remote areas. Society demand for download bandwidth is constantly increasing. By 2030, networks with gigabit speeds should be available on terms for everyone who needs or wants such capacity. In addition, it is predicted that microprocessors, which are already the beginning of most of the key strategic value chains, will enjoy even greater demand in the future, especially the most innovative ones. A climate-neutral, highly secure edge node is essential, guaranteeing access to low-latency data services wherever the enterprise is located. Quantum capacity is also expected to become a critical factor.

The spread of digitalization involves achieving the following general goals:

- promoting a people-centred, inclusive, secure and open digital environment where digital technologies and services respect and reinforce the principles and values of the European Union;
- strengthening the collective resilience of Member States and bridging the digital divide, in particular promoting basic and specialized digital skills for all and promoting the development of high-performance digital education and training systems;
- strengthening the collective resilience of Member States and bridging the digital divide, in particular promoting basic and specialized digital skills for all and promoting the development of high-performance digital education and training systems;
- ensuring digital sovereignty, in particular through a secure and accessible digital infrastructure capable of processing massive amounts of data, enabling other technological developments, supporting the competitiveness of European Union industry;
- promoting the deployment and use of digital capabilities that provide access to digital technologies and data on simple and fair terms to achieve a high level of digital intensity and innovation in the EU enterprises, in particular small and medium-sized enterprises;
- ensuring democratic life, public services and health care services; Internet access for all, in particular for vulnerable groups, including people with disabilities, by offering inclusive, efficient and personalized services and tools with high security and privacy standards;
- ensuring the sustainability of digital infrastructure and technologies, energy and resource security, as well as promoting the development of a sustainable circular and climate-neutral economy and society in accordance with the European Green Deal;
- facilitating the conditions for investments in digital transformation across the EU, including developing predictable regulatory approaches, etc.

Another important initiative of the European Union is the Green Deal – a strategic plan of the EU with the aim of achieving climate neutrality by 2050. Digitization plays a key role in achieving these goals, as technology can help reduce emissions, optimize energy efficiency and increase resilience to climate change.

Here are some of the main goals of the Green Deal for digitization:

- reducing the carbon footprint of technologies. The Green Deal aims to reduce greenhouse gas emissions from information and communication technologies, such as data centers and telecommunications networks.
- energy efficiency. Accelerating the development and implementation of energy-efficient technologies, such as "green" data centers, energy-saving computers and software tools to optimize energy use.
- promoting digital transformation in sectors critical to combating climate change. Applying digital technologies in areas such as energy, transport, agriculture and construction to reduce emissions and increase resilience to climate change.
- protection against cyber threats. Ensuring the cyber security of digital infrastructures as they become increasingly important to the functioning of the economy and society.

- digital education and standards compliance. Developing digital literacy among the population and supporting standards that promote the sustainable use of technology.

These goals aim to ensure that digital transformation contributes to the fight against climate change and becomes a key tool for achieving climate neutrality.

Member States cooperate with private and public stakeholders, including social partners, in accordance with national legislation, in adopting their national strategic roadmaps for the digital decade and their adjustments. Strengthening the EU technological excellence and industrial competitiveness in critical technologies, digital products, services and infrastructures is essential for economic recovery and prosperity, and the safety and security of citizens.

2. Methods and means of digital transformation and automation of data processing for environmental monitoring

Digital transformation includes the use of various methods and tools to modernize business processes, introduce new technologies and optimize the activities of various enterprises. The main methods and means of digital transformation include:

- cloud technologies. The use of cloud computing allows businesses to store and process data online, making it easier to access and increase scalability;

- data analytics. The use of analytical tools allows enterprises to obtain valuable insights from large volumes of data, which helps in making better management decisions;

- Internet of Things (IoT). The introduction of IoT technologies allows collecting data from various devices and combining them for analysis and use in various fields, from manufacturing to medicine;

- artificial intelligence (AI). The use of machine learning methods and other artificial intelligence technologies allows to automate many processes, increasing efficiency and accuracy;

- automation of business processes. The introduction of automation systems allows you to optimize and speed up the execution of routine tasks and processes;

- digital platforms. The creation of digital platforms allows combining different services and functions in a single environment to promote cooperation and interaction;

- blockchain technology. The use of blockchain allows for the security and reliability of data exchange and transactions, especially in the financial and logistics sectors.

Digital transformation in the field of environmental research opens up many new opportunities for collecting, analyzing and using data in order to preserve natural resources and reduce the negative impact of human activities on ecosystems. Among the methods and means of digital transformation of the environment, the following can be distinguished (Fig. 2):

- sensors and IoT. The use of sensors and the Internet of Things (IoT) allows the collection of large volumes of data on air quality, water resources, noise levels, climate parameters and other environmental indicators in real time;

- Big Data and analytics. Thanks to the use of machine learning and artificial intelligence, it is possible to analyze large volumes of data, which helps to identify trends, predict changes and identify problematic situations;

- geospatial analysis. The integration of geospatial data allows establishing spatial relationships between various aspects of the environment, which helps in the development of effective resource management strategies;

- digital data sharing platforms. The creation of digital platforms where different stakeholders can exchange data and information promotes joint work in the field of environmental protection;

- data visualization. The use of data visualization tools allows to visually display complex information and clearly present it for decision-making;

- development of innovative solutions. On the basis of digital data, new technologies and innovative solutions can be developed to preserve natural resources and reduce the negative impact on the environment.

Digital transformation in the field of environmental research helps increase the effectiveness of environmental monitoring, promote more effective resource management, and raise public

awareness of environmental problems. It is the process of applying digital technologies to collect, analyze, visualize and understand data about the environment. Digital transformation in the field of environmental research makes it possible to more efficiently solve the problems of pollution, conservation of natural resources and creation of sustainable development.

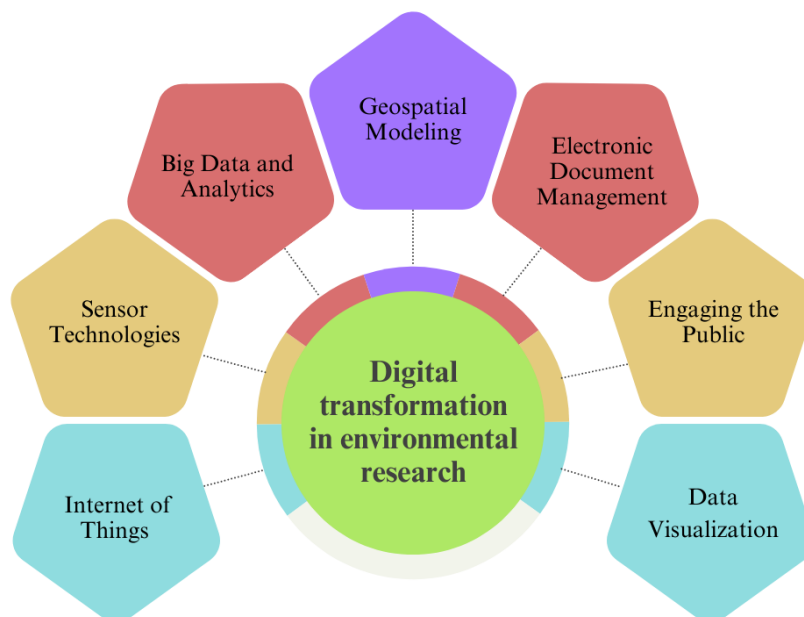

Fig. 2. Digital transformation in the field of environmental research

Expanding the boundaries of digital transformation helps increase the circle of interested parties. This, in turn, will help to implement research processes more efficiently, as more employees will be knowledgeable in innovative technologies. The implementation of practices of using IT technologies and demonstrations of their use in education will make it possible to form a contingent of young people who will be promising highly qualified workers in various fields. The following aspects will contribute to the expansion of digital transformation:

- environmental monitoring: using and IoT to continuously monitor environmental parameters such as air quality, noise level, water pollution level, etc;
- data collection and analysis: collecting large amounts of environmental data and analyzing it using machine learning algorithms to identify patterns and trends;
- forecasting and modeling: using digital tools to predict changes in the environment and model the consequences of different scenarios;
- effective resource management: optimizing the use of natural resources and support sustainable practices;
- involvement of the public: using digital platforms to engage the public in environmental monitoring and data collection;
- communication and education: using digital media to increase public awareness of environmental problems and how to solve them.

If we consider the digitization of environmental research, then more specific means of research can be added to the above list. For example, microelectronic and nanoelectronic remote control systems for weather stations based on Arduino are popular solutions for automating the collection and processing of weather data. Arduino is an open hardware and software environment that allows you to create electronic devices with convenient interfaces for programming and interacting with sensors.

Remote control of a weather station using Arduino can include a number of functions, such as:

- reading and collecting data from sensors for temperature, humidity, barometric pressure and other parameters;

- real-time visualization of data processing and results on a display or web page;
- remote control of weather stations using wireless technologies such as WLAN and Bluetooth;

- automatic management of weather stations based on preset parameters and conditions.

Using micro- and nanoelectronic systems with Arduino, it is possible to reduce the size and weight of the weather station, reduce costs and increase the efficiency of their operation. In addition, it can be easily modified and expanded with additional modules and sensors.

It is worth noting that neural networks can be used to monitor the environment in various aspects, providing a wide range of opportunities for analyzing and detecting changes in the research area. Below are several methods of applying neural networks for environmental monitoring.

- Satellite imagery and segmentation. Neural networks can be used to analyze satellite images to segment different environmental elements such as forests, water bodies, urban areas, etc. This allows to automatically identify and track changes in these areas over time.

- Monitoring of forests and biodiversity. Neural networks can analyze aerial photographs or satellite images to identify and classify forest vegetation types, as well as assess the state of biodiversity. They can also detect changes in forest cover, such as deforestation or changes in species distribution.

- Detection of environmental pollution. Neural networks can be trained to detect environmental pollution in images such as photos or videos taken from drones. This may include detecting oil spills, surface water contamination, or other types of contamination.

- Monitoring of water resources. Neural networks can analyze images of bodies of water to detect changes in water levels, determine water quality, and detect environmental problems such as falls or pollution.

- Climate change forecasting. Neural networks can be used to analyze climate data and predict climate change, including predicting weather trends, temperature changes, water levels, and more.

These methods demonstrate the potential applications of neural networks for environmental monitoring, which can help in the management and conservation of natural resources and reduce the impact of human activities on the environment.

The following table shows the different methods of applying neural networks for environmental monitoring and their brief description.

Table 1

Methods of using neural networks for environmental monitoring

Method	Description
Image and video analysis	Trained neural networks are used to recognize and analyze images or videos to detect changes in vegetation, soil erosion, water pollution, and more.
Data segmentation	Neural networks divide the image into separate segments corresponding to different elements of the environment, which helps in determining the area of certain types of areas and detecting changes.
Analysis of satellite images	Neural networks process satellite images from space to detect changes in land use, deforestation, urban sprawl, and other changes in the environment.
Forecasting changes	Neural networks are used to predict future changes in the environment based on historical data and current trends, helping to identify risks such as forest fires or pollution.
Pollution monitoring	Neural networks help to detect and classify pollution on the surface of the earth, in water bodies or in the air, which allows to identify the sources of pollution and track their distribution in space and time.

It is worth noting that at this stage of the development of science and technology, the proper place should be given to quantum technologies – a promising field that is increasingly developing.

Quantum technologies can also be used for environmental monitoring, providing more accurate, fast and efficient methods of data collection and analysis. Here are some ways quantum technology can be used in this field:

- quantum sensors can measure various environmental parameters, such as air, water or soil pollution levels, as well as measure emissions of harmful substances;
- quantum algorithms can improve image analysis, allowing more accurate detection of changes in the environment, such as deforestation, changes in ocean currents or water pollution;
- quantum networks can ensure the security of the transmission of data about the state of the environment, ensuring the confidentiality and integrity of information about the environment;
- quantum machine learning algorithms can help find correlations in massive environmental data sets and predict changes based on these data;
- quantum cryptography can ensure the security and privacy of environmental data during its transmission and storage.

Overall, the quantum technologies use can greatly improve the way of environment monitoring, providing more accurate and efficient methods of collecting, analyzing and protecting data about the state of environment.

4. Conclusions

The use of information technology in environmental research is becoming more and more common and allows obtaining more accurate data, analyzing it faster and solving environmental problems more efficiently. The main means and methods related to the global and domestic practice of using IT in environmental research:

- sensor networks and the Internet of Things used to create sensor networks and IoT systems that provide real-time data collection from various sources. This allows you to receive more detailed and up-to-date information about the state of the environment;
- geographic information systems used to collect, analyze, and visualize geographic data about the environment. They allow researchers to analyze the spatial relationships between various elements of the environment and develop strategies for the conservation of natural resources;
- artificial intelligence and machine learning help identify and predict trends in climate change, environmental pollution and other environmental problems based on the analysis of large volumes of data;
- modeling and simulation to create complex mathematical models and simulations that allow predicting the consequences of various environmental impacts and developing strategies for their management;
- electronic pollution monitoring systems allow for the development of electronic monitoring systems that automatically detect and measure levels of air, water and soil pollution, which allows prompt response to environmental threats.

1. Santarius T., Dencik L., Diez T., Ferreboeuf H., Jankowski P., Hankey S., Hilbeck A., Hilty L.M., Höjer M., Kleine D., Lange S., Pohl J., Reisch L., Ryghaug M., Schwanen T., Staab P. *Digitalization and Sustainability: A Call for a Digital Green Deal*, *Environmental Science & Policy*, 147, 2023, 11-14. <https://doi.org/10.1016/j.envsci.2023.04.020>.

2. Karlilar S., Balcilar M., Emir F. *Environmental sustainability in the OECD: The power of digitalization, green innovation, renewable energy and financial development*, *Telecommunications Policy*, 47 (6), 2023, 102568. <https://doi.org/10.1016/j.telpol.2023.102568>.

3. *Europe's Digital Decade: digital targets for 2030*. URL: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/europe-fit-digital-age/europes-digital-decade-digital-targets-2030_en

4. *Digital Decade*. URL: <https://digital-skills-jobs.europa.eu/en/actions/european-initiatives/digital-decade>

ВИКОРИСТАННЯ КВАДРОКОПТЕРІВ ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ ЦИФРОВОГО МОНІТОРИНГУ ДОВКІЛЛЯ

Сенета Мар'яна

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

mariana.y.seneta@lpnu.ua

Скольський Ігор

Природний заповідник “Розточчя”, NGO “Forestcom”

смт. Івано-Франкове, Яворівський р-н., Україна

igor.skolskyu@forestcom.org.ua

Сенета Зоряна

Національний лісотехнічний університет України

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

seneta.zoriana@nltu.edu.ua

Анотація. Проведено огляд основних способів використання квадрокоптерів для моніторингу навколишнього середовища. Зроблено аналіз існуючих досліджень щодо використання безпілотних літальних апаратів для дослідження довкілля. Розглянуто ряд програм автоматизованої обробки отриманих з квадрокоптерів зображень для створення цифрових карт. Наведено приклади оброблених фото з квадрокоптера на основі програм DroneDeploy та QGIS. Зазначено, що отримання даних з квадрокоптера в реальному часі може здійснюватися за допомогою різних методів та засобів обробки даних.

Ключові слова: моніторинг довкілля, цифровізація, ортофотоплан, БПЛА.

Abstract. An overview of the main ways of using quadcopters for environmental monitoring is carried out. It is made the analysis of existing studies on the use of unmanned aerial vehicles for environmental research. A number of programs for automated processing of images obtained from quadcopters for creating digital maps are considered. Examples of processed quadcopter photos based on DroneDeploy and QGIS programs are given. It is noted that obtaining data from a quadcopter in real time can be carried out using various methods and means of data processing.

Keywords: environmental monitoring, digitalization, orthophoto, UAV.

Вступ

З поширенням діджиталізації та зростанням ролі цифрових технологій дедалі важливішими у різних сферах стають безпілотні літальні апарати (БПЛА, дрони, квадрокоптери). У поєднанні з прогресом у програмному забезпеченні вони є цінним інструментом для інвентаризації та моніторингу навколишнього середовища. Квадрокоптери дозволяють за короткий час здійснювати огляд великих територій та отримувати доступні для постобробки дані, зокрема із застосуванням штучного інтелекту та нейронних мереж. Безпілотні літальні апарати дозволяють спостерігати великі площі довкілля для оцінки показників з високою достовірністю з подальшою їх обробкою. Такі апарати дають геодезичну точність при сантиметровій просторовій роздільній здатності, а застосування нанотехнологій для камер знімання дає можливість робити їх досить компактними.

Серед сучасних досліджень є багато робіт, що описують використання БПЛА для аналізу якості довкілля, моніторингу та інших дослідженнях. Зокрема, автори роботи [1] розглядають моніторинг пасовищ за допомогою дронів, а у роботі [2] проведено аналіз методів розпізнавання об'єктів та компресії зображень під час аерофотозйомки з БПЛА. Крім того, важливим є дослідження природних явищ і для ефективного планування руху дронів.

Зокрема, автори роботи [3] описують алгоритми поведінки зграй у природі для можливості застосування в групових польотах безпілотних літальних апаратів. Так званий “роїний метод” є одним з прогресивних методів досліджень, особливо в галузі моніторингу довкілля. Цей метод використовує групу квадрокоптерів, які працюють разом для збору даних та виконання завдань, що представляє потенціал для вдосконалення та розширення можливостей моніторингу довкілля, дозволяючи збирати більше даних з більшою точністю та швидкістю.

1. Способи моніторингу навколишнього середовища з використанням квадрокоптерів.

Застосування квадрокоптерів у дослідженнях стану навколишнього середовища має широке коло завдань, зокрема:

- моніторинг лісових екосистем;
- виявлення середовищ пожеж та допомога при здійсненні протипожежних заходів;
- картографування, уточнення та актуалізація існуючих карт;
- спостереження за змінами досліджуваних площ за допомогою порівняння отриманих в різний час ортофотопланів;
- контроль за несанкціонованим будівництвом в природоохоронних зонах;
- спостереження за тваринами з метою дослідження їх чисельності на певних територіях (безпілотник дозволяє вести зйомку непомітно);
- планування робіт на земельних ділянках і їх розподіл на частини;
- обприскування лісів та полів від шкідників.

У дослідженнях стану навколишнього середовища під час моніторингу лісових екосистем квадрокоптери відіграють важливу роль завдяки можливості отримання даних з висоти та використанню різноманітних сенсорів. Квадрокоптери оснащені високоякісними камерами, які здатні здійснювати аерофотозйомку з великої висоти. Це дозволяє отримувати детальні зображення лісових масивів та їх структури для подальшого аналізу. За допомогою БПЛА можна здійснювати польоти навколо лісових ділянок для створення тривимірних моделей лісу. Це дозволяє отримати докладне представлення про структуру лісової місцевості. Квадрокоптери можуть використовуватись для виявлення заражених дерев та інших ознак захворювань або пошкодження від шкідників.

Дрони можуть допомогти виявити безліч руйнівних факторів, наприклад, знищення лісу через рубки або незаконну діяльність. Вони дозволяють вчасно реагувати на такі проблеми та вживати заходів для їх вирішення.

Квадрокоптери виявляються надзвичайно корисними у дослідженнях та виявленні середовищ пожеж, надають значну допомогу при здійсненні протипожежних заходів. Вони можуть бути обладнані тепловізійними камерами, які дозволяють виявляти зони підвищеної температури, що може свідчити про пожежу. Це дозволяє оперативно виявляти пожежні ураження на великих територіях, включаючи важкодоступні місця. Квадрокоптери стають у допомозі пожежній службі, щоб покращити ефективність та безпеку протипожежних заходів шляхом надання швидкої та точної інформації про ситуацію на місці пожежі, а додаткове обладнання на квадрокоптері дозволяє протипожежну порошоківу суміш доставити в епіцентр загоряння.

БПЛА є корисними інструментами для картографування, уточнення та актуалізації існуючих карт завдяки своїй можливості здійснювати аерофотозйомку та високу маневреність. Отримані високоякісні зображення територій можуть бути використані для створення нових карт або оновлення існуючих. Квадрокоптери можуть бути оснащені різноманітними датчиками, що дозволяє отримувати додаткову інформацію про територію (висота рельєфу, дерев та будівель тощо), що покращує якість карт. Після збору даних квадрокоптери можуть використовувати програмне забезпечення для обробки отриманих зображень та створення цифрових карт. Це може включати в себе автоматизовані алгоритми для виявлення об'єктів, аналізу змін та інших завдань. Усі ці застосування квадрокоптерів

допомагають покращити якість та актуальність карт, що використовуються для різних цілей, включаючи міське планування, ландшафтний дизайн, екологічні дослідження тощо.

Також квадрокоптери можуть бути надзвичайно корисними при контролі за несанкціонованим будівництвом у природоохоронних зонах завдяки їх можливості здійснювати аерофотозйомку та надавати віддалений доступ до складнодоступних місць. Дрони можуть бути використані для документування порушень у вигляді фото- та відеоматеріалів. На основі зібраних даних квадрокоптери можуть бути використані для підготовки звітів про виявлені порушення та розроблення рекомендацій щодо подальших дій для вирішення проблеми несанкціонованого будівництва.

Квадрокоптери можуть бути дуже корисними при спостереженні за тваринами з метою дослідження їх чисельності та збереження біорізноманіття (аерофотозйомка, тепловізійна зйомка, розробка транспортувальних шляхів, визначення розподілу та розміщення тварин, моніторинг потенційних загроз для тварин тощо). Використання БПЛА у дослідженнях тваринного світу може допомогти збільшити ефективність та точність досліджень щодо чисельності та розподілу тварин, а також сприяти їх збереженню та охороні.

Варто зазначити, що отримання даних з квадрокоптера в реальному часі може бути здійснене за допомогою різних методів передачі даних. Виділимо деякі з них:

- **Безпроводні технології передачі даних.** Квадрокоптер може бути обладнаний безпроводними технологіями (Wi-Fi, Bluetooth), які дозволяють передавати дані в реальному часі на землю. Ці технології можуть бути використані для передачі відео- та фотоматеріалів або інших типів даних.

- **Радіозв'язок.** БПЛА може бути обладнаний радіопередавачем, який передає дані на землю за допомогою радіохвиль. Цей метод передачі даних може бути ефективним для великих відстаней та в умовах обмеженого доступу до мережі Інтернет.

- **Супутникове з'єднання.** Деякі квадрокоптери обладнані системами, що дозволяють передавати дані через супутникове з'єднання. Цей метод дозволяє передавати дані в будь-який пункт планети, де є зв'язок із супутником, але може бути менш ефективним з точки зору швидкості передачі даних.

- **Вбудовані накопичувачі даних.** Квадрокоптери можуть здійснювати запис даних на вбудований накопичувач під час польоту, а потім передавати ці дані на землю після завершення місії. Цей метод може бути корисним для збереження даних у випадку втрати зв'язку або інших технічних проблем.

Кожен з цих методів має свої переваги та обмеження, і вибір конкретного методу залежить від конкретних вимог та умов використання (рис. 1). Наприклад, для реального часу трансляції відео може бути обрана безпроводна технологія передачі даних, а для передачі великого обсягу даних на великі відстані може бути використане супутникове з'єднання.

Основним картографічним матеріалом, що є основою для побудови карт і використовується для аналізу просторової інформації, є ортофотоплан – фотографічний план місцевості на точній геодезичній основі, отриманий шляхом аерофотозйомки чи космічної зйомки з подальшим перетворенням знімків за допомогою методів ортотрансформування. Ортофотоплан незамінний для створення картографічних матеріалів і визначення координат об'єктів, при проведенні інженерних пошуків і виконанні кадастрових робіт [4].

Завдяки застосуванню супутникових систем навігації і модулів RTK, карти, створені за допомогою квадрокоптера, мають сантиметрову точність. Виконання польоту на граничних висотах підвищує деталізацію і якість знімків. Така точність до одного сантиметра на піксель дає можливість детально аналізувати стан крони дерева, порахувати об'єм залишеної на ділянці мертвої деревини, площі вкриті природнім поновленням, протяжність лісових доріг та лісових потоків тощо.

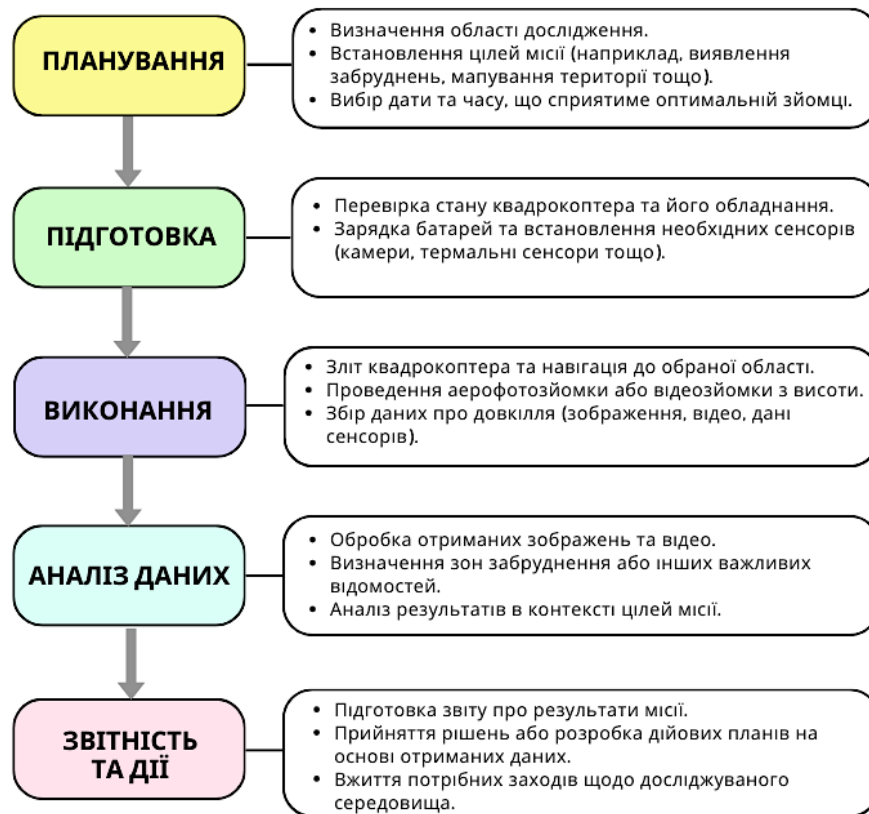

Рис. 1. Схема використання квадрокоптерів для моніторингу довкілля

Для проектування маршруту знімання використовують програми, такі як *DroneDeploy* чи *Pix4D*. Такі програми дають можливість планувати маршрут знімання на основі карт та використовуючи прив'язку до квартально-видільної сітки, а також додаткових параметрів польоту: висоти знімання, різностороннє перекриття знімків, яке надає можливість не тільки створювати картографічні ортофотоплани, а й будувати 3D проєкції місцевості. Програма повністю планує політ безпілота, розраховуючи заряд батареї та за необхідності її заміну.

Існує багато варіантів програмного забезпечення для обробки отриманих з квадрокоптерів зображень та створення цифрових карт. Широкого застосування набули:

Pix4D – один з найпопулярніших програмних засобів у галузі обробки зображень з повітря та створення тривимірних моделей територій. Він дозволяє створювати точні цифрові карти, моделі рельєфу та оцінювати об'єкти на землі.

DroneDeploy – хмарне програмне забезпечення, яке дозволяє автоматизувати обробку та аналіз аерофотозйомок, а також створювати цифрові карти та моделі з високою точністю.

Agisoft Metashape – інструмент обробки та аналізу зображень, отриманих з квадрокоптерів. Вона дозволяє створювати точні цифрові моделі, ортофотоплани та 3D моделі зображень.

QGIS – безкоштовний інструмент географічної інформаційної системи (ГІС) для створення, редагування аналізу та інтерпретації даних у географічному контексті.

ArcGIS Pro – геопросторове програмне забезпечення, яке має вбудовані інструменти для обробки аерофотозйомок та створення цифрових карт. Воно дозволяє аналізувати географічні дані та створювати високоякісні карти з різними шарами і аналітичними можливостями.

Global Mapper – програмне забезпечення для обробки геопросторових даних, яке підтримує обробку аерофотозйомок та створення цифрових карт. Воно дозволяє виконувати аналіз та візуалізацію географічних даних з різних джерел.

OpenDroneMap – відкрите програмне забезпечення для обробки зображень, отриманих з дронів. Воно надає можливості для створення ортофотопланів, цифрових моделей рельєфу та 3D-моделей на основі відкритих стандартів.

Ці програмні засоби надають широкі можливості для цифрового моніторингу навколишнього середовища, обробки зображень з квадрокоптерів та створення цифрових карт з високою точністю та деталізацією. Вибір конкретного програмного забезпечення залежить від потреб користувача, обсягу та складності проекту, а також від фінансових ресурсів.

2. Приклади моніторингу змін лісового покриву із використанням програмних засобів обробки

Як приклад, розглянемо оброблене фото з квадрокоптера на основі програми *DroneDeploy* (рис. 2) [5].

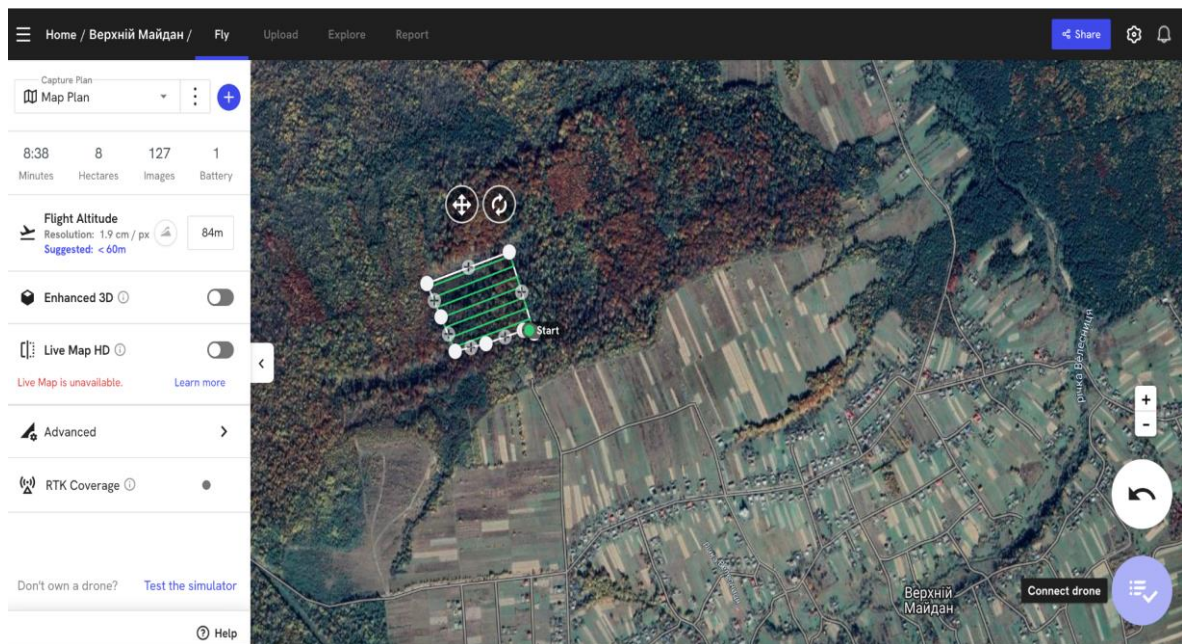

Рис. 2. Приклад налаштування вибору меж польоту для здійснення зйомки території з квадрокоптера на основі програми *DroneDeploy*

Під час проведення моніторингу території за допомогою квадрокоптера межі польоту можна налаштовувати як в ручний спосіб, задаючи сітку для здійснення польоту, так і готовим файлом формату KML. Даний формат KML (Keyhole Markup Language) містить геопросторову інформацію у форматі XML. Формат KML є доступною для програмного забезпечення *QGIS* та *Google Earth Pro* та може бути відкритий в інших додатках географічної інформаційної системи (ГІС). Цей формат дає змогу задати точну форму квартално-видільної сітки, зокрема окремих виділ, який потрібно обстежити (рис. 3). Додатково додається звіт про обробку карт, з роздільною здатністю аерофотозйомки 1,2-2 см/пікс, висвітлюється ключова інформація, вказуються на розбіжності в польотах і висвітлюються фактори, які, можливо, потрібно буде скорегувати або розглянути, щоб створити більш точну карту.

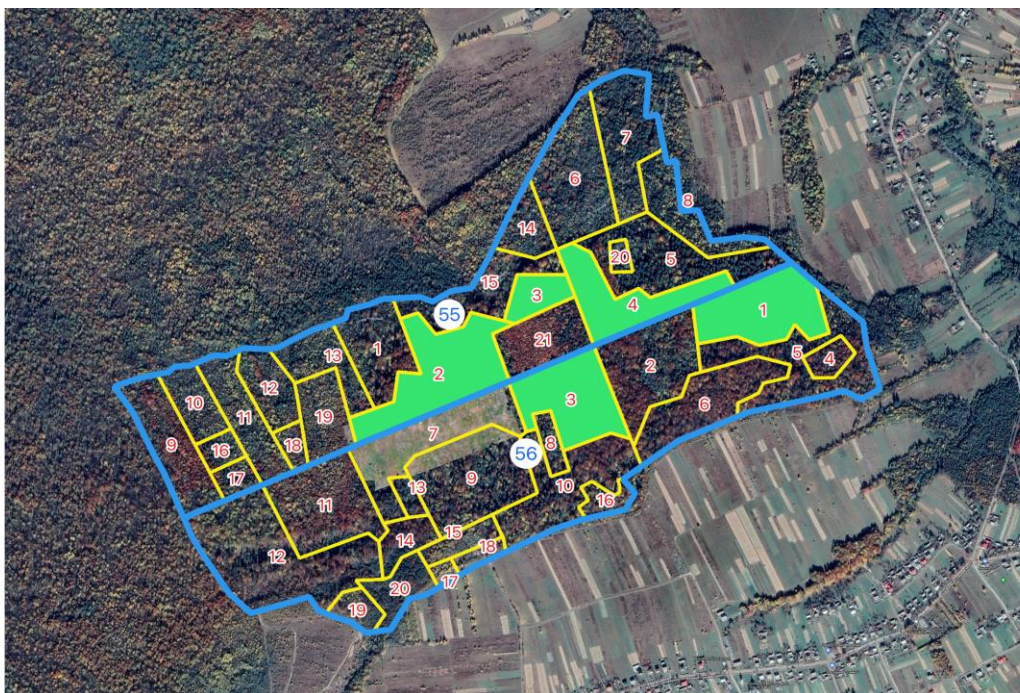

Рис. 3. Квартально-видільна сітка Державного підприємства «Делятинське лісове господарство» Майданського лісництва кв.55-56 із нанесеним ортофотопланом кв.56. вид. 7. з використанням програми *QGIS*

Дане дослідження проводилось для моніторингу змін лісового покриву із виявленням можливих ризиків порушення меж особливо цінних лісових ділянок на території Державного підприємства «Делятинське лісове господарство» Майданського лісництва, де було виявлені зміни лісового покриву у кв. 55. вид. 2. Дана ділянка відноситься до пралісових пам'яток природи та віднесені до категорії “квазіпраліси”. Згідно із законом України № 2063-VIII від 23 травня 2017 року «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони пралісів згідно з Рамковою конвенцією про охорону та сталий розвиток Карпат» навколо пралісових, квазіпралісових і природних лісових ділянок створюється буферна (охоронна) зона, шириною у дві висоти деревостану “в яких забороняються будь-які суцільні, у тому числі санітарні, а також поступові рубки”. Оскільки в кв. 56 вид. 7 Майданського лісництва проводилась рівномірно-поступова рубка, то потрібно було уточнити чи за участю лісогосподарської діяльності не було втручань у квазіпралісову ділянку сусіднього виділу. Здійснення лісогосподарських заходів, а також створення волоків і доріг призводить до часткової зміни початкового рельєфу. Такі зміни унеможливають визначення меж при польових обстеженнях. За допомогою квадрокоптерів та створених ними ортофотопланів із нанесенням квартально-видільної сітки можна побачити порушення меж особливо цінних лісових ділянок. За допомогою створеного ортофотоплану на досліджуваній ділянці змін лісового покриву у квазіпралісі не виявлено.

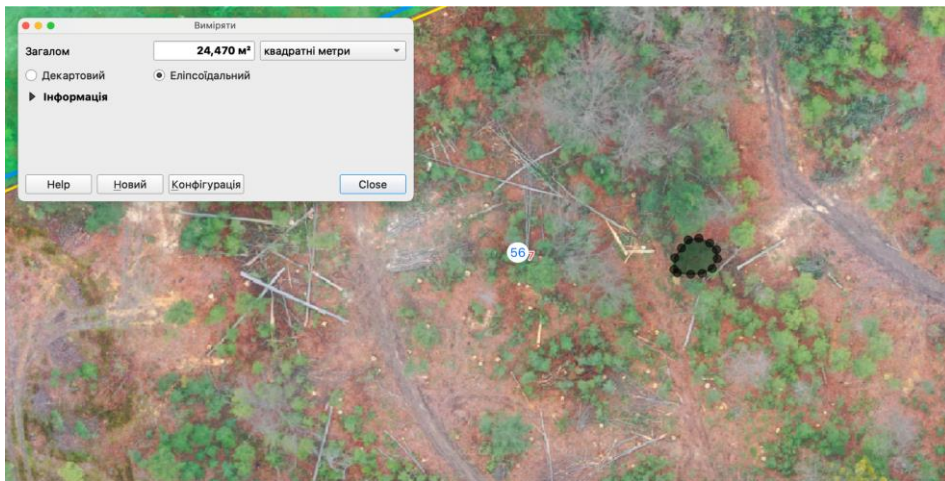
Подальша обробка ортофотоплану дає можливість вирахувати точну площу місцевості, на якій проводились природоохоронні заходи, і уточнити чи даною діяльністю не порушені межі (рис. 4).

Щоб автоматизувати обрахунок різних характеристик на ортофотоплані, перспективним є використання інтелектуальних систем, коли як результат обробки можна буде отримати більш детальні параметри, наприклад, довжини залишеної деревини, площі доріг, потоків тощо.

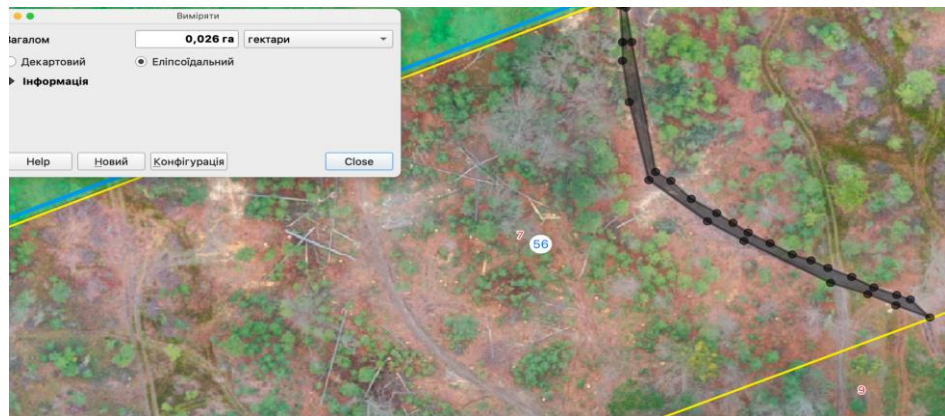

Рис. 4. Фрагмент обрахунку площі місцевості за ортофотопланом та уточнення межі невтручання у пралісову ділянку з використанням програми *QGIS*

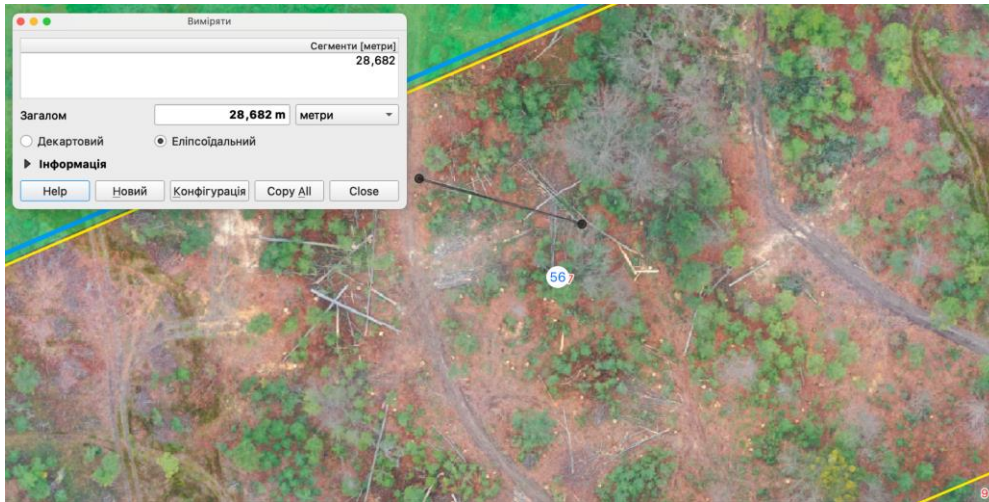
При обробці даних ортофотопланів на місцевості можна також розрахувати кількість залишених сортиментів деревини та їхню довжину, кількість повалених дерев і розміри крон (рис. 5. а, б, в).

а) приклад розрахунку розміру крони

б) приклад розрахунку площі дороги

в) приклад розрахунку довжини лежачого сортифта

Рис. 5. Фрагменти можливості розрахунків показників на ортофотоплані у камеральних умовах з використанням програмного забезпечення *QGIS*

3. Технології обробки аерофотозйомок

На даний час дослідники розвивають нові методи та технології, щоб покращити точність, ефективність та доступність даних, зібраних за допомогою дронів, для екологічного моніторингу. Такі дослідження відіграють важливу роль у збереженні природних ресурсів та довкілля.

Використання нейронних мереж для обробки аерофотозйомок відкриває безліч можливостей для обробки та аналізу інформації з цих зображень. Розглянемо деякі способи, які можуть бути використані для аналізу аерофотозйомок.

- Сегментація зображень. Нейронні мережі можуть бути навчені для сегментації зображень, тобто виділення різних об'єктів або областей на зображеннях. Це може бути корисно для визначення на аерофотознімках різних типів рослинності, доріг, будівель тощо.

- Визначення об'єктів. Нейронні мережі можуть бути навчені для виявлення конкретних об'єктів на аерофотознімках, наприклад, автомобілі, люди, тварини тощо. Це може бути важливо для виконання різних завдань, зокрема розрахунок трафіку, виявлення тварин або моніторинг людської діяльності на певній території.

- Класифікація земельних використань. Нейронні мережі можуть бути використані для класифікації різних типів земельних використань на аерофотознімках: ліси, сільськогосподарські угіддя, водні ділянки тощо. Це може бути корисно для визначення площі певних типів територій або моніторингу змін у земельному використанні з часом.

- Детекція змін. Нейронні мережі можуть допомогти виявляти зміни на аерофотознімках, що може бути корисно для виявлення змін в довкіллі (вирубка лісу, будівництво інфраструктури або ерозія ґрунту).

- Покращення якості зображень, усунення шуму або розмиття, що допомагає отримати більш чіткі та деталізовані зображення.

Загалом, використання нейронних мереж у сфері аерофотозйомок відкриває широкі можливості для автоматизації аналізу та отримання цінної інформації з цих зображень.

Ці можливості роблять квадрокоптери важливим інструментом для екологічного моніторингу та збереження довкілля.

Переваги використання квадрокоптерів в дослідженні довкілля

Аспект	Опис
Огляд з висоти	Квадрокоптери дозволяють отримати зображення з висоти, що дозволяє отримувати повний огляд території.
Досяжність	Можливість досягти до важкодоступних місць, таких як гірські райони або зони, де інші транспортні засоби не можуть легко дістатися.
Відстеження змін	Здатність здійснювати повторні місії та відстежувати зміни у довкіллі з часом, наприклад, зміни в розташуванні лісів або забруднення водоймищ.
Точність	Можливість здійснювати дуже точне картографування та збирання даних завдяки високій стабільності та керованості квадрокоптерів.
Вартість	Здатність виконувати завдання моніторингу довкілля за значно менші кошти порівняно з традиційними методами, такими як пілотовані літаки.
Автоматизація	Можливість автоматизувати деякі аспекти місій, такі як автоматичний підйом, рух по заданій траєкторії та автоматичне збирання даних.
Доступ у реальному часі	За допомогою вбудованих у квадрокоптер GPS або інерційних систем навігації є можливість спостереження за досліджуваними об'єктами у режимі реального часу.

Отримання даних з квадрокоптера в реальному часі може здійснюватися за допомогою різних методів, зазвичай залежно від конкретних потреб та обладнання, яким оснащений квадрокоптер. Зокрема, можуть бути використані такі методи:

- Відеострім. Багато квадрокоптерів можуть передавати відеосигнал у реальному часі на землю за допомогою вбудованих камер. Це дозволяє оператору побачити те, що бачить квадрокоптер у даний момент.

- Трансляція даних через Wi-Fi або інші бездротові засоби зв'язку. Деякі квадрокоптери можуть передавати дані (включаючи відео, фото, та іншу інформацію) на землю через Wi-Fi або інші бездротові засоби зв'язку. Це дозволяє отримувати дані в реальному часі на комп'ютер або мобільний пристрій.

- Використання FPV (First Person View) систем. FPV системи дозволяють оператору пілотувати квадрокоптер, спостерігаючи зображення з вбудованої камери в спеціальних FPV окулярах або на екрані з пульта керування. Це надає можливість побачити точний кадр, який бачить квадрокоптер, і керувати ним у реальному часі.

- Точкові дані через GPS або Інерційні системи навігації. Деякі квадрокоптери можуть надавати точкові дані про своє положення в реальному часі через вбудовані GPS або інерційні системи навігації. Це дозволяє отримувати актуальні координати та інші параметри квадрокоптера під час польоту.

Ці методи можуть використовуватися окремо або комбіновано для забезпечення оператору доступу до даних з квадрокоптера у реальному часі. Це дозволяє ефективно керувати польотом, збирати потрібну інформацію та приймати швидкі рішення під час виконання різних завдань.

4. Висновки

Використання квадрокоптерів у дослідженнях навколишнього середовища, зокрема для моніторингу довкілля, є важливим способом отримання більш точної інформації для обробки даних та аналізу результатів. Розглянуто основні програмні засоби для обробки аерофотозйомок, вибір кожної з яких залежить від конкретних цілей дослідження. Наведено фрагменти результатів моніторингу досліджуваних територій з використанням

квадрокоптера та програмного забезпечення *DroneDeploy* та *QGIS*. Варто зазначити, що важливим є отримання даних в режимі реального часу з використанням відеостріму чи бездротових засобів зв'язку. Перспективним є використання нейронних мереж для обробки аерофотозйомок, що відкриває безліч можливостей для кращої обробки та аналізу інформації з цих зображень.

1. Gillan J.K., Karl J.W., Van Leeuwen W.J.D. Integrating drone imagery with existing rangeland monitoring programs. *Environmental Monitoring and Assessment*, 192(5), 2020, 269: 1–20. <https://doi.org/10.1007/s10661-020-8216-3>

2. Holenko M., Ivanov D., Yefimenko A., Vorotnikov V. Analysis of methods of object recognition and image compression during aerial photography from unmanned aerial vehicles. *Technical Engineering*, 1(91), 2023, 146–155. [https://doi.org/10.26642/ten-2023-1\(91\)-146-155](https://doi.org/10.26642/ten-2023-1(91)-146-155)

3. Barabash O., Kyrianov A. Research of algorithms of flock behavior in nature for the possibility of application in group flights of unmanned aircraft. *Measuring and computing devices in technological processes*, 3, 2023, 40–49. <https://doi.org/10.31891/2219-9365-2023-75-4>

4. Коржов В.Л., Кудра В.С., Часковський О.Г., Скольський І.М. Застосування методів дистанційного зондування Землі в практиці наукових досліджень. Ліси в умовах сучасних викликів. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції молодих учених, аспірантів і здобувачів (20 жовтня 2022 року, м. Харків). – Харків, 2022, 83–85 с. https://uriffm.org.ua/media/uploads/2022/10/21/tezy2022_uriffm_AhV8GID.pdf

5. Як зробити ортофотоплан за допомогою дрона. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=2pj2cHz3iw0>

ІНТЕГРАЦІЯ ВІДНОВЛЮВАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В СИСТЕМИ ЕНЕРГОСПОЖИВАННЯ ДАТА-ЦЕНТРІВ

Слюсарчук Арсен

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

arsenslyusarchuk@gmail.com

Анотація:

Функціонування сучасних дата-центрів пов'язане з істотним споживанням енергії, що сягає близько 3% від світового показника [1]. Це еквівалентно річному енергоспоживанню деяких країн, що робить дата-центри значним джерелом екологічних та економічних проблем. Залежність від викопного палива, яке традиційно використовується для живлення дата-центрів, веде до зростання викидів парникових газів, збільшення ризиків для енергетичної безпеки, роблячи дата-центри вразливими до перебоїв у постачанні енергії, а також високих експлуатаційних витрат, пов'язаних з купівлею та транспортуванням традиційних джерел енергії. У статті подано аналіз методів розрахунку енергоспоживання дата-центрів та розглянуто різні способи його оптимізації, зокрема, утилізація відпрацьованого тепла, а також використання відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) таких як: як сонячна, вітрова, гідроенергія, геотермальна енергія та біомаса, що є екологічно чистими та невичерпними джерелами енергії. Однак, існують й певні виклики, пов'язані з використанням ВДЕ, зокрема можливість забезпечувати стабільну роботу дата-центрів в умовах непередбачуваних зростань трафіку чи навантажень на їх інфраструктуру. Перехід дата-центрів на ВДЕ потребує комплексних підходів та інвестицій, але це необхідний крок для зменшення їх екологічного впливу та забезпечення стійкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ).

Ключові слова: *дата-центр, відновлювальна енергія, енергоефективність, утилізація відпрацьованого тепла, енергоспоживання.*

Keywords: *data center, renewable energy, energy efficiency, waste heat recovery, energy consumption.*

1. Вступ.

Стрімкий розвиток інформаційних технологій нового покоління характеризується появою таких термінів як: Інтернет Речей (Internet of Things), Big Data (великі набори структурованих та неструктурованих даних, що не підлягають аналізу традиційними методами), штучний інтелект, криптовалюти та ін. Усе це було б неможливим без наявності відповідних обчислювальних потужностей, які надають дата-центри. Однак, архітектура сучасного дата-центру включає в себе не лише новітні процесори, швидку оперативну пам'ять чи, практично, безлімітне сховище даних. Основна її особливість – це надання комплексного середовища для забезпечення кінцевого користувача усіма необхідними програмними та апаратними ресурсами таким чином, щоб користувач зосередився на вирішенні своєї конкретної задачі, мінімізуючи при цьому потребу дбати про захист від потенційних зовнішніх втручань, а також швидко і гнучко реагування на запити щодо виділення обчислювальних потужностей незалежно від об'єму, та моніторинг за їх ефективного використання. Ще одним важливим елементом архітектури дата-центрів є зменшення затримки відклику. Це поняття включає в себе не лише час на т.зв запит-відгук (request-response), а й можливість обробки даних в тій локації, яка є зручною для користувача. Як наслідок, сформувались сприятливі умови для різкого зростання попиту на хмарні обчислення, що призвело до глобальної стратегії масштабування та децентралізації дата-центрів. Так, за останні 10 років загальна кількість серверів збільшилась на 647%, запаси ємності магнітних та твердотільних накопичувачів інформації на 2500%, а мережевий трафік зріс на 1000% [2]. Хоча, сумарне число окремих дата-центрів має тенденцію на

зниження – із близько 8.5 млн у 2015 до 7.2 млн у 2021 році, кількість великих та надпотужних дата-центрів стрімко зростає, збільшуючись щокварталу приблизно на 16 одиниць [3]. Тут, мова йде, в основному, про публічні хмарні сервіси таких компаній, як Amazon, Microsoft та Google, котрі в змозі забезпечити подібні потужності [4]. Відповідно, сучасний публічний дата-центр може характеризуватись рівнем енергоспоживання, аналогічним до 25 тис. житлових будинків, або у 100-200 разів вище, ніж середньостатистична офісна будівля такого ж розміру [5]. В абсолютних цифрах, за останні десять років енергоспоживання дата-центрів дещо стабілізувалося. Від зростання із 193.7 терават-годин (ТВт-год) у 2010 році до 205.2 ТВт-год у 2018 році, та до 209,6 ТВт-год у 2023 році. У значній мірі, це спричинено підвищенням ефективності інфраструктури і своєчасним оновленням обладнання [2; 6; 7]. В той же час, витрати на забезпечення електроенергією для роботи дата-центрів подвоюються кожні п'ять років [8]. Попередні дослідження свідчать, що станом на 2020 рік сумарні викиди вуглекислого газу становили близько 200 млн метричних тон на рік, що еквівалентно 2% загальносвітових викидів та майже 4% від світового споживання електроенергії [9], котре зростатиме і надалі. У 2025 році очікуване споживання електроенергії дата-центрами становитиме до 4.5% [1]. Для прикладу, в Ірландії рівень енергоспоживання дата-центрами може сягнути 28% від загального попиту станом на 2031 рік [10], а в Данії цей показник складає більше 16% [11]. Ці приклади свідчать, що енергоспоживання дата-центрів є вагомим складовим у розрахунках попиту на електроенергію цілих країн, що є не лише викликом з точки зору виробничих потужностей електромереж, а й може нести значні ризики для екології. Тому, щоб підвищити енергоефективність та знизити рахунки за електроенергію, докладено безліч зусиль для оптимізації енергоспоживання в роботі дата-центрів.

2. Розрахунок енергоефективності дата-центрів.

Для того, аби оцінити енергоефективність дата-центрів та змоделювати її поведінку у різних умовах, існують три основні методи визначення енергоефективності – «зверху-вниз», «знизу-вверх», та метод екстраполяції. Метод «зверху-вниз» використовує загальні показники регіону, зокрема, дані урядової або організаційної статистики чи опитувань для оцінки загального споживання енергії. Основними переваги цього підходу є можливість використання фактичних значень, таких як: загальний обсяг даних, що пересилаються по мережі, та загальні значення споживання енергії з електролічильників. Це, одночасно, дає і певну точність і високий рівень узагальнення. Такі показники можна розподілити за абонентами чи клієнтами, але надійність цієї кореляції і є основним припущенням для майбутніх прогнозів. Недоліками підходу «зверху-вниз» є складність врахування технологічних змін через обмежену деталізацію даних на основі яких будується оцінка. Також, частою перепоною є, релевантність та доступність даних, котра залежить від того хто є джерелом публікації даних – приватна організація, або державна установа. Тому, актуальність та правдивість даних може змінюватися залежно від поточної політики, та може не відображати всього споживання в певному регіоні.

Найпоширенішим методом визначення енергоефективності дата-центрів є метод «знизу-вверх», або PUE (від англ. Power Usage Effectiveness) [12]. Цей метод є міжнародно визнаною мірою енергоефективності дата-центрів і визначається як:

$$PUE = \frac{Energy_{DC}}{Energy_{IT}}, \quad (1)$$

де, $Energy_{DC}$ – це енергія, спожита ІТ обладнанням, включно із серверами, мережевими пристроями, блоками зберігання даних, периферійними пристроями, а також усім обладнанням, що використовується для обробки, збереження та маршрутизації даних у дата-центрі. $Energy_{IT}$ – це загальне енергоспоживання в дата-центрі, включаючи енергоспоживання ІТ обладнання та інфраструктури ($Energy_{DC}$), плюс енергоспоживання т.зв. обслуговуючої інфраструктури, що складається із системи електропостачання, системи освітлення, систем кондиціонування повітря та його охолодження. Чим нижчим є значення PUE, тим вищим є рівень енергоефективності дата-центру. Іншими словами, в ідеальному

випадку значення PUE повинно дорівнювати одиниці. Це б означало, що все енергоспоживання дата центру йде виключно на ІТ обладнання. Великі провайдери та споживачі хмарних сервісів докладають багато зусиль аби зменшити показник PUE. Зокрема, Google, Meta, Amazon та Microsoft досягли значного прогресу у зниженні PUE шляхом зміни архітектури та оновлення обладнання своїх дата-центрів. Так, Google звітує про точкові показники PUE менше 1.06 при дотриманні способу його обчислення згідно стандартів галузі. Однак, заявляється, що при у випадку використання пропрієтарного способу вимірювання, який включає в себе більшу кількість факторів, вдалось досягти значення т.зв. річного PUE рівного 1.10 в межах усіх дата-центрів, незалежно від пори року та включаючи всі супутні витрати на обслуговування дата-центрів (управління пам'яттю, системи безпеки та шифрування, комунікаційні витрати та ін.) [13]. Згідно останніх звітів компанії Meta, середньорічний показник PUE зменшився з 1.10 у 2017 році до 1.08 у 2022 році. До слова, Meta подають у своїх звітах ще й показник WUE (Water Usage Effectiveness), котрий дорівнює 0.2, і являє собою співвідношення між кількістю водовідбору (в літрах) та кількістю спожитої енергії (у кВт-год). Чим ближче цей показник до нуля, тим ефективнішою є система водяного охолодження ІТ інфраструктури [14]. Amazon не розкриває значення PUE у своїх щорічних звітах (sustainability reports), однак заявляє, що показник WUE становить 0.19 станом на кінець 2021 року [15]. Натомість, Microsoft публікує ці дані. Згідно останнього доступного публічного звіту, значення PUE становить 1.12 у нещодавно збудованих дата-центрах [16].

Третім методом визначення енергоефективності дата-центрів є метод екстраполяції [17]. Особливістю цього методу оцінки є вибір базового значення одного з двох попередніх методів та припущення щодо кореляції між попитом та фактичним споживанням енергії з врахуванням коефіцієнту зростання для майбутніх прогнозів. З дослідження, поданого у [17], бачимо, що незважаючи на спільне базове значення для методів «знизу-вверх» та екстраполяції, розбіжність у результатах оцінки стає все більшою по мірі того наскільки далеко формується прогноз енергоспоживання. Більшість розрахунків за методом екстраполяції базуються на енергоємності на одиницю переданих даних із припущенням щодо ефективності майбутніх прогнозів. Відповідно, різні дослідники можуть послуговуватись різними коригуючими коефіцієнтами. Наприклад, P.Corcoran та A.Andrae у своїй роботі [18] використовують оцінки, запропоновані J.G.Koomey у 2011 році [19], але вносять при цьому свої корективи – зміна темпів зростання з 8% до 12% для 2011 та 2012 років, пояснюючи це тим, що впровадження нових сервісів на базі хмарних обчислень призведе до росту загального енергоспоживання. Подальші розрахунки для 2013-2017 років базуються на трьох сценаріях – малі темпи зростання (7.5%), очікувані темпи зростання (14%), та високі темпи зростання (20%). Знову ж таки, автори пояснюють це очікуваними покращеннями в плані оптимізації енергоефективності мережевих пристроїв, збільшення їм кількості, та зростання мережевого трафіку. Однак, в дослідженні автори не розкривають -- як саме вони вираховували ці коефіцієнти. Існують, також, інші дослідження оцінки енергоефективності на основі методу екстраполяції, що базуються на енергоспоживанні однієї інструкції центрального процесора в типовому кластері дата-центру, де екстраполяція базується на загальній оцінці числа таких інструкцій глобально в межах року. Але, як і в попередньому випадку, ця оцінка сильно корелює з реальними даними по мірі збільшення часового проміжку. Відповідно, постає питання – чи може метод екстраполяції бути ефективним інструментом не лише в контексті оцінки даних за минулі роки, а й для майбутніх прогнозів у зв'язку зі своєю низькою надійністю через залежність від інших базових оцінок? Адже, такі розрахунки часто не враховують усю множину релевантних параметрів, особливо щодо потенційних технологічних змін, змін попиту чи мережевого трафіку, що призводить великих неточностей. Таким чином, можна прийти до висновку, що метод екстраполяції не є ефективним рішенням для передбачень енергоспоживання дата-центрів у довгостроковій перспективі, і, загалом спрогнозувати подібну динаміку є складно через непередбачувані умови в такому динамічному середовищі, як інформаційні технології.

Тому, доцільніше говорити про ті способи оптимізації енергоспоживання дата-центрів, які базуються на реальних даних, а також ті, що пропонують перенаправлення існуючої теплової енергії, переміщення та/або декластеризацію хмарних потужностей, використання ВДЕ і ефективну її утилізацію.

3. Методи підвищення енергоефективності роботи дата-центрів.

Питання підвищення енергоефективності дата-центрів є актуальним уже багато років. Зокрема, ще у 2009 році в статті L.Liu та ін. [20] з'являється термін «GreenCloud» (в перекладі, «Зелена Хмара»), котрий являв собою новий підхід до архітектури, в основі якого були: віртуалізація програмних середовищ, постійний моніторинг використовуваних ресурсів та їх розміщення якомога ближче до користувача, оптимізація сховищ даних та кешів, автоматизація рутинних завдань, модифікація роботи додатків для зменшення мережевого трафіку, своєчасне оновлення апаратного забезпечення, а також використання ВДЕ. З часом, і це підтверджується поданими вище щорічними публічними звітами [13,14,15,16], основні провайдери та споживачі хмарних сервісів, так чи інакше, були змушені застосовувати подібні техніки та підходи в силу стрімкого росту попиту і високої конкуренції в сфері хмарних технологій. Однак, є висока ймовірність, що у випадку продовження динаміки попиту на користування дата-центрами та/або появи нового вагомого компонента в сфері ІКТ (як наприклад, криптовалюти), цього може бути недостатньо. Тому, існують численні дослідження щодо більш радикальних способів підвищення енергоефективності дата-центрів, про які далі й піде мова.

3.1. Одним з таких способів є перевикористання тепла, згенерованого дата-центрами та його інтеграція в систему централізованого тепlopостачання (ЦТ). Системи охолодження сучасних дата-центрів діляться на 3 типи: повітряне охолодження, водяне охолодження та двохфазове охолодження [21]. Що стосується утилізації відпрацьованого тепла, то його якість і кількість сильно залежать від типу систем охолодження та місця відбору.

Повітряне охолодження і досі є найпоширенішою технологією, що використовується в галузі. Основним принципом роботи таких систем є відведення гарячого повітря з серверних стійок у зовнішнє середовище використовуючи чіллер (холодильну установку). Оптимальним місцем для забору відпрацьованого гарячого повітря в цілях його подальшого перевикористання є вихідний канал серверної стійки (35-45 °С) до його змішування з повітрям в приміщенні задля зменшення енергетичних втрат.

Водяні системи охолодження є більш ефективними через високу теплоємність води та прямий контакт рідини з компонентами серверу. У випадку використання водяного охолодження температура води, що виводиться з серверних стійок, є найвищою (75-80 °С). Таким чином, оптимальним місцем для перевикористання відпрацьованого тепла є вивідний канал системи охолодження. Це можна зробити, додавши водо-водяний теплообмінник на виході води з серверної стійки. Крім того, відпрацьоване тепло можна зібрати на зворотному каналі конденсату, але рівень тепла буде нижчим.

Двохфазні системи охолодження були розроблені для роботи з високопотужними дата-центрами, для яких т.зв. щільність потужності є більшою за 1000 Вт/см², і є ефективнішими за водяні [22]. Таку назву вони отримали завдяки тому, що охолоджуюча рідина (теплоносій) перебуває в двох станах: рідкому та газоподібному. У процесі охолодження рідкий теплоносій закачується в холодну пластину (який контактує безпосередньо з електронікою), де він починає кипіти та випаровуватися, охолоджуючи пристрій і накопичуючи енергію в прихованому теплі. Потім пара надходить до конденсатора, де вона конденсується назад у рідку фазу, а тепло виділяється з рідини в навколишнє середовище або в поглинач пари. Окрім того, при використанні таких систем охолодження потрібні менш потужні насоси, а температура теплоносія в двофазній системі охолодження може досягати 80 °С, що підвищує якість відпрацьованого тепла, а отже, дозволяє ефективно його утилізувати. Як для водяних систем охолодження, так і для двохфазних оптимальним місцем збору відпрацьованого тепла є конденсатор (45–90 °С) з використанням вторинної робочої рідини (у більшості випадків води) для охолодження

основного теплоносія. Підсумовуючи, можна стверджувати, що якість відпрацьованого тепла в двофазних системах охолодження є найвищою серед усіх трьох типів систем завдяки вищій ефективності теплопередачі. Для систем з повітряним охолодженням якість відпрацьованого тепла низька, тому для підвищення його температури в систему, зазвичай, додають теплові насоси. Стосовно передачі відпрацьованого тепла до систем ЦТ, то існують 4 методи підключення між розподіленими джерелами тепла та системами ЦТ:

- Return/Supply: Повернення/Подача - рідина-носії нагрівається, потім подається до теплообмінника, де віддає тепло, і повертається для нагрівання. Цей спосіб є ефективний та гнучкий, і використовується в системах опалення, кондиціонування та охолодження.

- Return/Return: Повернення/Повернення – дві рідини з різною температурою циркулюють по замкнутих контурах, передаючи тепло через теплообмінник. Цей спосіб є ефективний для систем з двома теплоносіями, наприклад, опалення та охолодження.

- Supply/Return: Подача/Повернення – рідина-носії подається до двох або більше теплообмінників, де віддає тепло, а потім повертається до джерела нагрівання. Цей спосіб є ефективний для систем з декількома точками розподілу тепла.

- Supply/Supply: Подача/Подача – дві рідини з різною температурою подаються до теплообмінника, де передають тепло, а потім відводяться. Такий підхід використовується для систем з одноразовим використанням теплоносія.

Серед усіх цих способів найбільш доцільно використовувати систему Повернення/Подачі (Return/Supply), оскільки вона має найменший вплив на температуру відвідної системи ЦТ [23]. Загалом, повторне використання теплової енергії внаслідок роботи дата-центрів у системах ЦТ є більш поширеним у північних регіонах. Зокрема, значення рекуперованого тепла дата-центру компанії Rosenberg AB (дочірня компанія Ericsson) у Стокгольмі становить 80 ГВт-год. Така кількість тепла здатна забезпечити понад 15000 квартир та зменшує викиди вуглекислого газу приблизно на 4800 тонн на рік [24]. Також, інтернет провайдер Bahnhof звітує про рекупероване тепло в кількості 112 ГВт-год [25]. Три з п'яти дата-центрів компанії Telecity Group, подають відпрацьоване тепло в систему ЦТ, щоб забезпечити теплом 500 окремих будинків і 4500 багатопверхових квартир. [26]. Дата-центри компанії Meta (в минулому Facebook) в місті Odense (Данія) рекуперують близько 100 ГВт-год щороку, що еквівалентно кількості енергії, необхідної для обігріву 6900 домівок [27].

3.2. Одним з найросповсюдженіших способів підвищення енергоефективності дата-центрів є ВДЕ. Існують 4 основні шляхи інтеграції відновлювальної енергії для забезпечення їх роботи [21]:

- Внутрішнє виробництво енергії з власних відновлювальних джерел. Дата-центри встановлюють системи ВДЕ безпосередньо на своїх об'єктах, і генерація відбувається в межах внутрішньої інфраструктури (або на території) дата-центру. Сюди входять: тепла енергія, що виробляється сонячними колекторами, та електрична енергія, що виробляється сонячними панелями, вітровими або гідротурбінами.

- Внутрішнє виробництво енергії з відновлюваних джерел поза межами дата-центру. У цьому випадку дата-центри встановлюють системи ВДЕ на своїх об'єктах, але покладаються на джерела відновлюваної енергії, розташовані за межами їх території. Прикладом такої інтеграції є транспортування біомаси або біогазу з-за меж дата-центрів для виробництва необхідної теплової або електричної енергії. Зокрема, компанія Apple спільно з Орхуським університетом (Данія) розробляє проєкт із використання біомаси сільськогосподарських відходів. Таким чином, метан, вироблений у реакторі біогазової установки, буде використовуватися для дата-центрів компанії [28].

- Використання віддалених ВДЕ. Часто, внутрішня генерація ВДЕ є неможливою через сукупність різних факторів. Тому, в багатьох випадках дата-провайдери спрямовують свої інвестиції у побудову станцій ВДЕ в тих місцях, де вони будуть мати вищу ефективність, або ж напряму закупають виробничі потужності певних у виробників ВДЕ. Тут, використовується електрична або тепла мережа в якості носія виробленої енергії. Однак,

повинна існувати й відповідна законодавча база для підключення нових виробничих потужностей ВДЕ безпосередньо до будівель дата-центрів, а також механізм, що реєструє виробництво енергії за межами об'єкта та включає цю частину енергії в рахунки за електроенергію дата-центру. Існують численні приклади з боку провідних світових техногігантів, котрі використовують цей спосіб інтеграції ВДЕ. Зокрема, компанія Meta щорічно закуповує 200 МВт потужностей вітрової електростанції Rattlesnake Creek в окрузі Діксон, штат Небраска, що збудована спеціально з метою обслуговування роботи дата-центрів компанії. Крім того, Meta планує розширити цей об'єм поступово викупивши всю потужність станції до 2029 року [29]. Іншим прикладом є компанія Apple, яка має 25 діючих проектів у сфері ВДЕ по всьому світу загальною потужністю генерації 626 МВт. При цьому, 286 МВт сонячної фотоелектричної генерації було введено в дію в 2017 році. Також, 15 проектів компанії перебувають у стадії будівництва, по завершенню якого 1,4 Гвт чистої відновлюваної енергії буде розподілено в 11 країнах [30]. Варто згадати й компанію Google, яка ще у 2019 році розпочала будівництво двох великих сонячних електростанцій у штатах Теннесі та Алабама. Ці станції мають на меті стати одними із найбільших ВДЕ проектів в регіоні, здатних продукувати 150 МВт кожна [31].

- Використання ВДЕ від сторонніх провайдерів. Окрім забезпечення електроенергією власного виробництва, провайдери хмарних послуг використовують й інші механізми інтеграції ВДЕ, такі як енергетичні сертифікати (англ. Energy certificate systems, або ЕСС) та договори купівлі-продажу електроенергії (англ. Power purchase agreements, або РРА). Концепція ЕСС полягає у покупці сертифікатів, що підтверджують виробництво певної кількості електроенергії з відновлюваних джерел. Іншими словами, електростанції, що використовують відновлювані джерела, отримують сертифікати за кожен одиницю виробленої ними «чистої» енергії, а компанії закуповують ці сертифікати на спеціалізованих біржах. Купівля такого сертифіката не гарантує безпосереднього постачання електроенергії, але вона допомагає компенсувати вплив вуглецевого сліду, сприяючи фінансуванню проектів, що зменшують викиди парникових газів. Договори РРА – це прямий договір на електропостачання між компанією та виробником електроенергії. В цьому випадку дата-центри отримують фізичну поставку електроенергії з відновлювальних джерел за сталою ціною. Хоча, РРА договори вимагають більших фінансових витрат та зобов'язань, ніж купівля ЕСС сертифікатів, однак їх загальний вплив на розвиток ВДЕ є значно вищим. Як приклад, можна назвати компанію Microsoft, котра нещодавно підписала РРА контракт на 900 МВт для забезпечення роботи свого дата-центру в Ірландії. Ця багаторічна угода має на меті охопити близько 28% від загального обсягу ВДЕ Ірландії до 2030 року [32].

Тому, підсумовуючи, можна стверджувати, що в залежності від сукупності умов, в яких перебувають дата-центри, таких як: країна, кліматична зона, сонячні цикли, карта вітрів, тарифи на електроенергію, політика держави щодо використання ВДЕ та ін., в поєднанні з техніками репланування навантаження та динамічного його розподілу, кожна з вищенаведених стратегій інтеграції ВДЕ для енергозабезпечення має своє застосування.

Висновки.

У статті проаналізовано динаміку росту попиту на хмарні обчислення за останні 10 років. Описано основні підходи вимірювання і передбачення енергоефективності роботи дата-центрів з відповідними їх недоліками та перевагами, базуючись на існуючих дослідженнях. Крім того, наведено ключові шляхи підвищення енергоефективності роботи дата-центрів, таких як: перенаправлення відпрацьованої теплової енергії та використання ВДЕ. Можна зробити висновок, що кожен з цих шляхів являє собою сукупність комплексних рішень з різними можливими варіантами застосування в залежності від множини зовнішніх факторів. Аналіз детальних публічних звітів ключових гравців на ринку хмарних обчислень показав, що їх інвестиції та зусилля щодо підвищення енергоефективності роботи сучасних дата-центрів є значною частиною щорічних бюджетів, котра має тенденцію до зростання. Як наслідок, в певних випадках, особливо коли мова йде про побудову окремих незалежних енергетичних об'єктів, що використовують ВДЕ, це має значний вплив не лише на

енергоефективність власних дата-центрів, а й на екологію цілих регіонів. Завдяки численним дослідженням науковців стосовно пошуку нових рішень, або комбінацій існуючих [33], формується ґрунтовна теоретично-практична база для якісного розвитку питань оптимізації енергоспоживання дата-центрів, зменшення їх залежності від використання викопного палива та перехід на відновлювальні джерела енергії.

1. Su N. (2017) *The proportion of central energy consumption in the global total energy consumption is increasing year by year*. URL: <http://tech.idcquan.com/133093.shtml>.
2. Masanet, E., Shehabi, A., Lei, N., Smith, S., & Koomey, J. (2020). *Recalibrating global data center energy-use estimates*. In *Science* (Vol. 367, Issue 6481, pp. 984–986). American Association for the Advancement of Science (AAAS). DOI: <https://doi.org/10.1126/science.aba3758>.
3. *Hyperscale Data Center Count Grows to 659 – ByteDance Joins the Leading Group*. URL: <https://www.srgresearch.com/articles/hyperscale-data-center-count-grows-to-659-bytedance-joins-the-leading-group>.
4. *2021 Review – Microsoft and Amazon Dominate IT Vendor Revenue and Growth Ranking*. URL: <https://www.srgresearch.com/articles/2021-review-microsoft-and-amazon-dominate-it-vendor-revenue-and-growth-ranking>.
5. Poess, M., Nambiar, R.O., *Energy Cost, The Key Challenge of Today’s Data Centers: A Power Consumption Analysis of TPC-C Results*. URL: <https://www.vldb.org/pvldb/vol1/1454162.pdf>.
6. *United States Data Center Energy Usage Report*. URL: <https://escholarship.org/content/qt84p772fc/qt84p772fc.pdf>.
7. Shehabi, A., Smith, S. J., Masanet, E., & Koomey, J. (2018). *Data center growth in the United States: decoupling the demand for services from electricity use*. In *Environmental Research Letters* (Vol. 13, Issue 12, p. 124030). IOP Publishing. DOI: <https://doi.org/10.1088/1748-9326/aaec9c>.
8. Buyya, R., Vecciola, C., Thamarai Selvi, S. (2013). *Mastering Cloud Computing: Foundations and Applications Programming*. URL: https://ramslaw.files.wordpress.com/2016/07/0124_114547cloud.pdf.
9. *Measuring the Emissions & Energy Footprint of the ICT Sector. Implications for Climate Action*. URL: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/099121223165540890/pdf/P17859712a98880541a4b71d57876048abb.pdf#page=32&zoom=100,0,0>.
10. *All-Island Generation Capacity Statement 2022-2031*. URL: https://www.soni.ltd.uk/media/documents/EirGrid_SONI_2022_Generation_Capacity_Statement_2022-2031.pdf.
11. *Denmark’s Draft Integrated National Energy and Climate Plan (2018)*. URL: https://energy.ec.europa.eu/system/files/2019-02/denmark_draftnecp_0.pdf.
12. *ISO/IEC 30134-2:2016. Information Technology. Data Centres. Key Performance Indicators. Part 2: Power Usage Effectiveness (PUE)*. URL: <https://www.iso.org/standard/63451.html>.
13. *Google Data Centers Efficiency*. URL: <https://www.google.com/about/datacenters/efficiency/>.
14. *Meta Sustainability Report 2023*. URL: <https://sustainability.fb.com/wp-content/uploads/2023/07/Meta-2023-Sustainability-Report-1.pdf>.
15. *Amazon Sustainability Report 2023*. URL: <https://sustainability.aboutamazon.com/reporting>.
16. *Microsoft Environmental Sustainability Report 2022*. URL: <https://news.microsoft.com/wp-content/uploads/prod/sites/42/2023/05/2022-Environmental-Sustainability-Report.pdf>.
17. Mytton, D., & Ashtine, M. (2022). *Sources of data center energy estimates: A comprehensive review*. In *Joule* (Vol. 6, Issue 9, pp. 2032–2056). Elsevier BV. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.joule.2022.07.011>.

18. Corcoran, P., Andrae, A. (2013). *Emerging Trends in Electricity Consumption for Consumer ICT*. URL: https://www.researchgate.net/publication/255923829_Emerging_Trends_in_Electricity_Consumption_for_Consumer_ICT.
19. Koomey, J., G. (2011). Growth in Data Center Electricity Use 2005 to 2010. URL: https://www.alexandrobarrros.com/wp-content/uploads/old/Growth_in_Data_Center_Electricity_use_2005_to_2010.pdf.
20. Liu, L., Wang, H., Liu, X., Jin, X., He, W. B., Wang, Q. B., & Chen, Y. (2009). GreenCloud. In *Proceedings of the 6th international conference industry session on Autonomic computing and communications industry session*. ICAC '09: 6th International Conference on Autonomic Computing. ACM. DOI: <https://doi.org/10.1145/1555312.1555319>.
21. Huang, P., Copertaro, B., Zhang, X., Shen, J., Löfgren, I., Rönnelid, M., Fahlen, J., Andersson, D., & Svanfeldt, M. (2020). A review of data centers as prosumers in district energy systems: Renewable energy integration and waste heat reuse for district heating. In *Applied Energy* (Vol. 258, p. 114109). Elsevier BV. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.apenergy.2019.114109>.
22. Ebrahimi, K., Jones, G. F., & Fleischer, A. S. (2014). A review of data center cooling technology, operating conditions and the corresponding low-grade waste heat recovery opportunities. In *Renewable and Sustainable Energy Reviews* (Vol. 31, pp. 622–638). Elsevier BV. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.rser.2013.12.007>.
23. Oró, E., Taddeo, P., & Salom, J. (2019). Waste heat recovery from urban air cooled data centres to increase energy efficiency of district heating networks. In *Sustainable Cities and Society* (Vol. 45, pp. 522–542). Elsevier BV. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.scs.2018.12.012>.
24. He, Z., Ding, T., Liu, Y., & Li, Z. (2018). Analysis of a district heating system using waste heat in a distributed cooling data center. In *Applied Thermal Engineering* (Vol. 141, pp. 1131–1140). Elsevier BV. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.applthermaleng.2018.06.036>.
25. Green data centres make Stockholm unique in the world. URL: <https://mb.cision.com/Main/32/9800528/398259.pdf>.
26. Kohronen, S. (2018). Energy Efficiency of Modern Datacenter. URL: <https://aaltodoc.aalto.fi/server/api/core/bitstreams/1eacbda7-8aa7-4216-8eed-3f889e5e7e04/content>.
27. Denmark Data Center to Warm Local Community. URL: https://sustainability.fb.com/wp-content/uploads/2020/12/FB_Denmark-Data-Center-to-Warm-Local-Community.pdf.
28. New research will provide Apple with renewable energy – when the wind is not blowing. URL: <https://cbio.au.dk/en/collaboration/cases/new-research-will-provide-apple-with-renewable-energy-when-the-wind-is-not-blowing>.
29. Facebook data center to be powered by \$430 million wind farm in Nebraska. URL: <https://www.cnn.com/2017/11/15/facebook-data-center-to-be-powered-by-430-million-wind-farm-in-nebraska.html>.
30. Apple now globally powered by 100 percent renewable energy. URL: <https://www.apple.com/newsroom/2018/04/apple-now-globally-powered-by-100-percent-renewable-energy/>.
31. Why we're putting 1.6 million solar panels in Tennessee and Alabama. URL: <https://blog.google/outreach-initiatives/sustainability/why-were-putting-16-million-solar-panels-tennessee-and-alabama/>.
32. Microsoft signs 900MW PPAs for Ireland, 28% of nation's target for 2030. URL: <https://www.datacenterdynamics.com/en/news/microsoft-signs-900mw-ppas-for-ireland-28-of-nations-target-for-2030/>.
33. Sheme, E., Holmbacka, S., Lafond, S., Lučanin, D., & Frashëri, N. (2018). Feasibility of using renewable energy to supply data centers in 60north latitude. In *Sustainable Computing: Informatics and Systems* (Vol. 17, pp. 96–106). Elsevier BV. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.suscom.2017.10.017>.

ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ БІОЦЕНОТИЧНОГО МОНІТОРИНГУ ПРИРОДНОГО ЗАПОВІДНИКА «РОЗТОЧЧЯ»

Стрямець Галина

Природний заповідник «Розточчя»

Львів, Україна

galina.stryamets@gmail.com

Стрямець Сергій

Національний університет «Львівська політехніка»

Львів, Україна

sergijstr@gmail.com

Складовою частиною екологічного моніторингу є екосистемний або біоценотичний моніторинг, він проводиться в установах природно-заповідного фонду України за єдиною програмою, яка має назву Літопис природи. Моніторинг передбачає комплексну науково-інформаційну систему періодичних, безперервних, довгострокових спостережень за біологічними видами та їх оселищами з метою виявлення негативних змін і вироблення рекомендацій щодо їх усунення або ослаблення. В роботі наведено описи інформаційних систем, розроблених науковими колективами кафедри автоматизованих систем управління Національного університету «Львівська політехніка» та природного заповідника «Розточчя» таких як «Фенологія», «Електронний гербарій», програмно-апаратного комплексу метеорологічного моніторингу.

Ключові слова: фенологічна база даних, цифровий гербарій, фауністична база даних

An integral part of ecological monitoring is ecosystem or biocenotic monitoring, which is carried out in the institutions of the Nature Reserve Fund of Ukraine under a single program called the Chronicle of Nature. Monitoring involves a complex scientific and informational system of periodic, continuous, long-term observations of biological species and their habitats with the aim to identifying changes and developing recommendations for adaptations to changes.

The paper provides descriptions of information systems developed by the scientific teams of the Department of Automated Management Systems of the Lviv Polytechnic National University and the Roztochya Nature Reserve, such as «Phenology», «Electronic Herbarium», software and hardware complex of meteorological monitoring.

Keywords: phenological database, digital herbarium, faunal database.

Один із рівнів екологічного моніторингу – біоценотичний або екосистемний. Він передбачає комплексну науково-інформаційну систему періодичних, безперервних, довгострокових спостережень за біологічними видами та їх оселищами з метою виявлення негативних змін і вироблення рекомендацій щодо їх усунення або ослаблення. Збереження біоценотичного різноманіття – запорука стійкості екосистеми, а значить забезпечення високої якості життя людей на планеті.

Закон України «Про природно-заповідний фонд України» (1992 рік) передбачає ведення біоценотичного, метеорологічного, фенологічного та інших видів моніторингу на території установ природно-заповідного фонду, представлення результатів спостережень у науковому звіті – Літописі природи. Літопис природи є основною формою узагальнення результатів наукових досліджень, головною науковою темою, яка ведеться постійно, а результати досліджень щорічно оформляються у вигляді окремих томів [1]. Природно-заповідні установи (ПЗУ) – це природні та біосферні заповідники, національні природні парки, регіональні ландшафтні парки, в усіх ведеться Літопис природи, і з роками нагромаджується величезний масив різноманітних даних, які в паперовому варіанті важко сортувати, обробляти, аналізувати.

В кінці ХХ на початку ХХІ століття в біології, екології, сфері охорони довкілля широке застосування отримали електронні бази даних та географічні інформаційні системи, які допомагають не тільки систематизувати результати наукових досліджень, але й допомагають у прийнятті рішень. Для інвентаризації видового біорізноманіття розроблено відомі великі електронні бази www.faunaeur.org, www.floraeur.org, які містять величезну кількість видів тварин і рослин і представляють фауну і флору всього світу. Інтернет-ресурс «Центр даних Біорізноманіття України» (Biodiversity of Ukraine Data Centre), створений і керується Державним природознавчим музеєм НАН України (Львів), містить інформацію про видове біорізноманіття України, основу баз даних становлять природничі колекції, які накопичуються десятиліттями і тому дозволяють аналізувати стан і зміни біоти у великому просторі й тривалому часі.

Природний заповідник «Розточчя» – природоохоронна, науково-дослідна установа загальнодержавного значення, створений відповідно до Постанови Ради Міністрів УРСР від 5.10. 1984 р. №403 на площі 2084,5 га. Входить до складу біосферного резервату «Розточчя», внесеного в Світову мережу біосферних резерватів рішенням 23 сесії МАБ ЮНЕСКО у 2011 р. З 2019 р. є частиною транскордонного українсько-польського біосферного резервату, який утворений рішенням 31-ї сесії Міжнародної координаційної ради Програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера». Заповідник відповідає Іа Категорії Міжнародного Союзу Охорони Природи (IUCN).

У заповіднику «Розточчя» протягом останніх двадцяти років використовували кілька варіантів електронних баз даних: «Ентомофауна», «Електронний гербарій», «Фауністична база даних», «Фенологія», «Гриби макроміцети2 та ін., розроблені викладачами та студентами кафедри АСУ НУ «Львівська політехніка» у співпраці з науковим відділом заповідника. Кожна з них має свої особливості, переваги та недоліки [3, 4]. Найбільше застосування отримала база даних «Фенологія» (наука про сезонні явища в природі), яка успішно використовується протягом двадцяти років. Структура електронної бази даних наведена на рис. 1. Ця база даних має близько десяти полів, причому деякі з них заповнюються автоматично.

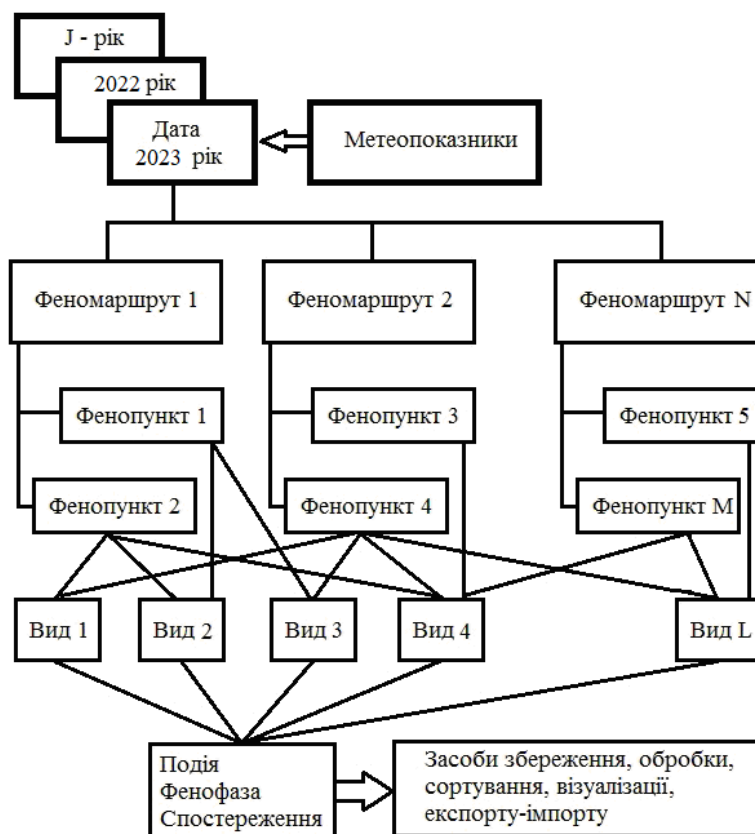

Рис. 1. Структура електронної бази даних «Фенологія»

Переваги використання електронної бази даних відзначаються з ростом масиву накопичених даних. Наприклад, такі задачі, як повидове сортування за фенофазами рослин в часовому розрізі за певний період займають на порядок менше часу від сортування даних у паперовому варіанті, або навіть даних з файловою системою збереження інформації. Чим більше даних накопичується в базі даних, тим ефективнішою буде її експлуатація. Це насамперед обумовлено тим, що для електронної бази даних немає ніякого значення проводити обробку даних зібраних за один рік, чи за десять.

База «Фенологія» включає інформацію про дату проведення спостережень, метеопказники, феномаршрути, складовими яких є окремі фенопункти. На кожному фенопункті проводиться моніторинг стану окремих видів рослин і результати спостережень заносяться в базу. База має засоби попередньої обробки, редагування, сортування даних (рис. 2) і, при необхідності, експорту-імпорту даних в табличний редактор Excel [4].

Для створення фенологічної бази даних розроблено структуру інформаційної системи, яка враховувала специфіку фенологічних спостережень у регіоні. В заповіднику «Розточчя» фенологічні спостереження ведуться на постійних феномаршрутах і фенопунктах протягом 40 років і супроводжуються гідрометеорологічними даними метеостанції. Першочерговим завданням при організації фенологічних спостережень є відбір об'єктів спостережень.

Основна частина території заповідника (92%) покрита лісовою рослинністю, тому основними об'єктами спостережень є деревні та чагарникові, а також лісові трав'янисті види. Оскільки деревам властива фенологічна гетерогенність, то спостереження за рослинністю ведуться з року в рік на одних і тих самих ділянках за одними і тими ж групами чи екземплярами рослин.

Дата	Вид	Фенофаза	Загальна кількість рослин	Кількість рослин вступили у флору
02.03.2007	Ліщина звичайна	Початок цвітіння	10	0
02.03.2007	Підсніжник білосніжний	Початок цвітіння	100	3
02.03.2007	Вовчі ягоди звичайні	Набування бруньок	10	0
08.03.2007	Підбіл звичайний	Початок цвітіння	100	2
09.03.2007	Вовчі ягоди звичайні	Початок цвітіння	10	0
08.03.2007	Ліщина звичайна	Масове цвітіння	10	0
13.03.2007	Підсніжник білосніжний	Масове цвітіння	100	6
13.03.2007	Медунка темна	Початок цвітіння	100	3
13.03.2007	Зубниця залозиста	Бутонізація	100	5
14.03.2007	Печіночниця звичайна	Початок цвітіння	100	2
16.03.2007	Вовчі ягоди звичайні	Масове цвітіння	10	0
16.03.2007	Черемха звичайна	Набування бруньок	10	1

Рис. 2. Вигляд відомості пошуку даних у діапазоні дат

Флористична база даних за структурою відмінна від попередньої, вона ієрархічного типу, побудована за систематичним принципом на основі визначника вищих рослин. База дозволяє розмістити таку кількість фотографій, яка забезпечить визначення рослини за певними ознаками (особливість будови листків, суцвіття, квітки, тичинки та ін.), причому, знімки можуть відображати реальні розміри рослини, або у необхідному масштабі, щоб підкреслити діагностичну ознаку (рис. 3). Переваги електронного «гербарію»:

- Електронні копії дають можливість уникнути непоправних втрат рідкісних колекцій в ході природних катастроф, воєн, пожеж і інших несприятливих чинників, які впливають на збереження колекції (температурний режим, вологість, шкідники тощо).

• Забезпечують можливість істотної економії часу і засобів, що йдуть на збирання, висушування, зберігання гербарію, наукові відрядження для визначення, листування, пересилку зразків.

• Цифровий «гербарій» може бути доступний через систему інтернет або розповсюджуватися на компакт-дисках, що дозволить вести оперативний пошук і обмін науковою інформацією з світовою науковою спільнотою [3].

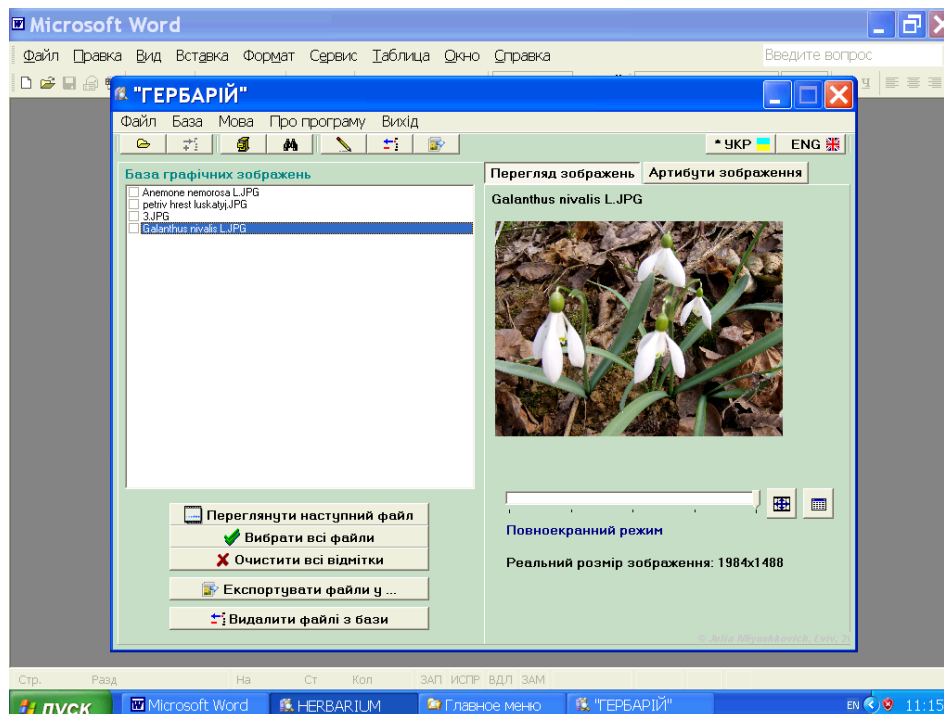

Рис. 3. Флористична база даних «Електронний гербарій»

Електронний «гербарій» можна успішно використовувати при проведенні наукових досліджень і практичних робіт в області анатомії і морфології рослин, мікології, систематики вищих і нижчих рослин, ліхенології, порівняльній морфології і анатомії рослин, екології рослин, фітоценології, палеоботаніки, флористики, лікарських рослин, бріології, ботанічної географії, лісознавства, декоративного квітникарства і тп. Флористична база даних може застосуватися у навчальному процесі, це підвищить якість професійної підготовки студентів, науково-дослідної, популяризаторської, профорієнтаційної роботи, дасть можливість удосконалити систему обліку і інформаційне обслуговування, прискорить підготовку до випуску наукових та науково-популярних видань (каталогів, буклетів, атласів, альбомів, визначників і ін.) і полегшить контроль за збереженням колекцій.

Для фіксації сезонних змін в житті тварин, створена моніторингова фауністична база, куди вносять дані обліків зоологи. База для фауністичного моніторингу передбачала можливість нагромадження даних, які необхідно фіксувати відповідно до програми Літопису природи. Це результати обліків дрібних ссавців, мисливської фауни, орнітофауни в різних біотопах та в різні пори року. З базою легко працювати, картка позаписного опрацювання лаконічна, містить інформацію про місце, час спостережень, метеорологічні показники, особливості виду, його чисельність, стать тварини, латинську і українську назву. З встановленням у заповіднику фото пасток та звукових ресиверів, заповнення фауністичної база суттєво спростилося. Для моніторингу фауни безхребетних тварин розроблено окрему інформаційну систему – «Ентомологічна база даних», яка має прив'язку до місцевості (рис.4).

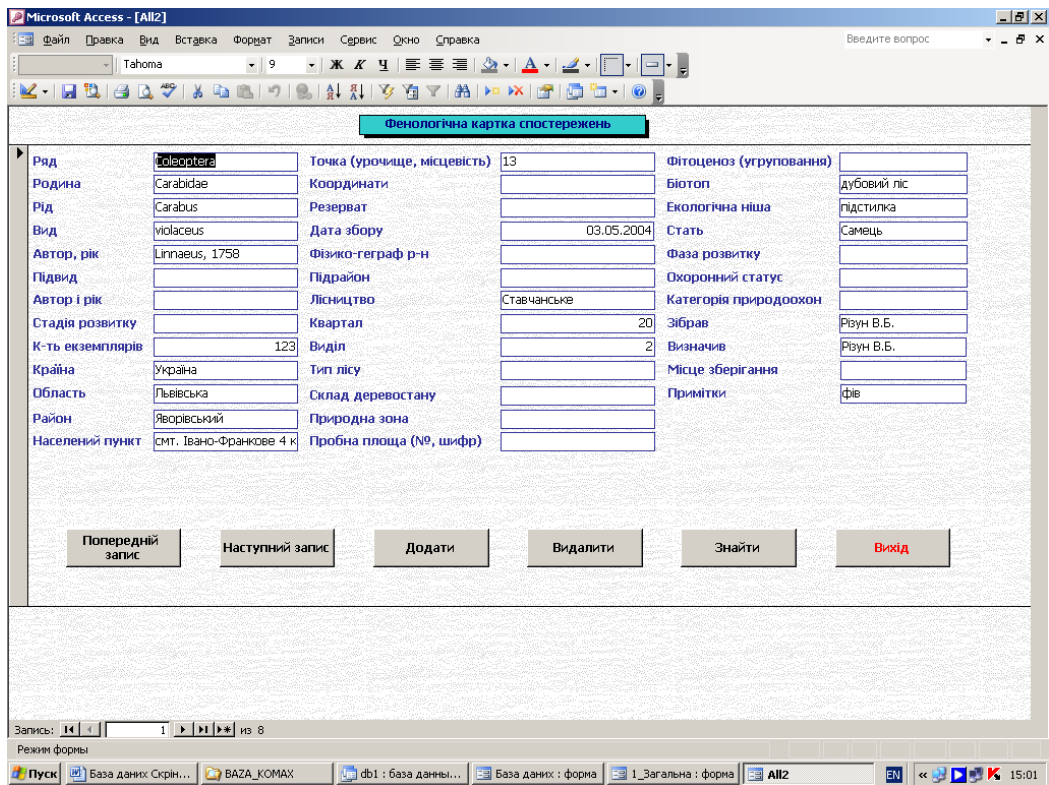

Рис. 4. Ентомологічна база даних, вигляд картки фенологічних спостережень

Ентомологічна база даних містить інформацію про вид, його систематичне положення, чисельність особин, їх стать, фазу розвитку (яйце, личинка, лялечка, доросла комаха або імаго), його охоронний статус. Також наводиться інформація про оселище – вказується фітоценоз, біотоп, екологічна ніша, географічні координати, квартал, виділ, тип лісу та про дослідника – вказується хто зібрав матеріал і хто визначив.

Для проведення метеорологічного моніторингу в природному заповіднику «Розточчя» на початку 2000-х років було розроблено спеціалізований програмно-апаратний комплекс. Даний комплекс застосовується для проведення екологічного моніторингу - змін стану навколишнього середовища та погодних умов, такими як: швидкість вітру, температура повітря, атмосферний тиск, напрямок вітру, кількість опадів, потужність польової еквівалентної дози гама - випромінювання тощо.

Апаратна частина комплексу (рис. 5) включає: давачі аналогових та цифрових сигналів, аналогові комутатори, АЦП, цифрові комутатори, лічильники, регістри, мультиплексор, блок управління пристроєм та блок живлення системи. Опитування давачів в системі проводиться послідовно, проте канал вводу аналогової інформації і цифрової працюють паралельно. Під час опитування аналогових давачів лічильник знімає показники з цифрових давачів. Система дозволяє підключати до 256 аналогових і 256 цифрових давачів. Крім того система дозволяє підключати функціонально завершені пристрої, які перетворюють будь які показники в електричний (аналоговий або цифровий) сигнал. Зокрема, в нашому випадку, до системи підключено «Прилад комбінований для вимірювання іонізуючих випромінювань РКСБ-104».

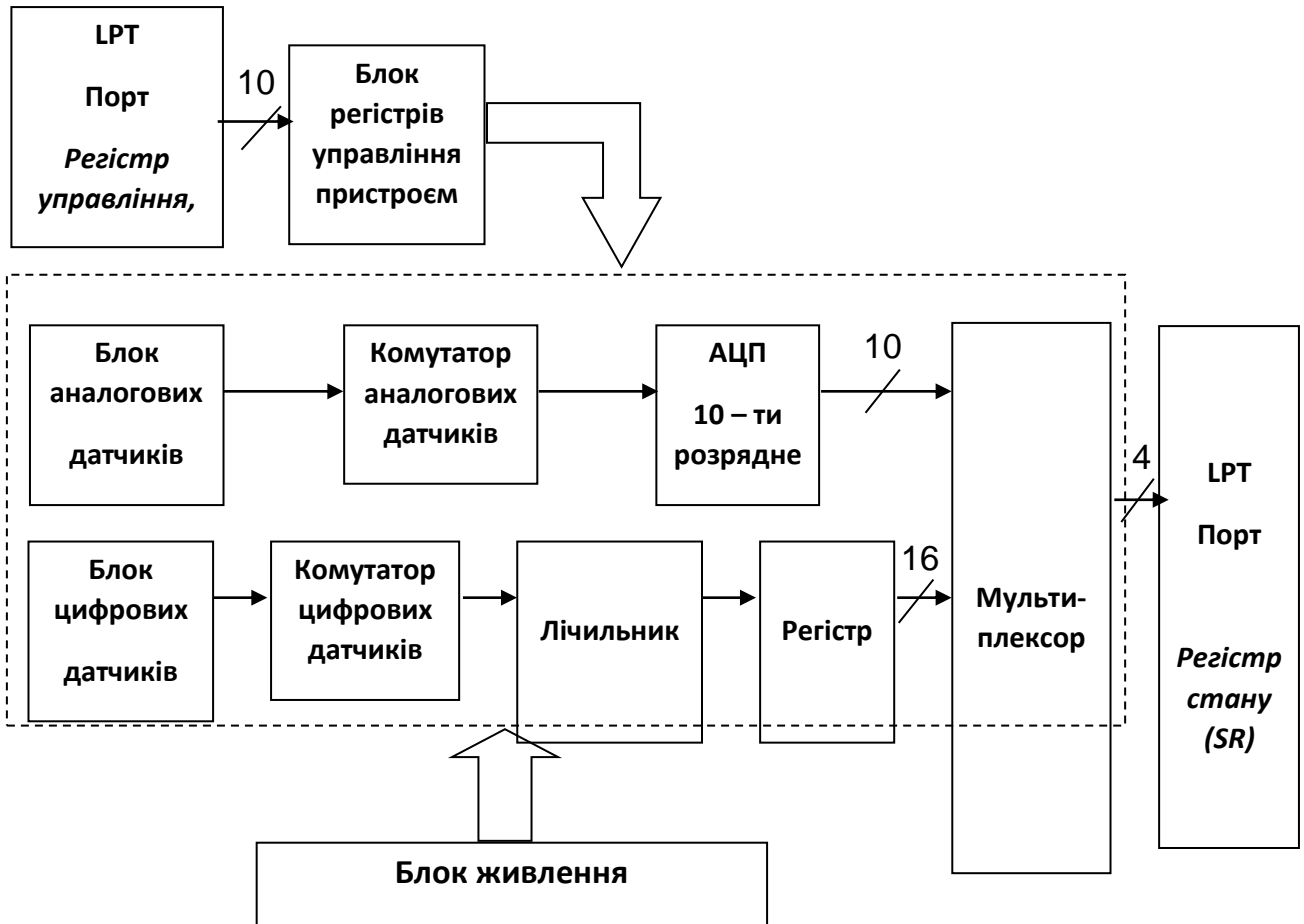

Рис. 5. Блок-схема апаратної частини комплексу

Для підключення системи до комп'ютера обрали інтерфейс Centronics, так як ним оснащена переважна більшість комп'ютерів і застосування системи не викликати ніяких проблем.

Метеопараметри змінюються повільно, тому швидкодії LPT – порта, яка складає 100 - 150 Кбайт/с, повністю вистачає для керування системою, опитування датчиків і вводу результатів вимірювання в базу даних.

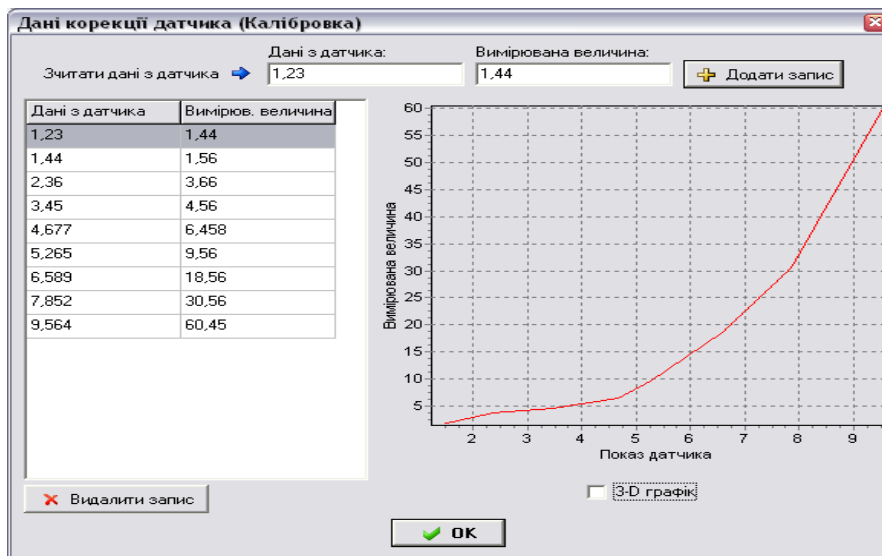

Рис.6. Калібрування показників датчиків системи

Система проектувалась з максимальним спрощенням апаратної частини і з максимальним навантаженням на програмну частину, цим самим було досягнуто гнучкості і інтелектуальності розробленої системи. Гнучкість полягає в тому, що система не вимагає давачів з фіксованими параметрами.

Вимірювана величина, тип давача, параметри, одиниці вимірювання та ін., встановлюються користувачем в процесі налаштування системи. Програма дає змогу робити калібрування давача, з допомогою чого можна зменшити постійні завади і нелінійності характеристик давача, зменшуючи таким чином похибку отримуваних даних. (рис.6)

Після проведення калібрування давачів програма інтерполює вхідні сигнали. Вона буде решітчасту функцію $y_{(nT)}$ з інтервалом дискретизації T по кінцевій множині $\{x_{(0)}, x_{(mT)}, x_{(2mT)} \dots x_{(kmT)}\}$ відомих значень решітчастої функції $x_{(vT)} = x_{(vmT)}$ такої, що в заданих точках $y_{(nmT)} = x_{(nmT)}$ ($n = 0, 1, \dots, k$), а в інших точках ($nT \neq 0, mT, \dots, kmT$) функція $y_{(nT)}$ приблизно рівна функції $x_{(t)}$, з якої утворена початкова решітчаста функція $x_{(vmT)}$. Іншими словами після проведення операції калібрування система сама визначає значення вхідних сигналів з підвищеною частотою дискретизації $y_{(nT)}$ по сигналах $x_{(vT)} = x_{(vmT)}$, які були визначені під час калібрування давачів.

Інтелектуальність системи проявляється в аналізі вимірюваних величин і в реагуванні на наперед запрограмовані показники. В системі передбачена можливість опису ситуацій і програмування повідомлень, які видаватиме система залежно від показів давачів. Повідомлення можуть бути: штормовим попередженням, керівництвом для прийняття рішення в критичних ситуаціях, попередженням про очікувану загрозу при збігу певних природних аномалій, результати аналізу технічного стану системи і шляхи пошуку несправності та ін.

Програма розроблено з орієнтуванням на невідготовленого користувача, тому інтерфейс програми є максимально доступний і інтуїтивно зрозумілий. Це дозволяє швидко і зручно користуватися програмою, та допомагає зменшити час який потрібний для її освоєння і полегшує роботу кінцевому користувачеві.

Для роботи з програмою не потрібно мати якихось особливих знань, достатньо елементарних навиків роботи з комп'ютером, якщо користувач вільно орієнтується в операційній системі Windows, легко користується стандартними програмами, то при роботі з даною програмою в нього не виникне проблем.

Уся вхідна інформація з давачів, записується у текстові файли та подається у графічному і табличному вигляді, які можна переглядати в звичайному текстовому редакторі (Notepad, Word). Для зручності подальшого опрацювання даних, програма може робити експорт даних в Excel. Крім того система дозволяє переглядати результати моніторингу в форматі 3D графіки.

Останнім часом з'явилась величезна кількість ефективних засобів для створення інформаційних систем екологічного моніторингу, мікро контролерів призначених для систем автоматизації, робототехніки та задач пов'язаних з моніторингом і клімат контролем.

Створення мікропроцесора як функціонально закінченої частини комп'ютера на одній інтегральній схемі є одним із найбільших досягнень минулого двадцятого століття. Здатність програмувати послідовності виконуваних функцій, тобто здатність працювати за заданою програмою, є основною відмінністю мікроконтролерів від елементів «жорсткої» логіки (інтегральних схем малого і середнього ступеня інтеграції). Удосконалення технологій виробництва ІС і ВІС привело до того, що за порівняно невеликий час з'явилися кілька поколінь мікроконтролерів, які відрізняються своїми технічними характеристиками [2].

До прикладу найпопулярніші сучасні мікроконтролери з їх основними характеристиками, призначені для моніторингу, безпеки і кліматконтролю, які можуть бути використані для створення різноманітних проектів, спрямованих на збір і обробку даних з датчиків та керування різними пристроями:

1. Сімейство мікроконтролерів Arduino.

Arduino Uno:

- Мікроконтролер: ATmega328P
- Частота роботи: 16 МГц
- Вбудована пам'ять: 32 кБ флеш-пам'ять
- Вхід/вихід: 14 цифрових, 6 аналогових входів
- Інтерфейси: USB, I2C, SPI, UART
- Особливості: Простий у використанні, велика спільнота користувачів, багато доступних розширень (шлідів).

2. Raspberry Pi (мікрокомпютер, дуже популярний для проектів моніторингу та кліматконтролю):

- Мікропроцесор: ARM Cortex-A серії
- Частота роботи: Різна залежно від моделі (зазвичай від 1 ГГц і вище)
- Вбудована пам'ять: Залежить від моделі (зазвичай від 512 МБ до 8 ГБ)
- Вхід/вихід: GPIO піни, I2C, SPI, UART
- Особливості: Linux-підтримка, можливість запуску різних програм, підключення до Інтернету, підтримка камер та датчиків.

3. ESP8266/ESP32 (популярні для IoT-проектів):

- Мікроконтролер: ESP8266 або ESP32
- Частота роботи: ESP8266 - 80 МГц; ESP32 - до 240 МГц
- Вбудована пам'ять: Залежить від моделі (ESP8266 - від 512 кБ до 16 МБ, ESP32 - від 520 кБ до 16 МБ)
- Вхід/вихід: GPIO піни, I2C, SPI, UART, Wi-Fi (ESP8266 має тільки Wi-Fi, ESP32 - Wi-Fi та Bluetooth)
- Особливості: Вбудований Wi-Fi, хороша підтримка для IoT, низьке споживання енергії.

4. Particle Photon:

- Мікроконтролер: STM32F205RGY6
- Частота роботи: 120 МГц
- Вбудована пам'ять: 1 МБ флеш-пам'яті
- Вхід/вихід: GPIO піни, I2C, SPI, UART, Wi-Fi
- Особливості: Вбудований Wi-Fi, простий у використанні для проектів IoT [2].

Ці мікроконтролери мають різні можливості і характеристики, тому вибір залежатиме від конкретних потреб проекту. Вони дозволять здійснювати збір даних, виконувати аналіз і управління пристроями для моніторингу, безпеки і кліматконтролю. Створення на їх основі систем максимально спрощено і розраховано на використання не підготовленими користувачами.

Висновки. Створення інформаційних систем для природно-заповідних установ дозволяє збирати і обробляти великі масиви даних екосистемного (біоценотичного) моніторингу, передбаченого програмою Літопису природи. На порядку денному - ідея створення і впровадження електронного варіанту Літопису, існує щонайменше 2 версії такої бази даних, які в тестовому режимі апробуються в окремих установах ПЗФ. Впровадження таких систем у практику всіх заповідних об'єктів (природних, біосферних заповідників та національних парків) і підключення їх до мережі Інтернет дасть можливість працівникам Міндовкілля в будь який час мати доступ до інформації, яка висвітлюється в Літописах природи, на державному рівні приймати рішення щодо активних заходів збереження видів та їх оселищ.

1. Андрієнко Т.Л., Попович С.Ю., Парчук Г.В. та ін. Програма Літопису природи для заповідників та національних природних парків: Метод. посібник./ Під редакцією д-ра біол. наук, проф. Т.Л. Андрієнко. К.: Академперіодика, 2002. 103 с.

2. Гайна Г.А. Основи проектування баз даних: навч. посібник. К.: КНУБА, 2005. 204 с.

3. Кузнецов С.Д. Основы баз данных. М.: Интернет – Университет Информационных Технологий; БИНОМ. Лаборатория знаний, 2007. 484 с., ил.
4. Сіренко І.П., Сіренко С.І. Концептуальна модель електронної бази даних «Літопис природи» / Матеріали II Наукових читань пам'яті Сергія Таращука. Чорноморський державний університет ім. Петра Могили, Миколаїв, 2011. С. 147-150
5. Стрямець С.П., Стрямець Г.В. Бази даних для моніторингу біорізноманіття «Розточчя» //Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – Сер.: Комп'ютерні науки та інформаційні технології. Львів: В-во Національного університету «Львівська політехніка». 2009. №650. С. 234-250.
6. Стрямець С.П. Інформатизація природничих досліджень на прикладі природного заповідника «Розточчя». Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України: Природничі дослідження на Розточчі. Львів: РВВ НЛТУ України. 2010. Вип. 20.16. С. 100- 105.

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ СИСТЕМ В ОЦІНЦІ СТАНІВ ТЕРИТОРІЙ ПРИРОДОЗАПОВІДНОГО ФОНДУ

Угрин Леся

Національний університет «Львівська політехніка»

Львів, Україна

lesya.e.ugryn@lpnu.ua

Abstract. Today, the use of intelligent systems is extremely relevant. Intelligent systems, including artificial intelligence, can be widely used in environmental safety issues in different territories. The lands of the nature reserve fund in Ukraine are decreasing several times due to the hostilities that are taking place on its territory. Therefore, at the state level, a policy is being pursued aimed at preserving, researching and developing those territories where it is possible to carry out preventive and restorative recreational activities of both military personnel and the entire population of Ukraine. The paper conducts a study of the possibility of using intelligent systems in assessing the ecological states of territories, considers methods, models and algorithms for evaluating the analysis and forecasting of the states of such territories, proposes the organization of intelligent technology for managing the territories of the nature reserve fund.

Key words: *intelligent systems, territories of the nature reserve fund, modeling, forecasting, environmental safety.*

Анотація. На сьогоднішній день використання інтелектуальних систем є надзвичайно актуальним. Інтелектуальні системи, в тому числі і штучний інтелект, можна широко використовувати в безпекових питаннях екологічного характеру на різних територіях. Землі природозаповідного фонду в Україні зменшуються в рази у зв'язку з військовими діями які ведуться на її території. Тому на державному рівні проводиться політика спрямована на збереження, дослідження і розвиток тих територій де можна проводити профілактично - відновлювальну оздоровчу діяльність як військовослужбовців так і всього населення України. В роботі проведено дослідження можливості використання інтелектуальних систем в оцінці екологічних станів територій, розглянуто методи, моделі і алгоритми оцінки аналізу і прогнозування станів таких територій, запропоновано організацію інтелектуальної технології керування станами територій природозаповідного фонду.

Ключові слова: *інтелектуальні системи, території природозаповідного фонду, моделювання, прогнозування, екологічна безпека.*

Інтелектуальні інформаційні системи засновані на знаннях і є комплексом лінгвістичних програмних і логіко-математичних засобів що допомагають реалізувати основні завдання в тій галузі в якій вони застосовуються, зокрема в екології. Такі інтелектуальні системи можуть бути розміщені як на сайті де користувач буде вести природний діалог з такою системою, так і на технічному засобі де буде оброблятися необхідна інформація. До повномасштабного вторгнення статистична інформація про екологічний стан території зберігалася і оброблялася відповідними центрами. Оскільки зараз діяльність таких центрів обмежена, то при аналізі даних які вже накопичені і які можна отримати з тих територій які не окуповані та на яких не ведуться бойові дії доцільно вибирати комплексне програмне забезпечення яке використовує методи і техніки штучного інтелекту для розв'язку задач які пов'язані з аналізом, обробкою статистичних даних та прийняттям рішень.

Використання інтелектуальних систем в оцінці станів територій, розроблення відповідного інформаційного апарату для прогнозування і віднесення досліджуваних земель до природозаповідного фонду, що базується на методах моделювання оцінки станів екосистем, стало метою даного дослідження.

Кількість курортів місцевого і державного значення зменшується. До війни в Україні статус державного мали: курорт Куяльник - природні території Куяльницького лиману Одеської області, курорт Миргород - природні території міста Миргорода Полтавської області, курорт Скадовськ - природні території міста Скадовська Херсонської області, курорт Хмільник - природні території міста Хмільника Вінницької області, курорт Бердянськ - природні території міста Бердянська Запорізької області, курорт Саки [1]. У Львівській області тільки у червні вдалося повернути цей статус місту Моршин [2]. Депутати Верховної Ради проголосували за законопроект, який надає Моршину статус курорту державного значення. З набуттям статусу державного курорту місто отримає доступ до окремих державних програм, що фінансуються з держбюджету. Курорт Моршин, як цілісна екосистема, заслужив свій статус завдяки науковим дослідженням властивостей його лікувальних джерел. Трускавець і Східниця це ще два міста Львівської області які заслуговують на цей статус. А провівши екологічну оцінку станів територій природозаповідного фонду і використавши інтелектуальні системи можна буде створити математичну модель з подальшим використанням для прогнозування стану цієї екосистеми в цілому. Оптимальне керування станами екосистеми територій вимагає використання сучасних технологій при їх дослідженні, які б базувались на застосуванні інтелектуальних інформаційних систем із застосуванням штучного інтелекту.

Сьогодні інтелектуальними системами можна вважати ті системи які використовують технології штучного інтелекту для розуміння та відповіді на запитання користувачів

Інтелектуальні системи можуть бути використані для обробки статистичних екологічних даних для аналізу змін в середовищі при прогнозуванні екологічних тенденцій природозаповідних територій і розробки стратегій управління ресурсами даних територій.

Такими системами можуть бути [3]:

1. Системи навчання для класифікації типів екологічних даних на основі зображень з дронів або супутникових знімків.
2. Аналітичні системи для прогнозування змін на основі метеорологічних даних за певний період.
3. Експертні системи для визначення екологічних впливів діяльності людини на основі відомостей про землекористування та біорізноманіття.
4. Системи аналізу даних для виявлення зв'язків між забрудненням довкілля і показників здоров'я населення даних територій.

Інтелектуальні інформаційні системи можуть вирішити такі задачі:

- Інтерпретувати дані необхідні для експертної системи, тобто визначити зміст даних їх коректність і достовірність що передбачає багатоваріантний аналіз.
- Провести діагностику співвідношення об'єкту дослідження з тим класом об'єктів які можуть викликати відхилення від норми в дослідженнях і привести до хибних результатів.
- Здійснити моніторинг екологічного стану природозаповідної території, інтерпретувати дані в реальному часі і реагувати на вхідні і вихідні параметри.
- На етапі проектування можна провести специфікацію на створення об'єктів із заздалегідь визначеними властивостями, підготувати документацію. Проектування дозволяє тісно поєднати два процеси процес виведення рішення і процес пояснення.
- Прогнозування один із важливих етапів використання інтелектуальних інформаційних систем дозволяє передбачити наслідки впливу тих чи інших чинників на екологічну ситуацію, події або явища на підставі аналізу наявних даних. Така система зможе вивести ймовірні наслідки, використовуючи параметрично-динамічну модель яка буде основою для прогнозу за ймовірнісними оцінками планування і застосовує модель поведінки реальних об'єктів з тим, щоб логічно вивести наслідки планованої діяльності на території природозаповідного фонду. Значення параметрів чітко відповідатимуть заданій ситуації.
- Задача навчання полягає у діагностуванні помилок і прийнятті правильного рішення.
- Керування – ще одна задача інтелектуальної системи, яка включає функцію управління поведінкою складних екосистем відповідно до заданих специфікацій

• Задача підтримки прийняття рішень містить сукупність процедур які забезпечують фахівця необхідною інформацією що дозволяє вибрати з безлічі варіантів потрібне рішення.

При використанні інформаційних систем застосовують підходи які дозволяють ефективно відслідковувати та оцінювати стан території природозаповідного фонду:

• Аналіз супутникових знімків. Системи обробки зображень можуть автоматично визначати зміни у природньому середовищі, включаючи вирубку лісів, зміни в рослинності, забруднення води і повітря.

• Прогнозування змін. Моделі інтелектуального навчання можуть використовувати статистичні дані для прогнозування змін на досліджуваній території.

• Моніторинг. Системи розпізнавання образів можуть автоматично визначати різноманітні види рослин і тварин на основі зображення та аудіозаписів, що допомагає відстежувати зміни в стані досліджуваної екосистеми.

• Оцінка екологічних індексів. Інтелектуальні системи можуть обробляти різні параметри екосистем щоб розрахувати індекси такі як індекс стабільності екосистеми або індекс різноманітності, що допомагає в оцінці стійкості цієї екосистеми.

Основана увага повинна бути зосереджена:

– на вирішенні загальних закономірностей і механізмів взаємодії організмів з факторами навколишнього природного середовища;

– на розробці методології встановлення кількісних і якісних зв'язків між ступенем впливу різних шкідливих факторів на стан здоров'я окремих контингентів населення та прогнозування цих процесів;

– удосконалення теорії та практики регламентації кліматичних, фізичних та інших факторів в різних середовищах;

– напрямків пошуку шляхів підвищення резистентності організмів, його надійності при впливі шкідливих факторів;

– методи і технології запобігання та усунення впливу цих факторів на організм людини[4].

Тому детальне вивчення організації взаємодії живих систем з природним середовищем вимагає для комплексного дослідження та аналізу їх станів системного підходу – всестороннього аналізу території природозаповідного фонду за допомогою інтелектуальних систем, які можна навчити аналізувати з найрізноманітніших сторін впливу антропогенних факторів на елементи біосфери[5]. Інтелектуальною системою проводиться глибокий аналіз ефектів цих впливів з метою виявлення найважливіших сторін для оптимізації взаємодії живих систем з навколишнім середовищем, та керування станами цього середовища.

Це дозволило б успішно реалізувати наступні комплекси питань:

– шляхи міграції шкідливих для живих систем речовин в екосистемах;

– розподіл цих речовини в природному середовищі;

– їх концентрація в тому чи іншому елементі біосфери та біоценозі в цілому, її динаміка;

– яку дію здійснює підвищений вміст шкідливих речовин в навколишньому середовищі на живі системи і яка реакція цих систем;

– які оптимальні шляхи усунення або нейтралізації дії шкідливих факторів.

Вирішення цих питань дозволяє встановити стан природного середовища при дії антропогенних і техногенних факторів, що надає можливість приймати рішення по вибору оптимальних методів та методик по управлінню станами природного середовища територій природозаповідного фонду з метою усунення шкідливих факторів або нейтралізації їх.

На прикладі курорту Моршин видно, що розвиток екосистем територій природозаповідного фонду – це насамперед збереження і раціональне використання природних ресурсів [5-6]. А однією із основних задач стає вивчення механізмів, які визначають динамічні властивості процесів, що відбуваються вибраному природному середовищі. Тому, існує необхідність в розробці спеціальних методів, які б дозволяли

вивчати динамічні властивості природних об'єктів, не піддаючи їх руйнуванню. А застосування інтелектуальних систем дослідження та прогнозування станів природного середовища на всіх рівнях і інтелектуальних систем управління станами природного середовища при дії антропогенних та техногенних факторів в комплексі становитимуть інтелектуальну технологію керування станами екосистем, структура якої представлена на рис. 1.

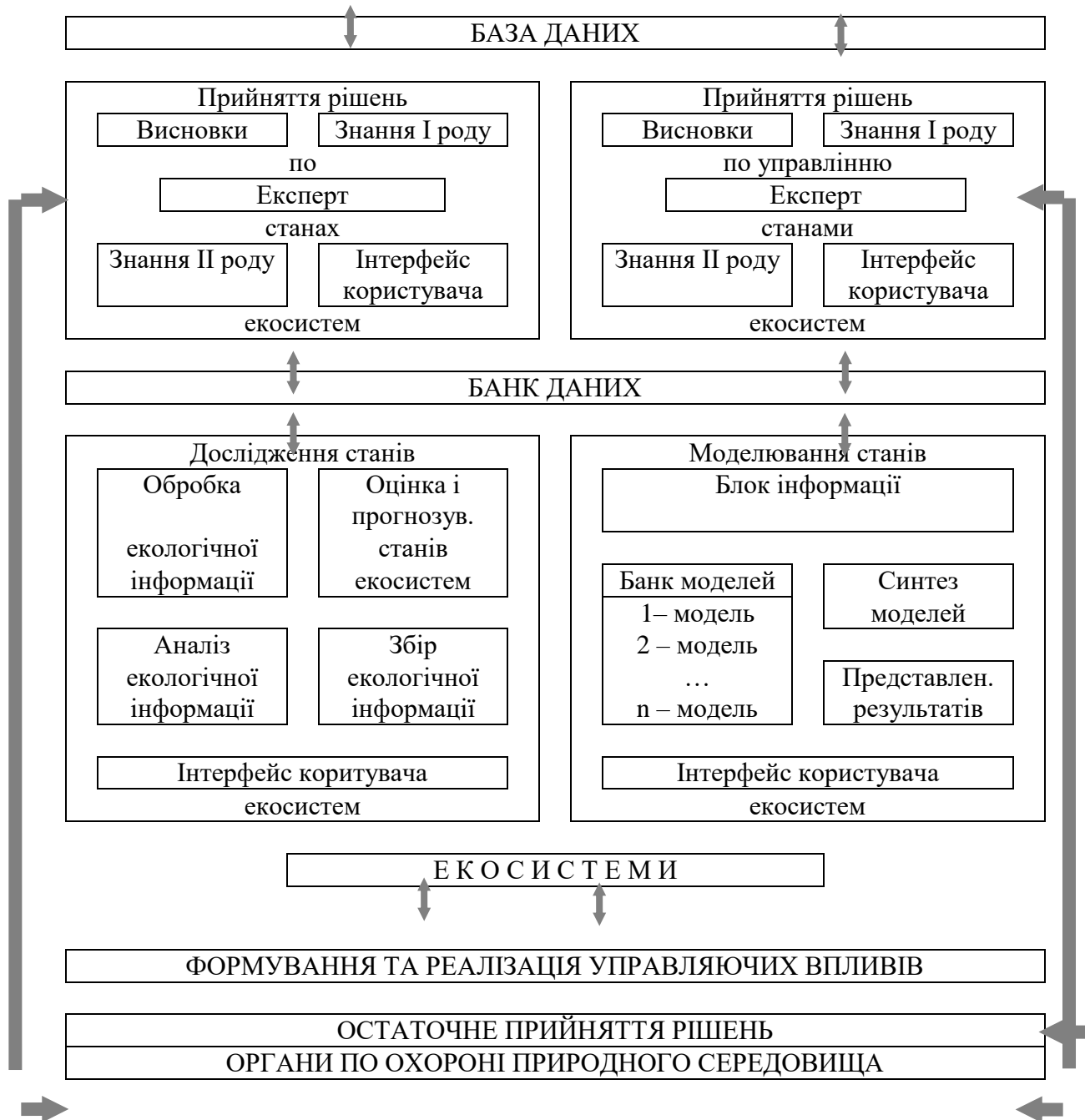

Рис. 1. Структура інтелектуальної технології керування станами екосистем

Остаточне прийняття рішення дозволить перейти до прогнозування стану того чи іншого екологічного процесу на досліджуваних територіях з метою оптимізації діяльності людини щодо забезпечення мінімального ступеня її негативного впливу на екологічне середовище. Якщо можна буде змоделювати стан екосистеми на території Моршинкурорту, то відповідно можна буде спрогнозувати і стан екосистеми територій Трускавця і Східниці, які мають схожі природні середовища і можуть також претендувати на статус територій природозаповідного фонду та курортів державного значення. За допомогою моделювання

одержимо можливість оцінювання потенційних наслідків застосування різних стратегій оперативного керування та впливу на екосистему.

Рекреаційні ресурси регіонів можна ефективно використовувати за умови розроблення, впровадження та використання сучасних інформаційних технологій у дослідженні станів екосистем [7-8]. В дослідженнях необхідна розробка обґрунтованої довгострокової стратегії дій з врахуванням усієї складності екологічних та соціальних факторів. Для оптимізації взаємодії живих систем з навколишнім середовищем, та керування станами цього середовища проводять глибокий аналіз ефектів цих впливів. А для кількісного вивчення цих процесів і створення інформаційних систем використовують методи математичного моделювання, які дозволяють представити перенос і перетворення шкідливих речовин в природних середовищах [9-10]. Змінними таких моделей є величини, що ідентифікують вміст в елементах біосфери різних речовин, які циркулюють у природі. В кожній з цих моделей розглядається сумісна динаміка цілого комплексу речовин в природних середовищах або різних фаз (твердої, рідинної, газоподібної) однієї і тієї ж речовини. В сучасних моделях змінні переважно дезагрегуються по простору, тобто розглядається вміст даної речовини в окремому елементі біосфери, а не в біогеоценозі, чи в біосфері в цілому.

Оскільки шкідливі речовини постійно мігрують, важливим є дослідження динаміки станів екосистем територій природозаповідного фонду та концентрації шкідливих речовин на них. Різні речовини, опинившись в атмосфері, можуть переноситись повітряними потоками за рахунок процесів дифузії, осідати в аерозолях, виводитись з атмосфери опадами, накопичуватись в ґрунтах, переноситись водотоками, вступаючи при цьому в різні хімічні реакції і створюючи різні органічні і неорганічні сполуки, які потім будуть впливати на хімічний стан води яка є основним цілющим багатством цих територій. Для кількісного вивчення цих процесів будемо використовувати саме методи математичного моделювання, які дозволяють в певній мірі синтезувати представлення про характер геофізичних та геохімічних процесів, в загальних рисах представити перенос і перетворення шкідливих речовин в природних середовищах. Змінними цих моделей є величини, що ідентифікують вміст в елементах біосфери різних речовин, які циркулюють у природі. В кожній з цих моделей розглядається сумісна динаміка цілого комплексу речовин в природних середовищах або різних фаз однієї і тієї ж речовини. В створюваній моделі вираз який визначає вміст речовини в воді, ґрунті чи повітрі містить залежні змінні які мають переважно три індекси: індекс для позначення області простору; індекс для позначення геофізичного середовища; індекс для позначення самої речовини. Оцінка, аналіз та прогнозування станів екосистем в даній інтелектуальній технології проводиться на основі ланцюгів Маркова. Для цього стани екосистем представляють у вигляді ієрархічної структури, де стани біосфери та досліджуваних біогеоценозів представляються графами чотирьох станів: «добрий»; «задовільний»; «незадовільний»; «поганий» – які вивчаються концентрацією шкідливої речовини елемента біосфери певної території. Тому концентрацію шкідливих речовин в моделі буде описано чотирма станами: «норма»; «нижче норми»; «вище норми»; «суттєво вище норми». Значення цих станів для кожної речовини можуть бути різними.

Значення інтенсивностей переходів із стану в стан для кожного елемента ієрархічної структури представляють собою статистичну інформацію, яку можна отримувати в результаті функціонування досліджуваної системи.

Для оцінки та прогнозування станів цих екосистем територій природозаповідного фонду і їх елементів, інформацію доцільно збирати в різні проміжки часу функціонування системи. Здійснювати дослідження станів концентрації шкідливих речовин та станів екосистем в динамічному та стаціонарному режимах, що дозволяє прогнозувати ці стани.

Отже, оцінка стану території природозаповідного фонду є важливим етапом в процесі її управління та охорони, оскільки надає важливу інформацію для прийняття рішень з метою збереження біорізноманіття та стійкості природного середовища на даній території. Інтелектуальні системи дозволяють зібрати дані, проаналізувати, виявити загрози, оцінити

стійкість екосистеми до змін, включаючи зміну клімату, забруднення та інші фактори, врахувати різні показники здоров'я екосистеми. І на основі створеної математичної моделі використати отримані результати для прогнозування можливих змін в стані екосистеми з метою запобігання різноманітним загрозам які можуть виникнути в майбутньому на даних територіях. Інтелектуальні системи дозволять застосувати розроблену модель, здійснивши попередню оцінку, до територій які можуть стати природозаповідними маючи в своєму арсеналі схожий набір природних параметрів.

В даній роботі був проведений аналіз інтелектуальних систем за допомогою яких можна використати інтелектуальну технологію оцінки станів територій природозаповідного фонду. На основі модельних досліджень динаміки станів екосистеми будуть сформовані критерії якості та допустимі обмеження. Моделювання станів інтелектуальною системою використовується з однієї сторони для прогнозування станів екосистеми при наявності в банку даних початкових умов, а з другої сторони для прогнозування шляхом порівняння з еталонними даними прогнозу що міститься в банку даних і який отриманий шляхом реалізації математичних моделей при заданих початкових умовах.

1. Товариство лікувально-оздоровчих закладів профспілок України. URL: <https://kurort.gov.ua/gromadyanam/kurorty-derzhavnogo-ta-misczevogo-znachennya/>

2. Верховна Рада України, Закон про оголошення природних територій міста Моршина, природних територій Моршинського родовища мінеральних лікувальних розсолів та природних територій Нинівського родовища мінеральних лікувальних розсолів Львівської області курортом державного значення від 10.06.2023 р. №3151-IX. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=75395

3. Інтелектуальні технології та системи штучного інтелекту для підтримки прийняття рішень. Ткаленко О.М. та інші. URL: <https://tit.dut.edu.ua/index.php/telecommunication/article/view/2247>

4. Нестеренко О.В., Ковтунець О.В., Фаловський О.О. Інтелектуальні системи і технології. Ввідний курс: Навчальний посібник. К.: Національна академія управління, 2017. 90 с.

5. Вивчення природних лікувальних ресурсів на територіях природно-заповідного фонду загальнодержавного значення. Нікіпелова О.М., Новодран О.В., Захарченко Є.А. URL: <http://ukrzdrav.com/images/stories/nikipelov%201.pdf>

6. Крихівський М.В., Михайлів В.І., Саманів Л.В. Діагностика інформаційного забезпечення екологічних служб. URL: <http://elar.nung.edu.ua/handle/123456789/9116>

7. Одрехівський М.В., Угрин Л.Є. Оцінка и прогнозування стану екологічної безпеки території. Видавництво Дрогобич, 2006.

8. Одрехівський М.В. Методи економіко-математичного аналізу розвитку рекреаційних інноваційних підприємств. Вісник, 2010.

9. Угрин Л.Є. Аналіз економіко-математичних методів оцінки та прогнозування стійкості та ефективності інноваційних підприємств. Видавництво ЗУКЦ, 2012.

10. Угрин Л.Є. Аналіз станів територій природозаповідного фонду загальнодержавного значення // Інформаційні та інноваційні технології XXI століття: проблеми та перспективи розвитку: матеріали VI Міжнародної наукової конференції (Котовіце, 19-20 вересня 2023 р.). 2023. С. 41–42.

ВПРОВАДЖЕННЯ SMART ТА ІОТ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ СИСТЕМ ТЕПЛО- ТА ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ

Ялечко Володимир

Національний університет «Львівська політехніка»

Львів, Україна

Volodymyr.I.Yalechko@lpnu.ua

У статті розглядаються перспективи та можливості розвитку енергетичного комплексу України і можливість створення сучасного енергокомплексу за рахунок впровадження концепції Smart Grid. В статті описані способи осучаснення енергетичного комплексу України опираючись на відповідні технологічні рішення та технології. Узагальнено представлено порівняльну характеристику властивостей діючих енергетичних систем і енергетичних систем, які можуть бути сформовані на базі технологій Smart Grid та IoT.

Ключові слова: мережа, IoT, робототехніка, енергетичний комплекс, моніторинг обладнання, Smart Grid

The article considers the prospects and opportunities of developments Ukraine's energy complex and the possibility of creating a modern energy complex through the implementation of the Smart Grid concept. The article describes the ways of updating the energy complex of Ukraine, based on the relevant technological solutions and technologies. The comparative characteristics of the properties of existing power systems and energy systems that can be formed on the basis of Smart Grid and IOT technologies are presented in this article.

Keywords: network, IoT, robotics, energy complex, equipment monitoring, Smart Grid

Вступ. З кожним роком цифрові технології змінюють повсякденне життя, створюючи засади для сталого соціально-економічного розвитку. Сьогодні у світі поширеними є такі цифрові технології, як IoT, 3D-друк, хмарні обчислення, робототехніка, дрони, блокчейн, доповнена, віртуальна та змішана реальність (AR, VR, MR) та інші. Завдяки автоматизації та робототехніці, сектор промисловості та енергетики зокрема, стає більш продуктивним (наприклад, за допомогою 3D-друку), зменшуються збої, зумовлені поломкою відповідних установок та обладнання (наприклад, за допомогою автоматизованого обслуговування) [1, 2]. Інтернет речей (IoT) – технологія, якою підтримується зв'язок мережі комп'ютеризованих пристроїв з Інтернетом, що використовують мікроконтролери, різноманітні датчики та апаратні засоби бездротового зв'язку для збору, передачі та виконання дії щодо інформації. В основі кожного пристрою в системі IoT знаходяться датчики, які збирають та передають дані до “хмари” з метою подальшого їх аналізу, обробки та прийняття “розумних” рішень[1]. Сучасні навантаження на енергосистему вимагають швидкого і максимально точного аналізу стану робочої системи для локалізації неполадок, або їх запобігання за допомогою прогнозу навантажень на окремі сегменти системи. В цьому плані енергетичні мережі все більше вимагають доповнення новими цифровими інтелектуальними рішеннями, здатними допомагати виконувати завдання збору та аналізу великої кількості даних.

Постановка проблеми. Метою роботи є проведення оглядового аналізу Smart та ІОТ технологій в системах тепло- та електропостачання України та оцінка перспектив її розвитку.

Результати досліджень. У трансформованому цифровими технологіями світі, актуальності набув процес розбудови smart-технологій у різних аспектах життя та діяльності (smart-міста, smart-енергетика тощо) [1, 3]. Використання smart-технологій для збору даних про затори, використання електроенергії або води, а також про рівень якості повітря, екологічної обстановки в цілому, стану мереж у дедалі більшій кількості покращує надання

відповідної послуги. Разом з тим, попри широку доступність різних smart-рішень на ринку, їх впровадження залишається на рівні пілотних проєктів.

Суттєву роль у створенні комфортних умов для життя відіграє сектор енергетики. Від розвитку сектору енергетики залежить безперебійне електро- та тепlopостачання споживачам, а від виду генерації – екологічний стан довкілля. Сучасний розвиток енергетичного сектору заснований на трьох головних засадах – декарбонізація, децентралізація та цифровізація. Тому подальше поширення цих засад у трансформації енергетичного сектору матиме суттєвий вплив на поширення smart-технологій у енергосекторі.

У ряді європейських країн процес модернізації енергетики в напрямку створення «розумних» мереж електропостачання, системно і послідовно йде вже тривалий час. «Інтелектуальне» керівництво електромережею забезпечує автоматизацію, моніторинг і контроль передачі в обох напрямках енергії на всіх етапах – від електростанції до споживача.

Сьогодні найбільш масштабні програми здійснюються в США, Канаді і у всіх країнах Євросоюзу, особливо в Латвії, Італії, Франції, Німеччині. До середини 2020-2025-х років 100%-е оснащення smart-лічильниками планується в США, Китаї, Бразилії, Японії [1, 2, 7].

В Україні робота над впровадженням технологій «розумних» мереж в енергосистемі розпочалася відносно недавно. Наприклад, з 2014 року бельгійська компанія Tractebel займається розробкою і впровадженням низки пілотних технологій і проєктів Smart Grid на рівні системного оператора – НЕК «Укренерго». Оператори системи розподілу також поступово намагаються впроваджувати елементи розумних електричних мереж [7].

Результатом впровадження Smart Grid має стати поява енергоінформаційної мережі. Основні переваги Smart Grid:

- надійність та якість електропостачання (Smart Grid запобігає масовим відключенням, забезпечує надійне постачання енергії);
- безпека (Smart Grid постійно контролює всі елементи мережі з точки зору безпеки їх функціонування);
- енергоефективність (зниження споживання електричної енергії; оптимальне споживання призводить до зниження потреб в потужних генеруючих потужностях);
- екологія та охорона навколишнього середовища (найголовніший ефект досягається за рахунок зниження кількості і потужностей генеруючих елементів мережі, це веде, до зниження викиду вуглекислого газу в атмосферу);
- економічні переваги (зниження витрат; споживачі мають точну інформацію про вартість і можуть оптимізувати свої витрати на електричну чи теплову енергію).

У рамках концепції Smart Grid інтелектуальна енергетична система розглядається як єдина мережа інформаційно-керуючих систем, що забезпечує:

- інтеграцію всіх видів генерації (у тому числі малої генерації) і будь-які типи споживачів (від домашніх господарств до великої промисловості) для ситуаційного керування попиту на їхні послуги та забезпечення активної їх участі у роботі енергосистеми;
- зміну в режимі реального часу параметрів і топології мережі за поточними режимними умовами, виключаючи виникнення та розвиток аварій;
- розширення ринкових можливостей інфраструктури шляхом взаємного надання широкого спектру послуг суб'єктами ринку та інфраструктурою;
- мінімізацію втрат, розширення самодіагностики і самовідновлення при дотриманні умов надійності та якості електроенергії;
- інтеграцію мережевої та інформаційної інфраструктури для створення режимної системи керування з повномасштабним інформаційним забезпеченням.

Енергетика нового покоління – це енергетика, де нове підключення до мережі можна отримати так само легко і швидко, як підключення до інтернету – за принципом plug & play. З'являється можливість миттєво змінювати вимоги до надійності, зокрема, отримувати додаткову надійність чи продавати надлишковий резерв енергії, коли в ньому немає

необхідності. Енергія має стати «мобільною» та бути доступною в будь-якій точці, як мобільний Інтернет.

У табл. 1 представлено узагальнене порівняння характеристик функціональних властивостей діючих енергетичних систем і енергетичних систем на базі концепції Smart Grid.

Таблиця 1

Порівняння функціональних властивостей діючих енергетичних систем і енергетичних систем на базі концепції Smart Grid

Енергетична система сьогодні	Енергетична система на базі Smart Grid
Одностороння комунікація між елементами або її відсутність	Двосторонні комунікації
Централізована генерація – складно інтегрована розподілена генерація	Розподілена генерація
Топологія – переважно радіальна	Мережева топологія
Реакція на наслідки аварії	Реакція на запобігання аварії
Робота обладнання та елементів енергосистеми до відмови	Моніторинг і самодіагностика, що подовжують терміни експлуатації обладнання та елементів енергосистеми
Ручне відновлення	Автоматичне відновлення - мережі мають здатність до самодіагностики
Схильність до системних аварій	Запобігання розвитку системних аварій
Ручне і фіксоване виділення мережі	Адаптивне виділення
Перевірка обладнання та елементів енергосистеми за місцем розташування	Віддалений моніторинг обладнання та елементів енергосистеми
Обмежений контроль перетоків потужності	Управління перетоками потужності
Недоступна або сильно запізнена інформація про ціну та параметри енергоносія для споживача	Ціна та відповідні параметри енергоносія в реальному часі

Проаналізувавши порівняльну характеристику, наведену у табл. 1, можна зробити висновок, що у енергетиці, як тепловій так і електроенергетиці, важливо впровадити ризик-орієнтоване керування. Прикладом такого підходу до керування є система прогнозування технічного стану обладнання (предикативна аналітика), що дозволяє спрогнозувати відхилення в роботі обладнання і запобігає аварійні ситуації. Системи прогнозування стану енергетичного устаткування перетворюють потік технологічної інформації у важливі для менеджменту відомості. Отримуючи дані в режимі онлайн, система за допомогою цифрового моделювання на базі інтелектуальних математичних алгоритмів виявляє небезпечні тенденції в момент їх зародження, за два-три місяці до аварії або поломки. Застосування технологій прогнозування не тільки підвищує надійність обладнання, але й дозволяє контролювати підрядників і власний персонал, аналізувати ефективність роботи установок.

Для зниження негативного впливу на екологію та підвищення енергетичної безпеки, доцільним є використання електроенергії з ВДЕ. Водночас, виробництво електроенергії з ВДЕ не є постійним, тому крім генерації з відновних джерел важливою умовою безперервного постачання “відновної” енергії має стати впровадження систем накопичення електричної енергії та технологій для забезпечення стабільного електропостачання. А це, своєю чергою, повинно сприяти процесу децентралізації в енергетичному секторі, що матиме вагомий результат забезпечення безперервного енергопостачання у сфері енергетичної безпеки України.

Розвиток відновлюваної генерації та впровадження децентралізованого виробництва теплової та електричної енергії призводить до постачання енергії від великої кількості виробників замість однієї станції, як було раніше. Тому важливою складовою для сектору енергетики в Україні є розвиток мереж та впровадження технологій smart-мереж.

Smart-мережа – мережа, яка за допомоги інтеграції цифрових та інших технологій контролює процес передачі енергії від різних генеруючих станцій для задоволення потреб користувачів[4-6]. Важливо зазначити, що smart-мережі забезпечують двосторонній потік енергії і даних за допомогою цифрових комунікаційних технологій. Smart-мережі можуть самовідновлюватися та дозволяють споживачам електро- та теплової енергії стати активними учасниками енергетичного сектору[1-2]. Децентралізація енергопостачання через розвиток smart-мереж повинна сприяти вирішенню проблем із перервами в електро- та теплопостачанні, що особливо актуально у світлі повномасштабного вторгнення росії та постійними ракетними обстрілами сектору енергетики. Однак можливість впровадження smart-мереж залежить від ступеня цифровізації сектору енергетики. Цифровізація дозволяє контролювати генерацію як з ВДЕ, так із традиційних джерел енергопостачання, та водночас підтримувати стабільність і надійність мереж. І лише завдяки цифровізації можливе використання розподіленої генерації та впровадження smart-мереж.

Українські мережі, як усі традиційні мережі (рис. 1), спрямовані від генерації до споживачів та не здатні здійснювати двосторонній обмін даними. Головною ознакою традиційних мереж є “централізоване енергопостачання” з використанням більш високої напруги (електропостачання) та створення великомасштабних електромереж. При цьому саме в мережах такого типу збої можуть впливати на всю енергосистему та призводити до великих аварій.

Рис. 1. Структура виробництва та розподілу енергії у традиційних мережах

Створення ж smart-мереж (рис. 2) полягає в модернізації енергосистеми для забезпечення моніторингу, автоматизації та контролю в режимі реального часу. Smart-мережі дозволяють включити в енергосистему як безліч розподілених джерел енергії (ВДЕ, когенераційні установки), так і здійснювати взаємодію з традиційною генерацією (атомна та тепла генерація). При цьому генерація та розподіл енергії за допомогою smart-мереж дозволяє знизити втрати енергії під час передачі на великі відстані.

Рис. 2. Структура виробництва та розподілу енергії у smart-мережах

Крім технічного стану мереж, система передачі та розподілу в Україні побудована під традиційні джерела енергії, де близько 50% енергії виробляється атомною генерацією. За даними Міністерства енергетики України, розвиток Smart Grid-технологій в Україні дасть можливість знизити витрати енергії в мережах, здійснювати ефективний online-моніторинг параметрів якості електричної та теплової енергії та аналіз балансів енергії в різних вузлах мереж. В залежності від типу керованої мережі (Network Manager) – мережа передачі чи розподілу – можна виокремити системи керування передачею електроенергії (TMS) і системи керування розподілом електроенергії (DMS). До скасування державного регулювання системи керування енергоспоживанням (EMS) використовувалися, в основному, для комплексного керування виробництвом і передачею електроенергії. Після скасування державного регулювання поділ цих двох функцій призвело до створення систем керування виробництвом електроенергії (GMS) для незалежного керування генеруючими потужностями [8, 9].

Системи керування розподільними мережами (distribution management system, DMS) і системи обробки відключень (outage management system, OMS) з плином часу зазнали схожі зміни, значною мірою завдяки розвитку обчислювальної техніки [8, 10]. Розвиток систем DMS починалося з доповнень до систем SCADA / EMS, адаптованих до рівня розподільних систем, а також з автономних систем. Відмінність таких систем від їх аналогів з магістральних мереж полягає в додаткових прикладних функціях, специфічних для розподільних мереж.

Паралельно із розподіленими мережами, децентралізація виробництва електроенергії, тепла і холоду повинна реалізуватися в рамках концепції віртуальної електростанції (virtual power plant, VPP). VPP являє собою сукупність малих і дуже малих децентралізованих генеруючих потужностей як теплової, так і електричної енергії, контрольованих і керованих системою керування виробництвом і розподілом енергії більш високого рівня [8, 10]. Успішна робота VPP вимагає наступного технічного обладнання:

- системи керування виробництвом і споживанням енергії, яка відстежує, планує і оптимізує роботи децентралізованих силових агрегатів;
- системи прогнозування навантаження, яка здатна розраховувати дуже короткострокові (до 1 год.) і короткострокові прогнози (до 7 днів);
- системи прогнозування виробництва ВДЕ з використанням прогнозу погоди, щоб передбачити продуктивність вітряних електростанцій і сонячних батарей;
- системи керування енергетичними даними, яка збирає та архівує дані, які потрібно для оптимізації та прогнозування, наприклад, профілів виробництва і навантаження, а також контрактних даних для постачання споживача;
- потужного інтерфейсу зв'язку системи керування виробництвом і споживанням енергії з децентралізованими силовими агрегатами.

Для функціонування VPP потрібний двонаправлений зв'язок між децентралізованими силовими агрегатами генерації енергії і центральною системою керування виробництвом і споживанням енергії. Для операційного планування та складання диспетчерських графіків потрібні досить точні прогнози. Для параметрування прогнозу використовується кілька операційних показників, зокрема таких, як середня похибка прогнозу на добу або абсолютна похибка на добу або на періоді прогнозування. Залежно від основної мети VPP, вимоги до методів прогнозування можуть змінюватися. Якщо основна мета полягає у зниженні пікового навантаження або балансуванні енергії, прогноз повинен бути дуже точним у піковий час або час з високими цінами на балансуєчу енергію. Алгоритми прогнозування повинні вміти швидко пристосовуватися до нових ситуацій. На основі результатів роботи алгоритмів прогнозу і фактичного стану VPP, навантаження у зоні відповідальності може забезпечуватися за допомогою децентралізованих силових агрегатів чи існуючих енергетичних контрактів. Має бути доступними також ще низка компонент функціонування VPP, які використовуються і налаштовуються відповідно до завдань керування тим чи іншим об'єктом електро- чи теплогенеруючого обладнання.

Одним із таких компонент, які варто було б відзначити у межах віртуальної електростанції - геопросторові дані. Геопросторові дані можуть бути імпортовані з багатьох систем сторонніх виробників або можуть бути змодельовані безпосередньо в геопросторових електричних та теплових схемах. Переваги електричних та теплових схем географічних інформаційних систем (ГІС): скорочення витрат на введення даних за допомогою ГІС-оновлених технічних даних для системних досліджень; автоматична корекція помилок параметрів енергоносія дозволяє уникнути дублювання / неправильного введення даних; автоматичне створення баз даних обладнання електричної чи теплової станції в оптимізованій базі даних; повний контроль результатів аналізу, що відображаються на схемі електричної чи теплової схеми ГІС; гнучкість у використанні карт в якості фонових зображень для просторового інформування; гнучке використання всіх модулів ГІС-систем для аналізу; багаторівневе графічне відображення даних ГІС.

Висновок. Для України є досить актуальним, особливо у світлі останніх подій, розвиток та впровадження smart-мереж, робота у цьому напрямку є важливою для інтеграції країни в енергетичні ринки ЄС. Реалізація концепції Smart Grid неможлива без масштабного фізичного оновлення генеруючого і мережевого устаткування, забезпечивши керування технологічними процесами та взаємодіями від локального до національного рівня. Саме у сфері систем керування функціонуванням і розвитком енергетики, відбуваються найбільш масштабні зміни, які в результаті мають привести до якісної трансформації умов енергопостачання споживачів за рахунок підвищення рівнів автоматизації, інформатизації та інтелектуальності. Для сталого розвитку smart-мереж в Україні важливо підтримувати постійне впровадження Smart Grid-технологій, що матиме на меті підвищення рівня енергетичної безпеки нашої держави.

1. К. Маркевич, В. Сіденко *Smart-інфраструктура у сталому розвитку міст: світовий досвід та перспективи України. Аналітична доповідь. Центр Разумкова, Видавництво «Заповіт», 2021, 400 Ст. ISBN 978-966-7272-96-8*

2. Згуровський М.З., Паровик М.З. *Сталий розвиток суспільства та енергетики. Енергетика. Екологія. Людина. Наукові праці НТУУ «КПІ», ІЕЕ. Київ : НТУУ «КПІ», ІЕЕ, 2009. С. 8–13.*

3. Каплун В.В. *Smart Grid як інноваційна платформа розвитку електроенергетичних систем. Мелітополь: ТДАТУ, 2011.*

4. Мороз О.М., Черемісін М.М., Попадченко С.А., Савченко О.А., Дюбко С.В. *Використання технологій Smart Grid для підвищення ефективності електропостачання споживачів. Енергетика: економіка, технології, екологія. 2017. №3(49) С.45-50.*

5. *Розумні мережі (Smart grid). – ДП НЕК «Укренерго». URL: <https://ua.energy/majbutnye-ukrenergo/smart-grid>.*

6. *Цифрові підстанції як складова частина Smart Grid. Рішення конференції. – Науково-технічна спілка енергетиків та електротехніків України, 16 січня 2020 р.: URL: <https://www.ntseu.net.ua/special-projects/543-smart-grid-resolution>*

7. Мелконова І.В., Романченко Ю.А. *Аналіз стану та перспективи впровадження smart grid в енергетиці України. Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля. С.39-43*

8. Базюк Т.М., Бінов І.В., Буткевич О.Ф. та інші. *Інтелектуальні електричні мережі: елементи та режими / За заг. ред. акад. НАН України О.В. Кириленка. Інститут електродинаміки НАН України. К.: Ін-т електродинаміки НАН України, 2016. 400 с.*

9. Benysek G., Kazmierkowski M.P., Popczyk J., Strzelecki R. *Power electronic systems as a crucial part of Smart Grid infrastructure – a survey // Bulletin of the Polish Academy of Sciences. Technical Sciences, Vol. 59, No. 4, 2011. P. 455-473.*

10. Денисюк С.П., Стшелецькі Р. *Формування складових інтелектуальної платформи керування енергетичними системами та мережами. Енергетика: економіка, технології, екологія. 2019. №3. С. 7–22.*

ЕЛЕКТРОННЕ НАУКОВЕ ВИДАННЯ

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ

Колективна монографія

Опублікована за результатами Міжнародної науково-практичної конференції
«Інформаційні технології у сфері захисту довкілля»

Режим доступу: <https://science.lpnu.ua/uk/iter-2024>

Відповідальний за випуск – Ірина Ангелко

Підписано до друку 18.05.2024 р. Папір ксероксний.

Ум.др.арк. 11,27 Гарнітура «Times»

Наклад 300 прим.

Друк ПП «АРАЛ»

м. Львів вул. Козельницька, 4

